

Edebiyat Defteri

m-oglu -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
2 Şubat 2024 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BENDEN SELAM OLSUN!

Edebiyat defteri ile tanışma şerefine!..

1

“Balık deryada yaşar da, deryayı bilmez!” deyişinde olduğu gibi; TARİH, VAR OLDUĞUNDAN.. BU GÜNE KADAR DA, HER ÇAĞ'DA YAŞAYAN İNSANLARIN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU; O ÇAĞDA YAŞAYAN VE ÇAĞDAŞLARI OLAN.. VE DE O ÇAĞA MANEVİ OLARAK 'DAMGASINI (mührünü) vuran; ÇAĞLARININ DEV GAMETLERİNİ TANIMADAN; İNSAN (kul ve halife) olarak yaratıldığı halde, bir bitki gibi yaşar ve bir iz bırakmadan ölüp giderdeler de, gittikleri yer (Ahiret)de de, korkunç bir azaba, VERİLEMEYEN BİR HESABA düçar olurlar...

Acaba, SİZ DE; hiç, düşündünüz mü?.. HER ÇAĞ'IN, BİR DAMGACISI VAR OLDUĞUNA GÖRE; ACABA, 'BU ÇAĞIN DAMGACISI KİM?' VE O'NU TANIMAKLA NE KAZANIP; TANIMAMAKLA, NE KAYBETTİĞİNİZİ!..

VEYA; YEMEDEN İÇMEYE, GİYİMDEN GEZMEYE. HER ŞEYDE BİR MARKA (damga= logo) ARARIZ DA; ÇAĞINA, YARININA, MADDİ VE MANEVİ HAYATINA.. DAMGA VURABİLECEK BİRİNİ DE ARAMAYI, ONU BULUP, ONDAN FEYZ ALMAYI DA, HIÇ DÜŞÜNDÜNDÜZ MÜ?.. BU MECHÛL VE ENGEBELİ YOLDA, HIÇ BİR ÇABA SARFETTİNİZ Mİ?.. MERAK EDENLERE, İŞTE “KÜÇÜK BİR İPUCU VE KULLANMAK İSTEYENLERE ŞAŞMAZ BİR PUSULA!..”

“ÇAĞ, DAMGA VE DAMGACI!..”

ŞİİR NO: 3 -- 21-EKİM-2008

Her yüzyıla, bir "GÖNÜL İNSANI(!) DAMGA VURUR,"
Hem çağı, hem çağdaşları; O'na, "SELÂM DURUR" ...
O'nlar; zamanlarına "NUR ÜSTÜNE, NUR" saçar,
Çağı da, çağdaşları da; O'nda, "ŞİFA(!) BULUR..."

Her yüzyıl, bir “GÖNÜL İNSANI” ile anılır,
Çağı da, çağdaşı da; bu, “GAMET”den sayılır;
O, kötülüğü savar.. O'ndan, “SEVGİ” yayılır,
Sevgiyi tadanlarsa, bu “SEVGİ ile KAVRULUR...”

“ÇAĞ'da, ŞAFAKLAR'da!” Titrerler.. O'nun üstüne,
Kullar gibi, melekler de, vurgundur.. sesine;
Gören de, görmeyende; muhtaçtır.. “NEFES'ine!”
O'na; râm olanlara, O; “bin-bir, SEFA OLUR!..”

Haydi, durma; çok daha fazla, düşmeden dara,
Çağ'ının saçtığı, “SEN'deki YARA”yı sara;
Sen de, kendi çağına; “DAMGA VARAN”ı ara,
Bulanlarsa!.. O büyük, “DAMGACI'ya SARILIR!..”

O'nlar, durmaz.. “bütün gönüllere,” girmek ister,
Kararmış bir kalp görünce; onu, hemen siler;
Bazan da; gözyaşı ile ona, dua eder,
O'nu, takip edenlerse.. “KEVSER'e.. YOL ALIR!..”

2

Bu güne kadar, 'DİL' üzerine çok şeyler söylendi ve yazıldı. Dil'e, ben de farklı bir gözle; (farklı olduğunu düşündüğüm bir pencereden) bakarak, bir takım tahliller yaptım. Siz, ne dersiniz? Benim tahlillerimi, KENDİ ANLAYIŞINIZA GÖRE YORUMLAYIP, DİL'İNİZİ BİRAZ OLSUN HESABA ÇEKEBİLİR MİSİNİZ?

Bir de siz, dil'li misiniz? Yoksa, dil'siz misiniz? Dilinize, her zaman sahip misiniz?.. DİLLİ İLE DİLSİZİN FARKI NEDİR, BİLİR MİSİNİZ?.. YA SİZ!. BU; DİL İŞİNE, NE DERSENİZ?!..
Cevabı, aşağıdaki şiir versin. “İSTER MİSİNİZ?..”

D İ L V E S İ Z (DİL + SİZ)

ŞİİR NO:4 --- 21-EKİM- 2008

Cahil'ler, çok konuşurda; alim'ler, neden dilsiz?
Küçük dertler, çok konuşulur; büyük dertler, dilsiz!..
Zırvalar, tevil götürmez; çünkü, “zırva! İLİM'siz,”
İlmi ile âmil olan; sonunda kalır, dilsiz...

Dilinde yara olan, konuşamaz; olur, dilsiz,

Dil'i olup, başka devlet zecenler.. neden, dilsiz?
Dilinden, özürlü olan; lâl veya ahraz.. dilsiz!
Sözüne; pişman olan, der.. 'KEŞKE KALSAYDIM' dilsiz..

Ucu kırılan anahtar; kilitte kalır, dilsiz!
Bebek, derdine ağlar; konuşamaz, çünkü dilsiz!
Konuşan, dil olsaydı; hayvanlar kalmazdı.. dilsiz,
Çok dil bilen, tercüman; dilini bilmeyen, dilsiz...

Kim!.. Evlenirken, gelin alırdı; hünersiz, dilsiz,
Bir de, kaynana karşısında; taze gelin, dilsiz.
Zalim kocanın karısı; dilini yutmuş, dilsiz,
Çenesi düşük, eş; hiç susarda, kalır mı? Dilsiz...

Dil olmasaydı; Ezob'un çorba; pişerdi, dilsiz,
Dilini kullanmayan halk; sonunda kalır, dilsiz.
Yazın; şarkısını söyler, tabiat; kışın, dilsiz,
Tüm mahlûkat, konuşur da; bu DİL'i bilmez, dilsiz!..

Duvardaki KUR'ÂN-I; açıp okuyan yok, dilsiz...
Dalları, bülbülsüz kalmış gül; figan eder, dilsiz!..
Gönül, dilsiz konuşur, sen; gönlünle konuş, dilsiz,
"Ya! Hayır söyle. Ya! Sus. HESAP GÜNÜ, KALMA DİLSİZ.."

29-06-2007 SAAT:13:10 Konak-İZMİR.

SORU: PEKİ, YA SİZ!.. ACABA, HANGİ TEL'DEN ÇALARSINIZ?.. VE DE HANGİ DİL'DEN KONUŞURSUNUZ?.. SİZ, DİLLİ MİSİNİZ?.. YOKSA, DİL'SİZ!..

2

Bildik bir terimdir, her zaman duyarız, fakat nedense çoğumuz tepki vermez ve bu çok önemli düsturu, yeterince hayatımıza mal etmeyiz. Halbuki, "BİR MUM YAK" bir çok şiire ve nesire konu olmuş; bir çok derde deva olup, bazan da, bir çok çeşitli yarayı da.. sarmıştır...

HAYDİ, VARMISINIZ... BİR GÖNÜL KAZANMAK İÇİN, BİR MUM'DA, BİZ YAKALIM! BU MUM'LA, BİR EL DE BİZ TUTALIM..
BİR GÖNÜL DE BİZ KAZANALIM..! ÖYLEYSE HAYDİ, NE DURUYORSUN?
".. B E K L E M E!.. VE SEN DE; HEMEN ŞİMDİ, BİR MUM YAK!.."

Evet. Durup bekleme!.. Bir başkasının, yaparak "kazanacağı sevapları!" sen de kazanmak için.. artık, durup hiç bekleme..
hemen şimdi, vaktin var ve elin ayağın tutuyorken sen de durma; .. "BİR, MUM YAK!.."

ŞİİR NO:12 --- 24-EKİM-2007

S E N D E; B İ R, M U M Y A K!..

Şu; Ahir Zaman'ın, "KÖR KARANLIĞI!"na,
Batmış Güneş'in, "GECE AYDINLIĞI!"na;
Bölünmüş olan, kalbin.. ferahlığına,
Haydi, durma. Gayret et.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şeytan'nın; yolunu şaşırttığı, şaşkına!
İman nurunun, küllenmeyen aşkına,
Uyanması için, "İSLÂM'IN FARKI"na,
Nur hüzmelerinden.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şanlı mazi, gönülde derin yara,
Şükür; ümitlerimiz, vardı.. "BAHAR!"a;
Durma!.. Sen de; girecek, bir "GÖNÜL" ara,
O, 'kararmış kalpler'e.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Geçici lezzetleri; koy, bir kenara,
Ömür, çok kısa. Durma!.. "GERÇEĞİ ARA!"
Hesap günü! Defteri, "SAĞDAN ALMAĞA,"
Vaktin, var iken; hemen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Gurbetteki, "ÇİLEKEKEŞ!"in VUSLAT'ına,
Dünya'ya, gelmiş olanın; "İSKATI"na;
Cennetlere, "erişmenin.. fırsatı"na,
Kavuşmayı, istersen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Bir mum yak, ki; ışıklansın, bu Dünya,
Bir mum ile kurtulsun, bir BAHTI KARA;
"Bir mum yeter, binlerce mum yakmağa,"
Binlerce mumu, yakan.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Bu güne kadar, 'DİL' üzerine çok şeyler söylendi ve yazıldı. Dil'e, ben de farklı bir gözle; (farklı olduğunu düşündüğüm bir pencereden) bakarak, bir takım tahliller yaptım. Siz, ne dersiniz? Benim tahlillerimi, KENDİ ANLAYIŞINIZA GÖRE YORUMLAYIP, DİL'İNİZİ BİRAZ OLSUN HESABA ÇEKEBİLİR MİSİNİZ?
Bir de siz, dil'li misiniz? Yoksa, dil'siz misiniz? Dilinize, her zaman sahip misiniz?.. DİLLİ İLE DİLSİZİN FARKI NEDİR, BİLİR MİSİNİZ?.. YA SİZ!. BU; DİL İŞİNE, NE DERSENİZ?!..
Cevabı, aşağıdaki şiir versin. "İSTER MİSİNİZ?.."

Dini kaynaklardaki "BAL TEFSİRİ"ni, çok kişi bilir. ANCAK, ARADAN 1400 YIL GEÇTİ.ACABA NELER DEĞİŞTİ; O GÜNDEN, BU GÜNE!.. YA, SİZ!.. NELERİN FARKINDASINIZ DA, NELERİN DEĞİL?. BİR DE; AŞAĞIDAKİ ŞİİRİ OKUDUKDAN SONRA, BANA DA BİRAZ HAK VERİR MİSİNİZ?..
YOKSA; HÂLÂ, SİZ BAL TEFSİRİ KONUSUNDA FİKRİ SABİT MİSİNİZ?..
"Bu bal işine, ya siz ne dersiniz?!" Günümüzün bal tefsirini, siz olsaydınız nasıl yapardınız?..

Ç A Ğ D A Ş, B A L T E F S İ R İ !..

ŞİİR NO :16 --- 26-EKİM-2008-

Gerçek bal; durmaz kâse'de, hep yere bakar,
Bal'ın gerçeğini, "hakiki balcı!" satar.
Bal'dan da; balcıdan da, "ehil olan!" anlar,
Ballı dilden(!)ve gönülden(!), "ballı söz!" çıkar.

Yalnızca bal kalmıştı, sahtesi olmayan,
Bal var ki; üstüne, sinek bile konmayan.
Bal var, içinde "bir damla bal" bulunmayan,
Artık; dilden ve gönülden, "bal'sız söz!" çıkar.

Bal, bir misal oldu; çeşitli insanlara,
Acısı, tatlısı, ballısı, bal'sızlara..
Gafil, bal'a bakıp da, birazcık uyansa,
Nice dilden ve gönülden, "bomboş söz!" çıkar.

Balı, bir bal'a katınca; bal'lar karışır,
Hakk'a uymayan insanlar, "şart'a alışır!.."
Özünü kaybetmeyen bal, durmaz savaşır,
Bal'ların bal'ı(!), ancak, "böyle bal'dan çıkar."

"Bir kaşık bal" olsa idim, ben de; dillerde,
Bal'a kavuşsa idim, "bazı gönüllerde!.."
Biraz da, hakiki bal'dan; satmak var, ser'de,
Bal'ın; sahte değil ise, "bal alan.. çıkar..."
9-ŞUBAT -2008 SAAT: 19:10 Konak-İZMİR

Son zamanlarda yapılan deneylerde, bitkilerin de akıllı oldukları, bilimsel olarak kanıtlanınca; daha önceden akıllı oldukları ispatlanmış olan hayvanları da bitkilere eklersek, akıl denen melekenin bütün canlılara mahsûs ve yaşamlarının bir çeşit sigortası olduğu gerçeği ortaya çıkar. Bu derece hayati öneme haiz olan "AKIL" nedir? Ne değildir? İnsanda ise, tekâmülü nasıl gerçekleştirmektedir?..

A K I L

ŞİİR NO :19 --- 26-EKİM-2008

AKIL; FİZİK ALEMİN ÖLÇÜSÜDÜR.. SÜSÜDÜR,
ÖLÇER, BİÇER, DİKER.. BU ÂLEMİN, TERZİSİDİR.
METAFİZİK ÂLEMİ, DURMADAN.. KIYAS EDER,
VAHİY HARIÇ; BAŞVURULACAK, EN SON MERCİDİR.

AKIL İLE BİLİNİR.. BÜYÜK, KÜÇÜK BİLGİLER,
O'NUN İLE KAVRANIR, RABB'DEN GELEN VAHİYLER.
ONSUZ BİLİNEMEZDİ?.. DUYGULAR, DÜŞÜNCELER!..
O, KENDİSİ, DAHİL; HER ŞEYİN, TERAZİSİDİR.

AKIL NİMETİ, BAZAN; YAŞ'LANDIKÇA BÜYÜRLER,
BAZAN, BAŞA SİĞMAZ; BAŞIN ÜSTÜNDE YÜRÜRLER.
BAZAN, ŞEYTAN'A UYAR, BELÂYA GÖTÜRÜRLER,

O, FIRASETSİZ BİR HIÇ; TERSİ İSE, HERŞEYDİR.

AKLI, DEĞİL; O'NU, VAR EDENİN, LÜTF'UNU BİL,
ZAMAN VE SIHHAT GİBİ, AKLIN ÜSTÜNE, EĞİL.
AKLINDA, SEN DE; BU DÜNYADA, KALICI DEĞİL,
HER ŞEY BOŞ; HER ŞEY SANAL, ALLAH'SA, EBEDİ'DİR.
14-MAYIS-2008 SAAT: 22:40 Konak/İZMİR.

6

Hani hep, "TARİH TEKERRÜR EDER.. DENİR YA!" Bu doğru bir tesbittir ve istatiki bilgiler ile de, bu teori defalarca doğrulanmıştır. İşte yine, "Müslüman Türk'ler ve Türkiye için" tarih bir defa daha "tekerrür etmek ve Osmanlı'yı geri getirmek.." için, son hazırlıklarını yapmaktadır.

Böyle muazzam, böyle mutlu ve muhteşem.. bir oluşumda, bir Türk veya bir Türkiye'li ve bir Müslüman olarak, "ya sen; evet sen!.." Sen, "NE İŞLE MEŞGÜLSÜN," ve sen "NE İŞLE İŞTİGAL EDİYORSUN"??

Atalarından devraldığın, asırlarla ölçülen ve çok uzun süren uykundan, ne zaman uyanacaksın?..

Sana sunulan lütfün, nimetin ve Rahmetin.. farkına ne zaman varıp, ne zaman "ŞAHLANACAKSIN?.."

Tarih; yine, seni çok özlemiş.. "SENİ ÖZLEYENLER İLE ne zaman kucaklaşacaksın?..

Ş A H L A N A R T I K ! ! !

ŞİİR NO: 28 ----- 1- KASIM-2008

Şahlan.. artık, yetmedi mi?.. Bu uzun.. uyuşukluk!..
Şahlan ki; CED'din sevinsin.. SOY'unda olsun, hoşluk.
Sen; sarılmazsan ilme, yolun sonu, çıkar.. cehl'e!..
"Ecdad'ının ilmi"ne koş, ilimle; dolar, boşluk...

BU, ÖYLE BİR YARIŞTIR Kİ; DURMA ARTIK, "GEL.. AT'LA;"
İLİM SIFATINA BÜRÜN, GEL!.. İLİMDEN, KANATLA!...

Şahlan.. artık, zaman; "MEHDİ zamanı!dır, SÖZ'e gel!.."
Şahlan ki; seni, şaha kaldıracak; O, İZ'e gel!..
Gör, yağan RAHMET'i; RABB'in huzurunda, dize gel...
KUR'AN'daki ilim'e koş, Kur'anla dolar boşluk!..

ENGELLER, ÇOK ZOR OLSA DA; SEN, "ZOR ENGELİ ATLA,"
UÇUŞAN MELEKLER GİBİ, CEBRAİL'İ KANATLA!..

Şahlan.. artık; zaman, "BÜYÜK MUCİZE'ye gebedir!.."
Şahlan ki, sen.. küfür ehli hesaplaşır, bire bir.
Allah düşmanları; şimdi, daha çok derbederdir,
"SEVGİLİ'ye adanmış, ruh"lar ile dolar.. boşluk ...

DOSTU, DÜŞMANDAN AYIRIP; SEN, "KORKAKLARI ATLA;"
TARİH, SENİ ÇOK ÖZLEMİŞ; GEL, İMANDAN KANATLA !..
15-ŞUBAT-2007 SAAT:05:15 KONAK-İZMİR.

7

Sorumlu olarak yaratılmış, insan ve cinler hariç; yaratılan bütün mahlûkat, "bir tek vazife için" yaratılmıştır. Vazifelerini de, hiç hatasız, kusursuz ve fasılasız, ömürleriini bu vazife uğrunda, kendilerine biçilen role göre geçirirler.

Hiçbirinde de, irade-i cüzziye bulunmaz. Çünkü; sevk-i ilâhi ile ve en rantabl bir şekilde; çalışır, yaşar ve ölürken de verilen görevini, ne fazla ne eksik; tam olarak yerine getirerek, varlık alâminden, yokluk alâmine giderler.

Yalnız; insanlar, cinler ve şeytanlar ve Şeytan; yukarıdaki adı geçen kanundan ayrı tutularak;Dünya'da, öldükten sonra da, Ahiret'te ebedi olarak yaşamaya devam ederler.

Hem Dünya ve hem de, Ahiret yaşamında; yaşayacağı hayatının kalitesini tayin hakkına sahip olan cinler ve insanlardan, yalnızca insanlar; bütün mahlûkatın efendisi olarak yaratılmıştır. Bunun haricinde de, bir çok sonsuz ödül ile de ödüllendirilmiş ve en mühimi de, irade-i cüzziyesini kullanmak için; "akıl, şuur, kalp, gönül, duygu, his.. vb." bir çok hassa ile de donatılmıştır.

Yaratan; bütün bu lütûflarına karşılık, insanlardan bir tek şey istemektedir. Akl'ını kullanarak ve niçin yaratıldığını idrak ederek; KUL'luğunun farkına varması ve bu şansı (fırsatı)Dünya aleminde yaşarken iyi kullanması. Yani, "yaratılışının gayesini çözmesi!.." ve ömrünü, boşu- boşuna geçirmemesi...

Bir şeyler için, yaşaması!.. Adına "kul'luk ve fedakârlık.." denen, bir ilâhi zevki tatması!..

Peki, ya sen !.. Sen de bunların farkına vardın ve bu ilâhi zevkleri hiç tattın, hiç il'ahi sarhoşluğu denedin mi? Sen, nasıl yaşarsın?

Evet, Ya! sen; sen, ne için.. yaşarsın?..

SEN, NE İÇİN.. YAŞARSIN?..

ŞİİR NO: 45 --- 23-KASIM-2008

ŞU HAYATLAR; BİÇİM, BİÇİM,
KİMİ; YAŞAR, ÖLMEK İÇİN...
KİMİSİ; ÖLMEK İÇİN,
YA, SEN!. YAŞIYORSUN, NİÇİN?...

KİMİ, YAŞARKEN ÖLMÜŞTÜR,
ÜMİDİNİ, KAYBETMİŞTİR...
HER, ŞEYE.. "PEKİ." DEMİŞTİR...
YA! SEN, DE; PEKİ, DER MİSİN?..

KİMİ; ÖLÜMDEN, ÇOK KORKAR,
BAŞINI, KUMLARA SOKAR.
YİNE DE; BİR GÜN, CAN ÇIKAR,
CANINI, ÇOK SEVER MİSİN?...

KİMİ, ÖLÜMÜ DE.. SEVER,
HER GÜN; KENDİNİ, TEST EDER...
HAKK'A KAVUŞMAYI.. ÖZLER,
YA, SEN!. CAN'DAN, GEÇER MİSİN?...

VARLIK HAYAL.. ÖLÜM GERÇEK,
HERKES. BU SIRRI, ÇÖZECEK...
ÇOK AZI, RABB'İ GÖRECEK,
SEN DE, BU FİKİRDE MİSİN?...

ZAMAN; KÂR ETME, GÜNÜDÜR,
ŞANSI, İYİ DEĞERLENDİR...
NİYET ET.. ALLAH KERİM'DİR;
SEN. ÖLMEDEN, ÖLÜR MÜSÜN?...
06-03-2008 SAAT:23;30 KONAK-İZMİR.

8

Şimdi de sizelere hemen hemen, her yerde ve her zamanda karşınıza çıkan ve cevabı da kişiden; kişiye göre değişen..
kadim bir soru sorsam, acaba; sizler nasıl bir cevap verir.. ne şekilde düşünür ve ne şekilde bir
açıklamada bulunurdunuz?.. Soru şu: "SİZE GÖRE, AŞK NEDİR?.." EVET, AŞK NEDİR???!
Benim anlayışına göre ise, AŞK; aşağıdaki yazdığım şiirdeki, ifadelerin bütünüdür.

A Ş K N E D İ R ?..

ŞİİR NO: 53 --- 26-11-2008

Kişiye göre, değişken,
Sözlüğe göre, yazışkan;
Tutulanlara, yapışkan,
Uçuk bir hastalıktır, AŞK...

Bakışa göre, sezdiren,
Duyuşa göre, üzdüren;
Aşığa göre, süzdüren,
Kanatsız da.. uçmaktır, AŞK...

Sarhoşa göre, sızdıran,
Sofuya göre, yozduran;
Derviş'e göre, gezdiren,
Sorumlu yaşamaktır, AŞK

Yunusa göre, olduran,
Mevlânâ'da, semâ bulan;
Mansur'daysa, TEK'e varan,
Fani'de bir menzildir, AŞK...

Çirkinlikdeki, güzeli,
İlâhî'deki, gazeli;
Gönülden esen meltemi
Sezip duyabilmektir, AŞK...

Tüm kâinatlarda, dönen,
Atom'un içine giren;
Kalbe, emanet edilen,
Yaraların ilacı, AŞK...

O, zerre'lerden dağılan,
Sonsuzluğa da, yayılan;
Tesbihler de, zikir olan,
Zâkir'lere şifâ'dır, AŞK...

Kardelen'lerle(!), yol bulan,
Çöl'de, "renk-renk çiçek!" açan;
Gittiği yer'e, NUR saçan,
YAŞANAN bir HÜLYA'dır,(!) AŞK...

Hem, ağlayıp(!); hem de, GÜLEN(!),
Halimize, çok üzülen;
Çekilmez çileler, çeken,
GAMET'lerden yayılır, AŞK...

NUR'U MUHAMMED'le başlar,
Evliya'dan, bize taşar;
AŞK'a, yol olur.. AŞIKLAR(!),
ALLAH'tan.. bir lütûf'tur, AŞK...

AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! AŞK.., Ya, olmasaydı bu aşk; eşimizi, işimizi; yolumuzu, yönümüzü; Ve Yaratan Rabb'imizi.. ve en mühimi de, kendimizi.. nasıl bulacaktık?..

06-04-2007 SAAT: 05:15 Konak/ İZMİR

21-03-2013 Konak-İzmir. Mürsel Münevveroğlu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/710979/benden-selam-olsun.html>

OSMANLI GERİ GELİYOR...

OSMANLI GERİ GELİYOR...

Bir zamanlar, Dünya'ya düzen.. esen rüzgarlara bile yön veren.. "Koca bir ÇINAR!" vardı. Kaderin bir cilvesi ve entropinin etkisi ile bir gün geldi, yaşlandı.. ve en sonunda ise akbabalar ve atmacaların bayram yaptığı bir viraneye döndü. Çınarın düşmanlarının sevinçleri başlangıçta bir müddet devam edince, "hep böyle gelmiş.. böyle gider.." sandılar ve sonunda da, ise korkunç aldandılar. Çünkü; Çınar'ın dibine, tohumu düşmüştü ve kimse bu tohumu fark edememişti. Bu tohum; "Koca Çınar'ın" soyunu sürdürmek için, çok büyük bir savaş vermişti. Günü geldi; filiz verip, boy attı. Artık, filizi DAL'a ve DAL'ı da, "GENÇ BİR FİDANA DÖNÜŞTÜ!..." Şimdi atasının soyunu sürdürüyor, dökülen şehit kanları ve yapılan dualarla beslenip büyüyor.. ve sadece, "yönünü bulmak için.." esecek o, "TANIDIK RÜZGAR"ını(!) bekliyor...

TOHUMDAN ÇINAR'A
(Osmanlı Geri Geliyor - 2)

Şiir no: 177 *17-04-2009

Babası, Osman'lı gitti,
Oğlu, Orhan'lı geliyor...
Hasretin, zamanı bitti,
Tarih tekerrür ediyor...
Üstündeki tozu, sildi,
"KUTSAL GÖREV" üstleniyor!..
"KOCA ÇINAR"ın.. FİLİZ'i,
Büyüdü.. DAL'a dönüyor!..

Bir SAİD, bir maya tuttu,
Un'u helâl, su'yu helâl!..
Tam, üçyüz yılını yuttu,
Birden çöken, bir izmihlâl!..
Aniden, akli tutuldu,
Başında, bir büyük melâl!..
Şehitler, baktı.. büyüttü,
Şimdi, "ÇINAR" oldu.. O, DAL!..

Allah'ın, "GARİP MECZÛB'u" (!),
Harcadı, tüm hayatını...
Hem, SÜFYAN'ın umudunu,
Hem, yaptığı taribatı!..
Hem de, çok günahkâr kul'u,
Kurtardı, tüm imanını...
"ASİL ÇINAR"la, doldurdu,
Dünya'nın, dört bir yanını...

OĞUL, yine şaha kalkmış,
Gelmiş o, "EŞREF SAATİ!"
Heybeti, dalından sarkmış,
Kökü, mazideki "ATİ!"
Gönüllere, bir nur akmış!..
Resulden gelir, şefkati,
Dünya'yı, peşine takmış,
Çünkü, Allah'tan BERAT'i...

15:04:2009 *SAAT: 22:10* KONAK-İZMİR.
Meczûb: Aşk-ı İlâhî ile kendinden geçen.. Hakk aşığı.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713471/osmanli-geri-geliyor.html>

SURPRİZ!..

“EFENDİM!..” (VEYA DUA)

ŞİİR NO: 01 -- 21-EKİM-2008

Dertli insanlar içinde, "belki, en DERTLİ'si!.."
SEVGİ DAĞITAN, "DÜZ İNSAN'ların; EFENDİ'si!.."

Çiçek tarlasındaki güllerin, "en LALE'si!.."
Silsileyle gelen bir NESL'in, "en son HÂLE'si!.."

Zivanesi bozulan, "insanlığın DENGESİ!.."
Geçmiş soluklayan, "zamanının SİMGE'si!.."

Yapraklar içinde, "bir TAÇ YAPRAĞI'nın DENGİ!.."
GÜL'ünün, SON ÇİÇEĞİ!.." "ŞAFAĞI'nın AHENGİ!.."

YENİ; "BİR GÜL BAHÇESİ!"nin, "ŞAKIYAN BÜLBÜL'ü!.."
Umutları söndürülen, "SON NESL'in "SENBOL'ü!.."

O, Dünya'dan kaçtıkça; Dünya, "O'na KOŞUYOR..."
Kendisini; "O'NDAN SAYMAK" için, "YARIŞIYOR..."

Ektiği FİDAN'ları; artık, "ÇINAR"a DURDU!.."
Bir "ÇINAR'dan!.." Dünya'yı; "ÇINAR ORMAN'ı, SARDI!.."

SANA kavuşmak için, hep; SEN'inle doluyum..
Ben; SEN'den bir parçayım!.. "Bununla avunurum..."

YOL'undan gittikçe, bizi; alır, bir sarhoşluk!..
Kimi, geç anlasa da; "SEN'inle dolar, BOŞLUK!.."

Ümidim, MİZAN'da da; "EL'in, başımda olur.."
ŞEFAATİN'le, belki; bu MÜCRİM de, kurtulur.
10-12-2007. Saat 21.45 KONAK-İZMİR
** *** **

Şiirlerimize, bir dua ile başladıktan sonra, kitabın ilerleyen sayfalarına yol almaya başlarken; yolculuğumuzun kazasız belâsız geçmesi için; bizi, son durağa sağ salım götürecektir olan "HAYATIN 'YOL ÇİZGİLERİ'"ne uyararak ve tekrar, "Bismillah.." diyerek, hareket yönümüzü, yerimizi ve zamanımızı da belirleyerek, ÇETREFİLLİ ve ZİG-ZAG'ları çok olan, çileli yolumuza başlayalım...

Y O L Ç İ Z G İ L E R İ

ŞİİR NO:02 -- 21-EKİM-2008

Hızlı giderken.. silinir, "YOL ÇİZGİLERİ.."
YAVAŞLAYINCA.. görünür, çizgi renkleri.
Olmasaydı, bilinmezdi; gidilen yollar...
SON MERHALE'ye, sevk eden.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."

Dert, çile, meşakkat, acı, ızdırıp, keder...
'GİZLİ BİR EL!.. ÇİZGİ'leri!.. yüzüne çizer!..
'GÖRÜLMÜŞTÜR..' diye, gerçek ÇİZİK'ler dizer...
Sayısı, zaman'la artan... "YOL ÇİZGİLERİ !.."

Ömür, çok hızlı geçince.. fark edilmezler,
Kendini göstermedikçe, dert edilmezler,
İmkânsızdır. Hiç bir yere nakledilmezler,
Çoğaldıkça görünürler... "YOL ÇİZGİLERİ !.."

KADER denen YOL'un, KİLOMETRE TAŞI'dır,

Bazan rahmet, bazan korkunun.. gözyaşındır.
Nefis ve Şeytan'ın, bitmeyen savaşıdır,
"YER'i ve ZAMAN'ı!.." yazar.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."

ARİF''lere uyan, "DOĞRU ÇİZGİ!"yi bulur,
Erken evlenenin, "YOL ÇİZGİSİ!.." çok olur.
Bütün çizgilerin hepsi, mezarda kalır,
Kimisi dost, kimi; düşman, "YOL ÇİZGİLERİ !.."

DEFTER, açılınca!.. Ayna gibi, akseden..
SAĞ'dan verilmişse.. "YOL ÇİZGİSİ" raks eden.
KEVSER'de, RABB'i; dolunay gibi.. seyreden,
Ne büyük LÜTF'a götürür!.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."
25-KASIM-2004. SAAT: 05:45 KONAK İZMİR ** *** **

"Balık deryada yaşar da, deryayı bilmez!" deyişinde olduğu gibi; TARİH, VAR OLDUĞUNDAN.. BU GÜNE KADAR DA, HER
ÇAĞ'DA YAŞAYAN İNSANLARIN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU; O ÇAĞDA YAŞAYAN VE ÇAĞDAŞLARI OLAN.. VE DE O ÇAĞA
MANEVİ OLARAK 'DAMGASINI (mührünü) vuran; ÇAĞLARININ DEV GAMETLERİNİ TANIMADAN; İNSAN (kul ve halife)
olarak yaratıldığı halde, bir bitki gibi yaşar ve bir iz bırakmadan ölüp giderdeler de, gittikleri yer (Ahiret)de de, korkunç
bir azaba, VERİLEMEYEN BİR HESABA dıçar olurlar..
Acaba, SİZ DE; hiç, düşündünüz mü?.. HER ÇAĞ'IN, BİR DAMGACISI VAR OLDUĞUNA GÖRE; ACABA, 'BU ÇAĞIN
DAMGACISI KİM?' VE O'NU TANIMAKLA NE KAZANIP; TANIMAMAKLA, NE KAYBETTİĞİNİZİ!..
VEYA; YEMEDEN İÇMEYE, GİYİMDEN GEZMEYE. HER ŞEYDE BİR MARKA (damga= logo) ARARIZ DA; ÇAĞINA, YARININA,
MADDİ VE MANEVİ HAYATINA.. DAMGA VURABİLECEK BİRİNİ DE ARAMAYI, ONU BULUP, ONDAN FEYZ ALMAYI DA, HİÇ
DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?.. BU MECHÛL VE ENGEBELİ YOLDA, HİÇ BİR ÇABA SARFETTİNİZ Mİ?.. MERAK EDENLERE, İŞTE
"KÜÇÜK BİR İPUCU VE KULLANMAK İSTEYENLERE ŞAŞMAZ BİR PUSULA!.."

"ÇAĞ, DAMGA VE DAMGACI!.."

ŞİİR NO: 3 -- 21-EKİM-2008

Her yüzyıla, bir "GÖNÜL İNSANI(!) DAMGA VURUR,"
Hem çağı, hem çağdaşları; O'na, "SELÂM DURUR"...
O'nlar; zamanlarına "NUR ÜSTÜNE, NUR" saçar,
Çağı da, çağdaşları da; O'nda, "ŞİFA(!) BULUR..."

Her yüzyıl, bir "GÖNÜL İNSANI" ile anılır,
Çağı da, çağdaşı da; bu, "GAMET"den sayılır;
O, kötülüğü savar.. O'ndan, "SEVGİ" yayılır,
Sevgiyi tadanlarsa, bu "SEVGİ ile KAVRULUR..."

"ÇAĞ'da, ŞAFAKLAR'da!" Titrerler.. O'nun üstüne,
Kullar gibi, melekler de, vurgundur.. sesine;
Gören de, görmeyende; muhtaçtır.. "NEFES'ine!"
O'na; râm olanlara, O; "bin-bir, SEFA OLUR!.."

Haydi, durma; çok daha fazla, düşmeden dara,
Çağ'ının saçtığı, "SEN'deki YARA"yı sara;
Sen de, kendi çağına; "DAMGA VARAN"ı ara,
Bulanlarsa!.. O büyük, "DAMGACI'ya SARILIR!.."

O'nlar, durmaz.. "bütün gönüllere," girmek ister,
Kararmış bir kalp görünce; onu, hemen siler;
Bazan da; gözyaşı ile ona, dua eder,
O'nu, takip edenlerse.. "KEVSER'e.. YOL ALIR!.."
** *** **

Bu güne kadar, 'DİL' üzerine çok şeyler söylendi ve yazıldı. Dil'e, ben de farklı bir gözle; (farklı olduğunu düşündüğüm bir
pencereden) bakarak, bir takım tahliller yaptım. Siz, ne dersiniz? Benim tahlillerimi, KENDİ ANLAYIŞINIZA GÖRE
YORUMLAYIP, DİL'İNİZİ BİRAZ OLSUN HESABA ÇEKEBİLİR MİSİNİZ?

Bir de siz, dil'li misiniz? Yoksa, dil'siz misiniz? Dilinize, her zaman sahip misiniz?.. DİLLİ İLE DİLSİZİN FARKI NEDİR, BİLİR
MİSİNİZ?.. YA SİZ!. BU; DİL İŞİNE, NE DERSENİZ?!..
Cevabı, aşağıdaki şiir versin. "İSTER MİSİNİZ?.."

D İ L V E S İ Z (DİL + SİZ)

ŞİİR NO: 04 -- 21-EKİM- 2008

Cahil'ler, çok konuşurda; alim'ler, neden dilsiz?
Küçük dertler, çok konuşulur; büyük dertler, dilsiz!..

Zirvalar, tevil götürmez; çünkü, "zirva! İLİM'siz,"
İlmi ile âmil olan; sonunda kalır, dilsiz...

Dilinde yara olan, konuşamaz; olur, dilsiz,
Dil'i olup, başka devlet gezenler.. neden, dilsiz?
Dilinden, özürlü olan; lâl veya ahraz.. dilsiz!
Sözüne; pişman olan, der.. 'KEŞKE KALSAYDIM' dilsiz.
Ucu kırılan anahtar; kilitte kalır, dilsiz!
Bebek, derdine ağlar; konuşamaz, çünkü dilsiz!.
Konuşan, dil olsaydı; hayvanlar kalmazdı.. dilsiz,
Çok dil bilen, tercüman; dilini bilmeyen, dilsiz...

Kim!.. Evlenirken, gelin alırdı; hünersiz, dilsiz,
Bir de, kaynana karşısında; taze gelin, dilsiz.
Zalim kocanın karısı; dilini yutmuş, dilsiz,
Çenesi düşük, eş; hiç susarda, kalır mı? Dilsiz...

Dil olmasaydı; Ezob'un çorba; pişerdi, dilsiz,
Dilini kullanmayan halk; sonunda kalır, dilsiz.
Yazın; şarkısını söyler, tabiat; kışın, dilsiz,
Tüm mahlûkat, konuşur da; bu DİL'i bilmez, dilsiz!..

Duvardaki KUR'ÂN-I; açıp okuyan yok, dilsiz...
Dalları, bülbülsüz kalmış gül; figan eder, dilsiz!..
Gönül, dilsiz konuşur, sen; gönlünle konuş, dilsiz,
"Ya! Hayır söyle. Ya! Sus. HESAP GÜNÜ, KALMA DİLSİZ.."
29-06-2007 SAAT:13:10 Konak-İZMİR.

SORU: PEKİ, YA SİZ!.. ACABA, HANGİ TEL'DEN ÇALARSINIZ?.. VE DE HANGİ DİL'DEN KONUŞURSUNUZ?.. SİZ, DİLLİ
MİSİNİZ?.. YOKSA, DİL'SİZ!..

** *** **

Her gün, bir sofraya; en az üç defa oturur ve midenin açlığını, o günkü nasibin ile giderir; sonra kalkar, yeni nasipler
aramaya koyulursun. Yemeden içmeye, gezmeden tozmaya(!).. her türlü nasip peşinde koşar da; gününü gün ve keyfini
ihya edersin...

Peki, hiç manevi bir nasip sofrasına da oturup; böyle sofralardan da, nasibini aldın mı?. Yoksa; şimdi "nereden çıktı bu
münasebetsiz soru" diyerek, bana darıldın mı?

Ben, yine de; seni, ilâhi bir "NASİP SOFRASINA" davet ediyorum. Davetimi kabul edip, bir defacıkda olsa; bu nasip
sofrasından, bir manevi nasip almak için.. davetime icabet ederek, bir de bu sofraya buyurmaz mısın?..

** *** **

N A S İ P S O F R A S I

ŞİİR NO:8 --- 24-3-2008

Nağmeye güzelliği, aradaki "sükût" verir,
Kar, her yeri kaplasa da; Güneş görünce erir..
"ER MEYDANI'ndaki zevki!" cenk yapan.. "YİĞİT!" bilir,
Nice yiğit, vardır ki; "O'nda, Kâinat dirilir!.."

"Sen de, sükût; sen de, erime; sen de, zevk!" tattın mı?..
"SÖKEN ŞAFAK'daki, NUR"u; görüp.." kanatlandın mı?..

Alim'im sırrı, ilminden değil.. edebindendir!..
Veli'nin gönüllere şifâsı.. nefesindendir!..
Ağlamaktan şişen.. gözler, halkın dertlerindedir,
Biz; O'ndan, uzak dururuz.. oysa; "O, DOST; BİZDEN'dir..."

"Siz de, edep; siz de yaşlı göz; siz de, dost" var mıdır?..
"Ya! Bizim, bu yaptıklarımız.. O'na, reva mıdır?.."

Akıl, odur ki; "iş- işden geçmeden.." uyanmaktır,
O! Dünya'mızdan göçmeden, "O'na, sahip çıkmak"tır;
Hiç olmazsa.. bir defacık, "duasını almaktır.."
Bu; yağan.. "NUR YAĞMURU'ndan, biraz faydalanmaktır!.."

"Siz de, akıl; siz de, dua ihtiyacı;" var mıdır?..
"Dua'nın sahibi"ne, "gönül kapın," açık mıdır?..

"Adalet, fazilet, ahlâk.." söz birliği, ettiler,
Yaşanan hayat'tan korkup, çok uzağa.. gittiler...
Ak saçlı, bir; "PİR-i FANİ"yi; NÖBET'e DİKTİLER!.."

Çağının, BÜTÜN DERTLERİ'ni; "O'na YÜKLEDİLER!.."

"NÖBETÇİ!" çok yoruldu; nöbeti, devralır mısın?.. "
Sana; lütûf, sunuldu... Bundan faydalanır mısın?

Ne, büyük şans; "DEVLET KUŞU!" her zaman; "BAŞ'a konmaz,"
Çok dikkat et, konanların çoğu.. bunu anlamaz;
Doktorlar, istese de; "her derde, şifâ olmaz
Var ömürde, her zaman; "bu; "HAZIR SOFRA," bulunmaz!.."

Zümrud-u Anka başında. Başını, yoklar mısın?
Bu; bir, "NASİP SORASI!.." Sen de, faydalanır mısın?..
13-3-2008 SAAT: 00:2 KONAK-İZMİR
** *** **

Bakmak ve görmek daima karıştırılan iki kelimedir. "Bakmak nedir?. Görmek nedir?" her bakmak görmek midir?. Her bakan, görür mü? Veya körler, bakmadığı için mi görmezler?.."
Bakmak, eğer görmek ise; gece karanlıkta da bakarız, fakat; niçin görmeyiz de, ışığa ihtiyaç duyar bir lamba veya fener yakarız?

Siz ne dersiniz?.. Bakmakla, görmek bir midir?.. Yoksa; bakmak başka, görmek başka midir? Siz, bakar mısınız? Yoksa görür müsünüz?

Siz, bakmadan, görmeğe uzanan.. "esrarlı yol'u, bilir, bu yol'un üzerinde hiç seyahat yapar mısınız?..

B A K M A K V E G Ö R M E K

ŞİİR NO:10 --- 25-EKİM-2008

Bakmayı mı, seçersin; yoksa, görmeyi mi?..
Görenler seyreyler, mahlûktaki ahengi...
Bakmak!.. Hiç mümkün olur mu, görmenin dengi;
Bakan değil; "gören gözden, yayılır.. sevgi..."

Gel. Sen; baktığına, bundan sonra, dikkat et,
Artık; bakmakla görmenin, farkını.. farket.
Görmeyi, iyi öğrenip; bakmayı terket,
Görerek, "RABB'inin Şanlı İsmi ni şerh et..."

Bütün hayvanlar da bakar, fakat görmezler...
Onlar baktıklarında, idrak edemezler...
İşte bu sebepten, tefekkürü bilmezler...
Günah ve sevap yok, "bir hesap da vermezler..."

Halbuki; insan, çok bedenle(!) yaratıldı,
Her beden, bir çok HAZ ve NAZ'la donatıldı;
Bakana göz, görene FİRASET sunuldu,
KUL, "YARATILAN'ı; görmek için, var oldu..."

Gerçeği bulmanın şartı, iyi görmektir,
Her olay ve işi, ibretle izlemektir.
Gördüklerini de, gönlünde eritmektir,
Yaratılış sırrın, "bakmak değil görmektir..."
17-TEMMUZ-2007 SAAT: 06:45 Konak.
** *** **

Bildik bir terimdir, her zaman duyarız, fakat nedense çoğumuz tepki vermez ve bu çok önemli düsturu, yeterince hayatımıza mal etmeyiz. Halbuki, "BİR MUM YAK" bir çok şiire ve nesire konu olmuş; bir çok derde deva olup, bazan da, bir çok çeşitli yarayı da.. sarmıştır...

HAYDİ, VARMISINIZ... BİR GÖNÜL KAZANMAK İÇİN, BİR MUM'DA, BİZ YAKALIM! BU MUM'LA, BİR EL DE BİZ TUTALIM..
BİR GÖNÜL DE BİZ KAZANALIM..! ÖYLEYSE HAYDİ, NE DURUYORSUN?
".. B E K L E M E !.. VE SEN DE; HEMEN ŞİMDİ, BİR MUM YAK!.."

Evet. Durup bekleme!.. Bir başkasının, yaparak "kazanacağı sevapları!" sen de kazanmak için.. artık, durup hiç bekleme..
hemen şimdi, vaktin var ve elin ayağın tutuyorken sen de durma; .. "BİR, MUM YAK!.."

ŞİİR NO: 12 -- 25 EKİM 2008

S E N D E ; B İ R , M U M Y A K ! ..

Şu; Ahir Zaman'ın, "KÖR KARANLIĞI!"na,
Batmış Güneş'in, "GECE AYDINLIĞI!"na;
Bölünmüş olan, kalbin.. ferahlığına,
Haydi, durma. Gayret et.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şeytan'ın; yolunu şaşırttığı, şaşkına!
İman nurunun, küllenmeyen aşkına,
Uyanması için, "İSLÂM'IN FARKI"na,
Nur hüzmelerinden.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şanlı mazi, gönülde derin yara,
Şükür; ümitlerimiz, vardı.. "BAHAR!"a;
Durma!.. Sen de; girecek, bir "GÖNÜL" ara,
O, 'kararmış kalpler'e.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Geçici lezzetleri; koy, bir kenara,
Ömür, çok kısa. Durma!.. "GERÇEĞİ ARA!"
Hesap günü! Defteri, "SAĞDAN ALMAĞA,"
Vaktin, var iken; hemen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Gurbetteki, "ÇİLEKEKEŞ!"in VUSLAT'ına,
Dünya'ya, gelmiş olanın; "İSKATI"na;
Cennetlere, "erişmenin.. fırsatı"na,
Kavuşmayı, istersen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Bir mum yak, ki; ışıklansın, bu Dünya,
Bir mum ile kurtulsun, bir BAHTI KARA;
"Bir mum yeter, binlerce mum yakmağa,"
Binlerce mumu, yakan.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."
5-AĞUSTOS-2007 SAAT: 05:15 Konak-İZMİR
** *** **

SORULAR:1-AKIL NEDİR? . NEREDEDİR?. NE İŞE, NE KADAR YARAR?.. AKIL HER ŞEY MİDİR?..YOKSA HIÇBİR ŞEY MİDİR?..

2-AKILLI İLE AKILSIZIN KISTASINI (farkını) NEYE GÖRE TAYİN VE TESBİT EDERİZ!!!???...KİME AKILLI DERİZ DE, KİME DELİ?!

3-DİL NEDİR? NEREDE, NE KADAR İŞE YARAR? NEREDE KARAR? NEREDEN.. SONRASI,ZARAR!..

4-DUDAKLAR NEDİR?.. NE İŞE ve NASIL YARAR?.. NEREDEN SONRASI, ZARAR? BİR İPİ DAHİ OLMAYAN DUDAKLAR, BİR İNSANI NASIL BAĞLAR?..

5)DUDAKTAN ÇIKAN BİR SÖZDEN, GÖZ NEDEN AĞLAR?.

6)ÖLMÜŞ BİR İNSANIN, CESEDİ (eli, kolu ayağı) KONUŞUR MU? KONUŞSAYDI, "ACABA NE DERDİ?" VEYA KONUŞUYORSA,"HANGİ DİLDEN KONUŞUYOR?.." BU KONULARI, HIÇ DÜŞÜNÜP DE, BİR SONUCA ULAŞTINIZ, BİR KARARA VARDINIZ MI?..

Önce, bu sorulara SİZ bir cevap verdikten sonra, bir de; aşağıdaki şiir eşliğinde beraberce düşünelim. Bana katılmaya ne dersiniz?..

Sonra da, aklımızla ve mantığımızla, bir karar verelim. VAR MISINIZ?.. VE BU ŞİİRİ OKURKEN SİZLER DE BANA, KATILIR MISINIZ?

A K I L D İ L V E D U D A K L A R ! . .

ŞİİR NO:18 --- 26-EKİM-2008

BAZAN; GÖNÜL TELİNİ, BEYAN EDER,
BAZAN; NEFS, DİLE GELİR.. "BENİM, BEEEN!" DER.
BAZAN DA, ŞEYTAN; BURADAN, SESLENİR!..
"İSLÂM DEĞİL, GERÇEK DOĞRU; BENİM" DER,
AKIL, DURUR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

EHEMNİYET VERMEZ, BUNA ÇOKLARI,
KALBİ TUTUŞTURUR, ŞEHVET OKLARI.
KİMİNİ; ÇOK YAKAR.. AŞK YANIKLARI!..
MÜMİN'DEN.. "FİRASETLİ BAKIŞLARI!"
AKIL, BİLİR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

KÂİNAT'IN BÜYÜKLÜĞÜ ŞAŞIRTIR!..
ZİT'LİKLARI, BİRBİRİYLE YARIŞTIR,
KUR'AN İSE, MESAFELER AŞIRTIR!..
GÖNÜL İLE DUDAKLARI, BARIŞTIR,
AKIL, SUSAR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

SEN, ALLAH'I; YER'DE, GÖK'TE, ARAMA,
O'NU BULAMAZSAN, SAKIN YOK SANMA.
İNKÂR EDENE DE, ASLA İNANMA,
YETER Kİ: ARANA, MESAFE KOYMA,

AKIL, BULUR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

MÜRSEL'LER; AKLINA, FAZLA GÜVENMEZ,
AKLINA ESENİ, HEMEN SÖYLEMEZ,
BİLİR; "RÜZGAR, DURDUĞU YERDE ESMEZ."
AKIL; SINIRLIDIR, HER ŞEYİ BİLMEZ,
VAHİY ALIR! DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

MİKÂİL, İSRAFİL; EL-ELE, GELİR,
CEBRAİL; GETİRİR, HABERİ VERİR;
AZRAİL, GELİNCE; İNSAN, CAN VERİR,
HADDİNİ BİLENLER, "ÖLMEDEN ÖLÜR;"
AKIL, DİL, DUDAK SUSAR. CESET SÖYLER...

AHİRETTE; TERAZİ'Yİ, MİZAN'I,
DÜNYA GÜNÜ, HELALİ VE HARAMI,
YAPTI İŞEN, NİFAKİ İFTİRAYI!..
İŞLEDİĞİN, HATAYI VE GÜNAHI,
DİL, DUDAK SUSAR.. EL, KOL, AYAK SÖYLER...
15-MAYIS 1999 SAAT:04:20 Konak-İZMİR.

Not: 1) Mürsel=Gönderilmiş, irsal olunmuş, nebi, peygamber.

Not: 2) Okuduğunuz şiirler, "surprizsite.com'dan kopyalanmıştır. ve tüm telif hakları bu siteye aittir. Mürsel Münevveroğlu Konak İzmir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714162/surpriz.html>

İNSAN BU, MECHÛL!..

YARATILIŞI İTİBARIYLA, YERYÜZÜNDE ALLAH'IN; HEM HALİFESİ VE VEKİLİ, HEM YARATILMIŞ CÜMLE MAHLÛKATIN ŞAHİDİ VE HEM DE, YARATILMIŞ CÜMLE MAHLÛKATIN EMRİNE VERİLDİĞİ; ÜSTELİK BİR DE, "KULLUK" GİBİ BİR LÛTUFLA, LÛTUFLANDIRILAN; İSLÂM İLE ŞEREFLENDİRİLİP, PEYGAMBER VE KİTAPLAR İLE DE, DESTEKLENEN İNSAN KİMDİR? NEDİR? VEYA NE DEĞİLDİR?..

VEYAHUT DA; BİRBİRLERİNİN KANINI DÖKÜP, ŞEYTAN'IN YERİNE BİRBİRLERİNİ AZDIRAN, BİRBİRLERİNE ZULÛM YAPTIKÇA ZEVK DUYAN.. BİRBİRLERİNİN EMEĞİNİ, IRZINI NAMUSUNU ÇALAN İNSAN, NEDİR? VE DE NE, DEĞİLDİR!?...

VE DAHİ, İNSANLIK DERECEŚİ NEREDEDİR?.. AYRICA, "İnsan neden meçhûldur?.."

"İnsan bu, meçhûl!.."

ŞİİR NO: 20 28 EKİM-2008

DAMARINA BASILINCA, ETRAFINA ATEŞLER SAÇARSIN;
EN ÇOK KORKTUĞUN ŞEYLERDEN, HER ZAMAN; FELLİK FELLİK KAÇARSIN,
BİR DEFA, MERAK EDİP DÜŞÜNDÜN MÜ? NEDEN?.. NİÇİN.. VE NASIL?..
ALLAH'DAN DA KORKARSINDA; DÖNÜP YİNE, ALLAH'A KOŞARSIN..

İKİ DİRHEM, BİR ÇEKİRDEK; HOPLAR, ZIPLARSIN, ÇALAR OYNARSIN!
NE KADAR ÇOK; ŞARKICININ, FUTBOLCUNUN, İSMİNİ SAYARSIN.
BİR ÇOK, ŞARKININ; GÜFTESİNİ BİLİR, BESTESİNİ SÖYLERİN,
ALLAH'IN; KAÇ, İSMİNİ BİLİR VE KAÇ, SIFATINI SAYARSIN???

GÜNAHLARDAN, HİÇ KORKMAZ; ÇILGINCA BİR REZALETE, DALARSIN;
ÖMRÜNÜN SAYILI GÜNLERİ BİTMEZ, SANKİ ÖLMEZ SANIRSIN...
NEFSİNİ, ÇOK AZDIRIR; HADDİNİN, SON SINIRINA VARIRSIN;
ŞAHSINA LÛTFEDİLEN NİMETLERDEN, BİRAZ UTANMAZ MISIN?..

CENNETLERİ UNUTURDA, CEHENNEMLERE.. YELKEN, AÇARSIN,
HALBUKİ; CENNET İÇİN YARATILDIN, CENNETLER İÇİN VARSIN; ..
CEHENNEMİ, BIRAKDA; ORADA, CAYIR.. CAYIR, ŞEYTAN YANSIN,
ALLAH'A TÖVBE ET... O'NA, SİĞİN.. Kİ; TÖVBEN, SENİ KURTARSIN..

TÖVBE ET, Kİ; BİR UÇDAN.. DİĞER UCA, ARŞ'I ALÂ ÇINLASIN!..
TÖVBENİN YÜZÜ SUYU HÜRMETİNE, MELEKLER DALGALANSIN...
TÖVBE ET, Kİ; ÜMMET'İ MUHAMMEDİN, YÜZÜ GÖZÜ NURLANSIN...
TÖVBEN İLE, YARIN RÛZ-i MÂHŞER'DE; ALLAH, YÜZÜNE BAKSIN...
10-TEMMUZ-2007 SAAT: 02:45 KONAK-İZMİR.

**** *****

Siz de mutlaka duymuşsunuzdur. Madem ki; "Şeytan kötü ve zararlı ve dahi bizim düşmanımızdır.. v.s. o zaman, Allah; bu Şeytan'ı, neden yarattı da, bize musallat etti?

Hiç düşünülmez ki; Şeytan olmasaydı, melekler de olmaz ve "ZIT'LARI YAŞAMAZDIK." Yani yaratılmazdık. Sonuç da da, nefsimizi tekâmül ettirip.. cennetlere yol alamaz ve dolayısıyla de Rabb'imizi; bilemez, tanıyıp.. anlayamazdık.

Daha da önemlisi, ZITLAR KANUNU olmasaydı; biz insanlar da, zaten mevcut isim ve sıfatlarımızla sıfatlamazdık. Burada önemli olan; aklıyla Şeytan'a karşı olan kişinin, nefsi ile de, karşı karşıya olduğunu bilmesi ve nefsinin terbiye ile tekâmül ettirmesidir.

İnsanın nefsinin, derece kazanmasına ve "KUL"luk sıfatını, lâıyık ile taşımasına.. sen de, bir "EL VERMEĞE VAR MISIN?.."
Arada bir an, da olsa; nefsin ile başbaşa kalır mısın?

Nefsinin terbiye adına, savaşır mısın?

ŞEYTANIN PEŞİNDEN GİTMEYİN

ŞİİR NO: 22 30-EKİM –2008

Gelin, birlik olalım... Ayrılıkta azap var,
Ölmeden; ölmeyeni, "HAYAT" sitrese sokar.
Dünya'yı bir eğlence, oyun yeri sananlar;
Oynayıp eğlenenle; sen, arana ör duvar,
"UYAN!.. OLMA ÖTEKİ!" Ayrılıkta azap var,
"Sürüden ayrılanı, Ahiret'te bekler nar..."

Can'ı vermek, çok zordur.. Gelir boğazı sıkır,

Sıra, sıra dizili; bak, nice mezarlık var...
Çirkinliği, pisliği; "bir süre, örtse de KAR"
O karların altından, bir çok "KARDELEN!" açar.
Her KARDELEN Dünya'ya; ayrı bir ÜMİT saçar,
Umudunu kırma hiç; umutsuza "SİTRES var..."

Kâinat çok muhteşem!. İçinde "İLİM" saklar,
Her KAYA'nın üstünde, ayrı bir ÇİÇEK açar!
Nereden dönsen kâr'dır, akıllıdır.. tövbe-kâr.
"SEVMEK" sırrına erip, sevenden.. sevgi akar,
Zalimin, zulmü varsa; sevenin.. Allah'ı var;
"SEV"!.. Gücün yettiğince.. "Düşmanlıkta azap var..."

Yaratılış sırrında, Şeytan'ın dengesi var,
Dengede, galip gelen; gider, KUR'AN'a uyar,
Akılla AKL'EDEN'ler, bütünÇAĞLARI AŞAR;
Yürürsen."YOL "çok!.. Fakat, bir "HAYIRLI YOL" da var.

Yolların hayırlısı!.. Gider, ALLAH'a çıkar.
İsyanda, azap varsa; "itaatta, rahmet var..."
4-RAMAZAN -1427 SAAT: 04:20 KONAK-İZMİR.

*** **

Neden?.. Saçların beyazlanmış, arkadaş.. şarkısının bir beytinde, isyan kokan bir soru; daha doğrusu; haşa, Rabb'imizden hesap sorarak.. diyor ki; "... Allah'ım; bu Dünya'ya, ben niye geldim?.." Bu mısraya, ben de bir nazîr'e yaptım. İsyanı değil, itaati;"REDDİ DEĞİL, KABULÜ.." bireyliği değil, KUL'luğü.. seçerek; birey edasıyla dikleşerek değil, kul'luk idrakiyle boyun bükürek.. ve de, kulluğumu bir lütuf sayarak...

Ya, siz!.. Siz de, bana mı; yoksa, isyan kokan şarkıyı; yazan, besteleyen, okuyan ve onu dinleyip alkış tutan.. günahkâr ve isyankârlara mı katılırsınız?.. Gerçekten de siz, kimden tarafasınız?..

"SEN, NİYE GELDİN!?"

ŞİİR NO: 24 31-EKİM-2008

Sarhoş, oturmuş içiyor... Meyhane'de,
Bir âlem kurmuş; âlem, âlem içinde!..
Bir soru soruyor... Kendi kendisine;
Bu soruyla, dert katıyor... Dertlerine,
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Kimi, "NE GÜNE KALDIK!" der, sual eder,
Dansöz, sahnede; türkü söyler, dans eder...
Coşar da, göbek atar.. "ALLAH, ALLAH!.." der;
Bazan da; isyan eder.. bir şarkı söyler,
"Allah'ım!.. Bu Dünya ya; ben, niye geldim?..."

Keyfi bozulan; üzüntüden, kederden,
Zalim kocadan, durmadan dayak yiyen;
Okuma ve yazmadan, her şeyi bilen!..
Sorar.. İşleri ters gidip, zarar eden,
" Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Çaresizlerin, dişleri kilitlenir,
Çok, acı çeken; gördüğüne, dertlenir...
Fakir; hep, zengin olmaya niyetlenir;
Kederliler; kendi kendine, söylenir;
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Mümin kardeşim, hiç sordun mu?.. Kendine,
Mâlâyaniyle, gelip, geçen.. ömrüne;
İhlâs'sızca yaptığın, ibadetlere!..
Düşmedin mi?.. Sen, "şu sorunun peşine;"
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim..."
24- ŞUBAT-2008 SAAT: 01:55 Konak-İZMİR.

*** **

Sürprizite'nin yeni bir "BÜYÜK sürprizi!.." GÜL: Hz. Muhammed (s.a.v.)in de senbolü olan GÜL'ün, en açık renklisi beyazdan, en koyusu renklisi laciverte doğru koyulaşan, kırmızı ve sarı ana renklerinden.. beyaz renge doğru ise açılan.. çeşitli tonları vardır. Bunları, hemen hemen herkes bilir. Ancak; Siz; hiç gördünüz veya işittiniz mi? Ve yahut da; siz, hiç araştırıp.. sordunuz mu? Hayatınız boyunca, hiç "SİYAH GÜL" gören veya işiten var mı?.. Elbette ki, tek kelime ile " HAYIR/YOK" diyeceksiniz. (Yalnız, Halfeti'de yetişen ve çok koyu mor veya koyu bordo rengindeki gülleri ve Batr'lıların

kimyasal yollarla renklendirdikleri "ÇAKMA SİYAH" gülleri; hakiki anlamında "SİYAH GÜL" saymazsanız. Peki; eğer siyah bir gül yoksa, ben; "durup dururken neden, böyle bir soruyu sordum" dersiniz?.. Böyle bir soru sordum; Çünkü, ben; bir "SİYAH GÜL'ü buldum, gördüm, tanıdım, kokladım!" ve de, O'nun meftûnu oldum.. da, sizi de; bu benzeri olamayan "GÜL"den haberdar etmek istedim. Çünkü; ben, mest oldum, huzur buldum... Siz de; Dünya'da bir benzeri olmayan siyah bir GÜL'ü tanımak ve sizinle tanıştırmak.. koklamak ve onunla olmak ve dahi; benim gibi, siz de O'nun meftûnu olmak, mes'ut ve bahtiyarlığa kavuşmak ister misiniz?.. Gözünüze ve gönlünüze bayram yaptırmak, metafizik âlemden; hem soluk, hem bilgi almak, hem de; farklı bir boyutta; tur üstüne, tur atmak ister misiniz?.. O halde buyrun, beraberce "SİYAH bir GÜL"ü keşfe çıkalım; bu vesile ile de, Dünya ve Ahiret saadeti kovalıyalım! İşte sizlere, ELİMİ, GÖNLÜMÜ ve bir de bir benzeri olmayan "SİYAH BİR GÜL"sunuyorum. Ne dersiniz? Uzattığım elimi, tutup da; siz de, bana; elinizi, verir misiniz?.. Bu SİYAH GÜL'ümü bu 'MAHZÛN' gönülü, bu 'REYHAN' gülümü ve dahi, bu 'HAS-GÜL'ümü.. kabul eder misiniz?.. "SİYAH GÜL" konusunda; sizler ne der ve ne düşünürsünüz?..

Ayrıca "SİYAH GÜL" şiirini yazıp bitirince, bu şiirin; gerek, 26 sayısının İslâm ile olan ilgisinden; gerekse; bir "GAMET" in, bütün hayatını özetlediği için; "tarifi imkânsız, hisler ve duygular yaşadım!" ve bu şiir; bu site içindeki yazmış olduğum şiirlerin ağzı,dili "şiir kitabımın belkemiği, içindeki şiirlerin ağzı, dili.. ve benim ise; Dünya'ya bakışımı şekillendiren.." bir şiir oldu. Dünya'da ilk defa "Kalemimin ucu ile kelimelerden meydana gelen.." ve de "şimdiye kadar, çizilmemiş.." bir fotoğraf çizdim.."

(Not:1) Kelimelerden meydana gelmiş fotoğrafları, görebilenler için!..)

(Not:2) 26 sayısının; İslâm ile olan ilgisi için, bakınız; bu site içinde (surprizsite.com/ kitaplar böl. KUTSAL SAYILAR ve SİRLARI adlı kitap'ta bulunmaktadır.)

S İ Y A H G Ü L !!!

ŞİİR NO: 26 19-06-2008

Gülleri; çok çeşitli, TARLALARIN BİRİNDE,
Her biri, bir renk tonu.. binbir çiçek, içinde;
Teker, teker.. "katmerli bir gül," olup.. açmışlar,
Bir de; "SİYAH GÜL" vardı. "TARLANIN SİNESİ'nde!.." ;

Daha, "TOMURCUK" iken; ne de çok kederlendi,
Izdıraptan, çileden.. her çeşit, renge girdi;
Rengini kaybedene, "kendi rengi"nden verdi,
Her "TOMURCUK, RENGİ"nde; "VUSLATA ERSİN.." diye!.."

Güller; gece uyurken.. O, onları bekledi,
Kuraklık olduğunda, gözyaşından su verdi;
Tek bir gonca bile, hüznü lensin.. istemedi,
Doyarak yaşasınlar.. "sevgiye, muhabbet!.."

SİYAH GÜL, solan.. tüm güllerin, yasını tuttu,
Diğer güller, neş'eli; yas tutmayı unuttu;
SİYAH GÜL; her geçen gün, siyah renge alıştı,
Gidişe.. güller de, memnun; "mahzûn, SİYAH GÜL'de!.."

Çok sonra, farkedildi; SİYAH GÜL'ün, hikmeti,
Meğerse!.. O; yüzyıl da bir açan.. dev "GAMET"ti;
Diğer tarlalarda açan; güllere de, yetti,
"Hangi renkli gül!" kavuştu?.. "Böyle, bir DEVLET'e!.."

Hacı Bektaş Veli'nin, bizlere tanıttığı,
Makalât'a yazıp, gönüllere akıttığı;
REYHAN GÜLÜ'nün, günümüzdeki karışıklığı,
Büyük lütûf; bu GÜL'ü, yetiştirmiş MİLLET'e!

Zaman geçtikçe, şanı; günden, güne.. duyuldu,
İftiralar kavurdu, fitnelerden yoruldu..
Sayısız gül içinde, açan; tek "HAS-GÜL" O'ydu,
Bir gün olsun, kalkmadı; "halini, şikâyete!.."

19-HAZİRAN- 2008 SAAT:23:15 KONAK. Not: "Siyah Gül'ün Yolunda" şiiri, şiir no:71 de dir.

*** **

Hani hep, "TARİH TEKERRÜR EDER.. DENİR YA!" Bu doğru bir tesbittir ve istatiki bilgiler ile de, bu teori defalarca doğrulanmıştır. İşte yine, "Müslüman Türk'ler ve Türkiye için" tarih bir defa daha "tekerrür etmek ve Osmanlı'yı geri getirmek.." için, son hazırlıklarını yapmaktadır.

Böyle muazzam, böyle mutlu ve muhteşem.. bir oluşumda, bir Türk veya bir Türkiye'li ve bir Müslüman olarak, "ya sen; evet sen!.." Sen, "NE İŞLE MEŞGÜLSÜN," ve sen "NE İŞLE İŞTİGAL EDİYORSUN"?..

Atalarından devraldığın, asırlarla ölçülen ve çok uzun süren uykundan, ne zaman uyanacaksın?..

Sana sunulan lütûf, nimetin ve Rahmetin.. farkına ne zaman varıp, ne zaman "ŞAHLANACAKSIN?.."

Tarih; yine, seni çok özlemiş.. "SENİ ÖZLEYENLER İLE ne zaman kucaklaşacaksın?.."

Ş A H L A N A R T I K !!!

ŞİİR NO: 28 1- KASIM-2008

Şahlan.. artık, yetmedi mi?.. Bu uzun.. uyuşukluk!..
Şahlan ki; CED'din sevinisin.. SOY'unda olsun, hoşluk.
Sen; sarılmazsan ilme, yolun sonu, çıkar.. cehl'e!..
"Ecdad'ının ilmi"ne koş, ilimle; dolar, boşluk...

BU, ÖYLE BİR YARIŞTIR Kİ; DURMA ARTIK, "GEL.. AT'LA;"
İLİM SIFATINA BÜRÜN, GEL!.. İLİMDEN, KANATLA!...

Şahlan.. artık, zaman; "MEHDİ zamanı!dır, SÖZ'e gel!.."
Şahlan ki; seni, şaha kaldıracak; O, İZ'e gel!..
Gör, yağın RAHMET'i; RABB'ın huzurunda, dize gel...
KUR'AN'daki ilim'e koş, Kur'anla dolar boşluk!..

ENGELLER, ÇOK ZOR OLSA DA; SEN, "ZOR ENGELİ ATLA,"
UÇUŞAN MELEKLER GİBİ, CEBRAİL'İ KANATLA!..

Şahlan.. artık; zaman, "BÜYÜK MUCİZE'ye gebedir!.."
Şahlan ki, sen.. küfür ehli hesaplaşır, bire bir.
Allah düşmanları; şimdi, daha çok derbederdir,
"SEVGİLİ'ye adanmış, ruh"lar ile dolar.. boşluk ...

DOSTU, DÜŞMANDAN AYIRIP; SEN, "KORKAKLARI ATLA;"
TARİH, SENİ ÇOK ÖZLEMİŞ; GEL, İMANDAN KANATLA!..
.. 15-ŞUBAT-2007 SAAT:05:15 KONAK-İZMİR.
*** **

Soru: Size göre, akıl nedir? Nerede, ne zaman, nasıl ve hangi şartlarda; hangi işe yarar veya yaramaz; hangi dertlerinizi çözer, hangi dertlerinizde takatsiz ve dermansız kalır? Akıl, her şeyi kavrar ve her şeyi bilir mi?. Metafizik alem ile aklın irtibatı ne derecedir?..

Akıl; her derdi, kederi, meşekkati çözer mi? Şayet çözüyor ise, akıl ne işe yarar? Şayet çözüyor ise; insanlar, neden bu kadar dertli ve kederli... ACABA GERÇEKTEN; AKLİMİZİ, TAM TANIYOR VE ONU RANTABL OLARAK KULLANABİLİYOR MUYUZ?.. Yoksa!.. O'nu, Türkiye'nin yer altı servetleri gibi, "boşu-boşuna mı harcıyoruz?.." (pardon harcamıyor = kullanmıyoruz) Kur'an'ı Kerim'in, tam 73 âyetinde; kendine yer bulan, para ile alınıp satılmayan, fakat; küçük bir yere sığan.. bir umman!.. AKIL VE AKL'ETMEK NEDİR?.. Hiç düşündünüz mü?..
Aklınızla buluşarak, o'nunla hiç tanıştınız, dertleşip.. sohbet ettiniz mi? Aklınızın, sizi; doğru yola götüreceği konusunda, bir anlaşma yaptınız mı? Bu anlaşmadan emin misiniz? İsterseniz, gelin; beraberce bir akıl turuna çıkalım, biraz akıl'edelim.. desem, gelir ve benim ile aşağıdaki şiiri; "AKIL'LA DÜŞÜNEREK" bölüşür müsünüz?..

"A K L E T M E K !!!"

Şiir no:31 6-KASIM-2008

Var'ım; akıl'ımla, akıl'ederek yaşarım,
Doğduğum; ilk AN'dan beri, hep mezara koşarım...
Duy sözümü, düşün artık; gaflet ile yaşama,
Akıl'ıyla, AKL'edemeyen; bir akıl'a, şaşarım!..

Ay, Güneş, tüm gezegenler.. her gün, semada yüzer,
Görevi, hiç aksatmazlar; emir'e göre, gezer...
Kader planındaki; "ilahî takdir"i, yazar;
AKL'ım kıyaslar!.. Gönlüm görür.. budur, benim kârım...

Sağdan, soldan gelecekler; açılacak defterler!..
Defterini soldan alan, kullar boyun büklerler
Dünya günlerinde; "biz, neden akıl'etmedik?!" derler,
Akıl'dır. Akıl'etmek için, yaratılmış tasarım...

Ben; bazan, akıl'ımın derinliklerinde dolaştım;(1)
Bazan da, o derinlerde; kendimle, karşılaştım.
En sonunda da; içimdeki 'BEN' ile, de tanıştım,
Akıl'ettikçe; hem ZERRE'yi.. hem KÜRRE'yi, aşarım...
14-07-2007 Saat: 04:30 KONAK-İZMİR.

Not: (1) Derinlik ile ilgili bir başka şiiri, şiir no 13' bulabilirsiniz.
*** **

Meşhur bir deyiş, bir atasözümüz vardır. Der ki: "KİŞİ; KENDİNİ BİLMEK KADAR, İRFAN OLAMAZ" yani, şahıs; kendini iyi tanırsa, olgunluğa ve kemale ermiş olur. Doğru olmasına, doğru bir sözdür.
Ancak; kendimizi, hangi ölçülere göre tanıyıp, hangi kıstaslara göre değerlendireceğiz? Ölçümüz, kıyasımız, nedir, ne

Olmalıdır?

Ben, kendime; önce vahyi, sonra ilmi, daha sonra hadis-i şerifleri veen sonunda da bilimi, ölçü aldım; kendimi ölçtüm, biçtim, tarttım.. sonunda da, aşağıdaki şiiri yazdım. Sizde; bana, katılır ve görüşlerimi kıyaslar mısınız?..

A H!.. B İ R, B İ L S E N...

ŞİİR NO: 32 6-KASIM-2008

Sen, bütün Âlem'lerin ÖZ'üsün,
Allah'ın, dile gelmiş SÖZÜ'sün...
Sonsuz Kâinat senfonisinde;
Sen, ilâhi Tevhid'in SESİ'sin.

Mahlûkat, verilmiştir EMRİNE,
Dünya'daki; ey, kutlu HALİFE!..
Yol olur.. Samanyolu, ARİF'e,
Sen, Yüce Soluğun KENDİSİ'sin...

Cennet'ten gelen, bütün SES'lerde,
Tesbihle, verdiğin; her, NEFES'te;
Ruh. Uçmak için, bekler.. KAFES'te,
Sen, yaratılmışların GÜLÜ'sün...

Sen'de; nefisle beden, İÇ-İÇE,
KUL'luk, her şeye.. bedel, bir HECE...
NUR'unla, gündüze döner...GECE,
Sen, tüm Âlem'lerin GÜNEŞ'İ'sin...

Yedi bedenin, iç-içe geçmiş, (*)
RABB; kuluna, VEKİL'liği seçmiş;
Ruh; Ab-ı Hayat suyundan, içmiş,
Sen, tüm Kâinat'ın.. bülbülüsün...

Biraz düşünüp, kendine gelsen,
Şeytan'ın, tesirini farketmen;
Niçin yaratıldın?.. Bir düşünsen!..
Bütün dert'lerinden, kurtulursun...
14-TEMMUZ-2007 SAAT: 04:30 KONAK-İZMİR.

(*) insandaki 7 beden açıklaması için, bkz. şiir no: 100

*** **

Bu şiirin yorumu kendi içinde olup, tam "ALEMLİK" bir şiirdir. "ALEM NEDİR?" dersiniz.. zaten şiirin içinde var. "ALEM ile başlayıp, Alemlerle sürüp.. Âlemeyn'le bitmektedir..." Yani kısaca, şiirin her tarafı tam bir alem!..

Sizinde bir aleminiz var mı?..

Şayet yoksa, biraz benim alemime katılır mısınız?

A L E M V E B E N!!!

ŞİİR NO:33 06-KASIM- 2008

Âlem'lerde, yaşarım,
Âlem'lerde, koşarım;
Âlem'lerde, uçarım,
Ben, kendimi tanırken...

Âlem'ler, hücre'lerde,
Âlem'ler, küre'lerde;
Mikro'da ve makro'da,
Ben, kendimi sorarken...

Bir çok âlem'de, durdum,
Bir çok âlem'e, girdim;
Âlem'de, kalem kırdım,
Ben, kendimi bulurken...

Alem diye, içerler,
Âlem'den, vaz geçerler;
Âlem'leri, biçerler,
Ben, onları görürken...

Âlem'leri, öldürdüm;
Âlem'leri, doldurdum,
Ben de; bir âlem, oldum,
Âlem'ime, sahipken...

Alem tutup, taşıdım,
A'lem'den, ders okudum;
Âlemûn'da, var oldum...
Âlemeyn'den, giderken...
4-TEMMUZ-2004SAAT:04:10 KONAK_İZMİR.
Âlem=Kâinat, alem=bayrak, A'lem=en iyi bilen
Âlemûn=âlem, Dünya, halk, herşey...
Âlemeyn= her iki âlem (CENNET, CEHENNEM)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715138/insan-bu-mech-l.html>

ŞU TÜRKÜN BAYRAĞI

Şiirin giriş yazısı:

Bu şiirin başlığına, "Türk denilince, aklınıza ne gelir?" sorusu ile başlıyorum ve önce bu konudaki bilgi birikiminden kısa bir özet sunuyorum.

1) AYET-İ KERİME'LERDE TÜRK'LER: "-Ey iman edenler! Aranızdan kim dininden dönerse (şunu) bilsin: Allah onun yerine öyle bir millet getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Mü'minlere karşı mütevazî, kâfirlere karşı ise (fevkalade) onurlu ve güçlü, Allah yolunda cihad eden ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmayan bir millet getirecektir. Bu Allah'ın bir lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfu ve nimeti geniştir, O bilendir. (Maide suresi, ayet 54)

Birçok müfessir, bu ayet-i kerimede kastedilen milletin, Abbasilerin zayıflamasından sonra öne çıkan "Türk Milleti" olduğunu ifade etmiştir. Elmalılı Hamdi YAZIR, "Hak Dini Kur'an Dili" adlı tefsirinde, bu ayeti şöyle yorumluyor. "...Bu defa Allah, Türkleri göndermiş; Araplar'ın kadrini bilemeyip, zayı ettikleri Devlet-i İslâm-ı ele alarak, İstanbul'a ve oradan Dünya'nın her tarafına yaymışlar..." Hatta, büyük alim Celal YILDIRIM ise; bir adım daha öne atarak, "Bu vazife, halen Türk Milletinin üzerindedir." diyor.

Fil Suresi'nden de anlaşılacağı gibi, Allah; (C.C.) o günün süper güçleri olan Bizans, Pers, Habeşistan.. gibi ülkelere, "Mekke, Medine, Taif gibi kutsal şehirlerin fethedilmesini mucizelerle engelliyor. Dünya yaratıldığından beri, bu 3 kutsal şehir hiçbir güç tarafından ele geçirememiştir. Ta ki 1070 yılında gelinip, bu kutsal topraklar Selçuklular tarafından fethedilmesine kadar. Daha sonra, 1174 Türk Eyyubiler devleti; 1250 yılında yine Türk Memlûklü Devleti ve 1517 yılında ise; yine Türk Osmanlı Devleti tarafından fethediliyor. Yeryüzü yaratıldığından buyana kutsal topraklar 4 kez ve yalnızca Türk devletleri tarafından fethediliyor.

2) HADİS-İ ŞERİFLER'DE TÜRK'LER:

A) "Kostantiniyye mutlak fetholunacaktır. Onu fetheden komutan, ne güzel komutan; o asker, ne güzel askerdir." (Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi, İstanbul'un fethi sadece Türklerle nasip olmuştur. Çok yakın gelecekte bu fetih, iki defa daha tekrar edecektir. Geniş bilgi için bakınız, bu site içinde Hz. mehdi bölümü)

B) Ashaptan insanlar, Peygamber Efendimize sormuşlar; "Ya, Resullallah!.. İslam dinini direk birinci elden, Sen bize anlattın. Nasıl ibadet edeceğimizi, Sen bize öğrettin. İslâm yolunda mallarınızı harcayın dedin, verdik; İslâm için, cihad edin ve mertebelerin en yükseği olan şehitliğe yükselmemizi söyledin, birçoklarımızda İslâm için şehit olduk. Senin her dediğini, harfi harfine yaptık. Takva olarak, bizden daha üstün birileri var mıdır?" dediler. Peygamber Efendimiz (sav) de, "evet vardır" dedi. "Öyle bir millet gelecek ki, Onlar; beni görmedikleri halde, beni görmüş gibi iman edecekler. İslâm'ı yüceltip, İslâm adaletini ve medeniyetini Dünya'ya yaymaya çalışacaklar ve onlar İslâm'ın koruyucuları olacaklar. İşte ONLAR, BENİM CENNETTEKİ KARDEŞLERİMDİR. Takva bakımından da, sizden üstündürler."

C) "Türkler size dokunmadıkça siz de onlara dokunmayınız" Allah'ın ümmetime verdiği mülk ve saltanatı, ellerinden ilk olarak alacak kavim Kantura oğullarıdır'

D) 1) 'Siz küçük, çekik gözlü, kırmızı yüzlü, basık burunlu, çehreleri sanki örs üzerinde dövülmüş ve üzeri derilerle kaplanmış sağlam kalkanlar gibi bir kavim olan Türkler ile savaşmadıkça, kıyamet kopmayacaktır. 2) Siz, kıldan örülmüş çorap giyen bir kavimle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır.'

E) Türk dilini öğreniniz, çünkü Türkler'in çok uzun sürecek bir hâkimiyetleri vardır. (Kaşgarlı Mahmut, Divanı Lûgat-it Türk,

F) Benim ümmetimi öyle bir kavim sürüp, kovalayacaktır ki; onların yüzleri (yuvarlak ve) enli, gözleri (çekik ve) küçük, çehreleri sanki üzeri derilerle kaplanmış kalkanlar gibidirler. Onlar, üç defa Arabistan yarımadasına kadar ilerleyeceklerdir. İlk istilada onların önlerinden kaçanlar kurtulacaktır. İkinci istilada, hücumu uğrayanlardan bazıları helâk olacak ve bazıları da canlarını kurtaracaklardır. Üçüncü istilada ise, onların kökleri kesilecektir (artık istilaları, son bulacaktır) işte onlar Türkler'dir. Nefsim yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, Türkler (çok yakın bir gelecekte) atlarını Müslüman meşiclerinin direklerine bağlayacaklardır. (=Müslüman ülkeleri fethedeceklerdir.) Not. Burada kastedilen Türkler, mecaz olup Türk (yurdu Türkistan) civarından gelen Moğolların olduğunu geçmişteki tarihi savaşlardan dolayı kesinlikle ortaya çıkmıştır.

G) Türkler size ilişmedikçe sizde onlara ilişmeyiniz. Çünkü milletimin mülkünü ve Allah'ın ona olan ihsanını, en evvel Kantura nesli (Türk) alacaktır. İmam Taberani (Mu'cem'ül-Kebir ve Mu'cem'ül Evsat isimli eserinde)

H) Habeşliler sizle uğraşmadıkça siz de onlarla uğraşmayınız. Hele Türkler size dokunmadığı sürece, siz de Türkler'e (sakın) dokunmayınız! Yukarıdaki hadis-i şerif Cüveydi tarafından şöyle nakledilmiştir: "Türkler sizlere dokunmadıkça, siz de Türkler'e dokunmayınız. Zira onlar çok sert ve haşin tabiatlı kimselerdir." Yine aynı hadis-i şerifi, Hamavi ise ashabdan Hz. Muaviye'den şöyle nakletmiştir: "Sakın onların üzerine süvari birlikleri göndermeyiniz (harp etmeyiniz) Türkler ve Habeşliler size dokunmadığı sürece, siz de onlara dokunmayınız."

İ) İmam Taberani Hz. Muaviye'den şöyle nakleder: İbn-i Zî'l Kela anlatıyor: Bir gün Muaviye'nin yanıdaydım. Ermeniye vilayetinin valisinden posta geldi. Muaviye valinin mektubunu okudu, hiddetlendi; sonra kâtiplerinden birini çağırdı ve ona valinin tahriratına şöyle yaz, dedi: 'İdaredeki araziye Türkler'in akin ve yağma ettiklerinden bunun üzerine arkalarından takip kuvvetlerini sevkettiğinden ve bu takipçilerin yağma edilen şeyleri onlardan istirdat etmiş olduklarından bahsediyorsun. Anan sana matem tutsun, sakın bir daha öyle bir harekette bulunma, Türkleri kışkırtma ve onlardan hiç bir şey istirdat etme. Çünkü ben Resulullah'dan işittim. Buyurdu ki; "Türkler yavşan otu biten yerlere

(Avrupa'ya) kadar ılerleyeceklerdir."

J) Hıfz, on kısma ayrılmıştır: Dokuzu Türkler'de, biri diğer insanlardadır. Hıfz kelimesi, bazı kitaplarda; hafızlık, kavrama kabiliyeti olarak tercüme edilmiştir. Merhum Mehmed Vani Efendi'ye göre ise muhafazakârlık yani dinini, milletini, vatanını, maddi ve manevi değerlerini, örf ve âdetlerini, namusunu koruma duygusunun her millettten çok Türk milletindedir.

Taberi şöyle anlatmaktadır: Hz. Peygamber Arap kabilelerin hücumu yılında (Hendek savaşı) Medine'nin etrafında kazılmak istenen hendeğin sınırlarını çizdi... Biz hiçbir zaman bu sınırları aşmak istemiyorduk. Salman hendekten çıkarak Hz. Peygamberin bulunduğu yere geldi. Bu sırada O, bir Türk çadırını kurmakla meşgul bulunuyordu.

K) Ebu Said el-Hudri demiştir ki; Hz. Peygamber Ramazanın ilk on gününde itikâfa girmiştir. Sonra ortasındaki on günde tentesi üzerinde hasır bulunan bir Türk çadırında itikâfa girmiştir.

L) Resulullah Efendimiz bir gece rüyasında peşine önce siyah bir koyunun, sonrada bir beyaz koyunun takıldığını görüyor. Sabahleyin mescid-i saadete gelip namaz kıldırdıktan sonra, sırf iltifat olsun diye bu rüyanın yorumunu, Ebubekir Sıddık Hazretlerine bırakıyor. Bu iltifata hem sevinen, hem de mahcup olan Ebubekir (r.a): "Mademki, öyle arzu buyurdunuz, yorumunu yapayım. Ey Allah'ın Peygamberi!.. Peşinize ilk takılan siyah koyun Arapları, sonra da takılan beyaz koyun beyaz bir ırkı temsil eder. Yani önce Araplar size inanıp peşinize takılacak, sonra da; beyaz bir ırk İslâm'a girip size uyacak..." rüyadaki siyah koyun Arapları, beyaz koyun ise Türkler'i işaret etmiştir. Çünkü bir müddet sonra, beyaz yüzlü olan Türkler İslâm'a şereflenmişler ve can-ı gönülden İslâm'a hizmet etmişlerdir.

M) Ata, bana İbnu Hişam'ın; kadınları erkeklerle karışık olarak, tavaftan yasakladığı zaman dedi ki: "O bunu nasıl yasaklar, Resulullah (sav)ın zevceleri bile, erkeklerle birlikte haccettiler!" Ben Ataya sordum: "Onların beraber Haccı, örtünme emrinden önce miydi, sonra mıydı?" "(Evet, kalem "yemin" olsun) buna, ben örtünme emrinden sonra şahid oldum!" diye cevap verdi. Ben tekrar sordum: "Pekala, erkeklere nasıl karıştırlardı?" Şu cevabı verdi: "Erkeklere karışmazlardı, Hz. Aişe (ra) erkeklerden ayrı olarak tavaf ederdi, onlara karışmazdı." Hatta, bir kadın kendisine: "Ey müminlerin annesi, yürü (Hacerül-Esvede elimizi değerek) istilam edelim!" demişti de Hz. Aişe ona: "Sen dilediğin şekilde git" deyip kendisi gitmekten imtina etmişti. Onlar geceleyin kim oldukları bilinmez halde çıkarlar, (erkeklerle beraber tavaf yaparlardı.) [Beytullah'a girmek istedikleri zaman da, erkeklerin tamamen çıkarılmış olmalarına kadar durup beklerler, sonra girerlerdi.] (Ata devamla): "Ben (Mekke kadısı) Ubeyd İbnu Umeyrle birlikte, Müzdelifedeki Sebir dağında mücavir (yani ikamet eder) olan Hz. Aişe (ra)nin yanına giderdim" dedi. Ben hemen sordum:

N) "Pekâlâ Hz. Aişenin örtüşü ne idi?" "Keçeden yapılmış küçük bir Türk çadırının içindeydi. Çadırın bir perdesi vardı. Aişe, Resulullah (sav) ile bizim aramızda, bu perdeden başka bir şey yoktu. Ben Hz. Aişe'nin üzerinde gül renginde bir zıbın gördüm."

Ebu Sekine (ki Muharrerlerden bir kimsedir) Resulullah (sav)ın bir sahabelerinden naklen anlatıyor: "Resulullah (sav) buyurdular ki: "Sizi bıraktıkları müddetçe, siz de Habeşileri bırakın. Sizi terkettikleri müddetçe, Türkleri terkedin.

O) Ümmetimin hakimiyetini ilk defa ortadan kaldıracak olan Benû Kantûra'dır." Bu hadisi Taberâni, Hz. Muaviye rivayeti olarak kaydetmiştir. NOT: " Benû Kantûra, Kantûra'nın evladları anlamında olup; Hazreti İbrahim (A.S:) cariyelerinden birinin adıdır. Rivayete göre; bu cariye'nin bir kısım çocukları oldu. Bunlardan Türkler çoğaldı. Türkler; Sünnî İslâm'ı, bir taraftan Fars kaynaklı Şia tehlikesine karşı ve diğer taraftan da, Haçlılar başta olmak üzere; diğer düşmanlara karşı, en az bin yıllık bir süre ile korumuş, kollamış ve İslâm'ı himayesi altına alarak.. ona, hem şeref vermiş ve hem de onunla şereflenmiş ve Allah'ın övgü ve desteğine kavuşmuştur. Allah (C.C.) ve İslâm adına savaşmış ve çok yakında, yine savaşacak ve de bu savaşıma bilince kavuşmuş olan Türk'lere ve Türk soyuna ne mutlu.

3) BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİNİN DİLİNDEN TÜRK'LER:

A) Ramazanoğlu'nun naklettiği hatıralardan biri de, 1950 senesinde, ülkede DP döneminin başlaması ile Bediüzzaman Hz. leri ile Pakistan Milli eğitim bakanı Ali Ekber Şah arasında yaşanır. Üstad, ona ismi ile hitap ederek, bir konuşma yapıyor. 'Ali Ekber kardeşim' diyor 'sizin hatırıma şöyle bir şey gelebilir. Biz o meseleyi, Risale-i Nur'un filan yerinde şöyle hallettik. Sizin hatırıma böyle bir şey gelebilir, biz o meseleyi Risale-i Nur'un filan yerinde böyle hallettik' diye diye, o sormadan 70 soruların cevabını veriyor. Ali Ekber Şah, üstadın ayağına kapanıyor. Ağlıyor. Diyor ki 'Üstadım ben bir hafta kalayım, bana ders ver. (Bedüzzaman Hz.leri cevap veriyor.) Sen siyasettesin, ben seni, bu defa kabul ettim. İkinci bir defa, kabul etmem. Ancak, sana verdiğim bu ders, 20 senelik ders. Seni, 20 senelik talebem olarak kabul ediyorum..' diyerek iltifat ediyor. Şah da, Bediüzzaman'a diyor ki 'Üstadım, Türkler senin kıymetini bilmiyor. Gel, ben seni Pakistan'a götürerim.' Üstad aynen şu cevabı veriyor. 'Hayır. Yara burada başladı, tedavi burada görecektir. Türk milleti bin senedir âlem-i İslâm'ın bayraktarlığını yaptı, bundan sonra da yapacak. Ben; eğer Mekke, Medine'de yaşıyor olsaydım, (yine) buraya gelirdim. Cenab-ı Hak ayet-i kerimede buyuruyor ki', Türkçe, mealî ile 'Öyle bir kavim gönderdim (ki). Onlar, Allah'ı sever. Allah da, onları sever.' 'Ben de, bu beyanı ilahi karşısında düşündüm. Bunun, bin seneden beri; âlem-i İslâm'ın bayraktarlığını yapanın, Türk milleti olduğunu bildim. Ve Türk milletine hizmeti, vazife telakki ettim."

B) Bediüzzaman Hz. leri, İslâm ve Kur'an hizmeti adına, Türk milleti hakkında çok ögücü sözlerinden birisi şudur. "İşte, ey ehl-i Kur'an olan şu vatanın evlatları! 5Altıyüz sene değil, belki Abbasiler zamanından beri bin senedir Kur'an-ı Hakîm'in bayraktarı olarak bütün cihana karşı meydan okuyup, Kur'an-ı ilan etmişsiniz. Milliyetinizi Kur'an'a ve İslâmiyete kal'a yaptınız. Bütün Dünya'yı susturdunuz. Müthiş tehcümatı (saldırıları) defettiniz. Ta ki; (mealen) " Ey, iman edenler! Sizden her kim dininden dönerse, Allah onların yerine öyle bir kavim getirir ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı izzet sahibidirler. Allah yolunda cihad ederler ve dil uzatanların kınamasından da korkmazlar.." (Maide suresi, 54) ayetine güzel bir musaddak (örnek/misal) oldunuz...."

C) " Bediüzzaman Hz.lerine göre; Türkler Fahr-i Kâinat (aleyhissalâtu vesselâm)'in da övgüsüne mazhar olmuştur. Türkler hakkında sena-i Peygamberî (Peygamberin övgüsü) muhakkaktır.

D) BEDİÜZZAMAN SAİDİ NURSİ Hz.lerinin bakış açısıyla: İslâm'ın bayraktarlığını Türk milleti'nin yapacağını söylemiştir. Bu müjdeyi bizlere, Bilinmiyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursi adlı kitabının 233-234 sayfalarında Necmeddin Şahiner şöyle açıklar. "Allah-ü Zülcelal Hazretleri, Kur'an-ı Kerim'in Maide suresi 54. Ayetinde şöyle buyurur; ÖYLE BİR KAVİM GÖNDERECEĞİM Kİ; ONLAR ALLAH'I, ALLAH'DA ONLARI SEVER". Ben de, bu beyanı-İlâhi karşısında

Düşündüm. Bu kavim bin yıldan beri Alem-i İslâm'ın bayraktarlığını yapan Türk Milleti olduğunu anladım.

F) Yine, Bediüzzaman Hz.leri buyurur: "Emin olunuz ki biz Kürtler, başkalarına benzemiyoruz. Yakinen biliyoruz ki, içtimai hayatımız; Türklerin içtimai hayatından neş'et eder.(neş'et: ortaya çıkar/meydana gelir)

G) Yine Bediüzzaman Hz.leri buyurur: "Lisan-i Kürdi caiz, Arapça vacip, Türkçe lazım..".

4) ÇEŞİTLİ KAYNAKLARDA TÜRK'LER:

A) Tarihimizi daha iyi inceleyip, araştırdıkça bu örneklerin yüzlercesi ile karşılaşmak mümkündür. Birçok tarih, din ve felsefe kitabında, Arap ve Türk kaynaklarında Türk milleti için, "Milleti memduha, övülmüş millet" "İlâhi nusretle müeyyed, (Allah'ın yardımı ile kuvvetlendirdiği) millet," i'lay-ı kelimetullah ile muvazzaf (Allah isminin yüceltilmesi ile görevli) millet" tabirleri kullanılır. (Elmalılı Hamdi Yazır 1960) Abbasiler'den sonra İslam'ın bayraktarlığını Selçuklu, Osmanlı devleti vs. ele almıştır ve bugüne kadar da gelmiştir. Dikkat ederseniz kardeşlerim, konu; "Türklük değil, Müslümanlık'tır. (Yani; ırkçılık, kafatascılık.. değil, İslâm'a, imana ve onları gönderen ve getirene.. hizmet ve bu yolda ölmektir. (Şehit olmaktır.) Fakat kılıcın kabzasında, hep Türk'ler var. (Yani; komuta, sevk ve irade.. pusula, hep Türk'lerde olacaktır.)

B) Kaçkarlı Mahmut, Divan-ı Lügati't Türk isimli eserinde, Buhara ve Nişabur hadis imamlarından şu hadis-i kutsiyi rivayet etmektedir. : "Ulu ve Aziz olan Allah diyor ki; Benim, Türk ismini verdiğim ve Doğu'da yerleştirdiğim bir takım askerim vardır ki, her hangi bir kavme karşı gazaba gelecek olursam, o Türk askerimi; işte, o kavmin üstüne saldırtırım."

C) Divan-ı Lügati't Türk: Türk dilinin toplu sözlüğü anlamına gelen bu yapıtı, 1072-1074 yılları arasında ve 11.yüzyılda Kaçkarlı Mahmut yazmıştır. Yapıtın yazılış amacı, Araplar'a Türkçe'yi öğretmek ve Türkçe'nin edebiyat dili olarak Arapça'dan üstün bir dil olduğunu kanıtlamaktadır. Arapça olarak yazılmış, 7500 Türkçe sözcüğün açıklaması yapılmıştır. Bir anlamda bu yapıt, Türkçe'nin ilk dilbilgisi kitabı olma özelliği taşır. (Kaynak: www.Videodersane.com) Ayrıca, Kaşgarlı Mahmud Divân-ı Lügati't-Türk'deki önsözüne şöyle başlar; "Esirgeyen, koruyan Allah'ın adıyla.. ve devam eder: "Allah'ın, devlet güneşini Türk burçlarından doğurmuş olduğunu ve Türkler'in ülkesi üzerinde, göklerin bütün dairelerini döndürmüş olduğunu gördüm. Allah, onlara Türk adını verdi. Ve yeryüzüne hâkim kıldı. Cihan imparatorları Türk ırkından çıktı. Dünya milletlerinin yuları Türklerin eline verildi. Türkler, Allah tarafından bütün kavimlere üstün kılındı. Hak'tan ayrılmayan Türkler, Allah tarafından; hak üzerine, kuvvetlendirildi. Türkler ile birlikte olan kavimler, aziz oldu. Böyle kavimler, Türkler tarafından her arzularına eriştirildi. Türkler, himayelerine aldıkları milletleri, kötülerin şerrinden korudular.Cihan hâkimi olan Türklere herkes muhtaçtır, onlara derdini dinletmek, bu suretle her türlü arzuya naili olabilmek için, Türkçe öğrenmek gerekir.." (Kaynak: www.Vikipedi ansiklopedisi)

D) EVLİYA ÇELEBİYE GÖRE: ORTAASYADA'DAN ANADOLU'YA YAYILIŞ: Evliya Çelebiye göre, Ahmet Yasevi Hz.leri Diyarı Rum'a; (Anadolu'ya) önce Hacı Bektaş-ı Veli'yi ve daha sonrada O'na yardımcı olmak üzere Sarı Saltuk'u gönderir. Yasevi'de meşhur tahta kılıcını kuşatarak, Rumeli'yi fethetmek üzere Dobruca'ya gönderip; Rumeli'nin, coğrafi ve manevi fethini de, böylece başlatır. Yahya Kemal ise, "Mâverâ'da Söyleniş" adlı şiirinin bir beyitinde;

Geldikti. Bir zaman bir zaman, Sarı saltuk'la Asya'dan,

Bir, bir; diyar-ı Rum'a dağıldık.. Sakarya'dan. (Kaynak: Beşir Ayyavazoğlu, Zaman 28-Şubat-2013)

5) DÜNYA'DA KONUSUNDA İSİM YAPMIŞ; saygın ve çok özel insanlardan bazılarının, Türkler hakkında söyledikleri: Dünyada iki bilinmeyen vardır. Biri kutuplar, diğeri Türkler. Albert Sorel. Kılıcı insafsız bir beceriyle kullanan Türk'ün eli, yendiği insanların yarasını sarmakta da ustadır. Lord Byron Türkler kahramandırlar, dostlarına zarar vermezler. Yüce Türk milleti tuttuğu eli bırakmaz, sözünden dönmez, iyi ve kötü günlerde dostundan ayrılmaz. Böyle bir ulusla el ele vermek yeryüzünde her zorluğu yenmek için sonsuz bir güç ve yetenek kazanmak demektir. Comenius (Çek Bilgini) Türk'ün şefkat ve insanîyet duygusunu inkar mümkün değildir. Bu duygu insanı atalete sevk edip sefaleti artırmakla beraber, teşkilatı düzensiz bir toplumun bir derdine tek çare demektir. Türk ırkının soyluluğunu gösteren diğer duygular, yani en küçük iyiliklere karşı besledikleri minnet ve şükran duygusu, ölmüşlere karşı besledikleri minnet ve şükran duygusu, büyük bir nezaketle yapılan konukseverlik adeti ve hayvanlara saygı alışkanlığı gibi faziletlerin, inkarı da mümkün değildir. Edmondo De AMICIS Türkçeyi öğrenmek benim için büyük bir mutluluk oldu. Çünkü Türk'ü anlamak için, kendisiyle mutlaka tercümanlıktan konuşmalıdır. Tercüman, ışığı örten zevksiz bir perde oluyor. Gelland (Fransız Bilgini) Türklerin yalnız sonsuz bir cesareti değil, iradeleri sersemleştiren bir sihirbaz zekası vardır. İşte Türk, bu zekasıyla zafer kazanır, uygarlıklar yaratır ve insanlık dünyasında en şerefli hizmeti başarır. Zaten, Avrupa'nın yarısını; yüzyıllarca boyunduruk altına almak, başka türlü mümkün olamazdı. Çarnayev (Rus Komutan) Silahlı milletin en canlı örneği, Türklere dir. Bu; diyar köylüsünün orak, katibinin kalem ve hatta kadınlarının etek tutuşunda, silaha sarılmış bir pençe kıvraklığı vardır. Türk ata biner gibi oturur, keşfe yollanan asker gibi uyanık yürür. Moltke Artık Türkler'le savaşmam. Onlar çok cesur ve iyi insanlar. Andreas Phitiades "Türk gibi ölüme gülerek bakan bir eri,(askeri) başka hiçbir ulusta bulamazsınız. Yalnız ona iyi bir komutan gerektir. " Mulman Türkler muhakkak ki, Avrupa tarihinin ve yakın Asya tarihinin bildiği, en halis efendi milletidir. Kayzerling "Türk milleti, iki bin yıldır profesyonel askerdir. Bütün Türklerin mesleği, askerliktir. Dünyanın hangi ordusuna sorarsanız sorun, Türk askerinin karşısında düşünmenin, hiç de kolay olmadığını veya olamayacağını size söyler." Donaldson Türk kadınlarının en büyük süsü, Türk oluşlarıdır. Onlar; süslenmek için elmas veya zümrüt takınmıyorlar, belki üzerlerinde taşıdıkları o taşları süslemiş ve kıymetlendirmiş oluyorlar. Çünkü her Türk kadını, canlı bir inci ve paha biçilmez bir pırlantadır. Lady Mary Wortley Montagu İnsanları yücelten iki büyük meziyet vardır: Erkeğin cesur kadının namuslu olması. Bu iki meziyetin yanında hem erkeği, hem kadını şerefliendiren bir meziyet daha vardır. İcabında tereddütsüz canını feda edebilecek kadar vatanına bağlı olmak. İşte Türkler bu meziyetlere ve fazilete sahip kahramanlardır. Bundan dolayıdır ki Türkler öldürülebilir, lâkin mağlup edilemezler Napoleon Bonaparte Türk, asillerin asilidir. Yapma olmayan, gösterişi bulunmayan, bu pek yüce asalet; ona, tabiatın hediyesidir. Pierre Loti "Poltava'da esir oluyordum. Bu, benim için bir ölümdü, kurtuldum. Buğ nehri önünde tehlike daha kuvvetli olarak belirdi... gene kurtuldum. Fakat bugün esirim. Türklerin esiriyim. Denizin, ateşin ve suyun yapamadığını onlar yaptılar, beni esir ettiler. Ayağımda zincir yok. Zindan da değilim. Hürüm, istediğimi yapıyorum. Lakin gene esirim; şefkatin, ülvüvü cenabın, asaletin, nezaketin esiriyim. Türkler, beni işte bu elmas bağa sardılar." Demirbaş ŞARL Türklerden bahsediyorum... Düşmanına saldırırken amansız bir kasırgaya, korkunç bir denize ve insafsız bir

yıldırma mezarı; dost yanında ve silahsız düşman yanında bir seher yelidir, berrak bir göldür. Gönül açan bu yeli yıldırma, göz kamaştırın bu gölü coşkun bir denize çevirmek, tabiatı da inciten bir gaflet olur." Tasso - İtalyan Şair. Eğer bir Türk devleti olmasaydı, mutlaka yaratmak gerekirdi. THIERS Savaşın zevkini almak isteyen herkes, Türklerle savaşmalıdır. (Towsend İngiliz Komutan)

Bütün milletler arasında, en namuslu ve dostluk kurmada; tereddüt edilmeyecek olan, yalnızca Türklerdir. Henüz, yabancı tesiri altında kalmamış olan bir köye gidecek olursanız; gerçek misafirperverliğin ne demek olduğunu, orada görüp öğrenirsiniz. William Martin Türkler, Asya'nın güçlü ulusudur. Albert Sorel Türk askeri, cesurdur. Anavatanını sever ve onun için, gerekirse hiç çekinmeden canını feda eder. Albert Einstein Çanakkale'de, başarılı olmadık. Nasıl başarılı olurduk ki? Zira Türkler; yuvasına girilmiş aslanların hiddetiyle, cüret, cesaret ve kahramanlığı ile savaşıyorlardı. Böyle bir millet görmedim. Sir Julien Corbet Türk'ün güzel yüzünü, kuvvetli endamını, pırıltılı kostümünü, zarif tavırlarını, kibar gülüşünü, aslanca kükreyişini fırçayla göstermek mümkündür. Fakat pek güç olan, Türkün özünü göstermektir. bu öz, ayışığı gibi görülür.. fakat gösterilemez. Decamps (Fransız ressam) Türk toplumunda, kişisel nitelik ve değer dışında, hiçbir şeye önem verilmez. Baron Büsbek Türklerin doğrulukları ve namuslulukları ne kadar övülse yeridir. Charles Macfarlane Türkler kendilerini anlamayanlara, kim olursa olsun, kendilerini anlatmak yolunu biliyorlar. Onları bu yola niçin sürüklemeli. Antoine Galland Türklerle dost ol, ama düşman olma. Gianni de Michelis Türklerin Avrupa dengesi için, gerekli bir unsur oldukları kesindir. Lord Beaconsfield Türk dilini incelerken, insan zekasının dilde başardığı büyük mucizeyi görürüz. Max Muller Tarih, Türkler'den çok şey öğrendi. Onların elinden çıkma öyle eserler var ki, bunlar Medeniyetin birer ziynetidir. Alman tarihçi HAMMER (Kaynak: 5. Madde aslı, star e-gazete fotoğraf galerisi'nden alınmıştır. 9 - Ağustos - 2012)

(Not: Bu maddeler, ırkçılık ve kafatasçılık yapmak için yazılmamış ve hiçbir zaman da, bu iş için vesile edilemez. Çünkü, İslâm'da kavmiyetçilik-ırkçılık ve kafatasçılık yapmak, kesinlikle haram ve dolayısıyla de yasaktır. Bu yazı, sadece bir durum tesbiti ve gerçeği dile getirmeden ibarettir.)

Ve son bir küçük anektod: Gene D. Matlock adında bir Amerikalı araştırmacı/yazar, Temmuz ayında Hermes Yayınları tarafından Türkçe olarak da basılan "Ey Dünya İnsanları Hepiniz Türksünüz (Kayıp Bir Uygarlığın Sırları, Dünyayı Nasıl Değiştirebilir) adlı bir kitap yazdı. Matlock, bu kitabında; "ilk insanların Türk'lerle başlayıp daha sonra bütün Dünya'ya dağıldığını, ilk konuşulan dilin Türkçe olduğunu, bilimin, felsefe ve dinin.. yine Türk'lerden doğduğunu" yaptığı uzun araştırmalar sonunda belgeleri ile açıklıyor. Kaynak: Mailce.com tarih: 01, 5th, 2013 (01-05-2013)

Türkler hakkındaki yukarıdaki özet bilgiden sonra, benim Türkler hakkında düşündüklerimi de; Türkleri sembolü olan bayrağı, yani "TÜRK BAYRAĞI" hakkında düşündüklerimi; ilk mısrasını Oktan Keleş'tenesinlendiğim, bir şiir ile açıklamaya çalıştım. TBAYRAK aklıma aşağıda derlediğim ve aslı bana ait olmayan, şu demeçler geldi. Ben de, bunları okuduktan sonra; aşka gelip, Türk milletinin sembolü olan "ALBAYRAK" hakkında aşağıdaki şiiri yazdım. Ne Siz bu Bu görüşlerime sizler ne dersiniz? Sizler de, benim ile aynı fikirde misiniz?.. Yoksa sizler, ayrı bir "TESBİH!.." mi çekersiniz?..

Ş U T Ü R K ' Ü N B A Y R A Ğ I

ŞİİR NO: 29 ---- 24-085-2012

Bir mucize gibi!.. Hem yazılış harfleri, hem de ebcedi aynı,
Adı, HİLÂL'dir, sanki; fizik âlemdeki, Allah'ın bir mecazi;
Üstünde, "tesadüfen, bir araya gelmemiştir.." YILDIZ'ı, AY'ı,
Dünya tarihinin, ahengi ve fihristidir.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

Cennetin Kapısında, RABB ve RESÛL'ün ismi beraber bulunur,
AY ve YILDIZ'da; bu bayrağın üstünde, her zaman birlikte durur;
Yıldız ve AY mağrurdur. Çünkü ismi, Kur'an'da tazimle okunur,
ilâhi bir lütûf sergiler, Ay ve yıldızlı.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

Rahman'ımız, bir yıldızın doğma ve batma sırrına yemin eder,
Ay-yıldız, ilk ve son, hükümrân olacak devleti temsil eder;
Bayrağın "AL" rengi, akan şehit kanının yerini ilân eder;
Fizik âlemi, metafizik âleme bağlar.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

O'na hûşu ve edep ile bakıp, sakın saygıda kusur etme,
O Rabb'immin izniyle burçlarda dalgalanır.. sonunu, dert etme;
Gölgesi; Arz'ı kaplar, düşkünü kucaklar..O'nu bırakıp gitme,
"Hz. Mehdi'yi ve İsa'yı" da, karşılar.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

O, gönlerde dalgalandığı; ilk günden, son güne kadar.. hep HÜR'dür,
Oğuz Kağan'dan, Kıyamet'e kadar.. tüm mazlûmların sembolüdür;
Zaman; O'na sahip çıkarak, uğruna şehit olmanın günüdür,
EZELden, EBED'e kadar.. ne çok sırlar saklar, şu TÜRK'ün BAYRAĞI!..

24-08-2012 SAAT: 03:45 Konak-İZMİR.

Bir sır ve okuyucuyu düşündürücü bir soru ve bir de bilmece: Ay ve yıldız, beraber olarak; neden bir çok İslâm ülkesinin bayrağında vardır da, gayri İslâm'i bir tek devletin bayrağında yoktur?..

Son yazdığım şiire gelince: içinde taşıdığı sırrı çözeceğinden eminim.

Osmanlı; daha gün yüzüne çıkmadan (devlet-i muazzama kurulmadan) evvel, aslı süt olan yoğurdun, önceden mayalanarak yoğurt olması gibi; Şeyh Edebalı'nın, hem duaları ve hem de Osmanlı'nın soyunu, daha en başında ve de

adeta yukarıdaki yoğurt örneğinde (ve ayrıca da, Resulullah (s.a.v.)ın soyunda olduğu gibi bir kadın tarafından sürdürülmesinde) olduğu gibi, adeta Kayı Boyu'nu mayalamak için.. kızı Malhatun'u; Osman Bey'le evlendirerek, çifte mayalama yapmış ve yaptığı duaların ve de temiz ve mübarek soyunun devamı; altı asır sürecektir ve üç kıtada at oynatıp, Akdenizi bir göl yapıp, İslâm'a hizmet adına benzersiz bir başarının temellerine, imanının nuru ile imza atmıştır. Aradan asırlar geçip de, tarih; huyu gereği tekrar tekerrür edince; (Allah'ın ilâhi kaderi gereği) Şeyh Edabali misalinde olduğu gibi, Soy'u ile olmasa da; duaları, gözyaşları ve hizmetleriyle.. yine bir büyük Zat-ı Muhterem'in, benzersiz bir çile ve yine bir ızdırap timsalinin, yine büyük bir ilim ve edep ehlinin ve de " GÜL'ünün son neslin sembolü!" bir nurlu ADEM'in insan ötesi çabaları ile yeni bir Osmanlı'nın temelleri atılmış, tohumu filiz vermiş ve "GÜNEŞ'İN ÇIKMASI!" rıyla da, başını topraktan çıkaracak.. babası Osmanlı'ya layık olduğunu gösterecek ve bu sefer nice yedi düvele de, Dünya'yı dar edecektir.

Çünkü O, ilâhi yazgısı gereği; adeta günümüzün güncellenmiş Şeyh Edebalî'si ve yetiştirdiği "ALTIN NESİL"de Kayı Boyu'nun günümüzdeki güncellenmiş; "HİZMET CENGAVERLERİ"dir.

Allah'ım!.. Resulullah (s.a.v.)ın, LİVA-ÜL HAMD (şükür) SANCAĞININ ALTINDA ve bu yeni kurtulacak son İslâm İmparatorluğuna maya çalan bu cefakâr kulunun yanında, beni ve her zaman dua ile andığım sevdiklerimi ve de bu şiiri okuyup da, bu duaya amin diyenleri de hep beraber haşreyle. (amin)

MAYA'lar ve DUA'lar!..

ŞİİR NO: 60 --- 17-03-2013

Orhan Bey'in duası,
Osman Bey'in rüyası;
Malhatun Sultan ile,
Edebalî MAYA'sı!..

Dini İslâm tek derdi,
Çınar'ı FİLİZ verdi;
Fatih, bu soydan geldi,
Maturidi hülyası!..

Sakarya'dan beslendi,
İstanbul'dan seslendi;
Yavuz ile süslendi,
Osmanlı'nın Kal'ası!..

Kanuni, kanun koydu,
Hin'de, Çin'e duyurdu;
Üç kıtaya buyurdu,
Osmanlı padişahı!..

Günün Edebalî'si,
Dokur, "HİZMET halısı!"
Elde taşır atlası!
Üstad'ının yoldaşı!..

Uyan, sen de omuz ver,
Şehit ecdadın, ne der?..
Türk'e büyük müjde'dir,
İSLÂM'ın, "SON DAVA"sı!..

17-03-2013 SAAT: 04:20 Konak/İzmir:

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717216/su-turkun-bayragi.html>

Uyan artık

Bu kadar yıl uyudun, artık uyanmaz mısın ve hâlâ, gününü gaflet ile geçirirsen; ceddinin yüzüne nasıl bakar; soyuna, evladına, “gelecek için” ne miras bırakırsın?..

Bu illet, bu gillet ve bu zillet.. tasmasıyla, nasıl yaşarsın?. Ebed’lerde, yakut, zümrüt, zecerbetten.. yapılmış çeşit, çeşit.. saraylar varken ve bu saraylar, seni; evet, beklerken; sen, kendi isteğinle bunlara nasıl ve ne hakla, şaşı bakar ve onları boşlarsın?..

Sen, bu lütufları nasıl olur da; tu-kaka yaparsın? Hem de, şafak sökmüş ve kurtuluş “GÜNEŞİ!” tam da, zuhûr ediyorken?.. Hâlâ, UYUR’ da, bir türlü uyanmaz mısın?..

Her gün, bir çok yere gidersin de.. bir gün de ve bir defacık da olsa, kendi kendine misafir gelmez misin? Artık; gafleti, delaleti ve hatta hiyaneti.. bırakıp da, üç asırdır kesintisiz süren; bu derin uykundan, biraz uyanmaz mısın?..

Sen. Hâlâ uyursan, yarın bir gün; ceddinin ve torununun yüzüne nasıl bakarsın?..

U Y A N A R T I K !..

ŞİİR NO: 23 30-EKİM-2008

EY TÜRK!.. Uyan; kalk, artık kendine gel;

Kalplerden kalplere, akıyor bir sel!..

Ne kadar şanslısın, artık idrak et,

Bak! Esiyor yine, “O,TANIDIK YEL!..”

GÜL’ünün kokusuyla, “GÜL FEDAİSİ!..” YOLDA,

GÜL’ünden müjde bekler, yaşlı gözler ufukta...

Nazar et, bak! Dünya, yine senindir,

Görevin idrak et! ceddin sevindir.

Dayanağın; senin, iman gücündür,

Görev; seni bekler, “tam üçyüz yıldır...”

DÜN; bizimle şenlendi; tomurcuklar, gül açtı;

GÜL’ünün; gül kokusu, her kıtaya ulaştı.

İman ile küfür, yine yarıştı,

Azmedenler, HEDEFİNE’ne kavuştu!

ŞAFAK, söktü; “AY, YILDIZ’la!..” buluştu, (*)

Bu hasrete, “çok gözyaşı sıkıştı...”

Dün, bizimle bahardı; bizden sonra, kar yağdı,

GÜL’ünün kokusuna; güller de, mahrûm kaldı.

Zafer sesi, kulaklarda çınlıyor,

Şehitler ayakta, yer-gök dinliyor.

Tüm MÜRSEL’ler hamederek inliyor,

Tarih; “TÜRK’le yeniden diriliyor...”

Ben, O GÜL’e ağlarım; güllerim, bana ağlar,

O Gül’den, mahrûm kaldım; yaramı, güller bağlar.

NOT: AY, Hz.MEHDİ; ve YILDIZ, Hz. İSA (as)

13-MART-1989 SAAT :04:00 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/719003/uyan-artik.html>

Akıl

Son zamanlarda yapılan deneylerde, bitkilerin de akıllı oldukları, bilimsel olarak kanıtlanınca; daha önceden akıllı oldukları ispatlanmış olan hayvanları da bitkilere eklersek, akıl denen melekenin bütün canlılara mahsûs ve yaşamlarının bir çeşit sigortası olduğu gerçeği ortaya çıkar. Bu, derece hayati öneme haiz olan “AKIL” nedir? Veya ne değildir? İnsanda ise, tekâmülü nasıl gerçekleştirilmektedir?.. Akıl üzerine biraz kafa yormaya ne dersiniz?..

A K I L

surprizsite.com /ŞİİR ROMANI KİTABI ŞİİR NO :19 - 26-EKİM-2008

AKIL; FİZİK ALEMİN ÖLÇÜSÜDÜR.. SÜSÜDÜR,
ÖLÇER, BİÇER, DİKER.. BU ÂLEMİN, TERZİSİDİR.
METAFİZİK ÂLEMİ, DURMADAN.. KIYAS EDER,
VAHİY HARİÇ; BAŞVURULACAK, EN SON MERCİDİR.

AKIL İLE BİLİNİR.. BÜYÜK, KÜÇÜK BİLGİLER,
O’NUN İLE KAVRANIR, RABB’DEN GELEN VAHİYLER.
ONSUZ BİLİNEMEZDİ?.. DUYGULAR, DÜŞÜNCELER!..
O, KENDİSİ, DAHİL; HER ŞEYİN, TERAZİSİDİR.

AKIL NİMETİ, BAZAN; YAŞ’LANDIKÇA BÜYÜRLER,
BAZAN, BAŞA SİĞMAZ; BAŞIN ÜSTÜNDE YÜRÜRLER.
BAZAN, ŞEYTAN’A UYAR, BELÂYA GÖTÜRÜRLER,
O, FİRASETSİZ BİR HİÇ; TERSİ İSE, HERŞEYDİR.

AKLI, DEĞİL; O’NU, VAR EDENİN, LÜTF’UNU BİL,
ZAMAN VE SIHHAT GİBİ, AKLIN ÜSTÜNE, EĞİL.
AKLINDA, SEN DE; BU DÜNYADA, KALICI DEĞİL,
HER ŞEY BOŞ; HER ŞEY SANAL, ALLAH’SA, EBEDİ’DİR.
14-MAYIS-2008 SAAT: 22:40 KONAK.
BU ŞİİRİN TÜM HAKLARI SURPRİZSİTE.COM'A AİTTİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/719460/akil.html>

Uyan artık

Bu kadar yıl uyudun, artık uyanmaz mısın ve hâlâ, gününü gaflet ile geçirirsen; ceddinin yüzüne nasıl bakar; soyuna, evladına, “gelecek için” ne miras bırakırsın?..

Bu illet, bu gillet ve bu zillet.. tasmasıyla, nasıl yaşarsın?. Ebed’lerde, yakut, zümrüt, zecerbetten.. yapılmış çeşit, çeşit.. saraylar varken ve bu saraylar, seni; evet, beklerken; sen, kendi isteğinle bunlara nasıl ve ne hakla, şaşı bakar ve onları boşlarsın?..

Sen, bu lütüfları nasıl olur da; tu-kaka yaparsın? Hem de, şafak sökmüş ve kurtuluş “GÜNEŞİ!” tam da, zuhûr ediyorken?.. Hâlâ, UYUR’ da, bir türlü uyanmaz mısın?..

Her gün, bir çok yere gidersin de.. bir gün de ve bir defacık da olsa, kendi kendine misafir gelmez misin? Artık; gafleti, delaleti ve hatta hiyaneti.. bırakıp da, üç asırdır kesintisiz süren; bu derin uykundan, biraz uyanmaz mısın?..

Sen. Hâlâ uyursan, yarın bir gün; ceddinin ve torununun yüzüne nasıl bakarsın?..

U Y A N A R T I K !..

surprizsite.com- ŞİİR NO: 23-/- 30-EKİM-2008

EY TÜRK!.. Uyan; kalk, artık kendine gel;

Kalplerden kalplere, akıyor bir sel!..

Ne kadar şanslısın, artık idrak et,

Bak! Esiyor yine, “O,TANIDIK YEL!..”

GÜL’ünün kokusuyla, “GÜL FEDAİSİ!..” YOLDA,

GÜL’ünden müjde bekler, yaşlı gözler ufukta...

Nazar et, bak! Dünya, yine senindir,

Görevin idrak et! ceddin sevindir.

Dayanağın; senin, iman gücündür,

Görev; seni bekler, “tam üçyüz yıldır...”

DÜN; bizimle şenlendi; tomurcuklar, gül açtı;

GÜL’ünün; gül kokusu, her kıtaya ulaştı.

İman ile küfür, yine yarıştı,

Azmedenler, HEDEFINE’ne kavuştu!

ŞAFAK, söktü; “AY, YILDIZ’la!..” buluştu, (*)

Bu hasrete, “çok gözyaşı sıkıştı...”

Dün, bizimle bahardı; bizden sonra, kar yağdı,

GÜL’ünün kokusuna; güller de, mahrûm kaldı.

Zafer sesi, kulaklarda çınlıyor,

Şehitler ayakta, yer-gök dinliyor.

Tüm MÜRSEL’ler hamederek inliyor,

Tarih; “TÜRK’le yeniden diriliyor...”

Ben, O GÜL’e ağlarım; güllerim, bana ağlar,

O Gül’den, mahrûm kaldım; yaramı, güller bağlar.

NOT: AY, Hz.MEHDİ; ve YILDIZ, Hz. İSA (as)

13-MART-1989 SAAT :04:00 Konak-İZMİR.

Bu şiirin tüm hakları, Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/719745/uyan-artik.html>

HESABIMVAR

Rakamlar, matematiği; matematik, hesap kitap işini yapar. Ancak herkes de; bilgisine, görgüsüne, ihtiyacına. . göre, bir hesap yapar!. Bir de, rakamlarla yapılmayan, bir hesap çeşidi daha vardır ki; bu hesap çeşidinde, yapılan hatanın telafisi çok zor ve hesabın da vermek, hemen hemen imkânsızdır...

Ben de, matematik öğrenip; hem rakamlı, hem de rakamsız, bazı hesaplar yaptım.. kimi aleyhime, kimi de lehime çıktı. Ya, siz!.. Siz de fırsat buldukça veya ihtiyaç duydukça; siz de, rakamlı ve rakamsız hesaplar yapar mısınız?.. Veyahut da, hesap yaparken ne tür hesaplar yaparsınız?..

H E S A B I M V A R

surprizsite.com'dan ŞİİR NO: 134 30-12-2008

Defterim'den Kitabım'dan,
Tutulmuş, bir hesabım'dan
Yarınları, çalanlardan...
Yetim hakkı, alanlardan,
Hakk'a, aldırmayanlardan;
Soracağım.. hesabım var!..

İstedini, dayatan,
Cüzdanimızı, boşaltan;
Güneş'imizi, karartan,
Zamanımızı, harcatan;
Nefesimizi, daraltan
Hırsızlarla.. hesabım var...

Allah'ı, sermaye yapan,
Baş'daki örtü'yü açan;
Helâl süte, suyu katan,
Bazan da, vatani satan;
Bir de, üste haklı çıkan,
Alçaklarla.. hesabım var...

Gözlerden, sürmeyi kapan,
Söz verip, sözünü yutan;
Önüne çıkanla, yatan,
Yatmayı da, alçaltan;
Şeytan ile aşık atan,
Zani'lerle hesabım var...

Dizimizdeki, derman,ı
Göğsümüzdeki, imanı;
Gönlümüzdeki, Kur'an'ı,
Vicdanımızdaki, ar'ı;
Silenlerle.. hesabım var...

Son nefesimi, verirken,
Hayata, veda ederken;
Dönüşsüz yola, giderken,
Ruh, bedeni terkederken;
Bir an, vakit bulur isem,
Münafıkla, hesabım var...

Maksat, haddini bilmektir,
Son gün, hesapsız gitmektir;
Bir gönül, incitmemektir,
Yaratılanı, sevmektir;
Sevgiyi, kirlenmemektir,
Kirlenle.. hesabım var...

Ahret'te, hesap günü,
Şok'a uğrayınca, nutku;
Susunca, ağzında dili,

Konuşunca, eli-kolu;
Cehennem'e çıksa, yolu,
Yine de, bir hesabım var...

Mürsel'i, melek sanmayın,
Bir beşerim, unutmayın;
Boş Dünya'ya, aldanmayın,
Nefsinize, hiç kanmayın;
Amel'e, umutlanmayın,
Son.. da; "Mizan, Terazi" var...

Cennet, Cehennem bir gerçek,
Her ölen, bunu görecek;
O gün, iş-işten geçecek,
Sıra, bana da gelecek;
Rabb'imize, verilecek,
Benim, de.. bir, "hesabım var!".
Bu şiirin tüm hakları, surprizsite.com'a aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/720750/h-e-s-a-b-i-m-v-a-r.html>

Sev kardeşim

Allah, (c.c.) cümle mahlûkatı sevgisinden yarattı. Sonra, yerine; Dünya üzerinde halife, vekil ve cümle yarattıklarına şahit olarak da, biz kullarını yarattı.

Sevgisinin tohumundan, kullarının gönlüne de attı. Sonra kullar; hem Yaratan'ını, hem; Yaratan'dan ötürü, cümle mahlûkatı ve hem de, kendi kardeşlerini sevsinler diye.. böylece; bazı kulları, Rabb'lerine doğru giden.. ince, uzun meşakkatli, fakat nur'dan lambaları olan bir yolu keşfedip; bu yolun meftunu ve yolcusu oldular...

Allah; (c.c.) bu yolu ve sevgiyi ve de bu yolda yürümeği.. cümle isteyen kullarına nasip etsin...(amin)

SEVKARDEŞİM, SEV ...

surprizsite.com-Şiir no: 193 / 13-02-2010

Konu, SEVGİ'ye; tuttuğun yerden yapış.. "SÖZ"e,
Sevgi; Rabb'den yayılır.. sen de, "O YOL"u izle...
Sen, kendin görmesen de; "SEVGİ GÖSTER.. HERKES"e,
"SEV, kardeşim; sevdikçe; sevgi döner, denize..."

Zalim, mazlûm; "ölüm çarkı"na dayanamadı,
Zamanı, boş geçiren.. kimse, uyanamadı.
Zengin, fakir.. Dünya'dan, bir şey anlayamadı,
"SEV, kardeşim; sevginin, zerresi kaybolmadı..."

"SEV." Hem Dünya'da, hem Ahirette.. işe yarar,
"Elinden, dilinden, gönlünden.." geldiği kadar.
İnsanın, kendisine yaptığı; en büyük KÂR,
"SEV, kardeşim; en zor anında, sevgin olur YÂR..."

ZAMAN, insafsız geçer.. arkasına bakmadan,
Saçının telleri, birer-birer ağarmadan...
Son defa, doğan Güneş; pencerede, solmadan;
"SEV, kardeşim; üstüne, MEZAR TAŞI konmadan..."

12-08-2009 SAAT:05:40 Konak-İZMİR.

** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/722787/sev-kardesim.html>

Ayrılıkdaki Birlik

BARIŞ SÜRECİNE İTHAF..

Biz insanlar birbirimizden, ne kadar ayrılırsak; çok enteresan olarak, bir o kadar , birbirimize yaklaşıp ve bir o kadar da, birbirimizle buluşuruz. “Bu, nasıl olur? Ayrıldıkça, nasıl olur da birleşiriz?..” Eğer şayet, “böyle bir şey, mümkün değildir.. hiç ayrılanlar, aynı zamanda birleşebilir mi?..” dersiniz, ben de, cevap olarak derim ki, “ evet, olur...”

Çünkü, bu birleşmeyi açıklamak çok basittir. İşte sizlere iki misal;

1) “Ne kadar Batı’ya gidersek, o kadar Doğu’ya varırız..” ve ayrıca,

2) “Yaratılış kanunları gereği, her şey, aslına dönmeğe mahkûmdur.”

Nitekim, aşağıda yazılı şiirle de; sizlere bu iddaamı, daha bir çok delil ile de, tekrar tekrar ispat edebilirim...

Ayrıca, bu şiir ve bu ispat ile de; “Türkiye’yi, çağ atlatacak ve kutsal göreve hazırlayacak.. barış sürecine de, bilimsel bir ışık tuttuğu için ben de, bu şiirimle “BARIŞ SÜRECİ’ne acizane bir katkıda bulunmak istedim.”

Bu şiirin, son güncellenmesi; 21-04-2013 tarihinde, SAAT: 03:30 da yapılmıştır.

--- İLÂHİ ---

A Y R I L I K ’ T A K İ B İ R L İ K

Surprizsite.com * ŞİİR NO: 107 * 18 -12 - 2008

BABA’mız ayrılrsa da,

DEDE’miz aynı;

CİNS’imiz ayrılrsa da,

TİP’imiz aynı;

MEZHEP’ler ayrılrsa da,

DİN’imiz aynı ...

Biz; ADEM’le, HAVVA’nın, çocuklarıyız...

Kız, alıp vermişiz, hısım akrabamız,

KÖZ’ümüz ayrılrsa da,

ÖZ’ümüz aynı;

İŞ’imiz ayrılrsa da,

AŞ’ımız aynı;

YAŞ’ımız ayrılrsa da,

KAŞ’ımız aynı...

Biz; İNSAN SOYU’nun, benzer fertleriyiz,

Tek bir AĞAC’ın, açan ÇİÇEK’leriyiz!..

KÖK’leri ayrılrsa da,

GÖVDE’si aynı;

ÇİÇEĞİ çok olsa da,

BÖCEĞ’i aynı;

DAL’ı koparılsa da,

Üzülen aynı...

Biz bu Cennet VATAN’nın, KIZAN’larıyız,

Şişsek de, pişsek de; aynı KAZAN’dayız!..

Lambamız, ayrılrsa da,

Işığı aynı;

Çorbamız, ayrılrsa da

Kaşığı aynı,

Tarlamız, ayrılrsa da,

Başığı aynı...

Bizler, aynı NiNE’nin torunlarıyız,

Hepimiz, “ Tek, Bir ALLAH’ın kullarıyız”...

YOL’umuz ayrılrsa da,

YÖN’ümüz aynı;

KALB’imiz kırılrsa da,

Gönlümüz aynı;

Sevdiğimiz farklı da,

Sevdamız aynı...

Bizler; aynı Dünya’nın, yolcularıyız,

Sakın ha!.. Zannetmeyin, hancılarıyız...

Fikrimiz ayrılrsa da,
Zikrimiz aynı;
Lehçemiz ayrılrsa da,
Dilimiz aynı;
İlimiz ayrılrsa da,
Yurdumuz aynı...
Hepimiz, AVRASYA'nın YİĞİT'leriyiz,
Biz; RAHMAN'ın, dua'lı bir milletiiz...

Aşkımız ayrılrsa da,
Meşkimiz aynı;
Ruhumuz ayrılrsa da,
Nefsimiz aynı;
Şeytan'dan alınacak,
Dersimiz aynı!..
Ortak bir yazgının, dertli kul'larıyız,
Er meydanının, yiğit oğullarıyız...

Sazımız ayrılrsa da,
Perdesi aynı;
Sözümüz ayrılrsa da,
Mânâsı aynı;
Şarkımız ayrılrsa da,
Notası aynı...
Çoğu; çalıp oynayan, hoş(!) kullarıyız,
Biz'ler; aynı DEVRAN'ın, boş kullarıyız...

Derdimiz ayrılrsa da,
Dermanı aynı;
Huy'umuz ayrılrsa da,
SU'yumuz aynı;
Dostumuz ayrılrsa da,
POST'umuz aynı...
DAR'a düşen MİLLET'in, SÖZCÜ'leriyiz,
Biz, Din-i İslâm'ın, SON BEKÇİLERİ'yiz!..
18-05-1995 SAAT:04:50 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu - munevveroglu@hotmail.com

Not: Bu şiirin tüm hakları, "surprizsite.com, Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Bu şiiri; akan kanın durması, sevgi çiçeklerinin açması, Osmanlı'nın tekrar ayağa kalkması.. ve insanlığın en büyük değeri, SEVGİDE BULUŞABİLMESİ ADINA herkesle bölüşelim. Herkese gönderelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/724720/ayrilikdaki-birlik.html>

NOKTA (.)

surprizsite.com *** ŞİİR NO 47 *** 27-11-2012

Kur'an-ı Kerim, kulluğun değişmez yasasıdır,
İnsan Dünya'da, ilmin ve edebın kal'asıdır;
ZIT'lar alemindeki dengiyi sağlamak için,
Cin, Şeytan; insan'ın, Dünya'daki baş belâsıdır...

Envâr, NUR'un; esrâr, SIR'ın dil ile ifa'sıdır,
Rabb'mim bir nazarı, Kainatın aynasıdır;
Nokta, yaratılmış olan her şeyin "ANA!"sıdır,
Gizem şu, nokta'nın BE'nin altında durmasıdır...

Noktanın hareketi, valığın canlanmasıdır,
Her mahlûkun, ruha ve kadere kavuşmasıdır;
Bu iş, varlık aleminin değişmez yasasıdır,
Akıl, odur ki; bu tek noktayı, kavramasıdır.
27-11-2012 SAAT: 03:30 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727426/n-o-k-t-a.html>

S E V 'se, S E V 'se, S E V 'se

İnsan! Dünya'da; Allah'ın vekili, halifesi, cümle varlıkların efendisi, kendi kendisini tanıyıp bilmediğinden.. dertlilerin, en dertlisi ve delilerin, en delisi... verilen nimetleri göremediğinden, çoğu zır deli; farkı, farkedenden.. milyonda biri "VELİ" olan.. ah, şu insan!..

En büyük nimetleri, en ucuza satan.. azıcık menfaatine dokunulsa, Dünya'yı birbirine katan, her zaman başkalarına gidip de; bir gün bile olsa, kendine kendisine bir defacık misafir gelmeyen.. ah, "ŞU İNSAN!.." Çok geç olmadan; bir uyansa, bir uyanabilse!..

Uyansa da, sevgi denen sonsuz "UMMAN'dan bir tas sevgi içse. Sonra da, "SEV"se!.. SAV'se!.. SEV'se!.."

Ah! Gerçek sevgiyi bir tanıyıp, bilse ve onunla bir defacık SEV'ebilse!.. Ah! Gerçek sevgiyi bir bilse, bir sev'se, bir sevebilse de, ilâhi sevginin zevkini solusa, tatsa...

İnsan ne demekmiş, kul ve halife ne demekmiş..bir anlasa, bir anlasa!..

S E V 'se, S E V 'se, S E V 'se

surprizsite.com - ŞİİR NO: 198 / 18-02-2010

Mahlûkat, niçin; birer- birer emrinde?
Hepsi; el-ele.. ve de, senin derdinde!..
Rabb'dan; sana sunulan.. "en büyük nimet,"
Kendi küçük, işi büyük; "US!" beyninde..

Bütün varlıklar; tutuşurlar.. el-ele,
Ay'da, Güneş'de.."VEKİL"(!) hizmetinde...
Biraz da, "SON DURAĞI!" düşünse,
"Ol"dan, "ÖL"e.. giden, hudutsuz menzil'e!..

İnsan. Biraz, "insanlığını!" farketse,
Bir defacık da, kendine gelebilse;
Hep, uyur da.. bir defa, uyanabilse;
Doğumdan, ölüme.. "SEV'se, SEV'se, SEV'se!.."
18-02-2010 SAAT:16:00 Konak-İZMİR.
Bu şiirin tüm hakları, surprizsite.com'a aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730621/s-e-v-8217-se-s-e-v-8217-se-s-e-v-8217-se.html>

SEN, NESİN?..

Allah; (C.C.) Dünya'da, seni; "Kendi yerine halife, vekil ve tüm yarattıklarına da, şahit kıldığı halde!" bütün bu lütûf ve İhsan'ın bile, bir türlü uyandıramadığı ve "KULLUK" gibi bir çok yüce bir "RÛTBE"ye ve "MERTEBE'ye!.." kavuştuğu halde; Şeytan'a, şeytanlara, cinlere ve şeytanlaşmış insanlara, yine de kul olan.. insan! Artık, "uyan ve biraz da, kendi kendine gel!.." Eğer şayet; sen kendi kendine uyanmazsan, seni; senin iradenin dışında, yine uyandırırılar ve kendine getirirler ise.. işte, o vakit: "İŞ-İŞTEN, ÇOKTAN GEÇMİŞ OLDUĞUNUN RESMİDİR..."
VE BU SON!!!.. NE KADAR, KORKUNÇ BİR AKİBET OLUR!..

SEN, NESİN?..

surprizsite.com / ŞİİR NO: 04 / 04-04-2010

Öldüğünde, doğarsında; doğduğun da, ölürsün,
Bu değişim zamanında, "tüm gerçeği görürsün!.."
İki zıt yaşamı, birbirinden ayırır bir zar,
Bu gerçekten gafil isen, "sen, nasıl HALİFE'sin?.."

Yok'luk içindeyken, her şeyi; "OL!.." deyip, var etti..
Sonra; alemler yaratıp.. mahlûka, can verdi.
Bir; ışık, renk, ses.. armonisi ile de bezetti,
Bilir misin?!! "Sen, bu, gerçeklerin neresindesin?.."

Arılar, uçuşurlar; kuşlar, kanat çırpırlar,
Böcekler, dolaşarak.. "rızik zikri!.." yaparlar..
Bitkiler; bu zikirlere, "meyveyle katılırlar,"
Bu halka da yer almazsan, "sen; kendine, ne dersin?.."

Peygamberleri gönderip, "DOĞRU YOL!.." u gösterdi,
Kutsal kitaplar, indirip.. uymamızı istedi..
Bizi; sevgiden yaratıp.. sevgi ile besledi,
KUL'lüğünü bile idrak edemezsen, "SEN, NESİN?.."
04-04-2010 SAAT: 04:40 Konak-İZMİR.
Bu şiirin tüm hakları, Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/731946/s-e-n-n-e-s-i-n.html>

2015 YILINDA...

Hiç, ama hiçbir şey; başlangıçsız ve sonsuz.. değildir. Allah'ın, Zat'ı hariç; yarattığı her mahlûk zamanı (ömür süreleri) farklı olsa da; bilâ istisna, tamamı "ENTROPİ KANUNU" gereği; çürümeğe, bozulmaya ve bir süre sonra da.. yok olmağa mahkûmdur. Bu yok oluş, bazan bir düz çizgi takip eder; bazanda. dalgalı iniş çıkışlar halinde sürer gider...

Çıkışlarda; yaratılış cevvaliyet, dinamizim, çoğalma, büyüme (genişleme), zevk, eğlence, itaat veya isyan, sarhoşluk... inişlerde

ise; çözüme, gevşeme, büzülme (daralma) elem, üzüntü, feryat, figan, pişmanlık.. ve son vardır.

Bu dalgalanma; kişilerin hayatında olduğu gibi, canlı bir yaşam süren milletlerde, devletlerde ve Dünya'nın genel gidişinde,

hatta; Güneş sisteminde, galaksilerde.. de görülen, görmesini bilen gözler(!) içinse, bir ibret vesikası olan.. yaratılış kanunlarıdır.

İşte; Dünya'nın, beşeri dalgalanmasına da; bir misal olarak, okuyana sanal, bazı kişilere ve kaynaklara göre ihtimal.. fakat,

(geleceği yalnız Allah bildiğinden) yaşanır, ancak o zaman "GERÇEK" olacak olan bir zaman dilimini; ihtimaller hesabı ve

zinciri içinde.. ve de kendi ZAN'nımca, şiirleştirmeye çalıştım.

Zaman ve yazılan kader; önce yaşanacak, bu şiirin hedefini on ikiden vurup vurmadığı ise, ancak o zaman ortaya çıkacak. O

zamana kadar ise, her şey, hep müphem.. herşey, mechûl.. sadece, Allah'ın ilminde saklı kalacak!..

Sanal ile gerçeğin; ihtimalle, tahminin.. ve zannın, sarmal ve dalgalı mechûl gidişi de, böylece ortaya çıkacak...Belki de, bu çok

vahim olay, bir kaç yıl daha sonrasında gerçekleşir! Çünkü; tekrar etmek gerekirse, gayb'ı yalnızca ve yalnızca Allah bilir...

Bu tarih; belkide, 2012 ile 2018 arasında olabilir. En çok da 2015-2016. Zaten, burada asıl anlatmak istediğim; bir tarih vermekten ziyade, çok yakında yaşanacak bu korkunç olaylar zincirinin vehametini ve dehşetini birazcık anlatabilmektir.

İstediğim; geleceğe, tarih damgası vurmak.. bilgiçlik taslamak.. geleceği bilmek gibi, "küfre düşme iddaası" değildir.

Önümüzdeki; iki ile on yıl içinde, tarihte benzeri görülmemiş, korkunç bir çok farklı ve dehşetli felaketin peş-peşe yaşanacağı.. ikinci Süfyani ve Deccal'in ortaya çıkarak, Dünya'yı kasıp kavuracağı.. Hz. Mehdi'nin bütün gücü ile bu yaraya merhem olmaya çalışacağı ve Hz. İsa (as)nın nüzûl ederek.. Deccal'i ortadan kaldırıp, Hz. Mehdi ile birlikte;"ALTINÇAĞIN KAPISINI ARALAYACAK OLMASI"dır. Yaşayacağız ve göreceğiz. Allah, sonumuzu hayreylesin!..

2015 - Y I L I N D A . . .

Surprizsite.com/ ŞİİR NO: 167 - 27-01-2009

Vakit, doldu. İslâm'ın kılıcı; yine, durmak istemiyor kınında,
Allah, Siz'i; başımızdan eksik etmesin, İKİBİN ONBEŞ yılında;
BENZER'li ve BENZERSİZ olaylar; peşpeşe, sökün ettiği.. ZAMAN'da,
O, vakit; kim, TARAF; kim, KARŞI TARAF'dır, artık; görünür.. HAZİRAN'da...

Kimisinin, her iki eli kan'da.. kimileri de, ALLAH yolunda,
Bir kısmı da, CENNET'lidir.. Hamza gibi, çünkü; ŞEHADET var sonunda;
Kimisi; Ata mirası HİLÂL'e, baş koymuş... Kiminin, haç koynunda,
SAVAŞ'ın SICAĞI artırır, YAZ SICAĞI'nı.. dehşetli, o TEMMUZ'da...

Gök kubbe yarılmış da, DOĞU'dan.. BATI'ya; hercümerc olmuştur.. Dünya,
Artık, İslâm'ın Nur'u yayılır.. O; çirkefin kaynağı, Avrupa'ya;
Bir "İSLÂM ŞAFAĞI" sökmüş, ki; DECCAL'in çıkışına, tam bir yıl kala, (*)
Bu ay, Türk Milletinin bitmez zaferlerinin ayıdır. Ağustos'da...

İkibin ondörd'ün yılı bitip, ikibin onbeş yılı, başlayınca,
İki ayağı, iki Dünya'da bulunan; MEHDİ, ayağa kalkınca;
Karşı durmak, mümkün değil; bu gelenler "KUTLU ALTIN NESİL" olunca,
DUA'N ile ŞEHİTLİK ve SEN'inle(!) HAŞROLMAK, nasip midir; KUL'una?!
01-05-1995 SAAT:21:50 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733986/2-0-1-5-y-i-l-i-n-d-a.html>

Resulullah bir gün..

Allah, (C.C.) bütün insanları yarattıktan sonra, onların; ekmeğini- aşını, işini- eşini, üremesini –gürlemesini.. öğretip de, kendi başlarına yaşamalarına başlamadan evvel, bir de kolaylıkla yaşamaları ve gerek kendilerini, gerek kendi dışında Kâinat'ı ve gerekse de, Kendisi'nin İsim, Sıfat ve Zat'ını tanımaları ve bütün bu bilgiler arasında kolaylıkla gidip gelebilmeleri, bu bilgileri kolay öğrenip sindirebilmeleri ve hayatlatlarına kolaylıkla tatbik edebilmeleri için, DİN adı altında bir takım kurallar koymuş ve bu kurallar unutulmasın diye de, bunları belli aralıklarla tekrarını yarattığı bu kullarına şart koşmuştu. İşte insanlar, bu kurallar manzumesine DİN diyerek hayatları boyunca az veya çok tatbik edegelmişlerdir. Bu tek olan dinin de ana kuralları aynı, ancak kolaylık olması açısından belli zamanlarda uygulama (şeriat)ları değişen ve bu değişiklikleri başlatacak ve pratiğinde de örnek olacak istisna özellik taşıyan Peygamberler göndermiştir.

Bu Peygamberlerden, “Nuru ve ruhu” ilk yaratılan, Zat'ı ise en sonda gelen ve kendisinden evvel gelen bütün peygamberlerinde BAŞ'ı olan, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) İslâm dininin en son şeriatinin uygulamak için; bizimde içinde bulunduğumuz Müslüman'lara yol göstermek adına Dünya'ya teşrif etmiş, şeriatini tanıtmış ve de bizzat kendisinde bu şeriatı uygulayıp, bize; Kur'an-ı Kerimi getirerek.. KİTAP, Kendisi bizzat uygulayarak..sünnet, Kur'an-ı Kerimi'de bizlerin anlayacağı şekilde açıklayarak.. Hadis-i şeriflerin kaynağı, sonuçta da; bir önder, bir örnek ve bir pusula olmuştur...

Bize verilen bu dini nimetlere, devamını sağlamak ve ölünce de Cennet denen bir aleme gitmek içinde, bir de külfet (tatbikat) mecburiyeti konmuş ve her peygamber gibi, bizim peygamberimiz de, bu tatbikatları bizlere mecbur kılmıştır. Şimdi bu lütuflara karşı, soru şu ki; kendisini Müslüman olarak kabul edenler, lütfedilen bu kuralların ne kadarını yapacağı ve yaptıklarına ne karşılık bulacağıdır.

Bir gün, Resulullah'ın (s.a.v.)in Ruhaniyeti karşına çıksa veya rüyana girse.. sana bu kurallardan ve sünnetinden.. ne kadarını yaptığını sorsa, “NE CEVAP VERECEKSİN?” DİYE HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?.. Düşünmedi isen, şimdi; evet şimdiden itibaren, hemen düşünmeye başlamaya ne dersin?.. Vakit çok geç olmadan ve Azrail (a.s.) yakana yapışmadan!..

İLAHİ

R E S U L U L A H B İ R G Ü N . .

ŞİİR NO: 66 05-06- 2013

Resulullah, bir gün gönül kapını çalsa,
Dünden farklı olan, “bugün, ne yaptın?” sorsa;
Eğer, şayet söyleyecek bir “SÖZ”ün yoksa,
Dilin dolanmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip rüyana girse,
Ümmetimden.. diyip, sana itbar etse;
Ya!.. Dünle bu günün farkı nerede derse,
Yüzün kızarmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip yoluna çıksa,
Malayani ile geçen yılları saysa;
Günahın yazılı olan, defteri açsa,
Gafil!.. Utanmadan.. “NE CEVAP VERECEKSİN?” +

Resulullah, bir gün nurla kalbine ne aksa,
“BU, BENDENDİR” diyip, bir de şefaata yapsa;
UKAP SANCAĞI'nın altına da çağırsa,
Ümmeti olarak, “NE CEVAP VERECEKSİN?”
01-06-2013 SAAT: 05:00 Konak-İZMİR.

Bu şiirin/ilahinin bütün hakları, Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734789/resulullah-bir-gun.html>

SEVKARDEŞİM, SEV ...

Allah, (c.c.) cümle mahlûkatı sevgisinden yarattı. Sonra, yerine; Dünya üzerinde halife, vekil ve cümle yarattıklarına şahit olarak da, biz kullarını yarattı.

Sevgisinin tohumundan, kullarının gönlüne de attı. Sonra kullar; hem Yaratan'ını, hem; Yaratan'dan ötürü, cümle mahlûkatı ve hem de, kendi kardeşlerini sevsinler diye.. böylece; bazı kulları, Rabb'lerine doğru giden.. ince, uzun meşakkatli, fakat nur'dan lambaları olan bir yolu keşfedip; bu yolun meftunu ve yolcusu oldular...
Allah; (c.c.) bu yolu ve sevgiyi ve de bu yolda yürümeği.. cümle isteyen kullarına nasip etsin...(amin)

SEVKARDEŞİM, SEV ...

surprizsite.com- Şiir no: 193 13-02-2010

Konu, SEVGİ'yse; tuttuğun yerden yapış.. "SÖZ"e,
Sevgi; Rabb'den yayılır.. sen de, "O YOL"u izle...
Sen, kendin görmesen de; "SEVGİ GÖSTER.. HERKES"e,
"SEV, kardeşim; sevdikçe; sevgi döner, denize..."

Zalim, mazlûm; "ölüm çarkı"na dayanamadı,
Zamanı, boş geçiren.. kimse, uyanamadı.
Zengin, fakir.. Dünya'dan, bir şey anlayamadı,
"SEV, kardeşim; sevginin, zerresi kaybolmadı..."

"SEV." Hem Dünya'da, hem Ahirette.. işe yarar,
"Elinden, dilinden, gönlünden.." geldiği kadar.
İnsanın, kendisine yaptığı; en büyük KÂR,
"SEV, kardeşim; en zor anında, sevgin olur YÂR..."

ZAMAN, insafsız geçer.. arkasına bakmadan,
Saçının telleri, birer-birer ağarmadan...
Son defa, doğan Güneş; pencerede, solmadan;
"SEV, kardeşim; üstüne, MEZAR TAŞI konmadan..."
12-08-2009 SAAT:05:40 Konak-İZMİR.
** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735845/s-e-v-k-a-r-d-e-s-i-m-s-e-v.html>

Bu Dünyanın çilesi

Zıt'lar aleminin, pozitif ahiret aleminin "ZİTTİ" olan negatif Dünya alemi; bir çile, bir ızdırap ve bir elem.. yurdudur. Ancak, her işin bir karşılığı olduğundan dolayı da; çekilen her sıkıntının.. ahiret aleminde verilmek üzere bir bedeli ve karşılığı vardır. Yani çekilen hiçbir çile, boşa gitmemektedir.

Vücudumuzun (ruh bedenimizin) hücrelerine kaydedilerek, saklanır ve Bu (defteri kebir) Ahiret aleminde okunmak üzere açılır...

Ana rahmine düşen bir sperm'in, yumurtanın zarına dokunmasıyla başlayan ve zigot ile sonuçlanan, "TEMEL ATMA TÖRENİ" aynı zamanda, "ZİT'ların oluşumu"nun da; "BİSMİLLAHİRRAHMANİRAHİMİ"dir.

Artık; kontak anahtarı çevrilmiş, fizik alemin bir "EŞREF-İ MAHLÛKU" daha; zaman küresinde, entropi zarfı içinde, verilen adrese gitmek üzere..büyük bir hızla yola çıkmış, kendisine tayin edilmiş rota da ilerleyerek.. Dünya'ya adım adım yaklaşacak.. ve bir gün nihayet, "DOĞMUŞ.." olacak.

Bu doğuşla beraber, çilesi de neş'esi de.. başlamış olur. Çünkü; Dünya "akıllılar için, bir çile ve ızdırap.. mahalli; Ahiretin ise, bir çeşit tarlasıdır. Dünya; ilk insandan, son insana kadar.. hep; bir çile yurdu, olmuş ve olmaya da devam edecektir. İşte, bu Dünya'nın kısa bir romanı, çilesi ve reçetesi... Reçeteleri okumasını, bilenler için...

B U D Ü N Y A ' N I N Ç İ L E S İ ! ..

surprizsite.com- ŞİİR NO: 195 / 14- 02- 2010

Dünyamız; zulüm ve zulümât içinde yüzerken,
Kız çocukları; canlı canlı, kuma gömülürken;
İnsanlar; putların önünde secdeler ederken,
Güçlü zalim; keyfi için, mazlûmları ezerken;
Yükselirken.. Muhammedin Nur-u "ufuktan, Arş'a.."
Kurtuldular.. bir kısmı, "imanla şereflenirken..."

Bir zaman sonra, insanlar; "hadlerini aştılar,"
Nur-u kir'le, yıkadılar.. kirleri, nur saydılar;
Ayağı, yerden kesip; "başlarına taç" yaptılar,
Rakı ile şarabı; ab-ı hayat'tan, sandılar;
Süfyan'ın peşine gidip; ne çok aldandılar,
"Dünya'nın keyfi" için de, Ahireti sattılar...

En sonunda; rezilliği bile, "rezil ettiler,"
Haksız yere; kan dökerek, çok ileri gittiler;
"Gün, bugün; devran'da, böyle sürer gider.." dediler,
"Eğlenceli olsun diye" masum kanı döktüler;
Bezlerden bayrak yaparak, bir çok yere astılar,
"Cetvel ile, sınır çizip" Dünya'yı paylaştılar...

Artık; "rüzgar döndü de," şimdi tersinden esiyor,
Dökülen, "Mazlûm gözyaşına" hesap kesiyor!..
Bindörtüüz yıldır; "her geçen gün, güne ekleniyor,"
Çıkacak Mehdi'nin; "SİYAH" sancağını bekliyor;
Şehadete kavuşurum diye ümitleniyor,
Tarih,Türk'e; "yeter artık, ayağa da kalk" diyor!..
21-01-2005 SAAT:03:50 Konak-İZMİR.

Not: Bu şiirin tüm hakları Mürsel MÜnevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736681/bu-dunyanin-cilesi.html>

İslamın engin ufku

. Resûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdu:
“Şiirin bir kısmı vardır ki, hikmettir.”
(Buharî, Edeb-90; Ebu Davûd, Edeb-87)

“... Ve işte, Surprizsite.com'da yayınladığım ‘ŞİİR ROMANI KİTABI’ındaki; 200 adetlik şiirlerden sonra, adını sonradan koyacağımız; bu ikinci şiir kitabının, yine ilk şiiri ile ve yine; “BİSMİLLAH İR RAHMAN İR RAHİM” diyerek, bu şiir kitabına da başlıyor ve de; bu şiirlerin ve giriş yazılarının, bizleri ve Alem-i İslâm’ı; birliğe, dirliğe, sevgi ve muhabbetimizi.. birbirlerimize sunmaya ve dahi KUL’luğumuzu bir defa daha, idrak ederek.. “Rabb’imize yönelmeye vesile olmasını” dileyerek, söze başlıyoruz.

Çünkü; Eller ve gönüller, birleşince.. dağlar, dize gelir,
Kalpler, “top gibi atar..” da, yardıma, melekler gelir.
Birleştikçe, artan sevgi; “çeliği bile” deler de,
Sürüden ayrılan koyunun, “başına neler gelir?..” (aşağıdaki, 14 no.lu şiirden)

Tarih, 14-Mart 2010, saat gece yarısı 03-00’ü gösterirken; okumak için elime, “SIZINTI DERGİSİ”nin Mart- 2010 sayısını aldım ve her sayısı, (bana göre) çok önemli ve çok özel sırlar taşıyan “KAPAK ÜSTÜ” YAZISI’ni okuduktan sonra.. ilk sayfayı çevirip, başyazıyı okumaya başladım.

Başyazının adı, “İSLÂM’IN ENGİN UFKU” idi ve okumağa devam edince !.. Yer’imi, zaman’ımı, mekân’ımı ve de vaktimin nasıl geçtiğini dahi unutarak.. daha okuduğum ilk paragrafı anlamak için, hem de birkaç defa tekrar ettim.

...
Sonuçta ise; bu ilk paragraftan anladığımı özetleyerek, sadece yarısını, “evet, bu okuduğum bir paragrafın sadece yarısını” aslına bağlı kalarak nazım’a (şiir’e) dönüştürdüm. Sonuçta; bu yarım paragraftan, aşağıdaki “tam üç kıta”lık kocaman bir şiir çıktı. Ben de; bu şiiri, sizler ile bölüşmek adına, bu sayfaya kaydettim...

Bir şiir; üstadı olduğu gibi, aynı zamanda; bir söz, fikir, san’at ve de gönül üstadı da olan.. Muhteremler Muhteremi’nin meramını, tam olarak aksettirebilmenin zorluğunu, güçlüğü.. yalnız nesrini okurken değil; bu nesri şiire çevirirken de, bir defa daha yakinen anladım.

Bir şiir, pek çok edebi türde ve sosyal konularda üstad olan bu engin ufuklu büyük insanın fikirlerini tam olarak yansıtabilmede, benim çaresizliğimin bir tespiti ve tescili olsa da.. ben yine de, bu özetlenmiş yarım paragraftan anladığımı, sizlere sunmak ve sizleri de, en az benim anladığım kadarı olan kısmından bu şiir ile haberdar ederek; sizlerle bölüşmek, sizlerinde beğenisine sunmak istedim.

Yarım paragrafı, bu kadar tutar ise.. siz; varın, bu paragrafın tamamını; hatta, bu yazının tamamını bir düşünüp; sonucunu, bir de kendi bakış açınızdan hesap edin. İsterseniz ve şayet bulabilirsiniz; bir de “SIZINTI DERGİSİ”ndeki, bu nesir yazısından, bu yazının orjinalini de bularak lütfen bir göz atın...

İ S L Â M İ N E N G İ N U F K U

surprizsite.com - ŞİİR NO: 01 - 14 – 03 – 2010

İslâm!.. Teslim olan beşeri, bir an’da; “Allah’a, halife eder!..”
İlâhî ve nebevî derinlik penceresinden bakınca.. “resmeder;”
İnsan, kâinat ve ötelere.. ötenin de, ötesine.. “hükmeder;”
İnsani, hayvanî, cismanî.. yanına; akli, ruhi, kalbi de.. “ekler;”
İradî, zihnî, zevkî, hissi.. ihtiyaçlarının tamamını da, “belirler!..”

Ruhanî, cismanî.. mahlûkât’ın buud’uyla, “nazarları süsler;”
Dikkati; öte âlemin, irtibat ve hususiyetine “çeker...”
Tabiat ve mâverâ-i tabiat boyutuna ait, “mevcut işler;”
Yaşamdaki, tüm hususiyetler ve Ahiret ile münasebetler...
KUL’larının tamamını kapsar; fizik, metafizik değişiklikler!..

Bu Dünya’nın, Dünya dışı ile olan ilişkisinden de.. “bahseder;”
Arz’ın üstündeki; iman, oluşum, iş ve aktiviteyi.. “test eder;”
Değişip, inkişaf eden; Dünya’nın zevki’ni, “dar’u-zevke çeker!..”
Her şey; bir makro plana ve ‘muhit kader’e göre, “cereyan eder...”
Kâinat’ın; görünen ve görünmeyen yüzünü, “nazarlara serer!..”

14-03-2010 SAAT: 04:00 Konak- İZMİR.

Bu şiirin tüm hakları, (surprizsite.com) Mürsel Münevveroğlu'na attır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738050/islamin-engin-ufku.html>

Gizli bir güç

Hain, fesat ve eli kanlı.. bir, "GİZLİ GÜÇ!.." vardır. İslâm'ın; özellikle de İslâm'ın kılıcı, Türk milletinin bekâsının üstünde. Hiçbir zaman açıkça görünmüyor. Her yerde ve her şeyde... Sanki; eşyanın içine sızmış, atomlarına sonradan ilave edilmiş, kararlı ve dengeli bir elektron gibi!..

Her menfi, musibet ve zelil.. her kötü iş de, olay da ve şey de.. o, GİZLİ GÜÇ, daima ve hep baş rolde oynar. Doğumla başlayan ve ölümle sona eren.. her finalde!.. Bütün Müslüman'ların hayatını, adeta kuşatmış.. perde, perde; ilk öğrendiğimiz kelimelerle ile, bize musallat olur ve bizi adeta, kendi bildiği kendisine özel bir ninni ile büyütür.. gençlikte, oylar.. yaşlılıkta, süründürür.. ölürken de, zillete büründürür... Ve de, Ahiret'imizi dahi, öldürür... Eğer gerçeği teslim etmek gerekirse, kendi açısından vazifesini bilhakkın yerine getirmenin " neş'esi ve gururuyla.." bizler, tabut içinde son durağımıza giderken.. o, adeta, arkamızdan bize; güle güle değil, "GULU-GULU!.." diyerek "EL SALLAR..."

Bu GİZLİ GÜC'ün hiç, boş vakti yoktur ve hemen gider, yeni doğmuş başka bir bebeğe musallat olur. Hem de, daha öncekilerden kalan birikmiş tecrübeyle, o; yeni doğmuş bebeği, kendisinin bildiği usullerle ve metodlarla, daha öncekilerde

olduğu gibi, eğitmeye ve öğretmeğe, YANİ; EĞİP, BÜKMEYE!.. başlar.

Doğulu ve en çok da Müslüman toplumların çocukları, işte böyle eğitilirler.. "görülmeyen bu negatif gizli güç; bu gizli el, bu

gizli göz veya bu gizli mürebbiye.." tarafından!..

Sonuçta ise, fatura; hep, "Müslüman'ların; dinine, imanına ve şark kurnazlığı zihniyetine" çıkar. Sloganlaşır ve döner, dolaşır.. bir yaşam tarzı oluşturur...

Bu gizli güç; bazan gizli bir "EL" bazan, gizli bir "SES" veya bazan da, gizli bir "EĞİTMEN ve ÖĞRETMEN" olur da Y akamızı bırakmaz. Aslında, gerçeğin öyle olmadığını çok iyi bildiği halde; yine de, yeri ve zamanı geldiğinde, taşı geddiğine

koyar ve de sıralamağa başlar... "İSLÂM, İRTİCACI ve GERİCİ BİR DİN'dir!.." diye. "İSLÂM, İNSANI GERİ BIRAKIR!..

VAR MI, GELİŞMİŞ BİR İSLÂM ÜLKESİ!.." diyerek, böbürlenir ve bir de her zaman, yağ gibi, suyun üstüne çıkar...

Sonuçta ise; bu illete, bu maraza.. tutulanların, artık; yalancı dostu, fakat artık "hakiki pusulası" olmuştur. Ara sıra da, bu yalancı dostluğunun doğruluğunu; hem denemek, hem perçinleştirmek için.. müstehzice sorar. "BANA, MODERN VE ÇAĞDAŞ BİR İSLÂM ÜLKESİ GÖSTEREBİLİR MİSİNİZ?.." Bunun olmadığını cevabını aldıkça da, artık; gayesini ulaştırmış ve vazifesini tam olarak başarmanın keyfini ve zevkini yaşar.

Ben; bu gizli elin veya bu sinsi büyük gücün.. "BÜYÜK OYUNU" nun bazı kotlarını kısmen çözerek şiirleştirdim. Ya! Siz, bu konuda ne der ve ne düşünürsünüz? Benim yapmış olduğum tesbitlerim, size göre de; doğru mudur? Siz de, bu tesbitlerime

katılır mısınız?.." Meselâ, aşağıdaki sloganlara, siz de aşına mısınız?!!

Eğer farkında iseniz, üstümüze çöken bu vurdumduymazlık ve kasâvet'ten; lütfen birbirimizi, çevrenizi ve beni de, biraz uyandırır mısınız?..

G İ Z L İ B İ R G Ü Ç !!!

ŞİİR NO: 02 18-03-2010

Sen, sen ol da!.. Sakın, "İCAT ÇIKARMA,"
Bırak, be! "Uyuyanı, UYANDIRMA.."
Altından, rüzgar geçen bir MAL ile,
Belki ölür!.. "Alıp, satıp.. UĞRAŞMA..."

Elinle; "suya, sabuna DOKUNMA,"
Alım değilsen, "boşuna OKUMA;"
Kışın, yel'de.. Yaz'ın, Güneş'te DURMA,
Sonu ölüm!.. "Çalışıp.. ÇABALAMA..."

Üzülüp, kızarak.. "kendini YORMA,"
Malını, mülkünü.. "sakın, DUYURMA;"
Düşeni, kaldırıp.. "elinden TUTMA,"
Sen. Sen ol, da; "düşküne, EL UZATMA..."

Zaman çok çabuk biter. "Çal, çal.. OYNA,"
Kısa ömrünü; "neş'esiz BIRAKMA;"
"Nefsin; sen'den, hep hesap sorar!.. YOKSA;"
"Cennet'i gören, tek bir kişi OLSA!.."

"Görmediğin "Rabb'e" pek, "İNANMA,"
Seni sevmeyeni, "yanına SOKMA;"

İbadet; "KALP TEMİZLİĞİ, UNUTMA,"
"DİN AFYON" dur, inanıp.. OYALANMA!..
18-03-2010 SAAT: 04:40 Konak-İZMİR

NOT: İşte; bu güne kadar, bu sözlerle (sloganlarla) büyüdün, büyütüldün. Soyuna devretmen için; beşiğindeki ninniden, DNA'larına bile.. bu "insanı kahreden sözler ve fikirler" işlendi. Şimdi: "Ya! Bu, soydan.. soya geçen ve "insanların, iman ve dimağlarını çürüten.." ayrıca; hiçbir mantığı da olmayan bu cümleleri, bu sözleri ve sloganları, değiştirirsin.. dolayısı ile kaderinin akışı da değişir ve önüne yeni kulvarlar açılır.. veya değiştirmezsin, olduğun yerde; "dink beygiri" gibi, dönüp durmaya devam eder de.. hep, yerinde sayarsın!.." Ayrıca, sıkışınca da suçu; yukarıda da değinildiği gibi, "kadere veya feleğe" atar.. kendini tatmin edersin!..

Seçim de, senin; "üstünde, adın yazılı olan ve her iki Dünya'da, ayrı ayrı önüne konacak olan "KORKUNÇ FATURA" da!.." Ne, dersin?.. Yukarıdaki sözleri, birkaç defa daha düşünüp.. yeni yeni kararlar almayı, düşünür müsün?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740961/gizli-bir-guc.html>

Bir tohumun serüveni

Bir gün; bir ağacın birinden, olgunlaşan meyvelerinden birisi, kendisini gövdeye bağlayan sapınında incilmesi ile ağırlığını taşıyamayıp yere düşünce, parçalanarak, meyvenin içindeki tohumları, rüzgarında esmesiyle; farklı farklı, yerlere saçılıp.. dağıldı.

Bu tohumlardan birisi; toprağa değince, zıpladı ve ağaç (ana'sın)dan ayrıldığını; artık, tek başına olduğunun "VARLIĞINI ve BEN'liğini!" hissetti.. Önce, şaşkınlığını yendi. Sonra; içinden gıcıklayarak gelen bir dürtü ile daha önceden bilmediği bir yola girdi ve ilerledi. İlerledi, ilerledi!..

Bu yol; uzun ve zahmetli, menderesler çizerek ilerleyen.. bir serüven ve bitmez bir macera idi. Üstelik, başına nelerin geleceğini de hiç bilmeden ve düşünmeden!.. Günler boyunca; gitti de, gitti... Nihayet, bir gün; önüne çıkan bir engel yüzünden son durağına geldiğinde, yine; yeni ve bir büyük şaşkınlık yaşadı. Çünkü burası; varlığında ve benliğinde farklı bir şeyleri, ikinci defa hissettiği, yine aynı "HİSLER"di.

Tohum düşündü; yoksa, yıllar.. yılı, hiçbir yere gitmemiş miydi? O zaman, yaşamış olduğu; "sevinçleri, hüzneleri, acıları, dertleri ve kederleri!.." neden hissetmişti. Şaşkınlığını, bu duygu seli ile yenmeye çalışırken.. çok sert esen bir rüzgarla, kendine geldi. Çünkü; sert bir yere çarparak, kendinden bir şeylerin kopup gittiğini anladı ve dikkatlice bakınca da.. bunları tanıdı. Bunlar, yıllar öncesinde kendisinin; "varlığını ve benliğini" ilk defa hissettiği, o; küçücük "tanecikler ve hayat tohumlarıydı!.." Yani; "kendisinin aslı" veya "tâ, kendisi olan tohumları idi!.."

B İ R T O H U M ' U N , S E R Ü V E N İ ..

ŞİİR NO: 03 24-03-2010

Rüzgarla savrulunca.. vardı; ilk defa, kendisinin farkına,
Kendisi, bir başka idi; benzeri, tohumların arasında;
Önce, neredeydi?.. Ne olacağını, bilmeden.. tek başına,
Bir tohum olarak da, vardı; "yaşadığı, hayatın tadına!.."

Bir gün; bulunduğu yeri, savrulan.. toz ve toprak, kapatmıştı,
Karanlık, yalnızlık, sıkıntı ve havasızlıktan patlamıştı;
Filiz'lendi. Yerinde duramamış, içi dışına çıkmıştı!...
Çok şaşırmıştı. Neydi, peş-peşe gelen.. bu olaylar, başına?!..

Kökü de çıktı. Artık, toprakları delerek.. ilerliyordu,
İlk düştüğü o yer'de, birileri; sanki, onu bekliyordu!..
Ne çok zorlandı. Fakat; fidesi, artık toprağın üstüne kavuştu,
Dal verdi, yaprak da açtı; tüm mahlûk'u, selâmlamak adına!..

Elbirliğiyle çalıştı; kökü, gövdesi, dal'ı ve yaprağı,
Rüzgara, sıcağa, soğuğa.. direndi. "Çoğaldı sevapları,"
Aşkla, büyüdü gitti; soyu gibi, ÜRÜN vermeğe sevdalı,
Şimdi, bu dal'cık da; irileşti.. Döndü, kocaman bir AĞAC'a!..

Dal olduğu günlerin özlemiyle, birden çok dallar çıkardı,
Her çıkan dalı yeşil olsun diye.. bir çok yaprakla donattı;
Yaprakların arasından; renk, renk.. güzel kokan.. pek çok gül, açtı,
Yetmezmiş gibi . Bir de; meyva verdi, mahlûkatın açlığına....

Artık kocadı. Hayatı çekemez, işini yapamaz oldu,
TOHUMLARININ İÇİNİ de, "ÖZ'ünün tohumu"yla doldurdu;
İnsanlara ve hayvanlara hizmet, "ancak, bu kadar" olurdu,
Yine de, ümit vardı; her tohumda, "ayrı, ayrı.. yaşamağa..."
23-03-2010 SAAT:04:00 KONAK- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745150/bir-tohumun-seruveni.html>

AFFET RABB'İM... AFFET.

Aklımın, mantığımın; tutulduğu bir anda,
Bir gaflet sırasında, sitresli bir anımda;
Nefsim; şaha kalkıp da, beni savurduğunda,
Sinirlerim kabarıp, çakmak- çakmak çakınca;
Şeytanlar ile cinler, etrafımı sarınca,
“Alev, alev dolaşan.. bu güç, nedir? Kanımda!..”

Sürç-ü lisan'ımın sebebi!.. Korkunç bir hiddet,
Birden başladı, birden gelişti.. bu felâket;
Vücudum oldu, bir “ateş topu!” Gel de, sabret...
En Büyük KUTSAL'a(!), küstahça.. ettim ihanet;
Bilemedim.. Nasıl başladı, gelişti.. bu dert,
En büyük suçu işledim!.. “RABB'İM, SEN; beni, affet...”

Bir şimşek çaktı.. tepeden, tırnağa.. fethetti,
Bütün zerrelerimi;; teker, teker inletti;
Bu günahım, bana; nefsimi, padişah etti,
Ruhum, bir tutsak oldu! Vicdanımsa kahretti;
Belim, iki büklüm; dizimde dermanım bitti,
Birden, neye uğradım?.. Ben. “Bu, nasıl bir dertti?..”

Eyvah!.. Çaresiz bir illetin firâkıdayım,
Hangi kapıya gidip, tokmağını çalayım,
Bu suçdan kurtulmam için, nasıl yalvarayım;
Cehennem'lere savrulmanın şafağında; yım;
Çünkü; “affı güç bir GÜNAH ile başbaşayım,”
Bu, “taşınmaz yük” ile; “Ya! Ben nasıl yaşarım?..”

Keşke!.. Hiç, doğmayıp da; Dünya'ya, gelmeseydim,
Ben, benden geçip; zelil duruma, düşmeseydim;
Bütün “şer güçleri”ne de, hizmet etmeseydim,
TÖVBE!!! “Bu seferde; ben, RAHMAN'ı bilemezdim;”
RAHİM'den; belki! “AF” müjdesini alamazdım,
Sonuçta: “ALLAH'U EKBER'i, kavrayamazdım!..”

SONSUZ OLAN AFFIN'la; birden, aklıma geldin,
“Günahları, sevaba; tevil eden, YALNIZ SEN'sin;”
Kul'u, affetmek, SEN'in Hakkın.. Çünkü: SEN, RABB' sin,
Böylece; affolan kul, yaptığından utansın!..
Nefsin; hatasını, bir daha tekrarlamasın;
Ben, şimdi; her zerrem ile, “affına muhtacım...

” Kul'lar; hata edip, suç işler.. günaha girer,
Göze görünmez güçler! Kuluna, yardım eder;
Kulun. “Şimdi çarersiz. SEN'den, bir yardım bekler;”
Bu çapdaki günahı! Ancak, “ALLAH affeder;”
SEN; affettiğin an, bu kulun “ BAYRAM'a eder”
Af'fedilmenin sevinciyle, “SECDE'ye gider...” (inşaAllah)
08-02-2009 SAAT: 04:50 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749840/affet-rabb-8217-im-affet.html>

Derin derinlik

Akil kıyasla, bilgi kelimelerle ifade edilir. Kimi kelimeler kadın veya para gibidir.. sevilir, bazı kelimelerden de, hastalık, yokluk gibi.. nefret edilir.

Bazı kelimeler zevk ve sefa, bazı kelimeler ise sıkıntı ve keder verir. Kelimeler vardır, sahibini göklerde uçurur da.. söyleyen "O KELİMELER İLE GÖKLERDE CEVELAN EDER. Kelimeler vardır; derinlerde gezdirirde, ÂLEMLERİN DERİNLİĞİNE İŞLER!..

Şimdi, siz de bana eşlik edip; beraberce, hem içimizdeki, hem dışımızdaki derinlere dalmağa; boyutsuz âlemlerde, biraz SÖRF yapmağa, derinleklerimizde huzur bulmağa.. var mısınız?..

Veyahut da, benimle beraber; biraz derinlere dalarak.. derinliklerde kaybolmayı, göze alır mısınız? Derinlerde, "korkmadan, biraz tur atmağa" varmısınız? Yoksa, siz derinlere dalmaktan biraz korkar mısınız?..

ithaf: Ya siz ne dersiniz, sn. Altınççek?..

D E R İ N D E R İ N L İ K ! ..

Surprizsite.com /ŞİİR NO: 13 26-EKİM-2008

KÂİNAT'TA, DERİNLİK ÇOK. ARAYIP DA GEZENE,
BULDUKLARI DERİNLİKDE, DERİNDEN.. İZ SEZENE.
HER DERİNLİK, KAPI AÇAR.. DERİNDEN DE, DERİNE...
DERİNLERDE, SIRRI ÇÖZÜP; DERİN, DERİN, SEVİNE.
EĞER; BİR DE KAPILIRSA, DERİNLİĞİN SELİNE,
DERİNLERDEN, EN DERİNDE.. "YOL BULUR, MUHAMMED'E." (s.a.v)

DERİNDEN, EN DERİNLERE; DERİNDEN YOLLAR, VAR MI?
DERİNDEN, EN DERİNDE; DERİN DERİNLİK, KALIR MI?
GÖNLÜNDEKİ DERİNLERDEN; EN DERİNE, VARDIN MI?
VARDIĞIN BU DERİNLİKDE, KENDİNİ TANIDIN MI?
FARKETTİĞİN DERİNLİĞE; ŞAŞKIN-ŞAŞKIN BAKTIN MI?
DERİNLİĞİN AŞKI İLE; "MAŞUK'A, KAVUŞTUN MU?.."

EN DERİNİN DERİNİNDE; BİR DİP YOKTUR, VARMAĞA,
ÖZ'ÜNDE DERİNLİK VARKEN, DERİNLİKSİZ KALMAĞA;
ÖMÜR KISA, ZAMAN AZDIR.. DERİNLİKTE DURMAĞA.
VAR OLMUŞUZ, DERİNDEN.. EN DERİNE, YOL ALMAĞA,
DERİNLİK BİR VESİLEDİR!.. YARATANI BULMAĞA;
MUHTEŞEM "YARATILIŞ SIRRINA, LAYIK OLMAĞA..."

DERİNDEN DERİNE.. GİDEN YOLLAR, PEK ÇOK ZAHMETLİ,
DERİNLİKTE, YOL ALDIKÇA; YOLDA, DÜZGÜN GİTMELİ;
DERİNDEN DERİNE.. YOL ALAN, BAKAR FİRASETLİ,
VARDIĞI, O DERİNLİĞİN; KIYMETİNİ BİLMELİ.
KAVUŞTUĞU DERİNLİKTE, DERİNCE DÜŞÜNME Lİ,
BU, LÜTUF AKAVUŞANLAR; "RABB'İNE, ŞÜKRETMELİ..."

10-MAYIS-2005 SAAT:02:45 Konak-İZMİR.

Bu şiirin tüm hakları, Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750772/derin-derinlik.html>

Bayramda sabah

İslâm şeriati içinde, bir çok kutsal günler vardır. Bayramlar da, bunlardan biridir. Muhammedi'lerde ve de Türk'ler de ise; bayramın yalnız adı değil, kutlanması bile, diğer din ve milletlerin bayramlarından çok farklı, çok daha edepli ve çok daha vakârlıdır.

Bilhassa; BAYRAMI bir gün önceden karşılamak için bile, ayrı bir heyecan ve ruhen arınmanın zirveleri yaşanır!..

Bayramın gecesi ise; tam bir metafizik gerilim terennüm edilir ve ilave ibadetler, hayır ve hasenetler yapılır, en mühimi de uyku uyumadan sabahlanmaya çalışılır...

Şafak vakti; metafizik gerilim zirve yapar ve apayrı duygular yaşanır, apayrı ruhani zevkler Arş'a yelken açar!..(ekbette ki; bunu kalbiyle, vicdaniyla, aklıyla ve mantığıyla, gönlü ve duygularıyla.. yaşayanlar için.)

Sabah namazından sonra ise; diğer günlerden ayrı bir sabah, her yönü ile kendini hissettirir. Bu; tam tarif edilemeyen ve algısı, terennümü, yaşayışı.. çok farklı, metafizik gerilimi yüksek bir sabah'tır. "BAYRAM günlerindeki, o "BAYRAMA ÇOK ÖZEL SABAH'ların!.."

Hiç unutulmaz, "bayram günlerine rastlayan bu mübarek sabahlar!.. " Her sabah'tan, çok farklı bir sabahtır; şu bayram günlerindeki sabahlar!.. Ve bir de; yılbaşı gecesi ile çıkışan, "BAYRAM'daki O, SABAH" var ya!.. O sabah!.. İşte, insanı ah-vah ettiren o sabah!.. O, belki bir ömür boyunca; ancak, bir defacık yaşanan o sabah!...

İşte, o yılbaşı gecesinin sabahı!.. Bilene, ne büyük bir yol ayrımını.. ve ne büyük bir seçimdi, O, BAYRAM'daki SABAH..

Beni, defalarca bütün zerrelere; ahhhh ettiren, o sabah!

Acaba; hayat boyu, hem de birkaç nesile, bir defa daha rastgelir mi?..

Ya!.. Böyle bir bayramda; sabahı namazını kaçırın, kendisini affedebilir mi? Evet. Affedilir mi?

BAYRAMDA SABAH

surprizsite.com - ŞİİR NO: 77 - 05-12-2008

Yeryüzüne, müjdeyle gelmişti.. ERVAH!

Kimi, hiç farkında değil; onlara, VAH!..

Kimi, vuslatı kaçırdı.. etmekte, AH!..

Ne, büyük bir lütûf'tur.. "BAYRAM'DA, SABAH..."

Ramazanda; NUR'dan, kanat takanlara,

KİR'den kurtulup, NUR'la yıkananlara;

Saf-saf, olup.. RUH'ları coşturanlara,

Ne, büyük bir kazançtır.. "BAYRAM'DA, SABAH..."

Güneş'in şuaları, o gün, başkadır,

O sabah, bütün KÂNİAT ayaktadır;

Bunları gören, şeytan'larsa yastadır,

Ne, büyük bir coşkudur.. "BAYRAM'DA, SABAH..."

Çocuklar; bayrama, çok bayramlar katar,

Bayramda sabahlar, misk'i anber kokar;

Uykudan uyanmayan, bedeva satar,

Ne büyük sevap yağar... "BAYRAMDA, SABAH..."

Dün gece, yılbaşı; kimi, balo yaptı,

İçti, kustu, sızdı ve kendinden geçti;

Yol, iki; o, kendisi yanlış seçti,

Alana, "bir ölçüdür.." "BAYRAM'DA, SABAH..."

01-01-2007 SAAT:04:45 Konak/İZMİR.

Tanıdığım ve tanımadığım, tüm Müslüman'ların mübarek "RAMAZAN BAYRAMLARINI" can-ı gönülden kutlarım. İslam alemine, hayırlara vesile olması dileğiyle...

Not: Bu bayramın sabahını, doyasıya değerlendirmeye ne dersiniz.

Bu şiirin tüm hakları Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752476/bayramda-sabah.html>

Sen nedin?..

İnsan!.. Ruh'unun ilk yaratıldığı an'dan itibaren, yaratılışının son durağı olan mezara (veya Cennet ve Cehennem'e) kadar süren.. ince ve uzun, zor ve meşakkatli bir yolculuğun; garip, zayıf ve bir o kadar da bencil ve aceleci, isyankâr ve günahkâr, ümit var ve endişeli.. yolcusudur!..

...

Verilen lütûfların ve ikram edilen sayısız Dünyevi ve Uhrevi rızıkların, nasiplerin ve nimetlerin, çoğu defa farkında olmadan yaşayan.. sünepe ve zavallı, zalim ve gaddar, kan dökücü ve şaşkın.. yolcusu!..

Her gün, bir çok yere giden.. fakat; bir defacık da olsa, "kendisine, bir türlü gelmeyen, gelemeyen.." zamanını ve imkânlarını zir-û zebil eden, malayaniden vakit bulup da; kendisine, "ben; kimim, neyim nereliyim, nereden geldim, nerede ve ne için devamlı yol alıyor ve bu gidişin sonunda, nereye doğru, niçin, nasıl, ne ile beraber gideceğim..?" ve dahi, "orada ne yapacağım? Orada, başıma neler gelecek.. neler?.." diye, düşünmeyen, düşünemeyen.. "akılsız, aceleci, bencil ve nankör.. İNSAN!.."

...

Allah; (C.C.) Dünya'da, seni; "Kendi yerine halife, vekil ve tüm yarattıklarına da, şahit kıldığı halde!" bütün bu lütûf ve İhsan'ın bile, bir türlü uyandıramadığı ve "KULLUK" gibi bir çok yüce bir "RÛTBE"ye ve "MERTEBE"ye!.." kavuştuğu halde; Şeytan'a, şeytanlara, cinlere ve şeytanlaşmış insanlara, yine de kul olan.. insan! Artık, "uyan ve biraz da, kendi kendine gel!.." Eğer şayet; sen kendi kendine uyanmazsan, seni; senin iradenin dışında, yine uyandırırılar ve kendine getirirler ise.. işte, o vakit: "İŞ-İŞTEN, ÇOKTAN GEÇMİŞ OLDUĞUNUN RESMİDİR..."
VE BU SON!!!.. NE KADAR, KORKUNÇ BİR AKİBET OLUR!..

S E N , N E S İ N ? . .

surprizsite.com / ŞİİR NO: 04 / 04-04-2010

Öldüğünde, doğarsında; doğduğun da, ölürsün,
Bu değişim zamanında, "tüm gerçeği görürsün!.."
İki zıt yaşamı, birbirinden ayırır bir zar,
Bu gerçekten gafil isen, "sen, nasıl HALİFE'sin?.."

Yok'luk içindeyken, her şeyi; "OL!.." deyip, var etti..
Sonra; alemler yaratıp.. mahlûka, can verdi.
Bir; ışık, renk, ses.. armonisi ile de bezetti,
Bilir misin?! "Sen, bu, gerçeklerin neresindesin?.."

Arılar, uçuşurlar; kuşlar, kanat çırpırlar,
Böcekler, dolaşarak.. "rızık zikri!.." yaparlar..
Bitkiler; bu zikirlere, "meyveyle katılırlar,"
Bu halka da yer almazsan, "sen; kendine, ne dersin?.."

Peygamberleri gönderip, "DOĞRU YOL!.." u gösterdi,
Kutsal kitaplar, indirip.. uymamızı istedi..
Bizi; sevgiden yaratıp.. sevgi ile besledi,
KUL'lüğünü bile idrak edemezsen, "SEN, NESİN?.."
04-04-2010 SAAT: 04:40 Konak-İZMİR.
Bu şiirin tüm hakları Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754665/sen-nesin.html>

Sana ben kırılmam ki..

Doğduğum coğrafyanın, bana nasip olan; ekmeğini, suyunu.. harmanlayarak, ruhuma sindirdiği; edebi, huyu.. üstüme gölgesi düşen büyüklerimin; adabı, nazı.. toprağının üstüme sinen şehidinin kokusu, tozunun, bana yüklediği sorumluluk gereği; yukarıdaki dini ve felsefi şiirlerin arasına, romantik tarafımın ürünlerini yazmaktan, şimdiye kadar özellikle imtina ettim. Edebimden utanıp, sıkıldım.

Ancak; yemeğim tuzu, biberi misali.. yaratılışın; yaşamı, ritmi gereği.. çocukluğumdan çıktıktan sonra, daha yeni yeni büyürken esen; kavak yellerinin; ışıltısı, ve fısıltısı.. ile, benim de romantik duygularım ve bunların içinden, kağıdın üzerine dökülen.. şiirlerim oldu.

Ben de; yalnız; et, kemik, kandan.. değil, ürperen bir kalpten.. her öğrendiğim bir kelimedenden etkilenip, genişleyen bir gönülden, dadaşlığımın ruhuma üfül-üfül üfürdüğü cesarettten ve metanetten.. etkilenererek, bazan; bulutların üstünde dolaşırken.. her şeyi tozpembe gördüğüm zamanlar ve bunların kâğıt üstüne akseden izdüşümleri de oldu. Fakat; bunları, yukarıda okuduğunuz dini ve şiirlerin manevi atmosferi içine eklemek; o atmosferi soluklayanlara irtifa kaybettirecek olmasından dolayı, şimdiye kadar yazmaktan sarf-ı nazar ettim.

Ancak; kambersiz, düğün olmaz denir ya; içinde romantik bir şiir bulunmayan kitap da, şiir kitabı olmaz.(denemez) Ben de, bu kitap ile sınırlı olan son şiirimi yazmadan sadece; romantizmime bir örnek ve bu şiir kitabına bir çeşni olsun diye, bu kitaba; kendi milattan öncemin, kendi tarihimin derinliklerinden gelen bir adet de, romantik şiirimi ekliyorum ve şimdiye kadar uhrevi havayı soluklayanlardan da peşinen özür diliyorum.

ŞARKI SÖZÜ

surprizsite.com sunar

SANA BEN KIRILAMAM Kİ

ŞİİR NO: 199 18-02-2010

Özün, sözün; güler yüzün,
Gül cemâlin, tatlı sözün;
Umman kadar, derin gözün,
Sana, ben, kırılmam ki...

Selvi dalı, fidan boylum,
Kimden gelmiş, senin huyun,
Bakmakla olmuyor doyum,
Sana, ben, kırılmam ki...

Katmer gül olsan bahçemde,
Taşısam seni, sinemde;
Şikâyet edip demem de,
Sana, ;ben, kırılmam ki...

ADANA. 1982.

Bu şiirin tüm hakları Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757311/sana-ben-kirilamam-ki.html>

Sisi

sisi!..

Son zamanda kapladı, Mısır'ın üstünü firavunun lânetli sisi,
Zaten; toprağı çöldür, havası sıcak, deltasını kaplar NİL'in sisi;
Azgınlığın zirvesinde olsa da, her firavunun, bir MUSA'sı olur,
Müslüman kanı dökmekte önde gider, "sözde, sıradan erkek bir sisi!.."

Boğaz Türk'ün incisidir, üstünü kaplar; kışın karı, buzu ve sisi,
Her on yılda bir üstüne çöker, ihtilallerin; kiri, pisi ve sisi
Her melânetten sonra çıkar, "ya bir pisi pisi!" ya da "mel'ûn bir sisi!.."
Nice önemli "ADAM!"ı yönlendirir, "sözde, sıradan dişi bir sisi!.."
Bu şiirin tüm hakları, Mürsel Münevveroğlu'na aittir. (surprizsite.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758589/sisi.html>

Büyüklerin sözleri

Büyüklerimiz; "cüsseleri büyük oldukları için mi?" büyük söz söylemişlerdir. Yoksa! "Büyük söz söyleyenler mi, büyürler?" ve "büyük!" olurlar...

Büyüklik, kişiye göre değişen "göreceli" bir kavramdır. Göreceli olmayan yanı ise, "büyük sözler veya büyüklerin sözleri" ki; bunlara "ATA SÖZLERİ" denir, gerçekten büyük mânâlar taşırlar.

Bu sözleri; iyi dinleyen, iyi öğrenen, iyi anlayan ve hayat boyu yerinde ve doğru uygulayanlar.. birçok avantajlar sağlayarak, kısa bir zamanda; çok uzun zamanda kazanamayacağı birçok basamağı hızlı tırmanıp, bir çok makamlar, dereceler, imkânlar, mesafeler.. kazanırlar...

İşte, bu büyük sözlerden şiirleştirdiğim bir demeti, sizlerin istifadelerinize sunuyorum... Büyüklerin sözleri veya sözlerin büyükleri...

B Ü Y Ü K L E R İ N S Ö Z L E R İ!.. – 1

ŞİİR NO: 196 15-02-2010

KADER'e iman eden; KEDER'den emin olur,
İnananlar, mutludur; inanmayan kahrolur.
Çöplüklerde kargalar, kaya da, kartal olur...
Sabrın sonu, selâmet; sabreden, huzur bulur,

Bu Dünya, iş; Ahiret'se, ücretin yeridir,
Ahiret'teki ücret, Dünya'da da bellidir.
Hüda, sabredenlerle; her zaman.. beraberdir,
Kulun çektiği çile, affına vesiledir...

Dağ, dağa kavuşmaz da; kavuşanlar, insandır,
Dünya denen serabın, başı sonu yalandır.
Şehitten ve katilden; dökülen, aynı kandır,
Şehit, huzur içinde; katilse hüsrandır...

Her zaman, büyük balık; küçük balığı, yutar,
Denizdeki çöpleri, dalga kıyıya atar.
Karışmayan kazan'ın, sonunda dibi tutar,
Kimine; sıkıntı, dert, kimine; rahat, batır!..

Kurumuş dala, zamanı gelince.. su, yürür,
Rahman, karanlıkta; kara karıncayı görür.
İnsan; doğar, yaşar, gün gelir.. sonunda ölür,
Defter; Mizan'da açılır.. kul, gerçeği görür...

Gönül, RABB'in kapısı; ordan, kula seslenir,
İnsan; gah melekten, gah şeytandan esinlenir.
Kadının sinesinde, iki suna beslenir,
Her söz, aynı değildir; demiri, keser.. emir...
21-05-2005. SAAT: 18:50 Konak-İZMİR.

** ** *

B Ü Y Ü K L E R İ N S Ö Z L E R İ!.. – 2

ŞİİR NO: 197 14-02-2010

Dağ; ne kadar yüksekse, tepesine yol çıkar,
Toklar yer, açlar bakar; Kıyamet, ondan kopar;
İlmi olan, Rabb'ine; ilimsiz, puta tapar,
Alma, mazlûm ahını; sonu, feci çıkar...

Suyla dönen değirmende, bir şak-şak bulunur,
Bir motorun gücünü, aktaran kasnak olur.
Başarının ardında; azim, irade durur,
Yerde; en çukur yeri, bir damlacık su bulur...

Çatal, kaşık yere batmaz; aç'ı uyku tutmaz,
Bilenler, az konuşur; fakat, asla kül yutmaz.
İşleyen demir, ışıldar; fakat, hiç pas tutmaz,

Œeytan'ı, çok sevindirir KİN; kızdırır, NAMAZ...

Lütûflar, Allah'tansa; günahlar, nefistendir,
Rahman; dilerse alçaltır, dilerse yükseltir;
Geçen gün, bir tecrübe; yarın ise fırsattır,
İyi kullanan için; fırsat, bir ganimettir...

Kancası yem'siz bir olta; asla balık tutmaz,
Bismillah'sız bir işde, kimse bereket bulmaz.
Cilve sevindirir, aşığı; usandırır.. naz,
Her gönül bir okyanus, içindeki bilinmez...
14-02-2010 SAAT: 05:10 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760421/buyuklerin-sozleri.html>

BEYİTLER VE DEYİŞLER!..

Biraz da, yazılı kültüre hizmeti bırakıp, sözlü kültüre; yani, halk deyişlerinden ve tekerlemelerinden derlenmiş cümlelere de yer vererek ve bunları şiir satırlarının arasında harmanlayarak, farklı ton ve lezzetteki kültür zenginliklerimizi şiir ile tanıyalım.

BEYİTLER VE DEYİŞLER!..

surprizsite.com ** ŞİİR NO:194 ** 14-02-2010

Testinizde ne var ise; dışarıya da, o sızar,
Okuma yazmamış cahil, nedense; her şeye kızar...

Kocaman sıralı dağlar, hep tepelerden oluşur,
Farklı tel'den çalan sazlar, yedi nota da buluşur...

En yüksek tepenin bile: üstüne, bir çıkan vardır,
Ne kadar çok mal toplasan; "seninle gideni," kâr'dır!..

Ne kadar çok, istesen de; sonuç, kaderde yazandır,
Allah, nasip etmemişse; direnip durman, isyandır...

Kedi'nin, kanadı olsa; gökte uçan kuş, kalmazdı,
Ölüm dersi, olmasaydı; insanoğlu, uslanmazdı...

Gerçekler; hiçbir zaman, ölmez.. ölenlerse, dirilmez,
Her gönül, bir okyanustur; içindekiler, bilinmez...

Mermere, söz geçirir de; nefis'e, söz geçirmezler,
En önemli sözlerini; (tırnak içinde) söylerler...

Cömerdin yemeği, şifa; cimrinin ki, hastalıktır,
Kocaman göbeği yapan, küçücük bir kaşıktır...
15-02-2010 SAAT:05:40 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764895/b-e-y-i-t-l-e-r-v-e-d-e-y-i-s-l-e-r.html>

Hac ve hacılar...

İlahi
H A C V E H A C I L A R
Surprizsite.com sunar.

ŞİİR NO: 131 29-12-2008

Hac'ca gidiyor, hacılar,
El-ele, kardeş bacılar;
Kalpler, orda kenetlenir,
Kâbe'de, buluşur yollar...

*

Hac'cın, yoluna giderken,
Kâbe'yi, görmek dilerken;
Bazan, kendimden geçerken,
Kâbe'de, diner sancılar...

*

Kâbe'yi, tavaf ederken,
Nur sütunu, yükselirken;
Allah'ünme lebbeyk.. derken,
Kâbe'de döner, hacılar...

*

Kâbe'de, dönmez dualar,
O'rdan yayılır, şualar;
Orda geçer, en hoş an'lar;
Şanslı, orda yaşayanlar...

*

Kâbe'nin önünde, durdum,
Kendime, kendimi sordum;
Kendim ile, hemhal oldum,
Kâbe'de affolur, suçlar...

13-11-2007-SAAT:01:15-Konak-İZMİR.

Bu ilahinin tüm hakları Mürsel Münevveroğlu'na aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770257/hac-ve-hacilar.html>

KURBANBAYRAMI (2010)

Yıl, 2010. Aylardan Kasım'ın 16'tısı, (Hicri, 10 Zilhicce-1431) Bilenler için; Deccal'in kokusu biraz daha uzaktan, Hz. Mehdi'nin kokusu ise, artık iyice yakından geliyor... İslâm'ın yıldızı, artık yeni yeni parlamaya başladı bile... Şimdi fırtınalar esseler dahi, inananlara bir "meltem" gibi; daha dikkatli ve daha rikkatli!.. Ancak; bir taraftan da, saflar ayrışıyor ve Rahmaniler de, şeytaniler de, gün gittikçe kendi gayelerinin zirvelerini yapma yarışındalar. İslâm alemi, ise kan ağlıyor.. şerliler ve gamsızlarsa, "vur patlasın, çal oynasın.." deyişini tam da hakkıyla eda ediyorlar. Bu gün, yine bir Kurban bayramını daha idrak ediyoruz. Kimi yazlıkta, kimi kışıkta.. kimi evinde ve kendi çöplüğünde, kimi de; yurtdışında, turistik bir seferde... Kimileri ise, "ET YEME" derdinde. Ve ben, yine kendi derdim ile yine, yine düşünüyorum.. derinden, derine.. derin bir muhasebe içinde!.. Ya, siz!.. Evet. Ya! Sizler, bu Kurban bayramlarında ne alemde?..

KURBANBAYRAMI (2010)

İLÂHİ

ŞİİR NO:13 16-KASIM-2010

Kiminin bayramı, seyran,
Kiminin bayramı, devran;
Kimi, doğduğuna pişman,
Delinin, her günü bayram

Kiminin bayramı, kara,
Kimine, gönülde yara;
Kimisi zarardan.. kâra,
Geçtiği gün, olur bayram...

Kimisi; "kör bir savaş!"tan,
Kimisi; korkutur.. baştan;
Kimini, aldatır.. Şeytan,
Kurtulanlar, eder bayram...

Bayram, bir bayrama kurban,
Rabb emri. "Kesilir.. kurban,"
Hepimiz, "Resûl'e kurban,"
İşte; o gün, olur.. bayram...

O'nlar!.. Günahdan kurtulan,
Defterini, sağdan alan;
Cennet'e, "doğrudan dalan.."
Mümin kullar, eder bayram...

17- Kasım-2010 SAAT:01:30 Mürsel Münevveroğlu.Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770765/k-u-r-b-a-n-b-a-y-r-a-m-i-2-0-1-0.html>

Bayram günleri

AH!.. ŞU BAYRAM GÜNLERİ, YOK MU? BENİ; DELİ, DİVANE EDEN; BENİ, DELİP GEÇEN.. BENİ, BEN'DEN EDEN.. AH! ŞU, BAYRAM GÜNLERİ!..

BİR ÇOK ZİT'TİN VE DERDİN BULUŞARAK BEYNİMİ KEMİRDİĞİ, RUHUMU BUNALTTIĞI, NEFSİMİ HOPLATTIĞI.. BAYRAM GÜNLERİ! AH!.. ŞU, KİMİNİ GÜLDÜREN VE SEVİNDİREN.. KİMİNİ İSE, ÜZEN VE KENDİNDEN GEÇİREN.. ŞU, BAYRAM GÜNLERİ!..

ŞU; ADINI BAYRAM'DAN ALAN GÜNLER, YOK MU?!!!

B A Y R A M G Ü N L E R İ !!!

surprizsite.com-Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 124 26-12-2008

Kimini, güldürür.. bayram günleri,
Kiminin, tükenmiş.. tüm ümitleri;
Kimine; toz penbe, düşündükleri,
Beni, düşündürür!.. "Bayram günleri!.."

Dert'sizler; koşuşur, çok sevinirler,
Dert'liler; üzülür, pek dövünürler;
Sonradan görenler, çok övünürler,
Bana, hüznün verir.. "bayram günleri!.."

Garipler, pişerler.. çok süzülürler,
Etrafa bakarak.. pek üzülürler;
Soğuk havalarda, hep büzülürler,
Bunlar, beni üzer.. "bayram günleri!.."

Çocuklar olmasa.. bayram bilinmez,
Yetim ve öksüzün.. gözyaşı dinmez;
Mürsel, bayramlarda; hiç, sevinemez,
Beni. Delip, geçer.. "bayram günleri!.."

Zaman geçtikçe... bayramlar bozuldu,
Yazlığın.. tatilin.. günleri oldu;
Bayram! Bayram hariç, her şeyle doldu,
Bana; "bir hal!" olur.. "bayram günleri!.."
05-10- 1975 SAAT: 03:30 ADANA.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771063/bayram-gunleri.html>

SÖZLERİM.. HIÇ, GEÇMEDİ!

Şimdiye kadar hep yazdık-çizdik.. Biraz da, "SÖZ'E GELELİM, SÖZE!.."

Soru: sözünüz, "KİME VEYA KİMLERE; NE KADARI GEÇER?.." Yahut da, aynı sözleri söylediğiniz halde; sözünüz, neden herkese eşit miktarda geçmez? Hiç düşündünüz MÜ?

Soru: sözleriniz, kendi kendinize geçer mi?.. Yoksa; sözleriniz, kendinize bile geçmez mi? En çok, hangi sözünüzün; en çok, kime

ve niçin geçtiğini veya geçmediğini, hiç düşündünüz mü? Ayrıca, bir söz verince; sözünüzde, durur musunuz?..

Şayet durmazsanız, size göre kimi kandırırsınız?

Bu soruları çoğaltabiliriz. Neden sorduğuma gelince!.. Maksudım sizisorgulamak değil.Sadece benim sözlerim, şimdiye kadar; hiç,ama; hiç kimseye, geçmedi de ondan... Hem de, hiç kimseye... "Hatta; bazan, kendi kendime ve kendi nefsim bile..."

Ya! Sizin sözünüz; kendinize, nefsinize, çevrenize.. geçer mi? Sizin kendinize ve çevrenize söylediğiniz her söz üzerinde, biraz daha düşünmeğe ne dersiniz? Birazda benim derdimi dinler misiniz?..

SÖZLERİM.. HIÇ, GEÇMEDİ!

surprizsite.com sunar

ŞİİR NO: 40 9-KASIM-2008

Sözümü söyler, dilim,
Sözlerim; dilim, dilim;
Sözle yapılır, ilim,
Kötü söz, sahibinin;
Dostlarım, söze gelin,
Sözlerim.. HIÇ, GEÇMEDİ...

Sözüm, doğru olsa.. da,
Gerçeğe, yol alsa.. da;
Onikiden vursa.. da,
Duyan; yargılasa, da;
Söz; benimle kalsa, da,
Sözlerim.. HIÇ, BİTMEDİ...

Sözleri, tane-tane;
Anlayana; bir, tane;
Her sözüm, taşır mânâ,
Anlamayan, yer.. nane,
Tutmayana, bahane;
Sözlerim.. DİNLENMEDİ...

Bahar geçti, yaz geldi,
Bazı sözlerim, "deldi!"
Cahile, bir engeldi!
Sözüme, 'DEDE!' geldi;
Çok söyledim, az geldi,
Sözüm.. YİNE, GEÇMEDİ...

Anam ile babama,
En çok da, kardaş'ma;
Hısıma, akrabaya;
Hatırlı dostlarıma,
Hatta, çocuklarıma,
Hiç bir sözüm.. GEÇMEDİ...

Eş'ime ve dostuma,
Oturduğum, post'uma;
Şener ile Muko'ya,
İlkokulda, çocuğa,
Sokakta bacaksıza;
Söyledim.. de, GEÇMEDİ...

Söz; bir söze, eklenir,

Sözler, bereketlenir;
Söze, anlam yüklenir,
Sözden, sonuç beklenir;
Söz, "alana söylenir,"
Yine.. SÖZÜM, GEÇMEDİ...

Her gelen, bir söz söyler,
Birikir, tecrübeler;
Alimler, anlam yükler,
Aşıklar, söz'le gezer;
Her duyan, bir 'SÖZ' ekler,
Ben.. ekledim, GEÇMEDİ...

Söz, eğri büğrü kalmaz,
Sözle, 'gönül' sınınamaz;
Söz, ateşle denenmez,
Her söz'le, şaka olmaz;
Söz yoksa, konuşulmaz,
Benim sözüm!.. GEÇMEDİ...

Sen. Doğru sözleri tut,
İçine düşmeden, 'kurt'!
Yalan sözleri, unut;
Sözden yayılır, umut!...
Sözümün sonu, SÜKÛT!..
Çünkü.. sözüm, GEÇMEDİ..

Ben; kendimi, çok yordum!..
Ve; doğru yolu, buldum.
Nefsime, hesap sordum,
Sonra, o'nu öldürdüm...
Onunla, yoldaş oldum;
"Söz derdinden.. KURTULDUM..."

Ömrüm, boşa geçmedi;
Hep, SÖZ ETMEKLE geçti...
Sözümdeki hikmeti,
Ardından bereketi;
En mühimi, edebi,
Buldum, din'deki "İLMİ;
Kurtardım BEN dilimi...
16-ŞUBAT-2008.SAAT:22:10.Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772889/sozlerim-hic-gecmedi.html>

RESULULAH BİR GÜN..

Allah, (C.C.) bütün insanları yarattıktan sonra, onların; ekmeğini- aşını, işini- eşini, üremesini –gürlemesini, ibadetini ve dua etmesini.. öğretip de, kendi başlarına yaşamalarına başlamadan evvel, bir de kolaylıkla yaşamaları ve gerek kendilerini, gerek kendi dışında Kâinat'ı ve gerekse de, Kendisinin; İsim, Sıfat ve Zat'ını tanımaları ve bütün bu bilgiler arasında kolaylıkla gidip gelebilmeleri, bu bilgileri kolay öğrenip sindirebilmeleri ve hayatlatlarına kolaylıkla tatbik edebilmeleri için, DİN adı altında bir takım kurallar manzumesi koymuş ve bu kurallar unutulmasın diye de, bunları belli aralıklarla tekrarını yarattığı bu kullarına şart koşmuştu. İşte insanlar, bu kurallar manzumesine DİN diyerek hayatları boyunca az veya çok tatbik edegelmişlerdir. Bu tek olan dinin de ana kuralları aynı, ancak kolaylık olması açısından belli zaman dilimlerinde uygulama (şeriat)ları değişen ve bu değişiklikleri başlatacak ve pratiğinde de örnek olacak istisna özellik taşıyan Peygamberler de göndermiştir.

Bu Peygamberlerden, “Nuru ve ruhu” ilk yaratılan, Zat'ı ise en sonda gelen ve kendisinden evvel gelen bütün peygamberlerinde BAŞ'ı olan, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) İslâm dininin en son şeriatinin uygulamak için; bizimde içinde bulunduğumuz Müslüman'lara yol göstermek adına Dünya'ya teşrif etmiş, şeriatini tanıtmış ve de bizzat kendisinde bu şeriatı uygulayıp, bize; Kur'an-ı Kerimi getirerek.. KİTAP, Kendisi bizzat uygulayarak..sünnet, Kur'an-ı Kerimi'de bizlerin anlayacağı şekilde açıklayarak.. Hadis-i şeriflerin kaynağı.. sonuçta da; bir önder, bir örnek ve bir pusula olmuştur...

Bize verilen bu dini nimetlere, devamını sağlamak ve ölünce de Cennet denen pozitif bir aleme gitmek içinde, bir de külfet (tatbikat) mecburiyeti konmuş ve her peygamber gibi, bizim peygamberimiz de, bu tatbikatların yapılmasını bizlere mecbur kılmıştır. Şimdi bu lütuflara karşı, soru şu ki; kendisini Müslüman olarak kabul edenler, lütfedilen bu kuralların ne kadarını yapacağı ve yaptıklarına ne karşılık bulacağıdır.

Bir gün, Resulullah'ın (s.a.v.)in Ruhaniyeti karşına çıksa veya rüyana girse.. sana bu kurallardan ve sünnetinden.. ne kadarını yaptığını sorsa, “NE CEVAP VERECEKSİN?” DİYE HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?.. Düşünmedi isen, şimdi; evet şimdiden itibaren, hemen düşünmeye başlamaya ne dersin?.. Vakit çok geç olmadan ve Azrail (a.s.) yakana yapışmadan!..

İLÂHİ

RESULULAH BİR GÜN..

Surprizsite.com / son şiirler / ŞİİR NO: 66 / 05-06- 2013

Resulullah, bir gün gönül kapını çalsa,
Dünden farklı olan, “bugün, ne yaptın?” sorsa;
Eğer, şayet söyleyecek bir “SÖZ”ün yoksa,
Dilin dolanmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip rüyana girse,
Ümmetinden.. diyip, sana itbar etse;
Ya!.. Dünle bu günün farkı nerede derse,
Yüzün kızarmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip yoluna çıksa,
Malayani ile geçen yılları saysa;
Günahın yazılı olan, defteri açsa,
Gafil!.. Utanmadan.. “NE CEVAP VERECEKSİN?” +

Resulullah, bir gün nurla kalbine ne aksa,
“BU, BENDENDİR” diyip, bir de şefaata yapsa;
UKAP SANCAĞI'nın altına da çağırırsa,
Ümmeti olarak, “NE CEVAP VERECEKSİN?”
01-06-2013 SAAT: 05:00 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777532/r-e-s-u-l-u-l-a-h-b-i-r-g-u-n.html>

Bu Dünya'nın çilesi

Ana rahmine düşen bir sperm'in, yumurtanın zarına dokunmasıyla başlayan ve zigot ile sonuçlanan, "TEMEL ATMA TÖRENİ" aynı zamanda, "ZIT'ların oluşumu" nun da; "BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİMİ" dir. Artık; kontak anahtarı çevrilmiş, fizik alemin bir "EŞREF-İ MAHLÛKU" daha; zaman küresinde, entropi zarfı içinde, verilen adrese gitmek üzere..büyük bir hızla yola çıkmış, kendisine tayin edilmiş rota da ilerleyerek.. Dünya'ya adım adım yaklaşacak.. ve bir gün nihayet, "DOĞMUŞ.." olacak. Bu doğuşla beraber, çilesi de neş'esi de.. başlamış olur. Çünkü; Dünya "akıllılar için, bir çile ve ızdırap.. mahalli; Ahiretin ise, bir çeşit tarlasıdır. Dünya; ilk insandan, son insana kadar.. hep; bir çile yurdu, olmuş ve olmaya da devam edecektir. İşte, bu Dünya'nın kısa bir romanı, çilesi ve reçetesi... Reçeteleri okumasını, bilenler için...

B U D Ü N Y A ' N I N Ç İ L E S İ ! ..

Surprizsite.com--- ŞİİR NO:195 --- 14- 02- 2010

Dünyamız; zulüm ve zulümât içinde yüzerken,
Kız çocukları; canlı canlı, kuma gömülürken;
İnsanlar; putların önünde secdeler ederken,
Güçlü zalim; keyfi için, mazlûmları ezerken;
Yükselirken.. Muhammedin Nur-u "ufuktan, Arş'a.." Kurtuldular.. bir kısmı, "imanla şereflenirken..."

Bir zaman sonra, insanlar; "hadlerini aştılar,"
Nur-u kir'le, yıkadılar.. kirleri, nur saydılar;
Ayağı, yerden kesip; "başlarına taç" yaptılar,
Rakı ile şarabı; ab-ı hayat'tan, sandılar;
Süfyan'ın peşine gidip; ne çok aldandılar,
"Dünya'nın keyfi" için de, Ahireti sattılar...

En sonunda; rezilliği bile, "rezil ettiler,"
Haksız yere; kan dökerek, çok ileri gittiler;
"Gün, bugün; devran'da, böyle sürer gider.." dediler,
"Eğlenceli olsun diye" masum kanı döktüler;
Bezlerden bayrak yaparak, bir çok yere astılar,
"Cetvel ile, sınır çizip" Dünya'yı paylaştılar...

Artık; "rüzgar döndü de," şimdi tersinden esiyor,
Dökülen, "Mazlûm gözyaşına" hesap kesiyor!..
Bindörtüüz yıldır; "her geçen gün, güne ekleniyor,"
Çıkacak Mehdi'nin; "SİYAH" sancağını bekliyor;
Şehadete kavuşurum diye ümitleniyor,
Tarih,Türk'e; "yeter artık, ayağa da kalk" diyor!..

21-01-2005 SAAT:03:50 Konak-İZMİR.
[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781496/bu-dunya-nin-cilesi.html>

Mürseler mürseli

Mürsel; her ne kadar, nadiren insanlara isim olarak verilse de, Yasin suresinde olduğu gibi Kur'daki anlamı ile Resûl veya şeriat sahibi peygamber demektir. Hz. Muhammed (s.a.v.)de; bir mürsel idi. Hem de, mürselerin en mürseli, Allah (cc); bizi, O'nun şefaatine kavuşturmayı ve O'nun ile Cennette, Kevser Havuzu başında buluşmayı; bana, ceddime, soyuma ve sopuma ve dahi; bu müjdeye kavuşmak isteyen, cümle mümin kardeşlerime nasip eylesin... (AMİN)

İLÂHİ
M Ü R S E L'ler , M Ü R S E L'i.

ŞİİR NO: 105 18-12-2008

SEN; NUR-U MUHAMMED'densin,
NUR'unla, âleme denksin;
Yaratılana mihenksin,
OL!.. Emrinin muhatabı;
Mürselerden, BAŞ mürsel'sin!..

Zamansız olan, ZAMAN'da,
ZIT'lar, oluştuğu anda;
KİR, NUR'dan ayrıştığında,
Âlemler oluştuğunda;
Şafağıydın; SEN mürsel'in...
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com) Konak- İzmir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786662/murseller-murseli.html>

“AFVEHAŞİRRİSALESİ”

Ben de; işlemiş olduğum, bütün “büyük ve küçük günahlarımdan” aşağıdaki kavuşum anlarında, bütün zerrelere RABB’ime yönelir.. yalnız, O’na sığınır ve bu mübarek kavuşum an’larının yüzü suyu hürmetine, büyük bir umut ve beklenti ile affolmayı, ümit ederim...

Ya, siz! Siz de, böyle mübarek ve boyuttan, buyuta.. kapı açan, çok “özel AN’lar”ı; BİLİR, BULUR, YAŞAR.. VE BU ÇOK ÖZEL AN’LARDAN YETERİNCE İSTİFADE EDER MİSİNİZ?

Sevdilerinizi de, görüp gözeterek.. onlarla beraber ve onlar içinde, işlenmiş tüm günahlarınıza ihlas ile bir defa daha tövbe eder misiniz?

Bu ve benzeri çok özel anları yeterince değerlendirir misiniz? Çünkü; birlik ve beraberlikte; rahmet ve mağfiret vardır.

Bir de, benimle beraberce birlik oluşturup.. “bir defa daha, AF dilemeğe ve bir defa daha tövbe etmeğe..” var mısınız?..

O halde, buyurun hep beraber; mübarek “KAVUŞUM ANLARI”nı tanıyıp, bu rahmete ve nimete kavuşalım...

Böyle mübarek AN’ları boşu-boşuna harcamıyalım, inşallah...

“AFVEHAŞİRRİSALESİ”

surprizsite.com/ ŞİİR ROMANI KİTABI

ŞİİR NO: 14 22- EKİM-2008

Buluttan oluşan DAMLA, toprağa hasret,
Toprak, bu damlalar ile bulacak.. Rahmet;
Şu, US’lanmaz nefsimle, çok zulmettim.. Rabb’im,
Ben, fakiri; bu, “RAHMET YAĞMURU’nda, AFFET...”

Rahimde bekleyen bebek, Dünya’ya hasret,
Beşer, bebek ile belki; bulacak, rahmet;
Bebegi bekliyor.. pek çok, “gayret ve zahmet,”
Ben, acizi; bu, “KAVUŞUM ANI’nda, AFFET...”

Mimber, bekliyor.. vaizi, “VAAZ’a;” hasret,
Girince, “CUMA’nın VAKTI” bitecek.. bu dert;
Durulunca namaza, başlayacak.. Rahmet,
Cuma’nın, “AF SAATI’nde; BENİ DE, AFFET...”

Gurbette bekleyen, “PİR-NUR!..” sılaya HASRET,
Dönünce; bir gün yurduna, bitecek.. bu dert;
Akan gözyaşları; “SELLER OLUNCA.. FERT-FERT,
Beni, bu; “COŞAN SELLER’de, YIKAYIP.. AFFET...”

Bekliyor.. KEVSER HAVUZU, “GÜL’üne HASRET!”
Kavuşulunca: “O, NUR’a;” biter.. bütün dert.
Yayılacak.. o an, “RAHMET ÜSTÜNE, RAHMET!”
RABB’im!; Havuz’un baş’ında, “BİZİ DE HAŞRET!..” (amin)
01 Ağustos 2004 Saat: 04:40 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798687/8220-a-f-v-e-h-a-s-i-r-r-i-s-a-l-e-s-i-8221.html>

SEVKARDEŞİM, SEV ...

[ikiyanayasa]

Allah, (c.c.) cümle mahlûkatı sevgisinden yarattı. Sonra, yerine; Dünya üzerinde halife, vekil ve cümle yarattıklarına şahit olarak da, biz kullarını yarattı.

Sevgisinin tohumundan, kullarının gönlüne de attı. Sonra kullar; hem Yaratan'ını, hem; Yaratan'dan ötürü, cümle mahlûkatı ve hem de, kendi kardeşlerini sevsinler diye.. böylece; bazı kulları, Rabb'lerine doğru giden.. ince, uzun meşakkatli, fakat nur'dan lambaları olan bir yolu keşfedip; bu yolun meftunu ve yolcusu oldular...

Allah; (c.c.) bu yolu ve sevgiyi ve de bu yolda yürümeği.. cümle isteyen kullarına nasip etsin...(amin)

SEVKARDEŞİM, SEV ...

surprizsite.com ***Şiir Romanı Kitabı *** Şiir no: 193 *** 13-02-2010

Konu, SEVGİ'yse; tuttuğun yerden yapış.. "SÖZ"e,
Sevgi; Rabb'den yayılır.. sen de, "O YOL"u izle...
Sen, kendin görmeden de; "SEVGİ GÖSTER.. HERKES"e,
"SEV, kardeşim; sevdikçe; sevgi döner, denize..."

Zalim, mazlûm; "ölüm çarkı"na dayanamadı,
Zamanı, boş geçiren.. kimse, uyanamadı.
Zengin, fakir.. Dünya'dan, bir şey anlayamadı,
"SEV, kardeşim; sevginin, zerresi kaybolmadı..."

"SEV." Hem Dünya'da, hem Ahirette.. işe yarar,
"Elinden, dilinden, gönlünden.." geldiği kadar.
İnsanın, kendisine yaptığı; en büyük KÂR,
"SEV, kardeşim; en zor anında, sevgin olur YÂR..."

ZAMAN, insafsız geçer.. arkasına bakmadan,
Saçının telleri, birer-birer ağarmadan...
Son defa, doğan Güneş; pencerede, solmadan;
"SEV, kardeşim; üstüne, MEZAR TAŞI konmadan..."
12-08-2009 SAAT:05:40 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801495/s-e-v-k-a-r-d-e-s-i-m-s-e-v.html>

Sevdikçe

Kişiden, kişiye; anlamı değişse de, herkesin ağzında ve kalbinde olan; kimini mutluluğa taşıırken, kiminin tüm hayallerini yıkan.. bazan, kişiyi bir arslan gibi kükretirken, bazan da mecaliz bırakın.. nefsi yönüyle Dünya'lı, ilâhi yönüyle de Yaratan'ın bir armağanı olan.. bir atomun, elektronu ile protonunu bir arada tutan.. sevgi enerjisini, hissedip yaşadıkça; yani“SEVDİKÇE” neler ve neler olur...

Bunun anlamını ise; ancak derece derece, yaşayanlar bilir ve ilâhi sevgiyi, ancak arayanlar bulur... Herkeste farklı çağrışımın.. farklı yankılar ile kendini gösterir....
Ben de ise bu sevgi, şöyle dile geldi... Gönümü, ele verdi.

SEVDİKÇE

surprizsitecom - Şiir Romanı Kitabı
ŞİİR NO: 187 07-02-2010

Sevdikçe; “yaratılış sırrına,” yaklaşırınız,
Sevdikçe; gönül'ün dar yollarını, açarsınız...
Sevgi: Kâinat'ın; “Öz'ü, Ruh'u ve Maya'sıdır,”
Sevdikçe; özünüzü, mayanızı.. tanırınız...

Sevdikçe: insanlar; “bir anlam, bir değer!” kazanır,
Sevdikçe: azar-azar; “kinler, nefretler..” azalır...
Sevgi ve muhabbetle; bütün zerrelere, canlanır,
Sevdikçe; “sanal alemden.. gerçeğe!” varınız...

Sevdikçe; Hazreti Davut, demiri yumuşattı,
Sevdikçe; yayılan sevgiler, Alem'i kuşattı...
Sevgi; “atom'dan, Kâinat'a..” her şeyin şartı,
Sevdikçe; bazan, “Arş-ı Â'lâ'da, tur atarsınız...”

Sevdikçe, azalır; “acılar, elemeler, kederler..”
Sevgi ile açılır.. kapanan, “en katı kalpler...”
Sevgi olursa, bükülür.. “en kuvvetli bilekler,”
Sevdikçe; “insan olma!” gerçeğini kavrarınız!..

05-02-2010 SAAT: 04:15 Konak- İZMİR.

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804723/sevdikce.html>

Büyüklerin sözleri

Büyüklerimiz; “cüsseleri büyük oldukları için mi?” büyük söz söylemişlerdir. Yoksa! “Büyük söz söyleyenler mi, büyürler?” ve büyük olurlar!
Büyüklik, kişiye göre değişen “göreceli” bir kavramdır. Göreceli olmayan yanı ise, “büyük sözler veya büyüklerin sözleri” ki; bunlara “ATA SÖZLERİ” denir, gerçekten büyük mânâlar taşırlar.
Bu sözleri; iyi dinleyen, iyi öğrenen, iyi anlayan ve hayat boyu yerinde ve doğru uygulayanlar.. birçok avantajlar sağlayarak, kısa bir zamanda; çok uzun zamanda kazanamayacağı birçok basamağı hızlı tırmanıp, bir çok makamlar, dereceler, imkânlar, mesafeler.. kazanırlar...
İşte, bu büyük sözlerden şiirleştirdiğim bir demeti, sizlerin istifadelerinize sunuyorum... Büyüklerin sözleri ve sözlerin büyükleri...(surprizsite.com / Şiir Romanı Kitabı'ından)

B Ü Y Ü K L E R İ N S Ö Z L E R İ!.. – 1

ŞİİR NO: 196 --- 15-02-2010

KADER'e iman eden; KEDER'den emin olur,
İnananlar, mutludur; inanmayan kahrolur.
Çöplüklerde kargalar, kaya da, kartal olur...
Sabrın sonu, selâmet; sabreden, huzur bulur,

Bu Dünya, iş; Ahiret'se, ücretin yeridir,
Ahiret'teki ücret, Dünya'da da bellidir.
Hüda, sabredenlerle; her zaman.. beraberdir,
Kulun çektiği çile, affına vesiledir...

Dağ, dağa kavuşmaz da; kavuşanlar, insandır,
Dünya denen serabın, başı sonu yalandır.
Şehitten ve katilden; dökülen, aynı kandır,
Şehit, huzur içinde; katilse hüsrandır...

Her zaman, büyük balık; küçük balığı, yutar,
Denizdeki çöpleri, dalga kıyıya atar.
Karışmayan kazan'ın, sonunda dibi tutar,
Kimine; sıkıntı, dert, kimine; rahat, batır!..

Kurumuş dala, zamanı gelince.. su, yürür,
Rahman, karanlıkta; kara karıncayı görür.
İnsan; doğar, yaşar, gün gelir.. sonunda ölür,
Defter; Mizan'da açılır.. kul, gerçeği görür...

Gönül, RABB'in kapısı; ordan, kula seslenir,
İnsan; gah melekten, gah şeytandan esinlenir.
Kadının sinesinde, iki suna beslenir,
Her söz, aynı değildir; demiri, keser.. emir...
21-05-2005. SAAT: 18:50 Konak-İZMİR.
** ** *

B Ü Y Ü K L E R İ N S Ö Z L E R İ!.. – 2

ŞİİR NO: 197 ---- 14-02-2010

Dağ; ne kadar yüksekse, tepesine yol çıkar,
Toklar yer, açlar bakar; Kıyamet, ondan kopar;
İlmi olan, Rabb'ine; ilimsiz, puta tapar,
Alma, mazlûm ahını; sonu, feci çıkar...

Suyla dönen değirmende, bir şak-şak bulunur,
Bir motorun gücünü, aktaran kasnak olur.
Başarının ardında; azim, irade durur,
Yerde; en çukur yeri, bir damlacık su bulur...

Çatal, kaşık yere batmaz; aç'ı uyku tutmaz,
Bilenler, az konuşur; fakat, asla kül yutmaz.
İşleyen demir, ışıldar; fakat, hiç pas tutmaz,

Şeytan'ı, çok sevindirir KİN; kızdırır, NAMAZ...

Lütûflar, Allah'tansa; günahlar, nefistendir,
Rahman; dilerse alçaltır, dilerse yükseltir;
Geçen gün, bir tecrübe; yarın ise fırsattır,
İyi kullanan için; fırsat, bir ganimettir...

Kancası yem'siz bir olta; asla balık tutmaz,
Bismillah'sız bir işde, kimse bereket bulmaz.
Cilve sevindirir, aşığı; usandırır.. naz,
Her gönül bir okyanus, içindeki bilinmez...
14-02-2010 SAAT: 05:10 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809591/buyuklerin-sozleri.html>

Ah Şu insan

Yine insan, yine insan, yine insan...

Yazmakla, serüveni bitmeyen; yaratılmış ve zayıf, en zarif ve en kaba, en yüce ve en aŐađılık, en bilgili ve en cahil, en-en... EN'leri ve zıtlıkları saymakla bir türlü bitmeyen varlık!.. İNSAN.

İnsan; biraz da, kendisini tanıyıp, anlayabilse!.. AH! BİRAZCIK , ANLAYABİLSE! Her geöen gün, bir çok yere, bir çok defa gider ve GELİR de.. bir gün olsun ve sadece bir defacık da, kendine GELEBİLSE!..

A H Ő U İ N S A N

surprizsite.com-Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 79 06-12-2008

Allah, önce âlemi; tek bir, "OL!.." Emri ile yarattı,
Sonra da, insan'ı yaratıp; âleme, güzellik kattı...
İnsana dönüp; "vekil'im, Şahid'im, halifem'sin" dedi,
Âlem'i, insan'a; halifeyi; kendisine; "KUL" yaptı...

Allah; "Mel'ûn Şeytan" adında, süfli bir mahlûk yarattı,
Şeytan; Allah'la kul'u, arasına girip.. fitne kattı.
Helvadan, taŐtan, topraktan; bir çok çeşitli, PUT'lar yaptı,
İnsanların çoğu; Allah'ı bırakıp, put'lara taptı...

Allah; Şeytan'la bereber, bir çok da melekler yarattı,
ZIT'lar âlemin'i oluşturup, âlem'lere renk kattı.
Şeytan'la, melekler; nefis üzerine, pek çok savaştı,
İmtihanı kaybeden, biröok insanlar; nefisine taptı...

Kimi zat'ına, kimi ateŐe- puta, kimi paraya,
Kimisi de; "İlahım sensin!" diyerek, taptı kadına.
Kimi; büyü, tütsü.. diyerek; düştü, cin'lerin ardına,
Kimi; İZM'ler uydurup, "HAYAL ETTİĞİ PUTU!"na taptı...

Tarihteki ilk nifakı, Hâbil ile Kâbil, baŐlattı,
Sonra, guruplar oluştu.. kabileler, boşa savaştı...
Herkesin, iyi bilip; bulamadığı.. tek Şey, barıŐtı!
VahŐi hayvanın yapmadığını; insan, insana.. yaptı...

Rahman; insan, "tek olan, doğru yolu" bulsunlar diyerek,
Yüce katından, kitaplar ve peygamberler göndererek;
İnsanlık; bunların hepsini, hem bilerek, hem görerek,
Yine de, çoğu; Hakk'tan saptı ve azı, Allah'a taptı...
15-02-2008 SAAT:03:35 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810802/ah-su-insan.html>

Kadın

Yaratılan varlıklar içinde; en garip, en enterasan, en tuhaf, en hassas, en cins, en..mükemmel, en esrarengiz.. en en,en.. mahlûk; KADIN ve hiç bitmeyen hikayesi... Ya! Bir de, kadınlar olmasaydı?.. Evet, siz de hiç düşündünüz mü ? Ya, kadınlar olmasaydı!..

K A D I N ! . .

ŞİİR NO: 109 19-12-2008

Kimi, ilâh diye(!) tapar,
Kimi, para için satar;
Kimisi, gözüne bakar,
Kadın; bir meçhûldur! Susar!..

Kimi, Dünyaya hükmeder,
Kimi, dertlerle baş eder;
Kimi, baştan.. sona, keder!..
Kadının günleri akar...

Azı, Cennet'e yol alır,
Çoğu, hep evinde kalır;
Pek azı, secdeye varır,
Kırk günde, PİR'ini(!) sollar...

Çocukların, anasıdır,
Ailenin, yarısıdır;
Yarınların, kapısıdır,
Kadın, geleceği kurar...

Meleklerle, beraberdir,
Cin, Şeytanla; el, eledir;
Bir çok hayale, gebedir,
Kadın, farklı gözle bakar...

Çenesi, çok kuvvetlidir,
Ne yapılsa, hep dertlidir;
Çok zaman, kasvetlidir,
Kadın da, kendine şaşar...

Bir yanı, Himalya dağı,
Bir yanı, balçık batağı;
O; yoksa, boştur yatağı,
Kadın, süslü-püslü yaşar...

Peygamberleri, doğuran,
HAMUR'umuzu, yoğuran!..
Bardağımızı, dolduran,
Kadın Bizi, ADAM(!) yapar...

16-05-2008 /SAAT: 09:00/Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812695/kadin.html>

Haksız mıyım?..

Dünya'da Türkiye'de, sokakta, ailede..herkes, ya kendisi ile veya bir diğeriyle kavgalı. Nedeni ise, çok basit. Çünkü; herkes, hırslı ve nefisini eğitmediğinden dolayı; kendisini hep haklı, karşısındakini ise her zaman haksız görüyor ve gücü yeten, yetmeyene bastırıyor... Fakat, aslında adalet diye yutturulan mekanizma felç edildiğinden.. haklının değil, daha çok; güçlünün veya paralıının.. sesi çıktığından...

Nefis ve Şeytan ise, bir kenarda durmuşlar ve adeta sevincinden havalara uçuyor. Bunlara bir de; cahillik (dini ve ilmi) bilgi eksikliği eklenince, Allah'ın halifesi, vekili ve yarattıklarının şahidi olan o mübarek olan insanlar.. insanlıktan çıkıyor ve bazan ayet-i kerime'de dendiği gibi, hayvandan bile aşağı mertebelere kavuşuyor...

Bende; düşünüp taşındım, bu gibi durumlarda; belki bir iki satırı hatırlanır ve akılda kalır da, bir gün bir kişiye de olsa; belki bir yararı olur diyerek.. onlara, aşağıdaki şiirle; akılda daha kalıcı olsun diye, herkes tarafından bilinen bazı; "kalıp cümleleri de ekleyerek" seslenmeyi uygun gördüm. Elbette ki, sözümle; söz dinleyene ve kendisinde fark ettiği eksikliğini, gidermek isteyene...

Çünkü söz, alana (tutuna) söylenir... çok tutulmuş, nice büyük'lerin pırlanta değerindeki sözleriyle; DAHA GÜZELCE YAŞANAN HAYATLARA.. VE DE DAHA GÜZEL YAŞANACAK, GÜNLERE.. YARINLARA dileğiyle!..

H A K S I Z M I Y I M ? . .

Surprizsite.com Şiir Romanı Kitabı
ŞİİR NO: 39 9-KASIM-2008

DERDİ OLAN, DİRDİNİ; DERTSİZLER, NEYİ BİLİR?
SAVAŞLAR, DA GENÇLER; BARIŞ TA, YAŞLILAR ÖLÜR.
ACELE EDEN DEĞİL, SONU; SABIRLI, GÖRÜR...

Yolu; doğru olana, it ürür.. kervan yürür...
. Kaf dağından gelenler; her şeye, ayak sürür!..

DAĞ, DAĞA KAVUŞMAZDA; KAVUŞANLAR, İNSANDIR,
NE KADAR YAŞASAN DA.. BU DÜNYA, BİR YALANDIR;
ŞEHİTTEN DE, KATİLDEN DE ÇIKAN; AYNİ, CAN'DIR...

Bütün bu gerçekleri; ferasetli göz, görür...
Selâmeti bulmayan, gönlü; bir duman, bürür.

AKÇENİN, AK OLUŞU; KARA GÜNDE BELLİDİR,
CAN, AYNİ DE; ŞEHİTLE, KATİL AYNİ DEĞİLDİR;
KÂİNATDAKİ, ZIT'LAR; BİRBİRİ İLE EVLİDİR...

Ölmeden ölmeyenleri, Azrail öldürür...
İşlediğin günahı; elin-kolun, bildirir.

BİR HATUN, BİR ADEMLE; ELBETTE, DÜĞÜN OLMAZ,
BİR KOYUN İLE BİR KURT, BİR AĞILA KONULMAZ;
MÜREKKEP YALAMAKLA; ASLA, ALİM OLUNMAZ...

Yükseklere çıkana, merdiven lâzım olur...
Az ve devamlı ibadet; Cennet'e, yol olur.

BİR HAYVANIN LEŞİNİ; DİĞER HAYVANLAR, YERLER,
ÖLEN, BİR İNSAN İSE; BİR MEZARA, GÖMERLER;
BİR AVUÇ TOPRAK ATIP; GÖZÜN DE, DOYSUN!. DERLER...

Kabir; o zaman kulu, uykudan.. uyandırır...
Dünya'da, boşa geçen; günlerine yandırır.

SANMA Kİ; BÜTÜN IRMAKLAR, HEP SONSUZA AKAR,
TOK'LAR YER, AÇ'LAR BAKAR; KIYAMET, ONDAN KOPAR;
HER ŞEYİN; İÇİ BENİ, DIŞI DA, SENİ YAKAR...

İrmakların sonunda; bir göl, bir deniz vardır...
Ömrü boşa geçiren; hem ahmak, hem aptaldır.

SÖZ UÇAR, YAZI KALIR; DAMAKTA, TADI KALIR,
YAŞ, KEMALE ERİNCE; NE ZEVK, NE SEFA KALIR;

SAZ ÇALANDAN GERİYE, BOMBOŞ BİR SEDA KALIR...

Aklın fikrin şaşırıp, yan yollara takılma...
Cennet; biraz pahalı, Cehennem'se bedava.

İBRAHİM HAKKI, DER Kİ; GÖRELİM.. MEVLA NEYLER,
HER NE FİİL EYLERSE.. MUTLAKA, GÜZEL EYLER;
İLMİ OLAN, İLMİYLE; AHİRETİ SEYREYLER...

Zenginlik de, fakirlik de; başı, sonu hep dert...
Gel!.. Bu doğru sözleri, kulağına küpe et.

EN YÜKSEK DAĞLARA DA, BİR KENARDAN YOL ÇIKAR,
HER GÜN, BAKLAVA YİYEN; SONUNDA, ONDAN BIKAR;
BİR YİĞİDİN ÖLÜMÜ, BİR ACI SÖZE BAKAR...

Mürsel; bu, son sözünü; söyledi, mühürledi...
Bu Dünya, bomboş dedi: Sonra, RABB'e.. yöneldi...

ALANA, AZ SÖZ; YETER, FAZLASI, DELİ EDER,
ZAMANIN DA; SONU GELDİ, İNSANLAR DERBEDER;
BU SÖZLERİM, SANADIR; ARTIK, UYAN.. BİRADER!..

Varlık ile, yokluğu; ayırır, incecik zar,
Günahına AF dile, hemen; Rabb'ine, yalvar...
10-ŞUBAT- 2008 SAAT: 15:00 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813434/haksiz-miyim.html>

ÇOK'dan BİR'e

“YOK’tan VAR, VAR’dan BİR, BİR’den ÇOK; ve bir gün gelince de, bu mevcut olan ÇOK’dan, yine YOK olacak olan.. İNSAN!..” Hiç düşündün mü? “Ben, madem ki VAR’ım ve YAŞIYORUM, KONUŞUYOR ve DÜŞÜNÜYORUM.. ve dahi; BİR ÇOK İŞ’le ve fiille İŞTİGAL EDİYORUM.. O halde; BEN, “BUNLAR İÇİN Mİ VAR’ım?..” Bunlar için mi, yaratıldım?.. Aşağıda da görüldüğü gibi, bir çok “SAYISIZ BEDEN’den meydana gelmemizin; sebebi, hikmeti, şartı, sırrı ve sorumluluğu.. ayrıca, Ahiret’teki sonuçları hakkında ne biliyoruz?.. Size, göre biz; acaba, iç-içe geçmiş kaç adet bedene sahibiz?!! Bu bedenleri, nasıl en rantabl bir şekilde nasıl kullanır; çıplak gözle görür, deneylerle bilir, aklımızla ve fikrimizle anlar ve sonuç da farkına varabiliriz?.. Ne dersiniz? Benim ile birlikte insanı meydana getiren bu, “BİRLEŞİK BEDEN”lere bir seyahat yapmak ister misiniz? Bu bedenler, önem sırasıyla şöyle başlar ve devam eder.

1=Fizik beden,

2=Ruh beden,

3=Nefis beden,

4=Enerji beden

5=Manyetik beden,

6=Renk beden,

7=Koku beden,

8=Astral beden,

9 Düşünce beden.. gibi.. ve daha saymadığımız; bir çok iç-içe geçmiş bedenden müteşekkil insanın, bu muhteşem yaratılışı; sadece yemek, içmek, çoğalmak, zevki sefâ içinde yaşamak ve sonunda da; istese de istemese de, sadece ölmek için mi var?.. (acaba!) Ne dersiniz?

Yoksa; varlık sebebimiz, bunların dışında, çok daha önemli sırlarla, gizemlerle ve hikmetlerle dolu da; biz, bunların farkında değil miyiz? Eğer değil isek; bunu engelleyen şey nedir? Bu şey’i; nasıl bilir, nasıl bulur ve nasıl çözer, nasıl öğreniriz de, bu musibetten kurtuluruz?

Önümüzdeki en büyük lütûf veya engel, “nefis beden!” ve çaresi de, bu nefsi öldürmek değil; (ki; öldürülmesi, zaten mümkün değil) onu eğitmek, onunla tekâmül etmek ve onu cennetleri kazanma yolunda.. bir binek, bir vesile ve bir vasıta yapmaktır.. “Kendinden, kendine dönük olan bu kutsal sefere, var mısınız?..

HAYDİ... Vira BİSMİLLAH diyerek, beraberce kendimizi tanıma seferine çıkalım. Haydi rastgele...

--- İLÂHİ---

Ç O K ‘dan, B İ R’ e !..

Surprizsite.com - Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 100 16-12-2008

Sevgi ile, saygı ile,

Varlığını, bile bile;

Karanlığı, sile sile.

Dost bağına, varalım mı?

Dostla, kucaklaşalım mı?..

Bilgi ile, görgü ile,

Kâinat’ı, göre göre;

Nefsimizi, sile sile.

Aşk od’una, yanalım mı?

Maşuk’a, kavuşalım mı?..

Yatıp kalkıp, hayır dile,

Arada bir, zikir ile;

İnancını, ver gönüle.

Bu sevgiyi, tadalım mı?

Gittikçe çoğaltalım mı?..

Ben Mürsel’im, selâm ile,

Hakk Kelâmı, diye diye;

Dön artık, Muhammed’ine.

Şu benliği, silelim mi?..

Çok’dan bir’e, dönelim mi?

muneveroglu@hotmail.com
Mürsel Münevveroğlu Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819274/cok-dan-bir-e.html>

Kendini bil ve tanı

Akıllı ve mantıklı olanlar, vaktini; okumakla, cahil ve zavallılar ise; dertlenme ve derdini her önüne gelene anlatmakla geçirirler... Birinciler, her gün yükselir.. mesafeler kateder; ikinciler ise, her gün alçalır.. irtifa kaybederler. Bütün insanlar, tüm hayatları boyunca; bu iki uç arasında, "GİDER ve GELİR" ve ömür sermayelerini bu şekilde tüketirler... Ancak; mesafeler kat edenler, Cennet'lerde pervaz ederler.. de; mesafe kaybedenler, cehennemlere kul köle...Madem ki,varsın ve varlığının da farkındasın; varlığının kaynağından gelen gücünü, kudretini.. de biliyor musun.. bunları yaşıyor ve de kullanıyor musun. En mühimi; "Kul" musun.. "birey" misin? Ne dersin?.. Kul ile birey arasındaki farka, biraz dikkat eder misin?.. Kullukta, Yaraticı'ya teslimiyet ve itaat; birey de ise, nefsanîyet ve isyan kokusunu sezebiliyor musun?.. Sen. Ya! Sen, hangisini tercih edersin?.. Ne dersin?. BİREY MİSİN?.. Yoksa, KUL MUSUN?.. Sen, hangisini seçer ve hangisini kendine pusula edersin?..

----- İLÂHİ -----

KENDİNİ BİL.. VE TANI !

surprizsite.com ** ŞİİR NO: 182 ** 02-05-2009

Neden? Dertlenir durursun,
Dertlerin dermanı.. sen'sin!..
Kendini, küçük görürsün
Sen, büyüksün.. halifesin!..

Ruh, beden ve nefis ile,
Yaratanı, ver gönüle;
Yürekden, bir dua ile,
Arşı bile, titretirsin...

Aç gözünü, temaşa et,
Boş geçen zamanı, farket;
Êl, az; sen, çokça, sabır et,
Gizli sırları bilirsin!..

Cennetler, hep seni bekler,
Hiç; boşa gitmez, emekler;
Hayıra kursan, niyetler,
Hesabı, kolay verirsin...

Olmaz, bundan büyük müjde,
Gel, sen de; kaybol.. "O, BİR'de!"
Çıktığın, kutlu seferde;
Her muradına, erersin...
03-05-2003-SAAT 04:30-Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819828/kendini-bil-ve-tani.html>

Kutlu doğuma ithaf

Kutlu Doğum.. dolayısıyla..

Mürsel ismi ; her ne kadar, nadiren insanlara isim olarak verilse de, Kur'an'daki anlamı ile "Resûl veya şeriat sahibi peygamber demektir.

"Hz. Muhammad (s.a.v.)de; bir mürsel'di. Hem de, "mürselerin en mürseli."

Allah (cc); bizi, O'nun şefaatine kavuşturmayı ve O'nunla; Cennet'te, Kevser Havuzu başında buluşmayı; bana, ceddime, soyuma ve sopuma ve dahi; bu müjdeye kavuşmak isteyen, cümle mümin kardeşlerime nasip eylesin... (AMİN)

İLÂHİ

M Ü R S E L ' er , M Ü R S E L ' i

surprizsite.com***Şiir Romanı Kitabı
ŞİİR NO: 105 18-12-2008

SEN; NUR'U MUHAMMED'den'sin,
NUR'unla, âleme denksin;
Yaratılana mihenksin,
OL!.. Emrinin muhatabı;
Mürsellerden, BAŞ mürsel'sin!..

Zamansız olan, ZAMAN'da,
ZIT'lar, oluştuğu anda;
KİR, NUR'dan ayrıştığında,
Âlemler oluştuğunda;
Şafağıydın; SEN mürsel'in...

LALE'sisin, tüm GÜL'lerin,
Hem NUR'usun, NÜBÜVVET'in;
Hem başısın, VELAYET'in,
Hem de, sahibi.. KEVSER'in;
SEN'sin, SEYYİD-ÜL MÜRSELİN...

YARATAN'ın, HABİBİ'sin,
GÖNÜL'lerin, TABİBİ'sin.
GARİPLER'in, SAHİBİ'sin,
SEN, ki; AHMED-ÜL EMİN'sin;
SER'TAC'ısın, tüm mürsel'in...

SEN, hep PUT'larla(!) savaştın,
Karanlığa, IŞIK saçtın;
MİRAC'da, ARŞ'da, dolaştın,
CEBRAİL'le de, buluştun;
BAŞ'ı, SON'u; SEN, mürsel'in...

SEN; sebebisin, her şeyin,
Hem ARŞ'ın, hem FELEK'lerin;
SEN'siz, tadı yok.. bir şeyin,
SEN'de biter, benim derdim;
ŞEFAAT bekler, mürsel'in... (mürsel münevveroğlu)
03-05-2008 SAAT:10:10 Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822119/kutlu-doguma-ithaf.html>

Gel artık

Yemen'in kayalık, dağlık ve sulak bir bölgesinde, 1978 yılının sonu, 1979 yılının başı, soğuk bir kış günü; nur topu gibi bir erkek çocuk Dünya'ya geldi. O çocuk ki; 40 yaşına gelmeden, Mekke şehrinde, kendisini tanıyan bir gurup Müslümanın zorlaması ile ilâhi görevine başlayacak; Güneydoğu Asya'da doğan ve bir şekilde, Çin'in başına geçerek, bütün Dünya'yı kan banyosu yaptıracak olan DECCAL'e karşı; bütün İslâmı savunacak olan, Hz. MEHDİ (as) ile; nüzûl ederek ve el-ele vererek.. o; İslâmın en büyük düşmanı DECCAL'i, Kudüs banliyolarında öldürecek olan, Hz. İSA'nın, ortaya çıkmasının zamanının artık iyice yaklaştığı.. diğer belirtileri ile beraber, bugün yaşanan; ABD ve İsrail'in siyonist endeksli politikalarından dolayı, kendisini iyiden iyiye göstermektedir. (ALLAHUALEM)
Allah. İnşaAllah, Hz. Mehdi ile Hz. Muhammed (SAV)in hadis-i şeriflerdeki verdiği müjdelerine, bizi kavuşturacaktır. Bizim neslimize; Hz. Mehdi ile çağdaş olma ve O'na biat etme lütûf ve keremini bahşedecektir. Amin.(Geniş bilgi için, bakınız; surprizsite.com, Hz. Mehdi ve Hz. İsa a.s. bölümlerinde..)

G E L A R T I K

surprizsite.com Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 83 06-12-2008

Gel!.. Resul'ü Zîşan'ın, sözleriyle müjdelediği,
Ceddini ve adını, KENDİ ADI'na ve SOYU'na benzettiği.
Mübârek dudağıyla; SANA, MEHDİ ismi verdiği,
Ümmetinin sonunu, NURLU YOL'larına serdiği...

Ey!.. Dertlerin dermanı, gamlı gönüllerin ilacı,
SEN gelince bize, insanlık; SEN'i eder, baş tacı...

Gel!.. Gelişinin kutlu zamanı, dört gözle beklenen,
Hem müjdeden, hem çileden, dolayı çok özlenen.
Çıkan; her büyük nifak sonunda, zuhûr'u gözlenen,
Gökten gelen, Hazreti İSA ile; el-ele, veren...

Ey!.. yaşlı gözlerin nur'u, şafağının zülfikârı,
Gel, ki; seninle dağlısın, biraz; İslâm'ın, efkârı..

Gel!..Çeçenistan, Bosna, Kıbrıs, Kudüs.. elden gitmeden,
Ortadoğu haritası, tekrar kan'la çizilmeden.
Ortaasya Türkleri, DECCAL'in eline düşmeden,
O Tağut; İslâm ülkelerini, bir bir.. fethetmeden...

Ey!.. Mazlûmların çaresi, şehitlerin mefkûresi,
Son bir defa daha, şaha kalkan.. İslâm'ın, gür sesi...

Gel, ki; hiç bitmeyen, bu korkunç "ZULÜM ZİLLET" gebersin.
Çöken "HAK ve ADALET," seninle tekrar geri gelsin,
Sönmekte bulunan cihad ruhu, yeniden alevlensin,
SEN'inle; KİR'le NUR; HAK ile BATIL, farkı bilinsin...

Ey!.. "ALLAH'ın HALİFESİ" gel ki, küfür sona ersin,
SEN'inle; insanlığın anlı, "NURLU BİR SECDE" görsün.. .

22-11-2009 SAAT.10.15 Konak-İZMİR.

[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827246/gel-artik.html>

Şahlan artık

Hani hep, "TARİH, TEKERRÜR EDER.. DENİR YA!" Bu doğru bir tesbittir ve istatiki bilgiler ile de, bu teori defalarca doğrulanmıştır. İşte yine, "Müslüman Türk'ler ve Türkiye için" tarih, bir defa daha "tekerrür etmek ve Osmanlı'yı geri getirmek.." için, son hazırlıklarını yapmaktadır.

Böyle muazzam, böyle mutlu ve muhteşem.. bir oluşumda, bir Türk veya bir Türkiye'li ve de, bir Müslüman olarak; sevincimi ve neş'emi ancak, Rabb'ime hamd olsun.. kelimesi ile dile getirebiliyorum.

Ya, SEN!.. "evet, ya sen; evet sen!.." Sen, "NE İŞLE MEŞGULSÜN," ve sen "NE İŞLE İŞTİGAL EDİYORSUN"?..

Atalarından devraldığın, üç asırla ölçülen ve çok uzun süren uykundan, uyanabildin mi. Yoksa hâlâ uykuda mısın? Şayet, uykuda isen; ne zaman, nasıl ve ne yüzle.. uyanacaksın?

Sana sunulan bunca lütfün, nimetin ve Rahmetin.. farkına ne zaman varıp, ne zaman "ŞAHLANACAKSIN?.."

Tarih; yine, seni çok özlemiş.. "SENİ ÖZLEYENLER İLE ne zaman kucaklaşacaksın?.."

Ş A H L A N A R T I K

surprizsit.com *** Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 28 1- KASIM-2008

Şahlan.. artık, yetmedi mi? Bu uzun.. uyuşukluk!..

Şahlan ki; CED'din sevinsin.. SOY'unda olsun, hoşluk.

Sen; sarılmazsan ilme, yolun sonu çıkar cehl'e!...

"Ecdad'ının ilmi!"ne koş, ilimle; dolar, boşluk...

BU, ÖYLE BİR YARIŞTIR Kİ; DURMA ARTIK, "GEL.. AT'LA;"

İLİM SIFATINA BÜRÜN, GEL!.. İLİMDEN, KANATLA!...

Şahlan.. artık, zaman; "MEHDİ zamanı'dır!.. SÖZ'e gel!.."

Şahlan; seni, şaha kaldıracak; O, son İZ'e gel!..

Gör, yağın RAHMET'i; RABB'ın huzurunda, dize gel...

KUR'AN'daki ilim'e koş, Kur'anla dolar boşluk!..

ENGELLER, ÇOK ZOR OLSA DA; SEN, "ZOR ENGELİ ATLA,"

UÇUŞAN MELEKLER GİBİ, CEBRAİL'İ KANATLA!..

Şahlan.. artık; zaman, "BÜYÜK MUCİZE'ye gebedir!.."

Şahlan ki, sen.. küfür ehli hesaplaşır, bire bir.

Allah düşmanları; şimdi, daha çok derbederdir,

"SEVGİLİ'ye adanmış, ruh"lar ile dolar.. boşluk ...

DOSTU, DÜŞMANDAN AYIRIP; SEN, "KORKAKLARI ATLA;"

TARİH, SENİ ÇOK ÖZLEMİŞ; GEL, İMANDAN KANATLA!.. N 15-ŞUBAT-2007 SAAT:05:15 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828731/sahlan-artik.html>

Tarih tekerrür eder

Herkes; sıkışınca, işi ters gidince, vazifesini tam yapamayınca.. suçu; hep, kendisinin dışından, birileri üzerine yıkar ve geniş anlamda da, zamana ve tarihe yükleyerek, o hatanın daha önce de defalarca meydana geldiğinden bahsederek.. kendini, hep haklı çıkarır. “Çünkü; suç, kendisinde değildir. Suçu yükleyeceği kimse bulamazsa, o zaman suç tarihtedir ve tarihin, hep tekerrür edişindedir... Fakat; hiç sormaz. Acaba, tarih “neden/niçin tekerrür eder?..” Ben, acizane bir takım sonuçlar buldum. Ne, dersiniz?.. Siz de, benim bu fikirlerime katılır mısınız?..

TARİH TEKERRÜR EDER

ŞİİR NO: 191 *** 10-02-2010

İbret alınmayan tarih; elbette, tekerrür eder,
Çünkü; nisyan ile malûldur.. çokça yanılır, beşer...
Attığı, her adımında; “çeşit-çeşit, tohum diker!”
Geri dönüp, geldiğinde; “ektiğini, kendi biçer..”
Yine düşünmez, işte; TARİH, BUNDAN TEKERRÜR EDER...”

Entropi; her yönden, çöker.. herşey; ilk haline döner,
Zaman, korkunç bir değirmen; mahlûku içine çeker...
Bu curcunanın içinde; Şeytan’la, nefis danseder,
Burçlar, çeşitli rol kesip.. elipsten bir çember, çizer..
Aynı “EV!”lerden göz kırpar.. “TARİH, HEP TEKERRÜR EDER...”

Yaratılış sırrı, “OL” ile “ÖL” arasında geçer,
Rabb’imin, kesin kanunu var; her ömür, bir gün biter...
SİR’ra uygun yaşayanı ve isyan edeni seçer,
“Çalar saati!” durunca; her canlı, mutlaka göçer;
Gafil, yine de sorar; “TARİH, NEDEN TEKERRÜR EDER?”
10-02-2010 SAAT: 05:45 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829542/tarih-tekerrur-eder.html>

Bende ki ben

Her insanın bir takım istekleri ve hiçbir zaman da gerçekleşmeyecek düşleri vardır. Fakat; yine de bu, “ istek ve düşlerini düşündükçe.. gah sevinir, gah üzülür..” lâkin, hayal aleminde gezinerek; bazan da, metafizik alemde yol alır... Boyutlar arasında

tur atarak, farklı dünyaların farkına varır. Kendi dünyasını da, bu seferler sırasında keşfederek; BEN’liğinin derinliklerine doğru yelken açar...

İçinde saklı bulunan asıl kendisi ile karşılaşır, konuşur, görüşür.. böyle kişiler, artık tekâmül basamaklarını çıkmaya başlamıştır. Gerisi; bir çorap söküşü gibi, kendi kendine gelir.. yeter ki; o, “İLK ADIMI” bir atabilsin. ben’lik basamağından sıyrılma kontağının anahtarını bir çevirebilsin!..

Haydi; aşağıdaki şiir ile beraber, siz de benim ile bir “İLK ADIM” atmaya var mısınız? İçinizdeki kendinizle tanışmak, karşılıklı görüşmek ve ortak bir noktada buluşmak.. için. Haydi, daha ne bekliyorsunuz?..

B E N ’ D E K İ B E N

ŞİİR NO: 190 10-02-2010

Düşlerimde, “SEN!..” gökte; meleklerle, bir olsam,
Ben, ben’i aşım; içimdeki “BEN”e, kavuşsam...
Tüm zerremi, Güneş’in fotonları taşısa,
Ruhumu, karşıma dikip; onunla buluşsam...

Kâinat’ın, en ücra köşesine dağılsam,
Siryüs’ten sıyrılıp, Andromeda’ya varsam...
Samanyolu’nu aşım, Vega’da karar kılsam,
Orda durup; ruhumla, ayrıntılı konuşsam...

Post içinden, “sonsuz giden...” bir, yol açılrsa,
Üstüne; af ve rahmet, çiçekleri saçılrsa...
Kollarım; Mevlânâ’ya ve Yunus’a.. kavuşsa,
Şefaetim, SEN’dedir. Ya! Muhammet Mustafa...

Damarımdan yol bulup, vücudumu dolaşsam,
Beynimde, biraz durup; “BEN KİM’im” diye sorsam;
Sonra kalbime inip, gönlüme kapı açsam,
Açılan, bu kapıdan; ben, RABB’ime ulaşsam... (inşaAllah)
03-03-2003 SAAT: 02:45 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833273/bende-ki-ben.html>

Gamet'in müjdesi

Kalbi paralı, gönlü yaralı; gözleri buğulu , çizgisi doğru; halimize durmadan ağlayan, dertlerimiz için karalar bağlayan zamanının "MÜHRÜ," devrinin "GÜL"ü, mazlûmun umudu, zalimin korkusu!..
Nur'u Dünya'ya yayılan , meleklerce biraz da kayrılan.. bir "GAMET!" bir gün "gönüllerde İZ SÜRERKEN" Hızır'a rastgelir.. ve ondan çok şey öğrenir...
Bilgisini çevresiyle bölüşür, Allah düşmanları ile yine; "O'nun verdiği ilimle" döğüşür...
Bir gün, "zamanda yolculuğa" çıkar, Dünya'nın daha sonra varacağı bir durağa uğrar; orada, her yer "masmavidir" ve burası Dünya'nın geleceğidir.
Gamet; bu gördükleriyle sevinir, bunu herkes bilsin, öğrensin ister...
Ve sonunda dayanamaz..müjdeyi verir...

G A M E T' İ N M Ü J D E S İ ! ! .

Surprizsite.com Şiir Romanı Kitabı
ŞİİR NO: 188 08-02-2010

Bir GAMET lütfetmiş, kerametli bir müjde de,
İz sürerken, görmüş.. "HIZIR'ın, GÖNÜL GÖZÜNDE."
"Bahara doğru koşan!" inanmış her bir ferd'e
Demiş. O, "MASVAVİ GELECEK.. AZ, İLERİ'de!.."

Küfrün yaşadığı "BOZGUN, büyük ve hudutsuz.."
Küfrü savunanlar.. şimdi, şok'da ve çok me'yûs.
Artık, açığa çıktı.. namuslu ve namussuz,
Peşi-peşine açan.. "ŞAFAKLARIN BİRİ"nde..."

Şimdi, bülbüller ötüyor.. "harap bahçelerde!"
"Dikenleri batsın.. diye" ekilen güllerde.
O "MAZLÛM'un!" dökülen, gözyaşlarına perde,
Hazreti Mehdi'nin, "kılıcının gölgesi"nde!.."
05-02-2010 SAAT:05:40 Konak -İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833802/gamet-in-mujdesi.html>

Bir pir-nurun ardından

İnsanın kirlettiği yeryüzünü ışıkla yıkamak, nur'la yağurmak.. için, birçok; mürseller, veliler, asfiyalar, ebdaller, mukarrabinler, alimler, sıddıklar, şahidler ve şehidler.. gelmiş; Şeytan'dan, Şeytan'ın çocuklarından, cinlerden ve şeytanlaşmış insanlardan.. kör nefsimizi korumak, hatalarımızı düzeltmek, kelimenin tam anlamıyla, YARATAN'a KUL, Resulullah'a da ümmet, nefesine amir, kendi dışımızdaki diğer yaratılmış cümle mahlûkata sevgi vererek, karşılıklı ilişkide bulunmak.. üzere, bu güne kadar birçok nurani şahsiyet teşrif etmiştir. Şimdi bu nur zevatın, günümüzdeki en güncel olan sonuncusu ise, 1400 yıllık sürenin son ve en büyük olanı; kendisinden sonra gelecek ve kendisinden de daha büyük hatta, peygamberlerden sonra en büyük olanın yolunu hazırlamak, almış olduğu EMANET'i de; O'na en güzel surette olgunlaştırıp, en mükemmel bir biçimde teslim etmek için.. insanüstü bir çaba ile gayret gösterip, bir "BÜYÜK GÖREV"i ifa etmenin endişe ve telaşıyla yazılmış bir "Xêlâk asrını; bir ümit, bir hizmet ve bir sevgi asrına çeviren başarılı bir destanın son sayfalarını yazmaktadır."

İnsanların yaptıkları en büyük hatalardan biri de, elindeki değerleri; bir şekilde elinde çıktıkdan sonra, ah-vah'larla farkedip, üzülmeleri ve kahrolmalarıdır.

Ben aşağıdaki şiir ile sizlere "sonradan üzülmüp, kahrolmamanız, ah çekip inlememeniz.." için, birtakım ipuçları sundum. Bu bilmeceyi çözüp- çözememeniz, size olan manevi nasiple yakından alâkalı olup; çözemerseniz veya çözüp tam anlayamazsanız da, üzülmeğin. Çünkü her şey, bir kader ve bir nasip mes'alesidir. Vesselâm!...

BİR PİR-NUR'UN ARDINDAN

ŞİİR NO: 70 02-06-2014

ilâhi

Erzurum'un kal'asından,
Pasinler'in ovasından;
Korucuğun yaylasından.
Zuhûr etti, son bir PİR-NUR,
Dadaş'ımın mayasından.

Küçükken aldı TEKBİR'i!..
RİSALE'lerdi rehberi.
Ömrünce sıktı KEMER'i!..
Deccal'e karşı seferi,
ÜSTAD'ının arkasından.

Dünya'ya IŞIK'lar saçdı,
Fitneden, fesaddan.. kaçdı;
Yalnız, Şeytan'la savaştı.
Gönüllerde şehbal açdı,
Muhammedi tayfasından...

Kini, sevgiyle yağuran,
Sevgiden, Güneş doğuran.
Gönülleri, NUR'a boğan...
Tüm dertlerimize derman,
O, Şafi'den bir armağan.

"Çölleşen bir dünya!" buldu,
Gözyaşlarına boğuldu;
Onu, 'ÇINAR'la doldurdu.
KARDELEN'leri oldurdu,
Kendi gönül deryasından...

01-06-2014 SAAT:04:30 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834806/bir-pir-nurun-ardindan.html>

Zor sorular ve cevaplar

Sizler de, hiç düşündünüz mü?

1) Dinimiz, bizlere kimse ile DÜŞMAN olmamayı kesinlikle öğütler.. Bu öğüde rağmen, birilerine düşman olmak ve düşman olarak da dine hizmet etmek, böylece de; sevap kazanmak, mümkün müdür?

2) Resulullah (s.a.v.); sadece tanımak mı, sadece taklit etmek mi, yoksa her ikisini de yerine getirmek mi gerekir? Meselâ

sadece tanımakla yetinmek, bizleri hedefimize ulaştırabilir mi?

3) Tarihçiler; "Türkler olmasaydı, insanlık tarihi yazılmazdı" diyor. Sizler de, bu fikre katılıyor musunuz? Eğer bu iddaa doğru

ise, tarih ve insanlığa karşı; bugün de bir yükümlülüğümüz, yapmamız gereken bir görevimiz var mıdır? Şayet var diyorsanız, siz bu görevin neresindesiniz?

4) İnsanlar için her iki dünyasında kurtuluş kapısı, sizce nedir veya kimdir? Siz Resulullah (s.a.v.)ı yeterince tanıyor ve O'ndan her sıkıştığınızda yardım istiyor musunuz? Ya!.. Bu yardımı istemeğe, ehil misiniz?

Evet. Sizler bu ve benzeri soruları, kendinize hiç sordunuz mu? Sormadıysanız, şimdi sormaya ne dersiniz?

ZOR SORULAR VE CEVAPLAR

ŞİİR NO: 71 23-06-2014

Bazan, düşman olmak bile sevap kazandırır,
Eğer ki; düşmanın, Allah'ın da düşmanıysa;
Rabb'im kulunu çok severse, dost'suz bırakır,
Kendini yalnız sanma, eğer dostun Allah'sa...

Hüda, Resulullah'ı bize şöyle tanıtır,
Sizi seven peygamber, içinizden çıktıysa;
O, size çok düşkün ve mümine şevkâtlidir,
Mümin de, bunu idrak ederek O'na uysa...

Kur'an'da, o çok "öğülen millet" Türk'lerdir der,
Bize bu müjdeyi veren Bediüzzaman'sa;
Her bir Türke ayrı ayrı kutsal görev yükler,
Birleşip, el-ele dünyayı kurtaracaksa...

Nefis keyfe, zevke.. zaman, ahirete çeker,
Herkes kendini tartıp, resul'dan ibret alsın
Hesap günü herkesi alır bir gam ve keder,
Mürsel'ler dahi, O'ndan medet umacaksa; .
21-06-2014 SAAT: 04:50 Konak/İZMİR.

** ** *

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850127/zor-sorular-ve-cevaplar.html>

Dua

[ikiyanayasla]

Dua: Allah'a karşı rağbet, niyaz, yalvarış, tazarru.. gibi, daha birçok anlama gelen bu kelime ile hem Rabbe, hem Resulüne (s.a.v.) hem kendine ve hem de bütün insan ve diğer mahlûkta yapılan çok geniş anlamlı, kapsamlı ve çok geniş çerçeveli bir o kadar da çok sırlı ve büyümlü bir kelimedir.

Çağırarak, seslenmek, yardım istemek, bir üst güce (çoğunlukla, Allah'a) yalvarış ve yarış, hayır ve rahmet dilemek.. veya bir iyi dilekte bulunmak.. gibi, daha burada sayamayacağımız bir çok anlama da gelir.

Sınırlı yaratılan (insan)ın, Sınırsız olan (Allah)a karşı acizliğini kabul etmesi ve otoriteye baş eğip.. O'nunla diyaloga geçmesi,

köprü kurması, konuşması, yardım ve merhamet dilenmesi.. ile geleceğe de, yatırım yapma; hali, fiili, sözü ve davranışı.. dir.

Dua, dünyanın yapılışı en kolay, sonucu en verimli, ismi en gizemli kelimelerinden biridir. Kısaca dua, gönülden geçeni; en halis bir kalp ve ihlâsla, dil ile bazan sesli, bazan da yalnız kalp ile sessizce yapmaktır. Dua bir zikir olup, ibadetlerin özüdür.

Dua; kişilerin bir nevi mührü ve kapasitesinin göstergesidir.

Başka bir açıdan dua; ATOM ALTI PARÇACIK'ları, atom'a; ATOM'ları, molekül'e; MOLEKÜL'ü, maddeye; MADDE'yi, mahlûkata.. MAHLÛKAT'ı, mevcudata; MEVCUDAT'ı da, YARATAN'ına bağlayan zincirin; KUL'larına ait ucunu elinde tutan sevgi enerjisi.. kulların gönülllerinden Rabb'lerine açılan pencerenin, bağlantı nedeni.. varlığı ile kullarını, Allah'ın indinde önemli bir hale getiren tılsımlı sözcük.. esirgenmek ve bağışlanmak isteyen, ESİRGEYEN ve BAĞIŞLAYAN'a gönderdiği.. sesli veya sessiz bir çeşit maruzat (dilek) e-postası.. kulların kendi aralarında, birbirlerinin saadeti adına dileyebilecekleri; en ucuz, en kolay, en etkili ve en güzel dileklerinin.. cem'i; Kur'an-ı Kerim'in, uymak isteyenlere emri.. Rahman'ın, kullarından gelecek bu üç harfli sözcüğe icabet edeceğini ve açılan elleri boş çevirmeyeceğini bildirmesi.. rahmet kapılarının anahtarı.. dinin direği.. ibadetin özü.. Rahim'im yüceliği karşısında, kulun aczini ve zaafını, idrak ve tesbit ederek dile getirmesi.. sevgi ve tazimini bildirmesi.. lütuf ve yardımını celbetmesi.. hadisesinin; dille, fiille, halle ve kabiliyetine göre, Rıza-i İlâhi adına yapılan icrasıdır...

Sizlerde çok dua eder misiniz? Duada, en çok kimden, neyi ister ve isteğinize kavuşunca ne kadar sevinirsiniz? Sizde, çok dua eder misiniz?.. Veya benim aşağıdaki yaptığım duama, gönülden katılıp, siz de A-M-İ-N der misiniz?..

D U A

(İLÂHİ)

ŞİİR NO: 64 07-04-2013

Herkes dua ederde, içinden bazısı tutar,
Yerden, göğe.. uzanan; nice, nice eller kalkar;
Bir duada; önce iman, sonra ihlâs aranır,
Gönülden dua edenin, sanki ciğeri yanar...

Dua etmesini bilmeyen ve de inanmayanlar;
Duada bulunanlara; şaşkın, şaşkın bakarlar,
Duanın; gücünü, kuvvetini.. bilmez, aptallar,
Dua, gelmekte olan bir çok belâyı karşılar...

Bir duada, helâlden beslenen adem aranır,
Dua edenlerin yüzü, gözyaşıyla ıslanır;
Halis duayla, cennetin kapısı aralanır,
Duası kabul olan kalp, ak-pak olur.. NUR'lanır...

Temiz bir ağız gerek, duanın kabulüne,
Eşit tanınmıştır, bu hak; reşit olan mümine;
Elini Rabb'e açıp, yüzünü Rahman'a dönse,
Arş-ı alâ'dan oraya, yağmur gibi.. NUR yağar...

07-04-2013 SAAT: 05:00 Konak-İZMİR.

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858288/dua.html>

Sevdikce...

Kişiden, kişiye; anlamı değişse de, herkesin ağzında ve kalbinde olan; kimini mutluluğa taşıırken, kiminin tüm hayallerini yıkan.. bazan, kişiyi bir arslan gibi kükretirken, bazan da mecalsiz bırakan.. nefsi yönüyle Dünya'lı, ilâhi yönüyle de Yaratan'ın bir armağanı olan.. bir atomun, elektronu ile protonunu bir arada tutan.. sevgi enerjisini, hissedip yaşadıkça; yani "SEVDİKÇE" neler ve neler olur... Bunun anlamını ise; ancak derece derece, yaşayanlar bilir ve ilâhi sevgiyi, ancak arayanlar bulur... Herkeste farklı çağrışımlar.. farklı yankılar ile kendini gösterir.... Ben de ise bu sevgi, şöyle dile geldi... Gönümü, ele verdi.

S E V D İ K Ç E .

surprizsite.com/ŞİİR ROMANI KİTABI/ ŞİİR NO: 187

Sevdikçe; "yaratılış sırrına," yaklaşırsınız,
Sevdikçe; gönül'ün dar yollarını, açarsınız...
Sevgi: Kâinat'ın; "Öz'ü, Ruh'u ve Maya'sıdır,"
Sevdikçe; özünüzü, mayanızı.. tanırırsınız...

Sevdikçe: insanlar; "bir anlam, bir değer!" kazanır,
Sevdikçe: azar-azar; "kinler, nefretler.." azalır...
Sevgi ve muhabbetle; bütün zerreler, canlanır,
Sevdikçe; "sanal alemde.. gerçeğe!" varırırsınız...

Sevdikçe; yayılan sevgiler, Alem'i kuşattı...
Sevdikçe; Hazreti Davut, demiri yumuşattı,
Sevgi; "atom'dan, Kâinat'a.." her şeyin şartı,
Sevdikçe; bazan, "Arş-ı Â'lâ'da, tur atarsınız..."

Sevdikçe, azalır; "acılar, elemeler, kederler.."
Sevgi ile açılır.. kapanan, "en katı kalpler..."
Sevgi olursa, bükülür.. "en kuvvetli bilekler,"
Sevdikçe; "insan olma!" gerçeğini kavırırsınız!..
05-02-2010 SAAT: 04:15 Konak- İZMİR.
** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864087/sevdikce.html>

Şovmen din adamları

ŞOV MEN DİN ADAMLARI

ŞİİR NO: 72 *** 01-11-2014

Ben bu iş'e şaşıyorum, kendi adıma,
Gerçek bir alime değil, "din yobazına!.."
Dini, kullanıp kendi nefsinin payına,
Şan, şöhret.. için, çıkıyor televizyona;
Çoktan kalkmış ortadan, utanma ve arlanma..
Böyle ŞOV erbabına çok kızıyorum...

Tüm kullarına, örtünmek.. Allah'ın emri,
Yazın günü sıcakta ve de ceketli;
Gömleğinin, bütün düğmeleri ilikli,
Üstü-üstüne giyinmiş, bir de yelekli;
Boynunda kıravatı var üçgen ilmekli,
Hayasız din adamından çok sıkılıyorum...

Çünkü, tam karşısında bir kadın oturur,
Süründüğü boya "kartela" oluşturur;
Memelerin dik durması sütyenle olur,
"İman tahtası!.." bile açıkta durur;
Meme çatalı'nın şavkı, yüzüne vurur,
Edepsiz.. din adamından, tiksiniyorum...

Kimisi hacı, kimisi çok ünlü hoca,
Bazısı doçent ve profesör olunca;
Gözden, göze NEGATİF bir "ŞUA" akınca..
Şehvetle göz-göze "SOHBET"e dalınca,
Resul'den, imandan, KİTAP'tan.. den vurunca;
Mü'mim bir kişi olarak, kahroluyorum...

Böyle dini bilgilerden, bir hayır gelmez,
İçti bomboş gönüllere, bir şeyler vermez;
Müminlerse, bu boş sözleri tatbik edemez,
Bazı din adamları, çok fazla mülevvez;
İslâm böyle bir REZİLLİK sergileyemez,
Rezil din adamınlarından U - T - A - N - I - Y - O - R - U - M...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873237/sovmen-din-adamlari.html>

Zaman

Yaratılışdan sonra; din'den bile daha önce, Rabb'imizin (lütûf ve kereminin sonucu) bizlere sunduğu en büyük nimet olan ZAMAN denen dördüncü boyut (BUUT) olmasaydı, hiç ama hiçbir şey olmazdı. Çünkü; en uzun ömür verilmiş olan, dört büyük melek (Azrail, Cebrail, Mikail ve İsrail)in bile, ömürlerinin sınırlı (zamanla kayıtlı) olduğu göz önüne alınınca.. bütün yaratılmış mahlûkatın, zaman denen bir kayıt sistemi ile kayıt altına alınmış.. bir başka deyişle, "bir ÖMÜR"e tabi tutulmuş olduğu görülür.

Zamana kayıtlı olmayan, aklın ve mantığın aldığı, TEK, yegane ve biricik.. olan ve zaman'ı da, yaratan; Allah'dır. Mademki, zaman; bu kadar "özel ve kıymetlidir ve de sınırlıdır." Bu takdirde, en kıymetli ve KUTSAL olanın da; Allah'tan sonra zamanın olması gerekmez mi? Zaman, madem ki bu kadar kutsal ve kıymetli ise; siz de, kendi zamanınızı böyle kutsal bilir.. böyle yaşar mısınız?.. (ACABA!..) Bilmeyece:" Zaman; kıymetli olduğu kadar, kutsaldır da.." teorisi (fikri)ne inanmayanlar, bir de; "ZAMAN'ı " yazısını tersinden, yani "sondan başa" doğru okusunlar...

Z A M A N

surprizsite.com *** ŞİİR NO: 184 *** 02-06-2009

"ÖKÜZÜN BOYNUZU'nda(!)" dolanan bir helezon!
O'nun içinde yaşanır; hem, ilk ve hem de, son...
Evren'de; yaratılışın, dördüncü boyutu,
ZAMAN!.. Başı, sonu belirsiz.. kapısız bir han!..

Mahlûkatı kuşatmış.. "ATOM'suz, KOCA SÜNBÜL!"
Bilmeyene, dikendir; bilene, bir gonca GÜL!..
Uc-uca eklenmiş.. sanki, sınırsız.. partikül!..
ZAMAN!.. içinde doğar, bazan; "AN, içinde.. AN!.."

HERŞEY'in içinde yüzdüğü, "KUPKURU BİR GÖL!"
O, olmasaydı; canlılar, veremezlerdi.. döl.
Bir, "ilâhî emir" çıkar.. Önce, doğ! Sonra, öl!..
ZAMAN!.. Zarfı gelir.. "Hakk'ın vurduğu, DAMGA'dan"

Ya! O'na uyar.. O'nu, verimli kullanırsın...
Ya! İnada giderek, sonunda.. bunalırsın!..
Ya da! Hoş lezzet alır(!), tadına bayılırsın!..
ZAMAN!.. Rabb'dan, Mahlûk'a sunulan.. DEV ARMAĞAN!..
02-06-2009 SAAT: 10;10 Konak-İZMİR.
** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874927/zaman.html>

Başlar eğilir

İlk isyan ve ilk suçundan dolayı, ilk baş eğme fiili; ilk insan Hazreti Adem babamız ve Hazreti Havva Anamız tarafından, ilk defa Cennet'te yaşandıktan sonra, her ikisinin de Dünya'ya indirilmelerinden sonra, soyları ve çocukları tarafından da devam etmiş ve günümüze kadar da hız kesmeden gelmiştir.

Nefislerine, Şeytan'a, Şeytan'ın çocuklarına, cinlerin ve şeytanlaşmış insanların iğvalarına maruz kalıp kendilerine gadr ve zulmeden insanların içinde hatalarını farkedemeyen küçük bir kısmı, yaptıkları hataların ve işledikleri günahlarının farkına varmaları ile "TÖVBE"ye yönelmeleri sırasında; bir taraftan kalpleri ile nedametlerini dile getirirken, diğer taraftan da dimdik duran BAŞ'ları da bu tövbelere iştirak ederek utancından dolayı ÖNE DOĞRU EĞİLİR...

Bu eğilme; ilgili kişiyi (kulu) kendine gelmesine, Şeytan'dan, Şeytan'ın çocuklarından, cinlerin ve şeytanlaşmış insanların iğvalarından uzaklaştırıp.. uzaklaşmış olduğu Rabb'ne döndürür. Kul, Rabb'inin emir dairesine; Rabb'i ise kulunun farkındalığının ilk basamağına kavuşur.

Artık kulun tekâmülü başlamış, gökler ötesinin merdiveninin basamaklarını çıkmaya, ilk adımlarını atmaya..başlamış olur. Bu ilâhi merdiveni bularak, ilk basamağına tutunanlara ne mutlu!..

Allah (c.c.) için eğilen bir baş, artık varlık ve yaratılış sırrını, mahlûkatı ve mevcûdatı.. ve de bunların SAHİBİ'ni, anlamağa, çözmeğe ve kavramaya başlar.

Soru: Ya, sizin başınız ne alemde? Dik mi, yoksa öne doğru eğik mi?..

B A Ş L A R E Ğ İ L İ R

ŞİİR NO: 73 27 - 11 - 2014

Her demliğin dik duran burnu, çay bardağının önünde,
Yiğidin en delikanlısı, diz çöker oyun yerinde;
Sigara içenin cakası bozulur, öksürdüğünde,
Eğilmez sandığı dimdik duran başı, yere eğilir...

Mümin Rahman'ı farz edince, gönlünün derinliğinde,
İman ve ihlâsla, Rabb'in huzurunda secde edince,
Namaz kılariken yedi azasıyla seccade üstünde;
Eğilmez sandığı dimdik duran başı, yere eğilir...

Bir Kibrit bile yanıp yakılmadan, başı hep dik durur,
Yandıkça, yanar.. azar azar, önüne doğru kıvrılır
Gerçek aşkı arayan gönüllere bir pusula olur
Eğilmez sandığı dik duran başı, yere eğilir...

Darda naçar kalmış kişi, zorundan mel'ûnun önünde,
Hırsız, sahtekar, zani ve yalancılar.. tam suç üstünde,
Günahları çok kişiler, Mahşer'deki hesap gününde;
Eğilmez sandığı dimdik duran başı, yere eğilir...

21 -11 - 2014 SAAT: 04:00 Konak - İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu

munevveroglu@hotmail.com

Surprizsite.com ve Has-gül vakfı.com

Genel Yayın Yönetmeni

Konak -İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878106/baslar-egilir.html>

Mezar taşları

Bu gün, 07-12-2014 Pazar. Televizyon her saat başı, aynı haberi ilk haber olarak geçiyor... Günümüzün rakip siyasetçileri, her şey bitmiş gibi; benim ecdadımın mezarlarının taşlarını, ucuz siyasetlerinin ağız dalaşına alet olmuş durumdadır. Günümüzdeki siyaset bizim ülkemizde her nedense, biraz da entropinin etkisiyle diğer ülkelere göre çok hızlı irtifa kaybediyor. Bir diğer taraftan mutad olduğu üzere siyasetler karşılıklı olarak gerildikçe geriliyor ve "ECDADIMIN MEZAR TAŞLARINADAKİ YAZILARA DİL UZATACAK KADAR" ülke gündemi etkiliyorlar.. Her ülke geçmişi ile öğünürken, bizim siyaset erbabı, Osmanlı'nın yıkılışından beri, geçmişinden utanıyor ve fırsat buldukça, denk getirdikçe de, "GEÇMİŞE ÇATMAYI" ihmal etmiyor. Osmanlı ile hesaplar, yıkılışı yüz yıla yaklaşmasına rağmen bir türlü hesap kapanmıyor. Bu hesaplaşma, gerilme ve didişme.. beni çok üzüyor ve siyasete olan nefretimi artırıyor. Fakat işin ilginç tarafı, sanki Osmanlı'da bu didişmeyi duyuyor ve tekrar geri gelmek için son hazırlıklarını yapıyor.

Mesela;

Babası, Osman'lı gitti,
Oğlu, Orhan'lı geliyor...
Hasretin, zamanı bitti,
Tarih tekerrür ediyor...
Üstündeki tozu, sildi,
"KUTSAL GÖREV" üstleniyor!..
"KOCA ÇINAR"ın.. FİLİZ'i,
Büyüdü.. DAL'a dönüyor!..

Bir SAİD, bir maya tuttu,
Un'u helâl.. su'yu helâl!..
Tam, üçyüzyılını, yuttu,
Birden çöken, bir izmihlâl!..
Aniden, akli tutuldu,
Başında, bir büyük melâl!..
Şehitler, baktı.. büyüttü,
Şimdi, "ÇINAR" oldu.. O, DAL!..

Allah'ın, GARİP MECZÛB'u(!),
Harcadı, tüm hayatını...
Hem, SÜFYAN'ın umudunu,
Hem, yaptığı taribatı!..
Hem de, çok günahkâr kul'u,
Kurtardı, tüm imanını...
"ASİL ÇINAR"la, doldurdu,
Dünya'nın, dört bir yanını...

OĞUL, yine şaha kalkmış,
Gelmiş, o EŞREF SAATİ!
Heybeti, dalından sarkmış,
Kökü, mazideki "ATİ!"
Gönüllere, bir nur akmış!..
Resûlden gelir, şefkati,
Dünya'yı, peşine takmış,
Çünkü, Allah'tan BERAT'İ...

15:04:2009 SAAT: 22:10 KONAK-İZMİR.

Meczûb: Aşk-ı İlâhî ile kendinden geçen.. Hakk aşığı. (surprizsite.com-şiiir-romanı kitabı- şiiir no 177)

Bu gece, yine bana uyku yok ve duygularımı yine mısralar dökecek, ben de bu ucuz siyasetten intikamımı yazarak alacağım. Ne mi yazacağım? İşte sabaha doğru şekillenen şirim. Buyrun beraber okuyalım...

MEZAR TAŞLARI

ŞİİR NO: 08-12-2014

Bir coğrafyada inanılan her şey, o ülkenin dinini temsil eder,
Dindarları bunlardan beslenir de, yatar kalkar her haline şükreder;
Kilise Hıristiyan'ın, havraysa Musevi'nin varlığını resmeder,
Bir de cami'ler vardır ki, tek Allah'a inanan Müslüman'ı simgeler...

Her caminin binası çok mânâlıdır, tam üç adet parçadan oluşur,
Ezanlar Allahu-Ekber, dedikçe.. içine mü'min, Müslüman'lar doluşur,
Cemaati , el-ele ve omuz-omuza.. kenetlenip, saflar oluşur,
Binası KABE'nin simgesidir, minareler ok gibi gökleri deler...

Camiler, bulunduğu yerin hem dini kimliği'dir ve hem de tapusu,
Minarelerin ay-yıldızı bu tapunun görünen İslâm'i vurgusu;
İçini giren, felâha erer.. onlara sorulmaz Ahiret sorusu,
Bir cami; kürsüsü, mihrabı, mimberi ve cemaatiyle bulur değer...

Ayrıca her mezar, o yurdun ikinci bir tapusunun yerine geçer,
Bir ülkenin, "kimliğini ve kişiliğini" de mezartaşları belirler;
Mezarlarını saray şeklinde yaptırırlar, zenginler ve kibirliler,
O "MEZAR TAŞLARI" ki; tapu'sunun da, damgası'dır. Bunu bilmez cahiller...
07-12-2014 SAAT: 05:30 Konak/İZMİR.

08-12-2014
Mürsel Münevveroğlu
munevveroglu@hotmail.com
Surprizsite.com ve Has-gül vakfı.com
Genel Yayın Yönetmeni
Konak –İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881337/mezar-taslari.html>

“ . . . V A R M I ? .. ”

Sana sunulandan, “tepeden tırnağa bütün bedeninin, çevrenin, akrabaların, aldığın gıdaların..” velhasıl; “nimet” diye bildiğin veya bilmediğin, her lütûf ve keremin.. bol-bol sunulduğu gibi; bir günde; bunların bir hesabı, bir kitabı, bir sorgusu ve sualı var, bunları da biliyor musun?..

Evet. Bunları biliyor ve verilecek hesaba, hazırlanıyor musun? En mühimi de, bunların farkında mısın?.. Eğer değil isen, ya bir an önce, sen uyanırsın! Derdinin çaresini arar ve bir an önce bulursun.. veya başkaları seni "UYANDIRIRLAR, FAKAT; İŞTE, O ZAMAN.. İŞ, İŞTEN GEÇMİŞ OLUR..."

Seçim de senin, sonuç da. Çünkü; Ahiret faturasında, “BENİM DEĞİL” herkesin faturasında kendisinin adı; senin faturanda da, senin kendi adın yazılı... Bütün bunlardan, haberin var ve gereken hazırlığı, gerekli yerlerde ve zamanlar da, yapıyor musun?..

“ . . . V A R M I ? .. ”

ŞİİR NO: 183 **** 19-05-2009

Sonu, bir kıyıda bitmeyen; bildiğin bir deniz, bir nehir.. var mı?..
Ne kadar çok, yüksek olsa.. da; tepesine çıkılmayan, dağ var mı?..
Yaratılışın sırrı! Görerek, sorarak, OKU'narak.. bulunur!..
Hiç, kendine sordun mu?.. Yalnız, dağa değil.. başa da.. kar, yağar mı!?..

Ne kadar çok, yaşasa da; “zamanını durduracak,” hiç kimse var mı?
Allah, haya sahibi; Yapılan hayasızlık!.. Kulluğa, sığar mı?..
Cennetler, seni bekliyorken; bu Dünya'nın, tadı.. tuzu.. kalır mı?..
Ya! Hiçbir şeye sığmayan, Rabb'ül Alemin; şu gönlüne, sığar mı?..

Yaratılışın!.. “ZIT'ların, bir HALİTA'SI!..” Yüzün, ak mı?.. Kara mı?..
Hem, hayal; hem, sanal; yolunu, ne çizer?.. Melek mi?.. Yoksa, Şeytan mı?..
Toprağa, girmeden; amel defterinde, yeterli sevabın var mı?..
Her tövbe, bir günah siler.. Ya! Günahını silen, “çok tövben, var mı?..”
19-05-2009 ***** SAAT: 03;00 ***** Konak -İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891155/8220-v-a-r-m-i-8221.html>

İLMİN NURİLE VARYANTLARI

Allah (C.C.) Nur suresi, ayet 35'de mealen: "Allah göklerin ve yerin Nuru'dur. O'nun nuru, içinde ışık bulunan bir kandil yuvasına benzer ampul gibidir. O ışık, cam bir fanus içindedir. Cam ise sanki, inci gibi parlayan bir yıldızdır. Onun ışığı, ne Doğu'dan ve ne de Batı'dan gelmeyen bereketli bir zeytin ağacındandır. Ateş değmediği, halde her yeri aydınlatır. O, nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. Allah insanlara misaller vererek gerçekleri açıklar ve Allah her şeyi bilir."

Peygamberimiz (s.a.v.) Müslim, İman, 293'de; "Şüphesiz Allah, için nurdan ve zulmetten yetmiş bin perde/hicap arkasında kendisini gizlemiştir. Şayet o perdeler açılrsa, Sübuhat-ı Vechi" (Yüzünün parlaklığı) gözü idrak eden her şeyi yakardı." buyurmuşlardır. Bu hadis-i şerif yüce Allah'ın sıfat, esma ve şununat perdesi arkasında yüce Allah'ın kendisini gizlediğini anlatmaktadır. Allah esma ve sıfatın tecellisi ile varlık ile mübaşeret etmeden, "her şeye her şeyden daha yakın, mahlûkat ise ondan nihayetsiz uzak olduğu halde tasarruf etmektedir." Onun esma ve sıfatının tecellisi Güneş'in ışığının her şeyi kuşattığı gibi tüm kâinatı ve mevcudatı kuşatmıştır.

Allah(C.C.)ın, isim ve sıfatlarından birisi de İLİM'dir. İlim sıfatı, insanlara da sunulmuş ve bunu kimisi lehine kullanmış, kimisi aleyhine. Kimisi ise, bu büyük NİMET'ten nasibini almadan bir ot misali yaşayıp, bir ot gibi bitip gitmiştir. Allah (C.C.) cümlemizi ilim sıfatının tezahhürleri ile donatmayı nasip etsin...

İLMİN NURİLE VARYANTLARI

ŞİİR NO: 75 21 - 01 - 2015

Layık olmayana İLİM öğreten, o ilme zulmeder,
Değerini bilmeyenler, aldığı ilmi zayi eder;
Cahilin canı sıkılır da, sinir ve sitrese girer,
ALLAH'U ZÜLCELÂL, hem göklerin ve hem de YER'in nuru;
"EN NÛR" ismi ve sıfatı cilvesiyle tezahhür eder,
"HAKÎM, O'dur! Dilediğine, manevi ilm ihsan eder...

Kalpleri açan, "SIRLI ANAHTAR!.." RAHMAN'ın elindedir,
Kainat'taki her şey, O büyük ALİM'in ilmindendir;
RABB, dilediğine kapılar açar.. kimin haddinedir,
Bu İLMİN insanla harmanı, ruhunda ve gönüldedir;
RAHİM'e yönel, O'nu ara.. O, her şeyin içindedir,
Manevi ilimler'den mahrûm kalan, her şeye kahreder...

EN NÛR, bütün NUR'un ana kaynağı, "NUR'un alâ NUR"dur
HÛDA, YER'in, göklerin ve hem de gönüllerin nurudur
İlmin; mayası SIR, hamuru NUR, yaşayana uğurdur
İLİM; bilenin, gönlüne ve kalbine sonsuz huzurdur
İlm harmanı yapanın, akli hür gözleri buğuludur
İlim ile hemhal olan, şehitlerle at başı gider...
25 - 01 - 2015 SAAT: 04:30 Konak - İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu
munevveroglu@hotmail.com
Surprizsite.com ve Has-gül vakfı.com
Genel Yayın Yönetmeni
Konak -İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895970/i-l-m-i-n-n-u-r-i-l-e-v-a-r-y-a-n-t-l-a-r-i.html>

Aklın varyantları

A K I L ! . . . İnsan yaratılmış olmasından sonra, dinden dahi önce gelerek, kendisine verilen en büyük lütûf ve ihsan'dır. Çünkü, akli olmayanın dini de yoktur. Aklı; kimi başında taşır, kimisinde yoktur ve boşu boşuna uğraşır.. Akıl da, bu işe çok şaşar ve pusulası karışır...

Sonunda ise; zıvanadan çıkar ve aklın da, akli karışır. Kimisin de ise; akıl bir deryadır, "okyanus aşar!" kimisinde ise, bir damladır ve düştüğü yer dahi, bu damlaya şaşar. En kötüsünü ise; o, hep var olduğu halde, onu pek bilmeyen ve kullanmayan ahmaklar yaşar....

Siz. Evet; ya, siz! Aklınızı rantabl olarak kullanabiliyor musunuz?..

Elinizde olmayan maddiyat için, gece gündüz çabalarsınız.. Ya!. Akıl gibi; kazanmakla "ELDE EDİLEMEYECEK" ve bedava verilmiş bir hazineyi, yeterince değerlendirebiliyor musunuz?

Ya, da! Siz: Zeki misiniz, yoksa akıllı mısınız? Zeki ile akıllının farkını anlatan, "Hadis-i şerifi" bilir misiniz?

İsterseniz, bir daha düşünün ve aşağıdaki şiiri okuduktan sonra, kararınızı verin...

A K L I N V A R Y A N T L A R I

surprizsite.com/ şiir romanı kitabı

ŞİİR NO: 178 *** 20-04-2009

YÖNELDİN Mİ?

Birazıcık kızdığında,
Bu dünyayı, dar(!)etti mi?..
Gücünün, her yettiğini,
Haklı, haksız.. darp ettin mi?..
Biraz, sıkıyı görünce,
Ondan hemen, çark ettin mi?..
Bu gidişin, gidiş değil,
Sen, bunu; hiç, farkettiler mi?..
Tüm zerrenle, tövbe edip,
Rabb'e, iltica ettin mi?..

DÜŞÜNDÜN MÜ?

Gülleri mi? Diken sarar..
Yoksa!.. Dikenleri mi.. gül?..
Şu aklın, neden verildi?
Biraz düşün.. biraz üzül;
Ar damarın, kaldı ise;
Utancından, biraz büzül..
Ya!.. Veremezsen, hesabı!..
Hesap günü!.. Gürül gürül..
Gel. Dara düşmeden; O, GÜN!..
Biraz; biraz daha, düşün!...

YA! BİLDİN Mİ?

Sevinince mi?.. Ağlıyorsun,
Yoksa!.. Kederlenince mi?..
Ağlamak, bir kanun ise;
Lütûf mu?.. Yoksa, çile mi?..
Ateşi(!) söndürsün, diye;
Ya!.. Hiç, gözyaşın, sildin mi?..
Gözlerinin, zekâtını,
Damla, damla.. ödedin mi?..
Varlık sırrını, çözüp de;
Sen'deki, seni.. bildin mi?..

22-10-200 -SAAT :05:10-Karşıyaka/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897081/aklin-varyantlari.html>

Aşk aşk aşk

İsteseniz de, istemeseniz de; 'Yaratılışımızın mayası' olan "İLÂHİ AŞK"ı, kimi erkenden farkedebilir.. onunla ihya olur ve onda şifâ bulur; kimi, biraz geç farkedebilir..bu aşk'a kavuşunca, sevinçten deliye döner ve o'nsuz geçen zamanlarına kahrolur.. kimileri ise; bu lütuf ve ihsanı, hiç farketmeden yaşar ve ölür de.. buna, yalnız; onda bulunan ruhundaki ilâhi aşk, isyan eder.. mahvolur ve de kahrolur... Ya siz!.. Ey! Allah'ın sevgisinden yarattığı, "çok-çok özel ve güzel varlık!.." Kul'luk gibi, eşsiz bir derecenin sahibi olarak yaratılan, sen: Ya, sen!.. Yukarıdaki üç guruptan hangisindensin?.. Bir gün olsun, düşündün mü?
İlâhi aşkı, sevgiyi bulup; onunla tanıştın mı? Ya, Onunla; hiç yanıp, tutuşup, kavruldun mu?. İşte; size ilâhi bir aşk yorumu!..

A Ş K!.. AŞK!.. AŞK!..
surprizsite.com *** şiir romanı kitabı

ŞİİR NO: 176 17-04 -2009

Eğer; ruhuna doğan, bir "GERÇEK AŞK" yoksa,
Güneş; gözüne girse dahi, göremezsin...
Gönülünde; İLÂHİ AŞK LAMBASI(!) yanmışsa,
SEN. En karanlık dehlizde de.. bir GÜNEŞ'sin...
Kul. Bu aşk'ı, tanıyıp, tatmadan.. yaşarsa,
Mahlukâtın, utandığı.. bir musibetsin...
Bu farkı, farketmeden.. yaşarsan.. Sen, nesen?!!

Sen, halifesin; sen, vekilsin; sen, şahitsin!..
Sen, kulluğunu idrak edersen.. "HER ŞEY"sin!..
Sen, seni bilsen.. her an, sen; sana, yetersin,
Gönülden dile.. Arş-ı Alâ, dile gelsin;
Allah'ın, "KUL'um" dediği "TEK VARLIK!" SEN'sin,"
Şeytan'ı bırak, ki; yalnızlıktan gebersin;
Farkı, fark et; "cennetler, seninle şenlensin!.."

15:04:2009 ŞAAT: 02:50 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899423/ask-ask-ask.html>

IŞIĞINKANATLILARI

Kapkaralık gecelerin zulmetini, Güneş bekleyenler idrak eder. Açlığın acısını, sancısını.. yiyecek ve içecekler ile gider. Düşman zulmüne uğrayanlar, meydanlarda cenk eder. Kırılmış bir kalbi, biraz ilgi ve alâka.. tamir eder. Cahil, hep cesurdur ve hep inadına gider...

Misaller çoğaltılabilir, ancak sonuç değişmez. Çünkü, her hastalığın bir ilacı, her sıkıntının bir çaresi, her müşkülâtın bir bahanesi ve çoğu farkında bile olmasa da, yardıma ihtiyacı olanın da, yardımına karşılıksız olarak koşan bir yardımseveri ve Allah (c.c.) rızası adına koşturan bir "HİZMET GÖNÜLLÜSÜ" vardır.

Dünyayı, sevgi ve aşkla kucaklayan, ihtiyacı olana o ihtiyacını daha istemeden sunan, yaşamını başkalarının yaşaması adına harcayan, ömrü boyunca her cefaya katlanıp, hep sevgi sunan.. nice "GÖNÜL ERLERİ" ve "SEVGİ SÜVARİLERİ" vardır ki, onları anmak bile bir lütuf ve ihsan.. kaynağıdır. Çünkü onlar, "IŞIĞIN KANATLILARI"dır.

Onları tanımak, büyük onur ve gurur.. onlarla beraber olmak, nihayetsiz bir huzur...

IŞIĞINKANATLILARI

surprizsite.com/son şiirler/Şiir no: 76*** 12 - 02 - 2015

Günyüzü göremeden, harcandı gitti.. ömrüm,
Çalışmakla geçtiler, en güzel günlerim.
Ne hizmetim bilindi, ne de emeklerim,
Bunlar, "Şeytan'ın sözü"dür. Sen, sakın deme;
Hiç bilinemedi gitti, şu gadrim benim...

Sanma ki sadece sensin, tek bilinmeyen,
Neler geldi, neler gitti.. BEN, ben demeyen.
Yeri geldiğinde, dağa taşta hükmeden,
Gövdesi değil, hep başı önünde giden;
İlim, edep ve ahlak taşıyan, CENGAVERLERİM...

Tüm Dünya'yı fethetmeğe, gönüllü giden,
Ağır yük altında, sessiz sessiz inleyen.
Demirden çarık ve demirden çorap giyen,
Küfre, karşı bedenini de siper eden;
Bilinmeden gitti, nice KOÇYIĞITLERİM...

Bir çok katılmış kalbi, sabırla deldi,
Yer, gök ve denizler.. önlerinde eğildi,
Dimdik zirveler, sarsılıp rükûya geldi.
Her biri, sanki birer resule bedeldi;
İsimsiz gittiler, birçok ALPERENLERİM...

Belin, eğilse de; başın, hiç eğilmesin,
Sakın, kirpiklerin birbirine değmesin.
Hatta hayallerin hiçbiri yeşermesin,
Geçmiş, geleceğe bağlayacak.. sensin;
Cehle karşı savaş açan, GÖNÜLERLERİM..

Keşke, bende sizin gibi gidebilseydim,
Önden giden atlıya yetişebilseydim.
Ruhumu bir defalık diriltebilseydim,
Ayağının tozunu da silebilseydim;
KIŞ'a da, meydan okuyan KARDELENLERİM...
11 - 02 - 2015 SAAT: 05:15 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901167/i-s-i-g-i-n-k-a-n-at-l-i-l-a-r-i.html>

E D E P!.. Y A, H U U!..

İlmin; başı sabır, gövdesi “EDEP” ve sonu fikir ve meyvesi şükür’dür. Elbetteki, bilimden değil, “İLİM”den nasibi olana, üzerine

bir parçacık, ilmin tozu bulaşana!.. Nefsini tanıyıp, Şeytan’dan ve avanesinden uzak durana!.. Velhasıl, adam olana!.. ADAMLIĞI, BİLİMDE BULANA. Kısaca, azıcık edebi olana!..

E D E P!.. Y A, H U U!..

surprizsite.com *** Şiir Romanı Kitabı

ŞİİR NO: 175 *** 01-04-2009

Azıcık akli olanda, mutlaka bir “EDEB!” olur,
Kul’u, Dünya’da çile; Ahiret’te, azaptan korur;
Edep ile nefis, hiç bitmeyen bir savaşa(!) durur,
Edep’le, hareket eden.. insan, ancak “İRFÂN!” olur...

İlim, nezaket, terbiye.. edep ile, var edildi,
Arzulara(!) gem vuruldu.. hadde, sınır getirildi;
Güzel ahlâk, Adem’e sunulan, kutsal emanetdi;
Tamamlamak için.. Hz Muhammed, gönderildi...

Çünkü, edep’in baş harfi olan, “E” harfi “ELİNİ”!..
Tam ortasında bulunan, “D”e harfi ise; “DİLİNİ”!..
Hecenin, sonunu tamamlayan”B” harfi, “BELİNİ”!..
Koruyanı süsler.. Cennet’in tarifsiz nimetleri...

Bir tarafı, hepten yalan; bir tarafı zaten sanal,
Bir defa, verilen ömrü, sen; gel de, verimli kullan;
Ya! Edebini koru.. ya da, edepsizce oyalan,
Mizan’da, tüm azaların; “OLUR, SENDEN HESAP SORAN...”
31-03-2009 SAAT:17:45 Altındağ/İZMİR.

Not: Harflerin oyunu ile yazılmış benzeri bir şiiri, şiir no:158 de bulanabilirsiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904905/e-d-e-p-y-a-h-u-u.html>

EN BÜYÜK GERÇEK

GERÇEK nedir?..

Şayet, gerçek diye bir kavram varsa; (ki var) o zaman da, "en büyük gerçek nedir?.."

Gerçek; yerine göre "DOĞRU" veya "HAKİKAT" anlamında da kullandığımız bir kelimedir. Gerçek ilimde, dinde, sanatta ve felsefede.. farklı anlamları ve farklı kullanım alanları olsa da, yine de basit bir ifadeyle tarif edersek; "düşünceden bağımsız olarak, zamanda ve mekânda yer kaplayan, aklın aldığı her şey.." veya "zihnimize bağımlı olmayıp da, var olan her şey.." diye ifade edebiliriz. İnsanlık tarihi boyunca; din adamlarından filozoflara, basit insanlardan bilim adamlarına kadar.. herkesin kendi ufkuna, fikri altyapısına ve basiretine.. göre şekillenir. Gerçek, her zaman cevabı aranan en önemli sorulardan birisidir.

İnsanların çoğu otomatikleşen yaşam şartlarından dolayı, aslında toplumsal yaşam içerisinde gerçeği pek aramaz veya aramaya vakit bulamazlar. Robotlaşan bir yaşamda, robotlaşan insanın zaten gerçek diye bir takım sorunları da pek yoktur. Ayrıca işin içine menfaat girince çoğu zaman gerçeğe ulaşma çabası riskli ve tehlikelidir. Dolayısıyla de insanlar, buldukları ile yetinip, sanal ve ya hayal dünyası içinde yaşamayı, gerçeği arayıp bulmağa tercih ederler.

Gerçek, manipülasyonla değiştirilebilen, bazan hayal, bazan sanal, bir dünyanın bize sunduğu bir hologramdır. Bazan da gerçek, "GERÇEĞİN TA KENDİSİDİR..."

Soru: Sizin de, "gerçek sandığınız bir veya daha çok GERÇEĞİNİZ VAR MIDIR?.." Yahut da; "EN BÜYÜK GERÇEĞİNİZ, NE KADAR GERÇEKTİR?.."

Bana göre ise gerçek, aşağıdaki gibidir.

EN BÜYÜK GERÇEK

surprizsite.com *** SON şiirler

ŞİİR NO: 77 *** 27-02-2015

Kimisi, lamba yanınca,
Kimi, lambası sönünce;
Kimiler, ölmeden ölünce,
Anlar.. en büyük gerçeği!..

Biri, hazine bulunca,
Biri, mal'dan kurtulunca;
Bazısı, hasta olunca,
Bilir.. en büyük gerçeği!..

Günahkar, tövbe edince,
Kör nefsini, fark edince;
Muhtaca, mal-mülk verince,
Çözer.. en büyük gerçeği!..

Ya sen niye yaratıldın?..
Gah açıldın, gah saçıldın..
Kendini, hep bir şey sandın,
Çok ucuz sattın gerçeği!..

Aptal, soy-sopuyla övünür,
Ölünce, düğüm çözülür;
Vakti boş geçen dövünür,
Anlar, en büyük gerçeği!..
26-02-2015 *SAAT:01:40*Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905622/e-n-b-u-y-u-k-g-e-r-c-e-k.html>

DERTDEKİDERMAN

Dert. Üzüntüden, sıkıntıya; sorundan, kaygıya; kederden, hastalığa.. hatta, vücutdaki yağ birikimi veya kanser oluşumları olan UR'lara.. kadar farklı problemlerin bir kelime ile söylemesi ve dinlemesine denir. Romantizmin zıttı bir kelime ve düşündürücü bir sözdür. Duydukça herkesin kaçtığı, kaçıkça da daha çok içine düştüğü, dertlerinden kurtulmak istedikçe de, dert sarmalı ile çevrelenerek yaşamını sürdürdüğü bir olgudur...

Halbuki günümüzün insanının istenmediği derdini; İslâm büyükleri farklı görmüş, mânâsını farklı çözmüş, onunla hemhal olarak yaşamış ve hatta derdi olmayana iyi gözle bakılmamıştır. Çünkü dert; bir sırlar yumağı, çözmesini bilene bir eğitmen ve öğretmen, dünya ve ahiret için bir deneme, uyarma ve uyandırma helezonudur.

Dert; Yaratıcının insanların nefsinde de inkişaf etiren, gönül gözünü açan, basiretini artıran ve ferasetini güçlendiren.. ilâhi bir lütüftür.

Derdini DERT bilene... Derdi ile sevinene!.. DERTDEKİ DERMANI ÇÖZENE!..

DERTDEKİDERMAN

(surprizsite.com/SON ŞİİRLER
ŞİİR NO: 78 *** 16-03-2015

Dertler içinde kavrulan,
Bu dertlerden çok zevk alan;
Dertden HİÇ'liğe savrulan,
Tüm dertlerinden kurtulur;
Dermanı derdinden bulan...

Dertle başbaşa kaldıkça,
Derdin sancısı arttıkça;
Dertde huzuru buldukça,
Başı göklere vardıkça;
Hemhal olur yaşadıkça,
Fermanı derdinde bulan...

Dünyayı gölgelik sanan,
Acı içinde kavrulan;
Aşkın OD'una kanan,
Alevisiz ateşte yanan,
Hep çile ile yoğrulan;
Çileler de HİKMET bulan...

Damlada deryayı görür,
Kör nefsinde de öldürür;
Suyun da üstünde yürür,
İlâhi aşk bürünür,
"Yunus" diye de görünür;
SİR'ları derdinde bulan...

Sen ne diye duruyorsun,
Bahane uyduruyorsun;
Sivilceye kızılıyorsun,
Ömrün bitti uyuyorsun;
Bir türlü durulmuyorsun,
Dertdeki İKAZ'dan uyan...

13-03-2015*SAAT 04:00*Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910190/d-e-r-t-d-e-k-i-d-e-r-m-a-n.html>

Annelik ve sırları

YOK'luktan VARLIK (kul) yaratmak, yalnızca Allah-ü Teâlâ'ya mahsûstur. O, dilerse dilediği gibi yaratır. Dilerse, dilediği kadar yaşatır. Dilerse, dilediği anda da yok eder... Ancak bazı sıfatlarını, Yarattığı çeşitli KUL'larında sembolik olarak lütûf ve ihsân etmiştir. Bunlardan birisi de, (dolaylı olarak da olsa) varlıkların soylarının devamını kendilerinden sürmesini dilemiş ve her canlı varlığı, pozitif "ERKEK ve negatif DİŞİ olarak kendi soylarından yaratılmasını o varlıklar üstünden (yine Kendi koyduğu kanunları ile) sürdürmüştür. Böylece dolaylı olarak canlı varlıkların devamını, o varlık çeşidinin dışısı ile gerçekleştirmiştir. İşte bu kurala uygun olarak insan soyunu da, dışısı olan KADIN'dan ve dolaylı bir şekilde yaratılmasını lütfetmiştir.

Haşa, kadın doğrudan yaratamaz. Yaratılış kanunlarına ve yine kader-i ilâhi'ye uygun olarak doğurarak soyun çoğalıp devamını sağlar. İşte bu doğurma olayı, kadını erkekten daha üstün, daha kutsal ve daha özel olarak müstesna bir varlık kılar. Ne mutlu, kadın olarak yaratılıp, ANNE'lik sıfatını taşıyabilenlere!.. Ne mutlu bu sıfatı, layıkı ile idrak edenlere...

ANNELİK VE SİRLARI

surprizsite.com/SON ŞİİRLER/ŞİİR NO: 79 *** 07-05-2015

"Bazı şeyler!" vardır ki; kimine göre, büyüdükçe.. küçülür,
Kimisine göre ise; o bazı şeyler, "Küçüldükçe.. büyür!.."
Sakın ha, sakın!.. ANNE'lik, güzel olan hiçbir şey ile ölçülmez,
Ancak, en güzel şeyler bile, sadece "ANNELİK"le ölçülür...

EVREN, plajdaki kum gibi sayısız yıldızlarla doludur,
Bütün MEVCUDAT'ın tamamı, Allah'ın birer aciz KUL'udur;
Bu kullardan yalnızca, resûller ile ANNE'ler "EN KUTLU"dur,
Kullar arasında dereceler bile, "ANNELİK"le ölçülür...

Kulluk; basamak, basamak.. içinde deruni çok.. sırlar saklar,
Cennet'e pusula olur, ANA'daki öpülesi AYAK'lar;
Analar; her şeyi, herkesi, hatta MÜRSEL'leri de.. kucaklar,
Doğumdan, ölüme.. her güzel şey, yalnız "ANNELİK"le ölçülür...
14-05-2015 SAAT: 06:15 Konak-İZMİR.
Mürsel: Peygamber.

Mürsel Münevveroğlu
munevveroglu@hotmail.com
Surprizsite.com ve Has-gül vakfı.com
Genel Yayın Yönetmeni
Konak –İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/926725/annelik-ve-sirlari.html>

ZAMAN AYIR

Günümüzün en büyük sorunu, "ZAMAN"dır. Çünkü, bazan zamanı geçireremez sıkıntı yaşarız ve onun daha hızlı geçmesi için, çeşitli hilelere ve bahanelere başvurarak kendimizi kandırırız. Bazan da, çok çabuk geçtiğini ve düşündüğümüz şeylerin geç yapılmasında, hep zamanın hızlı geçtiğini ileri sürerek yine kendimizi kandırırız. Bu iki zıt tezadı, bir arada yaşar ve bu işe de şaşar kalırız!..

ZAMANI KULLANMAKTA EN ÇOK YAPTIĞIMIZ HATALARIN BİRİSİ DE, SEVDİKLERİMİZE YETERİNCE ZAMAN AYIRAMAMIZDAN DOLAYI; BİR ÇOK ÇETREFİLLİ SORUNLA KARŞILAŞIR, BİR ÇOK PROBLEMİN OLUŞMASINA ZAMİN HAZIRLARIZ.

Bize çok sınırlı olarak verilen ve bir o kadar da çok hızlı tükenen.. bu zamanımıza biraz daha önem verip, onu biraz daha dikkatli ve verimli kullanmaya ne dersiniz?..

Z A M A N A Y I R

ŞİİR NO: 80 * 15-06-2015

ZAMAN ayır, zaman ayır,
SEVDİĞİN'e zaman ayır;
Zaman seni terk ermeden
Vakit bulup zaman ayır...

Zamanı bil, zamanı bil,
Zamandan gayrısını sil;
Zamanı boş geçirtir.. dil,
DİLBER'ine zaman ayır...

Seller akar, çamur kalır,
Saç dökülür, keli kalır;
Rüzgar eser, izi kalır,
AŞIK'ına zaman ayır...

Gözlerin gördüğü hayal,
Gerçek sanılanlar sanal;
Nefis, bu dünyaya meyyal,
AHİRET'e zaman ayır...

Görüyor seni RABB, her an,
Bir gün bitecek bu devran;
Mezar sıkar.. vermez aman,
İBADET'e zaman ayır...

ÖTE'de var, EBED yaşam,
NAR'dan kaçıp, NUR'a koşan;
Cennet'te Rabb'le buluşan,
Bir HESAP var, zaman ayır...

13-06-2015/ SAAT: 00:15/Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/932100/zaman-ayir.html>

Tek-Bir

Her namaz öncesinde okunan ezan-ı Muhammed’i de, tekrar tekrar dinlediğimiz, her bayram namazında dokuz defa çoşkuyla dile getirdiğimiz.. bir yönü ile biz insanların, Kainat’ın içinde ne kadar küçük ve aciz olduğumuzu hatırlatan.. diğer yönü ile de, insanı Dünya’da Yaratan’ın adına Halifelik makamı ile serfiraz kılan Allah’ın sıfatı olan.. “TEK-BİR” yani; TEK ve BİR’dir Özetle, Allah (C.C.)ın varlığını ve büyüklüğü; bir başka ifade ile anlatan, “ALLAH’U EKBER” dir. Ne mutlu, bu iki kelimeye sahip olana.. bu iki kelimedenden beslenip, bu iki kelimeyi kendine ebedi rehber, bir pusula ve her daim vird yapana!..

T E K - B İ R

surprizsite.com/SON ŞİİRLER/ŞİİR NO: 19 : 29- ARALIK- 2011

Her hayırlı iş’de, getirilir.. bir TEKBİR,
Çünkü; TEK ve BİR’dir, Allah. Rabb’imiz “TEK-BİR.”
Tek ve Bir’in üzerinde, çok tefekkür et,
Gidene, yol çok.. fakat, merkezleri; TEK, BİR!..

Doğru yolu bulamayan işitir.. tekdir,
“O; vakit, saat!”gelmeden almalı tedbir,
Kanunlar; “çark’ın işlemesi’ne!..” sebebdir,
Unutma!.. Son nefesinde, getir bir TEKBİR!..

Çemberdeki eğrinin, odağı merkezdir,
Kâinat; ısı, ışık, renk, koku.. ve ses’dir.
İnsan, ruh ve nefis. Beden ise kafesdir,
Ey halife! Kaldır başını, bir göz gezdire!..

Kâinat’ta canlanmanın hareketidir.
Zikrin, şifanın, duanın.. bereketidir,
Rahman’a ulaşmada bir vesiledir,
Tekbir getirmek; zaten, Allah’ü Ekber’dir!..
28 Mayıs 2011 Saat: 05:30 Konak-İzmir.
** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943140/tek-bir.html>

Şu Türkün bayrağı

Bu şiirin başlığına, "Türk denilince, aklınıza ne gelir?" sorusu ile başlıyorum ve önce bu konudaki kendi bilgi birikimimden kısa bir özet sunuyorum.

1) AYET-İ KERİME'LERDE TÜRK'LER: "-Ey iman edenler! Aranızdan kim dininden dönerse (şunu) bilsin: Allah onun yerine öyle bir millet getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Mü'minlere karşı mütevazi, kâfirlere karşı ise (fevkalade) onurlu ve güçlü, Allah yolunda cihad eden ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmayan bir millet getirecektir. Bu Allah'ın bir lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfu ve nimeti geniştir, O bilendir. (Maide suresi, ayet 54)

Birçok müfessir, bu ayet-i kerimede kastedilen milletin, Abbasilerin zayıflamasından sonra öne çıkan "Türk Milleti" olduğunu ifade etmiştir. Elmalılı Hamdi YAZIR, "Hak Dini Kur'an Dili" adlı tefsirinde, bu ayeti şöyle yorumluyor. "...Bu defa Allah, Türkleri göndermiş; Araplar'ın kadrini bilemeyip, zayi ettikleri Devlet-i İslâm-ı ele alarak, İstanbul'a ve oradan Dünya'nın her tarafına yaymışlar..." Hatta, büyük alim Celal YILDIRIM ise; bir adım daha öne atarak, "Bu vazife, halen Türk Milletinin üzerindedir." diyor. (El hakk bu sözü doğrudur. Çünkü Hz. Mehdi zuhur ettikten sonra İstanbul'u kan dökmeden dua ile alarak, kendi kuracağı İslam Alemi'ne başkent yapacaktır.)

Fil Suresi'nden de anlaşılacağı gibi, Allah; (C.C.) o günün süper güçleri olan Bizans, Pers, Habeşistan.. gibi ülkelere, "Mekke, Medine, Taif gibi kutsal şehirlerin fethedilmesini mucizelerle engelliyor. Dünya yaratıldığından beri, bu 3 kutsal şehir hiçbir güç tarafından ele geçirememiştir. Tâ ki; 1070 yılında gelinip, bu kutsal topraklar Selçuklular tarafından fethedilmesine kadar. Daha sonra, 1174 Türk Eyyubi'ler devleti; 1250 yılında yine Türk Memlûklü Devleti ve 1517 yılında ise; yine Türk Osmanlı Devleti Yeryüzü yaratıldığından bu yana kutsal topraklar 4 kez ve yalnızca Türk devletleri tarafından fethediliyor.

2) HADİS-İ ŞERİFLER'DE TÜRK'LER:

A) "Kostantiniyye mutlak fetholunacaktır. Onu fetheden komutan, ne güzel komutan; o asker, ne güzel askerdir." (Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi, İstanbul'un fethi sadece Türklere nasip olmuştur. Çok yakın gelecekte bu fetih, iki defa daha tekrar edecektir. Geniş bilgi için bakınız, bu site içinde Hz. Mehdi bölümü, veya surprizsite.com)

B) Ashaptan bazı insanlar, Peygamber Efendimize sormuşlar; "Ya, Resullallah!.. İslam dinini direk birinci elden, Sen bize anlattın. Nasıl ibadet edeceğimizi, Sen bize öğrettin. İslâm yolunda mallarınızı harcayın dedin, verdik; İslâm için, cihad edin ve mertebelerin en yükseği olan şehitliğe yükselmemizi söyledin, birçoklarımız da İslâm için şehit olduk. Senin her dediğini, harfi harfine yaptık. Takva olarak, bizden daha üstün birileri var mıdır?" dediler. Peygamber Efendimiz (sav) de, "evet vardır" dedi. "Öyle bir millet gelecek ki, Onlar; beni görmedikleri halde, beni görmüş gibi iman edecekler. İslâm'ı yüceltip, İslâm adaletini ve medeniyetini Dünya'ya yaymaya çalışacaklar ve onlar İslâm'ın koruyucuları olacaklar. İşte ONLAR, BENİM CENNETTEKİ KARDEŞLERİMDİR. Takva bakımından da, sizden üstündürler."

C) 'Türkler size dokunmadıkça siz de onlara dokunmayınız' Allah'ın ümmetime verdiği mülk ve saltanatı, ellerinden ilk olarak alacak kavim Kantura oğullarıdır' (Kantura oğulları=Türkler)

D) 1) 'Siz küçük, çekik gözlü, kırmızı yüzlü, basık burunlu, çehreleri sanki örs üzerinde dövülmüş ve üzeri derilerle kaplanmış sağlam kalkanlar gibi bir kavim olan Türkler ile savaşmadıkça, kıyamet kopmayacaktır. 2) Siz, kıldan örülmüş çorap giyen bir kavimle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır.' (Her ikisi de, mecaz olarak Türk'leri ifade eder.)

E) Türk dilini öğreniniz, çünkü Türkler'in çok uzun sürecek bir hâkimiyetleri vardır. (Kaşgarlı Mahmut, Divanı Lügat-it Türk,

F) Benim ümmetimi öyle bir kavim sürüp, kovalayacaktır ki; onların yüzleri (yuvarlak ve) enli, gözleri (çekik ve) küçük, çehreleri sanki üzeri derilerle kaplanmış kalkanlar gibidirler. Onlar, üç defa Arabistan yarımadasına kadar ilerleyeceklerdir. İlk istilada onların önlerinden kaçanlar kurtulacaktır. İkinci istilada, hücumu uğrayanlardan bazıları helâk olacak ve bazıları da canlarını kurtaracaklardır. Üçüncü istilada ise, onların kökleri kesilecektir (artık istilaları, son bulacaktır) işte onlar Türkler'dir. Nefsim yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, Türkler (çok yakın bir gelecekte) atlarını Müslüman mescidlerinin direklerine bağlayacaklardır. (=Müslüman ülkeleri fethedeceklerdir.) Not. Burada kastedilen Türkler, mecaz olup Türk (yurdu Türkistan) civarından gelen Moğolların olduğunu geçmişteki tarihi savaşlardan dolayı kesinlikle ortaya çıkmıştır.

G) Türkler size ilişmedikçe sizde onlara ilişmeyiniz. Çünkü milletimin mülkünü ve Allah'ın ona olan ihsanını, en evvel Kantura nesli (Türk) alacaktır. İmam Taberani (Mu'cem'ül-Kebir ve Mu'cem'ül Evsat isimli eserinde)

H) Habeşliler sizle uğraşmadıkça siz de onlarla uğraşmayınız. Hele Türkler size dokunmadığı sürece, siz de Türkler'e (sakın) dokunmayınız! Yukarıdaki hadis-i şerif Cüveydi tarafından şöyle nakledilmiştir: "Türkler sizlere dokunmadıkça, siz de Türkler'e dokunmayınız. Zira onlar çok sert ve haşin tabiatlı kimselerdir." Yine aynı hadis-i şerifi, Hamavi ise ashabdın Hz. Muaviye'den şöyle nakletmiştir: "Sakın onların üzerine süvari birlikleri göndermeyiniz (harp etmeyiniz) Türkler ve Habeşliler size dokunmadığı sürece, siz de onlara dokunmayınız."

İ) İmam Taberani, Hz. Muaviye'den şöyle nakleder: İbn-i Zî'l Kelâ anlatıyor: Bir gün Muaviye'nin yanındaydım. Ermeniye vilayetinin valisinden posta geldi. Muaviye valinin mektubunu okudu, hiddetlendi; sonra kâtiplerinden birini çağırdı ve ona valinin tahriratına şöyle yaz, dedi: 'İdarendeki araziye Türkler'in akin ve yağma ettiklerinden bunun üzerine arkalarından takip kuvvetlerini sevk ettiğinden ve bu takipçilerin yağma edilen şeyleri onlardan istirdat etmiş olduklarından bahsediyorsun. Anan sana matem tutsun, sakın bir daha öyle bir harekette bulunma, Türkleri kışkırtma ve onlardan hiç bir şey istirdat etme. Çünkü ben Resulullah'dan işittim. Buyurdu ki; "Türkler, yavşan otu biten yerlere (Avrupa'ya) kadar ilerleyeceklerdir."

J) Hıfz, on kisma ayrılmıştır: Dokuza Türkler'de, bazı kitaplarda; hafızlık, kavrama kabiliyeti olarak tercüme edilmiştir. Merhum Mehmed Vani Efendi'ye göre ise; muhafazakârlık yani dinini, milletini, vatanını, maddi ve manevi değerlerini, örf ve âdetlerini, namusunu koruma duygusunun her millettten çok Türk milletindedir.

Taberi şöyle anlatmaktadır: Hz. Peygamber Arap kabilelerin hücumu yılında (Hendek savaşı) Medine'nin etrafında kazılmak istenen hendeğin sınırlarını çizdi... Biz hiçbir zaman bu sınırları aşmak istemiyorduk. Salman hendekten çıkarak Hz. Peygamberin bulunduğu yere geldi. Bu sırada O, bir Türk çadırını kurmakla meşgul bulunuyordu.

K) Ebu Said el-Hudri demiştir ki; Hz. Peygamber Ramazanın ilk on gününde itikâfa girmiştir. Sonra ortasındaki on günde tentesi üzerinde hasır bulunan bir Türk çadırında itikâfa girmiştir. (Resulullah (s.a.v.) in, Türkler ile irtibatta olduğu kastediliyor.)

L) Resulullah Efendimiz bir gece rüyasında peşine önce siyah bir koyunun, sonrada bir beyaz koyunun takıldığını görüyor. Sabahleyin mescid-i saadete gelip namaz kıldırdıktan sonra, sırf iltifat olsun diye bu rüyanın yorumunu, Ebubekir Sıddık Hazretlerine bırakıyor. Bu iltifata hem sevinen, hem de mahcup olan Ebubekir (r.a): "Mademki, öyle arzu buyurdunuz, yorumunu yapayım. Ey Allah'ın Peygamberi!.. Peşinize ilk takılan siyah koyun Arapları, sonra da takılan beyaz koyun beyaz bir ırkı temsil eder. Yani önce Araplar size inanıp peşinize takılacak, sonra da; beyaz bir ırk İslâm'a girip size uyacak..." rüyadaki siyah koyun Arapları, beyaz koyun ise Türkler'i işaret etmiştir. Çünkü bir müddet sonra, beyaz yüzlü olan Türkler İslâm'a şereflenmişler ve can-ı gönülden İslâm'a hizmette köle ve pusula olmuşlardır.

M) Ata, bana İbnu Hişam'ın; kadınları erkeklerle karışık olarak, tavaftan yasakladığı zaman dedi ki: "O bunu nasıl yasaklar, Resulullah (sav)ın zevceleri bile, erkeklerle birlikte haccettiler!" Ben, Ataya sordum: "Onların beraber Haccı, örtünme emrinden önce miydi, sonra mıydı?" "(Evet, kalem "yemin" olsun) buna, ben örtünme emrinden sonra şahid oldum!" diye cevap verdi. Ben tekrar sordum: "Pekala, erkeklere nasıl karıştırlardı?" Şu cevabı verdi: "Erkeklere karışmazlardı, Hz. Aişe (ra) erkeklerden ayrı olarak tavaf ederdi, onlara karışmazdı." Hatta, bir kadın kendisine: "Ey müminlerin annesi, yürü (Hacerül-Esvede elimizi değerek) istilam edelim!" demişti de, Hz. Aişe ona: "Sen dilediğin şekilde git" deyip kendisi gitmekten imtina etmişti. Onlar geceleyin kim oldukları bilinmez halde çıkarlar, (erkeklerle beraber tavaf yaparlardı.) [Beytullah'a girmek istedikleri zaman da, erkeklerin tamamen çıkarılmış olmalarına kadar durup beklerler, sonra girerlerdi.] (Ata devamla): "Ben (Mekke kadısı) Ubeyd İbnu Umeyrle birlikte, Müzdelifedeki Sebir dağında mücavir (yani ikamet eder) olan Hz. Aişe (ra)nin yanına giderdim" dedi. Ben hemen sordum:

N) "Pekâlâ Hz. Aişenin örtüsü ne idi?" "Keçeden yapılmış küçük bir Türk çadırının içindeydi. Çadırın bir perdesi vardı. Aişe, Resulullah (sav) ile bizim aramızda, bu perdeden başka bir şey yoktu. Ben Hz. Aişe'nin üzerinde gül renginde bir zıbın gördüm."

Ebu Sekine (ki Muharrerlerden bir kimsedir) Resulullah (sav)ın bir sahabelerinden naklen anlatıyor: "Resulullah (sav) buyurdular ki: "Sizi bıraktıkları müddetçe, siz de Habeşileri bırakın. Sizi terkettikleri müddetçe, Türkleri terkedin.

O) Ümmetimin hakimiyetini ilk defa ortadan kaldıracak olan Benû Kantûra'dır." Bu hadisi Taberâni, Hz. Muaviye rivayeti olarak kaydetmiştir. NOT: " Benû Kantûra, Kantûra'nın evladları anlamında olup; Hazreti İbrahim (A.S:) cariyelerinden birinin adıdır. Rivayete göre; bu cariye'nin bir kısım çocukları oldu. Bunlardan Türkler çoğaldı. Türkler; Sünnî İslâm'ı, bir taraftan Fars kaynaklı Şia tehlikesine karşı ve diğer taraftan da, Haçlılar başta olmak üzere; diğer düşmanlara karşı, en az bin yıllık bir süre ile korumuş, kollamış ve İslâm'ı himayesi altına alarak.. ona, hem şeref vermiş ve hem de onunla şereflenmiş ve Allah'ın övgü ve desteğine kavuşmuştur. Allah (C.C.) ve İslâm adına savaşmış ve çok yakında, yine savaşacak. Bu savaşma bilince kavuşmuş olan Türk'lere ve Türk soyuna, ne mutlu. Bu hasletleri ile aşağıdaki hadis-i şerifte de görüldüğü gibi, Allah'ın rahmetine de kavuşmuş ve bir rahmet toplumu da olmuştur.

P) "Allah'ın rahmeti, daima gönül birliği yapmış toplumla beraberdir." Beyhakî, kitâbü'z-Zübdi'l-kebîr. 2/162.

3) BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİNİN DİLİNDEN TÜRK'LER:

A) Ramazanoğlu'nun naklettiği hatıralardan birinde, 1950 senesinde, ülkede DP döneminin başlaması ile Bediüzzaman Hz.leri ile Pakistan Milli eğitim bakanı Ali Ekber Şah arasında yaşanır. Üstad, ona ismi ile hitap ederek, bir konuşma yapıyor. 'Ali Ekber kardeşim' diyor 'sizin hatırıma şöyle bir şey gelebilir. Biz o meseleyi, Risale-i Nur'un filan yerinde şöyle hallettik. Sizin hatırıma böyle bir şey gelebilir, biz o meseleyi Risale-i Nur'un filan yerinde böyle hallettik' diye diye, o sormadan tam 70 soruların cevabını veriyor. Ali Ekber Şah, üstadın ayağına kapanıyor. Ağlıyor. Diyor ki 'Üstadım ben bir hafta kalayım, bana ders ver. (Bedüzzaman Hz.leri cevap veriyor.) Sen siyasettesin, ben seni, bu defa kabul ettim. İkinci bir defa, kabul etmem. Ancak, sana verdiğim bu ders, 20 senelik ders. Seni, 20 senelik talebem olarak kabul ediyorum..' diyerek iltifat ediyor. Şah da, Bediüzzaman'a diyor ki 'Üstadım, Türkler senin kıymetini bilmiyor. Gel, ben seni Pakistan'a götürüyüm.' Üstad aynen şu cevabı veriyor. 'Hayır. Yara burada başladı, tedavi burada görecektir. Türk milleti bin senedir âlem-i İslâm'ın bayraktarlığını yaptı, bundan sonra da yapacak. Ben; eğer Mekke, (veya) Medine'de yaşıyor olsaydım, (yine) buraya gelirdim. Cenab-ı Hakk ayet-i kerimede buyuruyor ki', Türkçe, meali ile 'Öyle bir kavim gönderdim (ki). Onlar, Allah'ı sever. Allah da, onları sever.' 'Ben de, bu beyanı ilahi karşısında düşündüm. Bunun, bin seneden beri; âlem-i İslâm'ın bayraktarlığını yapanın, Türk milleti olduğunu bildim. Ve Türk milletine hizmeti, vazife telakki ettim.'

B) Bediüzzaman Hz. leri, İslâm ve Kur'an hizmeti adına, Türk milleti hakkında çok ögücü sözlerinden birisi şudur. "İşte, ey ehl-i Kur'an olan şu vatanın evlatları! Beş altı yüz sene değil, belki Abbasiler zamanından beri, bin senedir Kur'an-ı Hakîm'in bayraktarı olarak bütün cihana karşı meydan okuyup, Kur'an-ı ilan etmişsiniz. Milliyetinizi Kur'an'a ve İslâmiyete kal'a (kale) yaptınız. Bütün Dünya'yı susturdunuz. Müthiş tehcümatı (saldırıları) defettiniz. Ta ki; (mealen) " Ey, iman edenler! Sizden her kim dininden dönerse, Allah onların yerine öyle bir kavim getirir ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı izzet sahibidirler. Allah yolunda cihad ederler ve dil uzatanların kınamasından da korkmazlar.." (Maide suresi, 54) ayetine güzel bir musaddak (örnek/misal) oldunuz...."

C) " Bediüzzaman Hz.lerine göre; Türkler Fahr-i Kâinat (aleyhissalâtu vesselâm)'in da övgüsüne mazhar olmuştur. Türkler hakkında sena-i Peygamberî (Peygamberin övgüsü) muhakkaktır.

D) BEDİÜZZAMAN SAİDİ NURSÎ Hz.lerinin bakış açısıyla: İslâm'ın bayraktarlığını Türk milleti'nin yapacağını söylemiştir. Bu

müjdeyi bizlere, Bilinmeyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursi adlı kitabının 233-234 sayfalarında Necmeddin Şahiner şöyle açıklar. "Allah-ü Zülcelal Hazretleri, Kur'an-ı Kerim'in Maide suresi 54. Ayetinde şöyle buyurur; ÖYLE BİR KAVİM GÖNDERECEĞİM Kİ; ONLAR ALLAH'I, ALLAH'DA ONLARI SEVER". Ben de, bu beyan-ı İlâhi karşısında Düşündüm. Bu kavim bin yıldan beri Alem-i İslâm'ın bayraktarlığını yapan Türk Milleti olduğunu anladım.

F) Yine, Bediüzzaman Hz.leri buyurur: "Emin olunuz ki biz Kürtler, başkalarına benzemiyoruz. Yakinen biliyoruz ki, içtimai hayatımız; Türklerin içtimai hayatından neş'et eder.(neş'et: ortaya çıkar/meydana gelir)

G) Yine Bediüzzaman Hz.leri buyurur: "Lisan-i Kürdi caiz, Arapça vAcip, Türkçe lazım..".

Said Nursi Hazretleri'nin Türk'e bakışı, Türkçülerden evlâdır. Millî, yani İslâmîdir: "Çünkü, Cenâb-ı hak, bin seneden beri Kur'an'ın hizmetinde istihdam ettiği ve ona bayraktar tâyin ettiği bu vatandaşların (Türklerin) muhteşem ordusunu ve muazzam cemaatini, muvakkat ârizalarla inşallah perişan etmez. Yine o nûru ışıktandırır ve vazifesini idâme ettirir." Ali İlbey'in, "Said Nursî Hz.lerinin Türk'e Bakışı Türkçülerden Evlâdır." başlıklı çalışmasında ise şunları derlemiştir.

Meşrutiyet'te ve Cumhuriyetin başında olduğu gibi günümüzde de İslâm millet anlayışını temel almayan Türkçü / milliyetçilerin laik bir fonksiyon yükledikleri İslâm, modern-ulus Türklüğü bütün şartlarıyla belirleyen bir âmil değildir. Bundan dolayıdır ki, Türk'ün İslâmî millet vasıflarını Batılı seküler bir formasyona sokan Türkçülere Said Nursi Hazretleri haklı tarizlerde bulunur ve nasihat eder. Türklerin ancak İslâmiyet zemininde millet hüviyetiyle var olabileceğini anlatan yazılarına devrin Türkçüleri karşı propaganda yaparlar. Bunun üzerine sitemkarâne bir şekilde Türkçülere cevap verir: "Şeytanın telkini ile ve ehl-i dalâletin ilkaâtıyla, bana karşı propaganda ile hücum eden ve mühim mevkîleri işgal eden bâzıları.., kardeşlerimi (Türkleri) aldatmak ve asabiyet-i milliyeleri tahrik etmek için diyorlar ki: 'Siz Türksünüz.

Mâşâallah, Türklerde her nevî ulemâ ve ehl-i kemâl vardır; Said bir Kürddür. Milliyetinizden olmayan birsiyle teşrik-i mesâil etmek, hamiyet-i milliyeye münâffdır

Doksan yıldır Türk isminin zarf ve mazrufunu sûistimâl ve iğfal eden arızalı Atatürkçü Cumhuriyetin kurbanı, bu ülkenin hâmi ve bânisi Türklerin hâkim millet otoritesinin sarsıldığı (üzülerek ifade ediyorum) bugün, Said Nursi'nin Türkçülere verdiği cevaplardan ders çıkarmanın zamanıdır.

Türkiye'nin Müslüman Türkleri olanlar, Türk-î Osmanî zamanlarındaki gibi Türkleri İslâmî millet karizmasıyla Kürtler nazarında salahiyattar kılmak isteyenler, Türklüğü ulus çukuruna düşüren Atatürk milliyetçilerinin ve aynı zeminde duran Türkçü / ulusalcıların yanlışlarından meydana gelen faturanın bugün Türklere çıktığını kavrayanlar, Mektubat'ın 29.

kısımını yüreğiniz yanarak, fakat azimle okumanız gerek: "Senin gibi ahmaklar lâzım ki, Macar kâfirleri veyahut dinsiz olmuş ve frenkleşmiş birkaç Türkleri, muvakkaten dünyaca dahi faidesiz uhuvvetinini kazanmak için, üç yüz elli milyon hakîki, nûrânî menfaattar bir cemâatin (Türklerin) bâkî uhuvvetlerini terk etsin. (...) Delilleriyle menfî milliyetin mâhiyetini ve zararlarını gösterdiğimizden, ona havale edip, yalnız o Üçüncü Meselenin âhirinde icmâl edilen bir hakîkati burada bir derece izah edeceğiz. Şöyle ki: O Türkçülük perdesi altına giren ve hakîkaten Türk düşmanı olan hamiyetfuruş mülhidlere derim ki: 'Din-i İslâmiyet milletiyle ebedî ve hakîki bir uhuvvet ile, Türk denilen bu vatan ehl-i îmânıyla şiddetli ve pek hakîki alâkadarım. Ve bin seneye yakın, Kur'an'ın bayrağını cihânın cihât-ı sittesinin etrafında gâlibâne gezdiren bu vatan evlatlarına, İslâmiyet hesabına, müftehirâne ve taraftarâne muhabbettarım. Sen ise ey hamiyetfuruş sahtekâr! Türkün mefâhir-i hakîkiye-i milliyesini unutturacak bir sûrette mecâzî ve unsurî ve muvakkat ve garazkârâne bir uhuvvetin var.

"Senden soruyorum: Türk milleti, yalnız yirmi ile kırk yaş ortasındaki gâfil ve heveskâr gençlerden ibâret midir? Hem, onların menfaati ve onların hakkında hamiyet-i milliyenin iktizâ ettiği hizmet, onların gafletini ziyâdeleştiren ve ahlâksızlıklara alıştıran ve menhiyâta teşcî eden frenkmeşrebâne terbiyede midir? (...)Hamiyet-i milliyeye bundan ibâret ise, ve terakkî ve saadet-i hayatiye bu ise; evet, sen böyle Türkçü isen ve böyle milliyetperver isen, ben o Türkçülükten kaçıyorum, sen de benden kaçabilirsin! Eğer zerre miktar hamiyet ve şuurun ve insafın varsa, şimdiki taksimâta bak, cevap ver. Şöyle ki: Türk Milleti denilen şu vatan evlâdı altı kasımdır: Birinci kısmı ehl-i salâhât ve takvâdir, ikinci kısmı musîbetzede ve hastalar tâifesidir, üçüncü kısmı ihtiyarlar sınıfıdır, dördüncü kısmı çocuklar tâifesidir, beşinci kısmı fakirler ve zaifler tâifesidir altıncı kısmı gençlerdir. Acaba bütün evvelki beş tâife Türk değiller mi? Hamiyet-i milliyeden hisseleri yok mu? Acaba altıncı tâifeye sarhoşçasına bir keyif vermek yolunda, o beş tâifeyi incitmek, keyfini kaçırmak, tesellîlerini kırmak hamiyet-i milliyeye midir, yoksa o millete düşmanlık mıdır? 'El hükmülil ekser' sırınca, eksere zarar dokunduran düşmandır; dost değildir."

"Eğer Türk milleti, yalnız altıncı tâife olan gençlerden ibâret olsa ve gençlikleri dâimî kalsa ve dünyadan başka yerleri bulunmasa, sizin Türkçülük perdesi altındaki firenkleşrebâne harekâtınız, hamiyet-i milliyeden sayılabilir. Benim gibi hayat-ı dünyeviye az ehemmiyet veren ve unsurîyet fikrini, firengî illeti gibi bir maraz telâkkî eden ve gençleri nâmeşrû keyif ve hevesâtan men'e çalışan ve başka memlekette dünyaya gelen bir adama, 'O Kürddür, arkasına düşmeyiniz' diyebilirdiniz ve demeye bir hak kazanabilirdiniz. Fakat, mâdem ki Türk nâmı altında olan şu vatan evlâdı, sâbikan beyân edildiği gibi altı kısım. Beş kısma zarar vermek ve keyiflerini kaçırmak, yalnız bir tek kısma muvakkat ve dünyevî ve âkıbeti meş'um bir keyif vermek, belki sarhoş etmek, elbette o Türk milletine dostluk değil, düşmanlıktır. Evet ben unsurca Türk sayılmıyorum; fakat Türklerin ehl-i takvâ tâifesine ve musîbetzedeler kısmına ve ihtiyarlar sınıfına ve çocuklar tâifesine ve zaifler ve fakirler zümresine bütün kuvvetimle ve kemâl-i iştiyakla müşfikâne ve uhuvvetkârâne çalışmışım ve çalışıyorum. Altıncı tâife olan gençler dahi, hayat-ı dünyeviyesini zehirlettirecek ve hayat-ı uhreviyesini mahvedecek ve bir saat gülmeye bedel bir sene ağlamayı netice veren harekât-ı nâmeşruâdan vazgeçirmek istiyorum."

"İşte bu beş tâife ki, Türk milletinin altı kısmından beş kısmıdır; menfaatlerine çalışıyoruz. Altıncı kısım ki, gençlerdir. Onların iyiliklerine karşı ciddî uhuvvetimiz var. Senin gibi mülhidlere karşı hiçbir cihetle dostluğumuz yok! Çünkü, ilhâda giren ve Türkün hakîki bütün mefâhir-i milliyesini taşıyan İslâmiyet milliyesinden çıkmak isteyen adamları Türk bilmiyoruz. Türk perdesi altına girmiş frenk telâkkî ediyoruz! Çünkü, yüz bin defa Türkçüyüz deyip dâvâ etseler, ehl-i hakîkati kandıramazlar. Zîrâ, fiilleri, harekâtları onların dâvâlarını tekzip ediyor."

"İşte ey frenkmeşrepler ve propagandanızla hakîki kardeşlerimi benden soğutmaya çalışan...! Bu millete menfaatiniz nedir? Birinci tâife olan ehl-i takvâ ve salâhâtın nûrunu söndürüyorsunuz. Merhamete ve timâr etmeye şâyan ikinci tâifesinin yaralarına zehir serpiyorsunuz. Ve hürmete çok lâyıf olan üçüncü tâifenin tesellîsini kırılıyorsunuz, ye's-i

mutlaka atıyorsunuz. Ve şefkate çok muhtaç olan dördüncü tâifenin bütün bütün kuvve-i mânevîyesini kırıyorsunuz ve hakîki insâniyetini söndürüyorsunuz. Ve muâvenet ve yardıma ve tesellîye çok muhtaç olan beşinci tâifenin ümitlerini, istimdatlarını akîm bırakıp, onların nazarında hayatı mevttten daha ziyâde dehşetli bir sûrete çeviriyorsunuz. İnkâza ve ayılmaya çok muhtaç olan altıncı tâifesine gençlik uykusu içinde öyle bir şarap içiriyorsunuz ki; o şarabın humarı pek elîm, pek dehşetlidir. Acaba bu mudur hamiyet-i milliyeniz ki, o hamiyet-i millîye uğruna çok mukaddesâtı fedâ ediyorsunuz. O Türkçülük menfaati, Türklere bu sûretle midir? Yüz bin def'a el'iyâzü billâh (Allah korusun). Asabiyet-i câhiliye, birbirine tesânüd edip yardım eden gaflet, dalâlet, riyâ ve zulmetten mürekkep bir mâcundu.”

Şimdi anladınız mı, Türklerin İslâm milleti vasfının zayıflatılarak, yanlışlar üzerine kurulu en doğru siyasi sistem Cumhuriyet'le (daha doğrusu Kemalizm'le) bünyesindeki Kürtleri dahi tutamamasının sebeplerini?

İLÂVE YAZI: FİKİR DÜKKÂNI DİLİNDEN TÜRKLER

Türklerin makbul olanlarına Semerkand Türkleri, Nizam-ı Âlem Türkleri ve Semavî Türkler denir. (Semavî Türkler ifadesi Savaş hocama aittir). Cumhuriyet ve Atatürk Türklüğü ile Tanrının Türkleri ehven Türklüktür.

Latin alfabesine Türk alfabesi, Latin harflerine Türk harfleri diyenler İslâm'ın mayasından ve hamurundan meydana gelmiş Türk değil, kıpkızıl Atatürkçü ve Kemalist Türk'tür.

Türkçe'nin mefahirini, ilmini ve izzetini Kur'ân dili ve elifbasında değil, Orhun Âbideleri'nde arayan Türkçülerin Türklüğü “posa”dır, uzak durunuz. Türkçe'nin irfanı Kur'ân'dadır, Orhun Âbideleri'nde değil.

“Türkler (nasıl bir Türklükse) tarih boyunca gittikleri her yerde ve en son Arap alfabesini ve dinini kabul ederek hep asimile olmuşlardır” diyen şizofren Türkçü-milliyetçilerin Türklüğüne maazallah bulaşmayınız.

M. Kemal'in, “Doğuşumdaki tek olağanüstülük, Türk olarak dünyaya gelmemdir” sözündeki Türklük, İslâm geçmişi redd-i miras eden pozitivist Türklüktür ki, Müslüman Türklükle uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. (Ali İLBEY-ilbeyali@hotmail.com)

4) ÇEŞİTLİ KAYNAKLARDA TÜRK'LER:

A) Tarihimizi daha iyi inceleyip, araştırdıkça bu örneklerin yüzlercesi ile karşılaşmak mümkündür. Birçok tarih, din ve felsefe kitabında, Arap ve Türk kaynaklarında Türk milleti için, "Milleti memduha, övülmüş millet" “İlâhi nusretle müeyyed, (Allah'ın yardımı ile kuvvetlendirdiği) millet," i'lay-ı kelimetullah ile muvazzaf (Allah isminin yüceltilmesi ile görevli) millet" tabirleri kullanılır. (Elmalılı Hamdi Yazır 1960) Abbasiler'den sonra İslâm'ın bayraktarlığını Selçuklu, Osmanlı devleti vs. ele almıştır ve bugüne kadar da gelmiştir. Dikkat ederseniz kardeşlerim, konu; “Türklük değil, Müslümanlık'tır. (Yani; ırkçılık, kafatascılık.. değil, İslâm'a, imana ve onları gönderen ve getirene.. hizmet ve bu yolda ölmektir. (Şehit olmaktır.) Fakat kılıcın kabzasında, hep Türk'ler var. (Yani; komuta, sevk ve irade.. pusula, hep Türk'lerde olacaktır.)

B) Kaçkarlı Mahmut, Divan-ı Lügati't Türk isimlieserinde, Buhara ve Nişabur hadis imamlarından şu hadis-i kutsiyi rivayet etmektedir. : “Ulu ve Aziz olan Allah, diyor ki; Benim, Türk ismini verdiğim ve Doğu'da yerleştirdiğim bir takım askerim vardır ki, her hangi bir kavme karşı gazaba gelecek olursam, o Türk askerimi; işte, o kavmin üstüne saldırtırım.”

C) Divan-ı Lügati't Türk: Türk dilinin toplu sözlüğü anlamına gelen bu yapıtı, 1072-1074 yılları arasında ve 11.yüzyılda Kaçkarlı Mahmut yazmıştır. Yapıtın yazılış amacı, Araplar'a Türkçe'yi öğretmek ve Türkçe'nin edebiyat dili olarak Arapça'dan üstün bir dil olduğunu kanıtlamaktadır. Arapça olarak yazılmış, 7500 Türkçe sözcüğün açıklaması yapılmıştır. Bir anlamda bu yapıt, Türkçe'nin ilk dilbilgisi kitabı olma özelliği taşır. (Kaynak: www.Videodersane.com) Ayrıca, Kaşgarlı Mahmud Divân-ı Lügati't-Türk'deki önsözüne şöyle başlar; “Esirgeyen, koruyan Allah'ın adıyla.. ve devam eder: "Allah'ın, devlet güneşini Türk burçlarından doğurmuş olduğunu ve Türkler'in ülkesi üzerinde, göklerin bütün dairelerini döndürmüş olduğunu gördüm. Allah, onlara Türk adını verdi. Ve yeryüzüne hâkim kıldı. Cihan imparatorları Türk ırkından çıktı. Dünya milletlerinin yuları Türklerin eline verildi. Türkler, Allah tarafından bütün kavimlere üstün kılındı. Hak'tan ayrılmayan Türkler, Allah tarafından; hak üzerine, kuvvetlendirildi. Türkler ile birlikte olan kavimler, aziz oldu. Böyle kavimler, Türkler tarafından her arzularına eriştirildi. Türkler, himayelerine aldıkları milletleri, kötülerin şerrinden korudular.Cihan hâkimi olan Türklere herkes muhtaçtır, onlara derdini dinletmek, bu suretle her türlü arzuya naili olabilmek için, Türkçe öğrenmek gerekir..” (Kaynak: www.Vikipedi ansiklopedisi)

D) EVLİYA ÇELEBİYE GÖRE: ORTA ASYADA'DAN ANADOLU'YA YAYILIŞ: Evliya Çelebiye göre, Ahmet Yasevi Hz.leri Diyarı Rum'a; (Anadolu'ya) önce Hacı Bektaş-ı Veli'yi ve daha sonrada O'na yardımcı olmak üzere Sarı Saltuk'u gönderir.

Yasevi'de meşhur tahta kılıcını kuşatarak, Rumeli'yi fethetmek üzere Dobruca'ya gönderip; Rumeli'nin, coğrafi ve manevi fethini de, böylece başlatır. Yahya Kemal ise, “Mâverâ'da Söyleniş” adlı şiirinin bir beyitinde;

Geldikti. Bir zaman Sarı Saltuk'la Asya'dan,

Bir, bir; diyar-ı Rum'a dağıldık.. Sakarya'dan. (Kaynak: Beşir Ayzavzoğlu,

Zaman 28-Şubat-2013)

5) DÜNYA'DA KONUSUNDA İSİM YAPMIŞ; saygın ve çok özel insanlardan bazılarının, Türkler hakkında olumlu olarak söyledikleri: Dünyada iki bilinmeyen vardır. Biri kutuplar, diğeri Türkler. Albert Sorel. Kılıcı insafsız bir beceriyle kullanan Türk'ün eli, yendiği insanların yarasını sarmakta da ustadır. Lord Byron Türkler kahramandırlar, dostlarına zarar vermezler. Yüce Türk milleti tuttuğu eli bırakmaz, sözünden dönmez, iyi ve kötü günlerde dostundan ayrılmaz. Böyle bir ulusla el ele vermek yeryüzünde her zorluğu yenmek için sonsuz bir güç ve yetenek kazanmak demektir. Comenius (Çek Bilgini) Türk'ün şefkat ve insaniyet duygusunu inkar mümkün değildir. Bu duygu insanı atalete sevk edip sefaleti artırmakla beraber, teşkilatı düzensiz bir toplumun bir derdine tek çare demektir. Türk ırkının soyluluğunu gösteren diğer duygular, yani en küçük iyiliklere karşı besledikleri minnet ve şükran duygusu, ölmüşlere karşı besledikleri minnet ve şükran duygusu, büyük bir nezaketle yapılan konukseverlik adeti ve hayvanlara saygı alışkanlığı gibi faziletlerin, inkârı da mümkün değildir. Edmondo De AMICIS Türkçeyi öğrenmek benim için büyük bir mutluluk oldu. Çünkü Türk'ü anlamak için, kendisiyle mutlaka tercümanlıktan konuşmalıdır. Tercüman, ışığı örten zevksiz bir perde oluyor. Gelland (Fransız Bilgini) Türklerin yalnız sonsuz bir cesareti değil, iradeleri sersemleştiren bir sihirbaz zekası vardır. İşte Türk, bu zekasıyla zafer kazanır, uygarlıklar yaratır ve insanlık dünyasında en şerefli hizmeti başarır. Zaten, Avrupa'nın yarısını; yüzyıllarca boyunduruk altına almak, başka türlü mümkün olamazdı. Çarnayev (Rus Komutan) Silahlı milletin en canlı

örneği, Bu; diyar köylüsünün orak, katibinin kalem ve hatta kadınlarının etek tutuşunda, silaha sarılış bir pençe kıvraklığı vardır. Türk ata biner gibi oturur, keşfe yollanan asker gibi uyanık yürür. Moltke Artık Türkler'le savaşmam. Onlar çok cesur ve iyi insanlar. Andreas Phitiades "Türk gibi ölüme gülerek bakan bir eri,(askeri) başka hiçbir ulusta bulamazsınız. Yalnız ona iyi bir komutan gerektir. " Mulman Türkler muhakkak ki, Avrupa tarihinin ve yakın Asya tarihinin bildiği, en halis efendi milletidir. Kayzerling "Türk milleti, iki bin yıldır profesyonel askerdir. Bütün Türklerin mesleği, askerliktir. Dünyanın hangi ordusuna sorarsanız sorun, Türk askerinin karşısında düşünmenin, hiç de kolay olmadığını veya olamayacağını size söyler." Donaldson Türk kadınlarının en büyük süsü, Türk oluşlarıdır. Onlar; süslenmek için elmas veya zümrüt takınmıyorlar, belki üzerlerinde taşıdıkları o taşları süslemiş ve kıymetlendirmiş oluyorlar. Çünkü her Türk kadını, canlı bir inci ve paha biçilmez bir pırlantadır. Lady Mary Wortley Montagu İnsanları yücelten iki büyük meziyet vardır: Erkeğin cesur kadının namuslu olması. Bu iki meziyetin yanında hem erkeği, hem kadını şereflendiren bir meziyet daha vardır. İcabında tereddütsüz canını feda edebilecek kadar vatanına bağlı olmak. İşte Türkler bu meziyetlere ve fazilete sahip kahramanlardır. Bundan dolayıdır ki Türkler öldürülebilir, lâkin mağlup edilemezler Napoleon Bonaparte Türk, asillerin asilidir. Yapma olmayan, gösterişi bulunmayan, bu pek yüce asalet; ona, tabiatın hediyesidir. Pierre Loti "Poltava'da esir oluyordum. Bu, benim için bir ölümdü, kurtuldum. Buğ nehri önünde tehlike daha kuvvetli olarak belirdi... gene kurtuldum. Fakat bugün esirim. Türklerin esiriyim. Denizin, ateşin ve suyun yapamadığını onlar yaptılar, beni esir ettiler. Ayağımda zincir yok. Zindan da değilim. Hürüm, istediğimi yapıyorum. Lakin gene esirim; şefkatin, cenabın, asaletin, nezaketin esiriyim. Türkler, beni işte bu elmas bağa sardılar." Demirbaş ŞARL Türklerden bahsediyorum... Düşmanına saldırırken amansız bir kasırgaya, korkunç bir denize ve insafsız bir yıldırıma benzeyen Türk; dost yanında ve silahsız düşman karşısında bir seher yelidir, berrak bir göldür. Gönül açan bu yeli yıldırma, göz kamaştıran bu gölü coşkun bir denize çevirmek, tabiatı da inciten bir gaflet olur." Tasso - İtalyan Şair. Eğer bir Türk devleti olmasaydı, mutlaka yaratmak gerekirdi. THIERS Savaşın zevkini almak isteyen herkes, Türklerle savaşmalıdır. (Towsend İngiliz Komutan) Bütün milletler arasında, en namuslu ve dostluk kurmada; tereddüt edilmeyecek olan, yalnızca Türklerdir. Henüz, yabancı tesiri altında kalmamış olan bir köye gidecek olursanız; gerçek misafirperverliğin ne demek olduğunu, orada görüp öğrenirsiniz. William Martin Türkler, Asya'nın güçlü ulusudur. Albert Sorel Türk askeri, cesurdur. Anavatanını sever ve onun için, gerekirse hiç çekinmeden canını feda eder. Albert Einstein Çanakkale'de, başarılı olmadık. Nasıl başarılı olurduk ki? Zira Türkler; yuvasına girilmiş aslanların hiddetiyle, cüret, cesaret ve kahramanlığı ile savaşıyorlardı. Böyle bir millet görmedim. Sir Julien Corbet Türk'ün güzel yüzünü, kuvvetli endamını, pırıltılı kostümünü, zarif tavırlarını, kibar gülüşünü, aslanca kükreğini fırçayla göstermek mümkündür. Fakat pek güç olan, Türkün özünü göstermektir. bu öz, ay ışığı gibi görülür.. fakat gösterilemez. Decamps (Fransız ressam) Türk toplumunda, kişisel nitelik ve değer dışında, hiçbir şeye önem verilmez. Baron Büsbek Türklerin doğrulukları ve namuslulukları ne kadar övülse yeridir. Charles Macfarlane Türkler kendilerini anlamayanlara, kim olursa olsun, kendilerini anlatmak yolunu biliyorlar. Onları bu yola niçin sürüklemeli. Antoine Galland Türkler'le dost ol, ama düşman olma. Gianni de Michelis Türklerin Avrupa dengesi için, gerekli bir unsur oldukları kesindir. Lord Beaconsfield Türk dilini incelerken, insan zekasının dilde başardığı büyük mucizeyi görürüz. Max Muller Tarih, Türkler'den çok şey öğrendi. Onların elinden çıkma öyle eserler var ki, bunlar Medeniyetin birer ziyetidir. Alman tarihçi HAMMER (Kaynak: 5. Madde aslı, star e-gazete fotoğraf galerisi'nden alınmıştır. 09 - Ağustos – 2012)

Önemli not: Yukarıdaki maddeler, ırkçılık ve kafataşçılık yapmak için yazılmamış ve hiçbir zaman da, bu iş için vesile edilemez. Çünkü, bu konudaki ölçüyü de yine İslâm koymuştur. "İslâm'da kavmiyetçilik-ırkçılık ve kafataşçılık yapmak, kesinlikle haram ve aşağıdaki hadis-i şeriflerden dolayı da yasaktır." Bu yazı ise, sadece TÜRK'lerin hakkında objektif bir durum tesbiti ve gerçeği dile getirmeden ibarettir.

1) "İrkçılığa (asabiyyeye) çağıran, Bizden değildir. İrkçilik için savaşan, Bizden değildir. İrkçilik üzere, asabiyye uğruna ölen Bizden değildir." (Müslim, İmâre 53, 57, hadis no: 1850; Ebû Dâvud, Edeb 121; İbn Mâce, Fiten 7, hadis no: 3948; Nesâî, Tahrim 27, 28)

2) "Asabiyet (kavmiyetçilik) dâvâsına kalkan, onu yaymaya çalışan, bu dâvâ yolunda mücâdeleye girişen Bizden değildir." (Ebû Dâvud, Edeb 112)

3) Vasîle bin el-Eskâ (r.a.) anlatıyor: "Ben; 'Yâ Rasûlallah! Adamın kendi kavmine bir zulüm üzerine yardım etmesi, asabiyetten (ırkçılıktan) mıdır?' diye sordum. Hz. Peygamber (s.a.s.): "Evet" buyurdu." (İbn Mâce, Fiten 7, hadis no: 3949; Ebû Dâvud, Edeb 121, hadis no: 5119; Ahmed bin Hanbel, 4/107, 160)

4) Rasûlullah (s.a.s.)'a soruldu: "Kişinin soyunu, sülâlesini (kavmini, ulusunu) sevmesi asabiyet (kavmiyetçilik, ırkçılık) sayılır mı? Hz. Peygamber şöyle cevap verdi: Hayır. Lâkin kişinin kavmine zulümde yardımcı olması asabiyettir/ kavmiyetçiliktir." (Ahmed bin Hanbel, 4/107, 160; İbn Mâce, Fiten 7, hadis no: 3949)

5) "Zulüm ve haksızlıkta kavmine yardıma kalkışan kişi, kuyuya düşmüş deveyi kuyruğundan tutup çıkarmaya çalışan gibidir." (Ebû Dâvud, Edeb 113, 121, hadis no: 5117)

6) "Kim; kâfir olan dokuz atasını, onlarla izzet ve şeref kazanmak düşüncesiyle sayarsa, cehennemde onların onuncusu olur." (Ahmed bin Hanbel, 5/128)

7) "Bir kısım insanlar vardır ki, cehennem kömüründen başka bir şey olmayan adamlarla iftihar ederler, övünürler. İşte bunlar; ya bu övünmeden vazgeçerler, ya da Allah nezdinde, pisliği burunlarıyla yuvarlayan pislik böceklerinden daha değersiz olurlar." (Ahmed bin Hanbel, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb 111)

8) "Aziz ve Celil olan Allah, sizden câhiliyye devrinin kabalığını ve babalarla övünmeyi gidermiştir. Mü' min olan, takvâ sahibidir. Kâfir olan ise şakîdir. Siz, Âdem'in çocuklarıdır. Âdem de topraktan yaratılmıştır. Bazı adamlar, (kâfir olarak ölen) kavimleriyle övünmeyi terketsinler. Çünkü onlar, cehennemden bir kömürdürler; yahut onlar, Allah indinde burnu ile pislik yuvarlayan pislik böceğinden daha aşağıdırlar." (Ebû Dâvud, Edeb 120, hadis no: 5116)

9) "Müslüman cemaatten ayrılan ve itaat yolunu terketmiş olarak ölen kimsenin ölümü, câhiliyye ölümüdür. Ümmetime karşı harekete geçerek mü'minin imanına saygı duymaksızın ve sözleşmeli bulunduğu kimseye karşı olan ahbine vefâ göstermeksizin suçlusuyla suçsuzuyla bütün ümmetimi vurmaya kalkışan kimse Benim ümmetimden değildir. Asabiyet/ırkçılık duygusuyla öfkelenen, asabiyet uğruna savaşırken yahut ırkçılık dâvâsı güderken körü körüne açılmış bir

bayrak altında ölen kasenin ölümü câhiliyye ölümüdür.” (Müslim, İmâre 57; Nesâî, Tahrim 27; İbn Mâce, Fiten 7; Ahmed bin Hanbel, 2/306, 488.

10) “Kim; hevâsına uyarak bâtil yolda cenkeder, kavmiyetçiliğe (asabiyet) çağrıda bulunur veya kavmiyetçiliğin sevkiyle, öfke ve tehevüre kapılırsa, câhiliyye ölümü üzere (kâfir olarak) ölür.” (İbn Mâce, Fiten 7)

11) “Bir kimseyi ameli geri bırakmışsa, nesebi, soyu onu kurtaramaz, yükseltemez, ilerletemez.” (İbn Mâce, Mukaddime 17, hadis no: 225)

12) “Allah indinde en şerefliiniz, takvâca en ileri olanınızdır. Arabın Arap olmayan (acem) üzerine bir üstünlüğü yoktur. Arap olmayanın da Arap üzerine bir üstünlüğü yoktur. Siyah derili olanın beyaz derili üzerine bir üstünlüğü yoktur, beyazın da siyah derili üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük sadece takvâ iledir.” (Cem'u'l-Fevâid, 1/510, hadis no: 3632)

13) (alıntı) Ali Ferşadoğlu, 23 Mayıs 2013. Yeni Asya gazetesindeki köşe yazısında “Asabiyetin, ırk üstünlüğü iddiasının kökeni”

hakkında diyor ki; Enaniyetten (ego, benlik) kaynaklanan, başkasını yutmakla beslenen “ırkçılık, etnik kökeniyle üstünlük taslama, milliyetçilik”; cahiliye dönemi değerler sistemine, “kabile örfü” ve “asabiyete” dayanır. Cahiliye döneminde de, üstünlük; san’at, üretim ve insanî değerlerde değil; soy, sop, kabile, zenginlik, ırk, renk ve kuvvette aranırdı. Kabile örfünün

uç ana maddesi vardır:

A) Kabilde düzen kurmak ve yaşatmak.

B) Kabile düzenine, örfüne kayıtsız-şartsız bağlılık.

C) Diğer kabilelerle yapılan anlaşmalara itaat.

Peygamberimizi; (asm) çok seven, koruyan, kollayan Ebû Talib’in makbul bir iman getirmemesinin bir sebebi; kavmine, atalarına, kabilesine, âdet, örf ve geleneklerine aşırı derecede bağlılığı idi. Peygamberimizi (asm) öven sözleri üzerine, müşriklerin “Abdümttalib’in milletinden, dininden yüz mü çevireceksin!” baskısına karşılık, “O (kendisi için), Abdümttalib’in dini üzeredir” demişti. (Peygamberimizin Hayatı, Mehmet Oğuz Reha Umurca, Yeni Asya Neşriyat, s. 614.)

Asabiyet, ırk üstünlük iddiası; soy-sop övgüsünün kaynağı, enaniyet, benlik, egodur. Bediüzzaman “Nevin enâniyeti de bir asabiyet-i neviye ve milliye cihetiyle o enâniyete kuvvet verip, o ene, o enâniyet-i neviyeye istinat ederek, şeytan gibi, Sâni-i Zülcelâl’in evâmirine karşı mübâreze eder” der. (Sözler, 30. Söz) Yani, milliyetçilik, “ene” ağacının acı meyvesidir ve şeytanî bir vasıftır. Şeytan, Allah’ın, kendisini ateşten, Adem’i (as) ise topraktan yarattığını, dolayısıyla kendisinin daha hayırlı ve üstün olduğunu iddia ederek ona secde ile saygı göstermedi. (Tâhâ Sûresi, 116., Bakara Sûresi, 34.)

Evet, ırkçılıkta, milliyetçilikte şeytânî, menhus bir lezzet var. Bir kere kendini yüceltir, diğer etnik kökenden gelenleri ötekileştirir, onları yutarak beslenir, haksızlık ve zulme sebep olur. Dolayısıyla İslâmiyetçe reddedilmiştir. Hadislerde de asabiyet, ırkçılık yerilmiştir! (Ebû Dâvûd, Edep: 113.; Kütüb-i Sitte, Hadis No: 1729.)

Yine Bediüzzaman’ın tesbitiyle, menfî milliyetçiler, milliyeti “mâbud ittihaz edecek” dereceye getirmişlerdir: “Asabiyet-i cahiliye, birbirine tesanüt edip yardım eden gaflet, dalâlet, riya ve zulmetten mürekkep bir mâcundur. Bunun için milliyetçiler, milliyeti mâbud ittihaz ediyorlar. Hamiyet-i İslâmiye ise, nur-u imandan in’ikâs edip dalgalanan bir ziyadır.” (Mesnevî-i Nuriye, Zeylû’l-Hubâb, s. 96)

Ve son bir küçük anektod: Gene D. Matlock adında bir Amerikalı araştırmacı/yazar, Temmuz ayında Hermes Yayınları tarafından Türkçe olarak da basılan “Ey Dünya İnsanları Hepiniz Türksünüz (Kayıp Bir Uygarlığın Sırları, Dünyayı Nasıl Değiştirebilir) adlı bir kitap yazdı. Matlock, bu kitabında; “ilk insanların Türk’lerle başlayıp daha sonra bütün Dünya’ya dağıldığını, ilk konuşulan dilin Türkçe olduğunu, bilimin, felsefe ve dinin.. yine Türk’lerden doğduğunu” yaptığı uzun araştırmalar sonunda belgeleri ile açıklıyor. Kaynak: Mailce.com tarih: 01, 5th, 2013 (01-05-2013)

6) TÜRK DÜŞMANLARININ GÖZÜNDEN TÜRK’LER: Allah, (C.C.) Şeytan’ı hiç yoktan ve de mecbur değil iken, yaratıp yaşattığı ve Zat’ıyla da, konuşma gibi üstün bir nimet bahsettiği halde; Şeytan Yaraticısı’nın emrine karşı gelerek, O’nun emrine karşı isyan etmiş ve Kıyamet’e kadar da, insanoğlunun yoluna çıkarak, onları azdirması için mühlet almıştır. İşte Şeytan ile başlayan ve Şeytan’ın çocukları, cinler ve şeytanlaşmış insanlarla devam eden “İSYAN SÜRECİ GÜNÜMÜZE KADAR SÜRÜP GELİRKEN, TARİHİN EN BÜYÜK İHANETİ OLARAK; TÜRK’LERE DE HER ALANDA YAPILMIŞ VE ÜSTELİK NE YAZIK Kİ, BİR DE YAPILAN BU TÜRK DÜŞMANLIĞI İLE ÖVÜNÜLMÜŞTÜR.”

İşte Türk bu düşmanlığının, yakın tarihdeki kökleri 1200’lü yıllara, yani Türklerin Rumeli’ye geçmeleri ile başlar gibi görünse de; esasen Selçuklular’ın Anadolu’yu fethiyle başlar. Papa II. Urban’ın Bizans’a yardım için bütün Hıristiyan dünyasını, Türklere karşı bir savaşa çağırmasına ve sonuçta da, Haçlı Seferlerine kadar gider... Kelime mânâsı olarak Türk düşmanlığı, Türk karşıtlığı ya da Türk fobisi veya Anti-Turkizm olarak seslendirilir. Bu kelime; Türklere, Türk kültürüne, Osmanlı İmparatorluğu’na, Türkiye Cumhuriyeti’ne ve de Türk halklarına kısaca TÜRK kelimesine karşı olarak, “TÜRK’e DÜŞMAN” olmak anlamına gelir. Bu düşmanlık, o kadar ileri gitmiştir ve geniş bir altyapıya kavuşturulmuştur ki; Türk düşmanlığıyla ilgili olarak 16. yüzyılda Avrupa ülkelerinde, çoğunluğu Alman kaynaklı 2500 yakın kitap basılmıştır. Bu kitapların içeriği ise özellikle; “kan içen, kan döken ve kana susamış cani Türk” imajı kundakdaki bebeklein ninnisine kadar yerleştirilmiş, Viyana’nın kuşatılması ve Toronto’ya çıkış ile zirveye varmıştır. Başlangıcını korku fobisinin belirlediği Türk düşmanlığına, VİKİPEDİ Ansiklopedisinden sadece birkaç misal verecek olursak;

1) “Dünyada yaş ve cinsiyet ayırımı yapmadan; çocuk, yaşlı, hasta, din adamı ayırımı yapmadan herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur.” Viyana piskoposu Johann Faber (1478 - 1541)

2) Martin Luther ve Philipp Melanchthon, Türk’lere “KIZIL YAHUDİ’ler diyecek kadar ileri gitmişlerdir. Buna dayanak olarak da, Türk’lerde ve Yahudi’lerde ortak gelenek olan erkek çocukları sünnet ettirme ve başa fes takma.. gibi, diğer ortak adet ve görenekleri göstermiştir. Kızıl benzetmesini de Türk’lerin adeta bir “kan tazısı” gibi katleden ve çok iyi savaşan bir millet olmasına bağlamıştır.

3) Martin Luther, Türkleri papalık makamı ile kilisedeki yolsuzluk ve bizzatıya karşı Hristiyan Tanrı'nın bir cezası olarak görmüştür. 1518'de, 95 Tez'ini açıkladığında, Martin Luther, Tanrı'nın Hristiyanları veba, savaş, ve depremlerle cezalandırması gibi bu sefer de Türkleri yollayarak cezalandırdığını iddia etmiştir. Papa Leo X buna karşılık olarak Luther'i kiliseden atmakla tehdit etmiş, o'nu Türklere karşı verilen kapitülasyonları savunmakla ve Türklerin avukatlığını yapmakla suçlamıştır.

4) Bazı Hıristiyan ilahiyatçılarına göre ise, Türk kelimesi "torquere"den (torture= işkence) gelmektedir. Bir diğer popüler teoriye göre ise Türkler, zalim bir ırk kabul edilen İskitler ile aynı ırktandır.

5) Avrupa'da Türklere karşı olan bu olumsuz imajın sorumlusu biraz da "Kürt-Türk hikâyeleri"dir. Bu hikâyelerde Kürt-Türk karışımı, insan yiyen, yarı insan (Türk) yarı ise kurt, kurt kafası ve kuyruğu olan gerisi insan biçinde bir yaratığı bir varlığı benzediği iddia edilir. Askeri güç ve acımasızlık, Türk'lerin kökeni hakkında yapılan bu iddialarda defalarca tekrar eden bir özelliktir.

6) İsveç'te geçmişte Türk'ler, Hristiyanlığın ana düşmanı olarak gösterilirdi. Buna örnek olarak Erland Dryselius tarafından yazılan ve 1694'te basılan "Luna Turcica eller Turkeske måne, anwissjandes lika som uti en spegel det Mahometiske vanskelige regementet, fördeltes uti fyra qvarter eller böcker" (Muhammed'in dört parçaya ve kitaba bölünmüş olan tehlikeli kanununu ayna gibi yansıtan Türk hilali) adlı kitap verilebilir. Dini törenlerinde, Türk'lerin nasıl fethettikleri yerleri sistematik olarak yakıp yıktığı, Türklerin acımasızlığı ve kana susamışlığı hakkında vaazlar verilirdi. İsveç'te 1795 yılında yazılan ve okullarda okutulan bir kitapta İslam "Büyük düzenbaz Muhammed tarafından uydurulan, günümüzde Türklerin tamamen kabul ettiği sahte din" olarak tarif edilmişti.

6) 19. yüzyıl sonlarında William Gladstone Türko fobiyi Britanya politikasında Osmanlı İmparatorluğu'na karşı bir politika değişikliği olarak ortaya atmıştır. Gladstone, Osmanlı yönetimindeki Bulgarlar hakkında 5 Eylül 1876 tarihinde basılan, Bulgarian Horrors and the Question of the East, başlıklı 64 sayfalık bir broşür kaleme aldı ve Türklerin Dünya'dan tasfiye edilmesi gerekliliğini anlattı. Gladstone'a göre Türkler, "insanlığın, dev bir insanlık dışı örneği"dir. "Türk hükümeti" olarak adlandırdığı Osmanlı hükümeti için ise, "hiçbir hükümetin işlemediği kadar günah işlemiş, hiçbir hükümet onun kadar günahkârlığa saplanmamış, hiçbiri onun kadar değişime kapalı olmamıştır" dedi.

7) Günümüzden son bir misale gelecek olursak, David S. Goyer imzalı 2013 tarihli A.B.D. yapımı ve İtalya'yada geçen bir hikâye de, Leonardo Da Vinci'nin gençliğinin konu alındığı bir dizinin 6'ncı bölümünün büyük bir kısmında Osmanlı, Türkler ve Fatih Sultan Mehmet işlendi. Tarihteki adıyla "Kazıklı Voyvoda" ve "Drakula" olarak bilinen, esir aldığı Osmanlı askerlerini kazıklara çakarak işkenceyle öldürmesiyle anılan Eflak Voyvodası III. Vlad, Türkler, Osmanlı ve Fatih Sultan Mehmet hakkında söyledikleriyle diziyeye damgasını vurdu.

Dizide, Leonardo Da Vinci esir tutulan Osmanlı imparatorluğunda görevli bir Habeşli'yi kurtarmak için, Voyvoda'yı ziyarete gidiyor.. Da Vinci'yi ormanlık bir alanda karşılayan Kazıklı Voyvoda, daha ilk dakikalardan itibaren Türkler hakkında konuşup nefretini dile getirmeye başlayarak, "Tanrının insanlığın başına açtığı bir sürü sorun vardır; depremler, volkanlar, salgınlar ve kanserler. Ama bunlardan daha kötüsü, başımıza Türkleri ve Tatarlar'ı salmış..." ifadesini kullandı. (Basın)

Çeşitli ülkelerdeki Türk karşıtı deyim ve atasözleri

Dünya'nın pek çok ülkesinde, Türk'ler ve Türkî halklar ile ilgili ırkçı deyimlere de rastlanır: Şöyleki;

- Almanca'da: "Bodrumda ölü bir Türk yatıyor, Alman'lar yine Türk'lerden hızlıydılar" şeklinde bir deyim vardır.
 - Avusturya'da: Hava çoktan karardığında, Türkler geliyor. Türkler geliyor." diye tekerleme söylediği duyulabilir.
 - Ermenicede: Türk sözü hâlâ genel olarak birinin aptallığını sorgulamak için kullanılır: Sen Türk müsün? Aynı zamanda bir kirli düzensiz evi ima etmek için kullanılır: "Bir Türkün evine benziyor?"
 - Farsça'da: Türk-i hâr (eşek Türk) tabiri, bir Türk halkı olan Azerbaycan'lılara karşı kullanılan aşağılayıcı bir sözdür.
 - Fransızca'da: Tam bir Türk vb.ifadeler, meşhur deyimlerde kaba ve acımasız insanları belirtmek için kullanılırdı.
 - İspanyolca'da: Bir İspanyol biriyle ilgili küçük düşürücü bir yorum yapmak istediğinde "TÜRKO" derdi.
 - İtalyanca'da: "Türk gibi küfretmek ve Türk gibi pis kokmak" deyimleri sıklıkla kullanılır. En kötü şöhretli İtalyanca deyim (manşetlerde de, sıkça kullanılan) yakın bir tehlikeyi belirtmek amacıyla, "Anneciğim, Türkler geliyor!.." deyimidir. Ayrıca İtalyanlar, "Türk gibi sigara içmek" deyimini de sık sık kullanırlar. Almanca ve Sırpça'da da, Türk gibi sigara içmek" anlamına gelen çeşitli deyimler vardır.
 - Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nde: Askerlere uygun adım yürüme eğitimi verilirken söylenen, "En iyi Türk, ölü Türk" sloganı, 2008 yılında hükümet tarafından alınan bir kararla yasaklandı.
 - Norveççe'de: "Bir Türk kadar kızgın" şeklinde bir deyim vardır.
 - İsveççe'de: XII. Karl'ın yanında İsveç'e giden Türk askerlere yerli halk tarafından, "Köpek Türkler" adı verildi.
 - Rusça'da: "İstenmeyen misafir, Tatar'dan kötüdür." şeklinde bir deyim vardır.
 - Yunanca'da: "Öfkesi, onu Türk haline getirdi" deyimini, aşırı öfkelenen birini tarif etmekte kullanılır...
- (Ve İnternette alıntı bir yazı ile bu şiirin giriş yazısına son verelim.)

HZ. HÜSEYİN'İN TÜRK MİLLETİNE DUASI

İslam tarihinin en acı hadisesi hiç şüphesiz ki Kerbela olayıdır. Bundan 1331 sene evvel; iktidar hırsı yüzünden gözünü görmez, kulağını duymaz olan kalbi katranlaşmış Yezid, başlarında Peygamberin (s.a.v.) Torunu Hz. Hüseyin'in bulunduğu topluluğu, bir yudum suya hasret bırakarak şehit etmiştir.

Elim Kerbela olayının vuku bulduğu 680 yılında, yeni yurtlar arama (Kızılma) derdiyle Türkistan sahasından çıkarak Arap Yarımadasına inen ve İslam'la yeni yeni tanışan Türk Akıncıları, Arapların savaşaacağı haberini alırlar ve muhkem bir mevkiden hadiseyi takip ederler. Binlerce kişilik ordusuyla Yezid, 70 kişilik Hz.Hüseyin ve kandaşlarını çepeçevre sarmıştır. Türk Atlıları anlarlar ki; güçlüyle-zayıf, çoklukla-azlık, zalimle-mazlum karşı karşıyadır. Bir tarafta koskoca Emevi Ordusu diğer tarafta Peygamber torunu ve musayipleri, yol arkadaşları... Taraf olma gereği hissedeler ve saflarını belirlerler. Ne asabiye ne mensubiyete bakarlar taraf olurken. Güç dengesine bakarlar ve Türk Olmanın gereğidir

deyip, mazlumdan yana saf tutarlar.

Takvimler Muharrem ayının 9'unu gösterirken yedi Türk Akıncısı bu bela meydanından Hz.Hüseyin'i almak üzere binerler atlarına. Hz.Hüseyin susuzluktan tükenmek üzeredir Türk Yiğitlerini karşısında gördüğünde. "Sizi Azerbaycan'a götürelim" teklifini tereddütsüz reddeder. Çünkü bu yola dönmek üzere çıkmıştır ve şahadeti kovalayacaktır. Ancak gelen yiğitlerden bir isteği olur Peygamber Torununun. "Oğlum Zeynel Abidin" der "çok hasta, alın götürün Onu buradan, size emanettir."

Yedi Türk akıncısı yanlarına Zeynel Abidin'i de alarak yıldırım gibi yol alırlar Emevi Ordusunun barikatını yarak. Hz. Peygamberin sevgili torunu, Allah'ın Aslan'ı Âlimler Şahı Hz.Ali'nin oğlu Hz. Hüseyin ellerini Arş-ı A'la'ya kaldırır ve "YARABBİ BU YEDİ YİĞİDE, YEDİ DEVLET NASİP EYLE.." diye dua eder.

Zaten bu olaydan sonraki gün Hz.Hüseyin ve yol arkadaşları şehit edilerek Rahmet-i Rahman'a kavuşmuşlardır. Bu yiğitler, Türkistan sahasında gözleri gibi baktıkları Zeynel Abidin'i, kargaşa ortamının durulduğundan emin oldukları ve emanete hanel gelmeyeceğini anladıklarında Mekke'ye geri götürmüşlerdir.

Bugün Türkistan sahasından Balkanlara uzanan coğrafyada hür ve bağımsız yedi Türk Devleti mevcuttur. İşte bu yedi devletin yedi bayrağı, Hz.Hüseyin'in duasının kabulünün delili olarak semalarda dalgalanmaktadır.

Bağımsız Türk yurtlarını düşününce elbette Esir Türk illerini de düşünmeden edemedim. Hz. Hüseyin'in duası, Bağımsız Türk Devletleri ve esir Türk Yurtlarını düşününce aklıma Oğuz Kaan'ın Türklük duası geldi. Yazımı ZÜLKANEYN A.S'ın (Oğuz Han) duasının son bölümüyle bitireyim istedim: "Ulu Tanrı! Güzel Tanrı! Gök Tanrı! TÜRKÇE konuşulan, TÜRK'e yurtluk etmiş olan yerleri kıyamete kadar TÜRK'ün hükmü altında bırak!

Türkler hakkındaki yukarıdaki özet bilgiden sonra, benim Türkler hakkında düşündüklerime gelince; Türklerin sembolü olan bayrağı, yani "TÜRK BAYRAĞI" ile ve sadece ilk mısrasını bilgini Oktan Keleş'ten esinlendiğim, bir şiir ile açıklamaya çalıştım. TBAYRAK aklıma aşağıda derlediğim ve aslı bana ait olmayan, şu demeçler geldi. Ben de, bunları okuduktan sonra; aşka gelip, Türk milletinin sembolü olan "ALBAYRAK" hakkında aşağıdaki şiiri yazdım. Ne Siz bu Bu Aşağıdaki Türk bayrağı hakkındaki görüşlerime, sizler ne dersiniz? Sizler de, benim ile aynı fikirde misiniz?.. Yoksa sizler, ayrı bir "TESBİH!.." mi çekersiniz?..

Ş U T Ü R K Ü N B A Y R A Ğ I

surprizsite.com/SON ŞİİRLER/şiir no: 29 - 24-085-2012

Bir mucize gibi!.. Hem yazılış harfleri, hem de ebcedi aynı,
Adı, HİLÂL'dir, sanki; fizik âlemdeki, Allah'ın bir mecazi;
Üstünde, "tesadüfen, bir araya gelmemiştir.." YILDIZ'ı, AY'ı,
Dünya tarihinin, ahengi ve fihristidir.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

Cennetin Kapısında, RABB ve RESÛL'ün ismi beraber bulunur,
AY ve YILDIZ'da; bu bayrağın üstünde, her zaman birlikte durur;
Yıldız ve AY mağrurdur. Çünkü ismi, Kur'an'da tazimle okunur,
ilâhi bir lütûf sergiler, Ay ve yıldızlı.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

Rahman'ımız, bir yıldızın doğma ve batma sırrına yemin eder,
Ay-yıldız, ilk ve son, hükümran olacak devleti temsil eder;
Bayrağın "AL" rengi, akan şehit kanının yerini ilân eder;
Fizik âlemi, metafizik âleme bağlar.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

O'na hûşu ve edep ile bakıp, sakın saygıda kusur etme,
O Rabb'imizin izniyle burçlarda dalgalanır.. sonunu, dert etme;
Gölgesi; Arz'ı kaplar, düşkünü kucaklar..O'nu bırakıp gitme,
"Hz. Mehdi'yi ve İsa'yı" da, karşılar.. şu, TÜRK'ün BAYRAĞI!..

O, gönlerde dalgalandığı; ilk günden, son güne kadar.. hep HÜR'dür,
Oğuz Kağan'dan, Kıyamet'e kadar.. tüm mazlûmların sembolüdür;
Zaman; O'na sahip çıkarak, uğruna şehit olmanın günüdür,
EZELden, EBED'e kadar.. ne çok sırlar saklar, şu TÜRK'ün BAYRAĞI!..
24-08-2012 SAAT: 03:45 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944470/su-turkun-bayragi.html>

Biz geleceğiz

Hemen hemen herkesin, her konuda kişinin; akli, bilgisi, tecrübesi, gücü ve kuvveti.. ile orantılı olarak bir planı ve bir programı vardır. Milletler ve devletlerin de, her konuda olduğu gibi; komşuları konusunda da, onları ortadan kaldırarak; o komşunun bütün mal varlığını, ele geçirmek isterler. Aynen, gözü doymaz insanlar gibi.. (İşte, gözünü toprak doyursun.. tabiri de, böyle insanlar için kullanılır.) Gözleri, toprakla da bir türlü doymayan devletler ise; komşularının topraklarını işgal ettikçe, daha da semirip kuvvetlenerek.. etrafları ve hatta bütün Dünya için bir tehdit unsuru haline gelirler. İşte bunlardan; İngiliz'ler kaypak siyasetle, Fransız'lar kalleşçe, Alman'lar disiplin ve zekâlarıyla, Yunanlı'lar Türk düşmanlarının doldurmasına gelmesiyle, Rus'lar soğuk güçleri ve sıcak denize kavuşma hayalleriyle, A.B.D. içindeki zengin ve siyonist Yahudileri ile ve en çok da, İsrail ise A.B.D.nin desteği ve Şeytanın yönlendirmesiyle.. devamlı Dünya'ya meydan okurlar... Allah'ın kanun ve kurallarına; hiç, ama hiç aldırılmazlar.

Türk'lere gelince, bırakın en zayıf zamanını; en güçlü zamanlarında dahi, ZULÜM YAPMADIKLARINI, bugün Dünya'nın en zulümkâr milleti olan İsrail tarafından dahi teslim edilmektedir. Çünkü; yukarıdaki 29 no.lu şiirin içinde ve tanıtım yazısında da

olduğu gibi, Türk'ler; kendilerine özel olarak yaratılış hasletlerinden v.b. dolayı, zamanın belli dilimlerinde tarih sahnesine çıkararak,

Dünya'ya nizam vermek için, Allah'ın özel olarak yarattığı, sahip çıktığı ve bu iş için görevlendirdiği bir millettir. Dünya milletlerinin hep Türk'ler için, imha ve saf dışı planları vardır. Fakat, bu imha ve saf dışı bırakma işini, hiçbir zaman da başaramazlar. Çünkü, kendilerin bir planı ve programı olduğu gibi; Allah'ın da ilâhi bir planı ve programı vardır ve bu, "İLÂHÎ PLAN" çok yakın bir tarihte ve Hz. Mehdi liderliğinde, yine gündeme girmek üzeredir. Yine Türk Milleti'ne büyük bir görev düşmek ve TARİH tekerrür ederek bir defa daha tekrarlamak üzeredir...

Ey, Türk!.. İrkçilik ve kafatasçılık, belâ ve fitnesine düşmeden, bu milletin şanını ve şerefini.. de düşürmeden ve Şeytan ile nefsinini hilelerine de kapılmadan; daha fazla gafil olarak uyuma, haydi uyan artık.

. Uyan, Çünkü; "KUTSAL GÖREV, YİNE KAPIDA. SENİ VE SENİN GÜÇLÜ BİLEĞİNİ, SARSILMAZ YÜREĞİNİ VE İHLÂSLA ALLAH!A İMANININ MÜKÂFATINI.. SANA SUNMAK ÜZERE BEKLİYOR. SENİN, HASLET VE ERDEMLERİNE, GÜÇ VE CESARETİNE.. ÇOK AÇ VE DE ÇOK AMA ÇOK, MUHTAÇ...

B İ Z G E L E C E Ğ İ Z

surprizsite.com/Son şiirler/ ŞİİR NO: 32 *** 01-09-2012

Yepyeni bir Dünya'yı, biz kuracağız,
Bunun yapmak için, el-ele olacağız;
Karşımıza Himalya dağları dikilse,
Yine de, tek bir yürek olup atacağız.
Kaybedilmiş nesilleri kurtaracağız,
Cennetasa bir BAHAR'a kavuşacağız...

Hiç kimse, aç ve açıkta kalmasın diye,
El uzatacağız, tüm öksüz ve yetime;
Geride kalmamalı, tek bir canlı bile,
Kavuşursak eğer, böyle bir üst bilince.
O gün, asla karşı durulamaz bir güçle,
Arz'ı, İslâm boyasıyla boyayacağız..

"KIŞ'TA GELEN!"in, müjdelediği "BAHAR'a!"
"GÖZYAŞLARI!" ile kavuşulan, o YAZ'a!"
KARLI DAĞ'ları da, bir bir fetheden "Haz'za!"
Gel, bu nurdan hissene al.. çekilme naza.
İlahi yardım var, yapılan her niyaza,
Cennet-i Alâ Dünya'da, buluşacağız...

"BEŞİNCİ MEVSİM!"de açan, nadir ÇİÇEĞİZ,
Alem'e, Türkçe dili'ni söktüreceğiz;
Mehdi'nin tasından, billûr su içeceğiz,
Süfyan ve Deccal'in hakkından geleceğiz.
Tüm Nizam-ı Alem'i de düzeltereğiz,
Zalimin zulmüne de, biz son vereceğiz...
04-09 2012 / SAAT: 05:15 / Konak-İZMİR,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/945102/biz-gelecegiz.html>

Su kar ve göz

Gerek Dünya'nın ve gerekse insanın bedeninin, yüzde yetmişinden fazlasını "SU" teşkil eder. Bilimsel tesbitlere göre, ilk canlı hayat ve ilk hücreler; SU'dan başlamış, su ile hayat bulmuş, su ile beslenmiş ve su ile sevişmiş.. o günden beri de, bu ilâhi AŞK devam etmektedir...

Kar, suyun soğuktan dolayı büründüğü ilk ve en yumuşak katı şekli olup; sıfır dereceden daha aşağı soğuklarda, ortaya çıkar. Rüzgarla savrulur tipiyse, çok fazla soğuklarda ise en sert şeklini alıp, kristal buz haline döner... Yani suyun, çok soğuktan; kendisini bir çeşit koruma mekanizmasına da, buz denir.

Göze gelince; Allah (C.C.)ın, SEMİ İSMİ ŞERİFİNİN VE SIFATININ, canlı mahlûkattaki bir izdüşümü ve sembolik tecellisidir. Canlılar göz ile bakar, göz ile görerek ihtiyaçlarını giderirler. İnsanların ise, büyük bir kısmı; gözlerini sadece içgüdüsel olarak "BAKMAK"ta kullanıp, sadece aval-aval bakarlar. Küçük bir kısmı ise, gözleriyle hem bakar ve hem de, basiretini de devreye sokarak; ayet-i kerimelerin emri gereği, "kendini, çevresini ve Kâinat'ı" temaşa etmek için kullanır.. Kâinatı, mahlûkatı ve kendi kendilerini, bekma değil "GÖRME İŞLEMİNİ" yerine getirirler. Göz; fiziksel olarak bir organ ve enerji değeri itibariyle ise; bir "NUR"dur. (Nur; ibadet sırasında da çıkardığımız, pozitif bir çeşit enerjidir.) Aşağıda ise, yukarıda sayıp sıraladığımız; SU, KAR VE GÖZ"ün bir dansını, bir kombinasyonunu ve bir halitasını; bir şiir formu içinde sunmaya çalıştım. Siz de, bana katılır ve benim ile beraber, biraz tefekkür edip, biraz felsefe yapmaya ve su, kar ve göze bir de bu açıdan bakmaya ne dersiniz?

Haydi rastgele...

S U, K A R V E G Ö Z

surprizsite.com ** SON ŞİİRLER
ŞİİR NO: 42 29-10-2012

SU hayattır. Bütün canlıları; hem besler, hem doyurur,
KAR soğuktur. Yel'e dayanamaz, tipi olur savrulur...
GÖZ mânâdır. Gönülden, gönüle.. girer, çıkar dost olur,
İman ile bakmayan göz, kin ve hasedinden kavrulur...

Su gevşektir. İçine girdiği her mahlûkat canlanır,
Kar tane tanedir. Dayanamaz, sıcak görünce erir;
Göz hırsızdır. Gördüğünü, aklın varyant'ına gönderir,
Firasetle bakmayan gözün, beyni; neyi, nasıl görür!?!..

Su renksizdir. Girdiği maddenin, renk ve şeklini alır,
Kar beyazdır. Yağmış olduğu yerler, onunla ak'lanır;
Göz mânâdır. Çünkü, gördüğü alemlere şaşır kalır,
Firasetle bakan göz; hem her şeyi görür, hem nurlanır.
12-11-2012 SAAT: 18:50 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/946118/su-kar-ve-goz.html>

Mayalar ve dualar

Osmanlı; daha gün yüzüne çıkmadan (devleti kurulmadan) evvel, aslı süt olan yoğurdun, önceden mayalanarak yoğurt olması gibi; Şeyh Edebali'nin, hem duaları ve hem de; Osmanlı'nın soyunu, daha en başında ve de adeta yukarıdaki yoğurt örneğinde ve ayrıca da, Resulullah (s.a.v.)'ın soyunun, bir kadın tarafından sürdürülmesinde olduğu gibi, sanki; Kayı Boyu'nu, yeni bir İslâm imparatorlunağa doğru mayalamak için.. kızı Malhatun'u; Osman Bey'le evlendirerek, çifte mayalama yapmış ve yaptığı duaların ve de temiz ve mübarek soyunun devamı; ANADOLU'yu ebedi, önyasya'da ise altı asır sürecek ve üç kıtada at oynatıp, Akdeniz'i bir göl yapıp, İslâm'a hizmet adına benzersiz bir başarıya imza atmıştır. Aradan asırlar geçip de, tarih; huyu gereği bir defa daha tekrar ve tekerrür edince; Şeyh Edebali misalinde olduğu gibi, Soy'u ile olmasa da; duaları, gözyaşları ve hizmetleriyle.. yine bir büyük Zat-ı Muhterem'in, benzersiz bir çile ve ıstırap timsalinin, yine büyük bir ilim ve edep ehlinin ve de GÜL'ünün son neslin sembolü olan ve kendi ifadesi ile de sadece "DÜZ BİR İNSAN!"'ın, insan ötesi çabaları ile YİNE bir defa daha ve YENİ bir Osmanlı'nın temelleri atılmış, tohumu filiz vermiş ve çok yakında "GÜNEŞ'in ÇIKMASI!" rıyla da, (Hz.Mehdi'nin zuhuru ile de) başını topraktan çıkaracak.. babası Osmanlı'ya layık bir evlat olduğunu gösterecek ve yedi düvele de, Dünya'yı dar edecektir...

Çünkü O, ilâhi yazgısı gereği; adeta günümüzün güncellenmiş Şeyh Edebali'sidir. Yetiştirdiği "ALTIN NESİL"de Kayı Boyu'nun günümüzdeki güncellenmiş; "HİZMET CENGAVERLERİ"dir.

Allah'ım!.. Resulullah (s.a.v.)'ın, LİVA-ÜL HAMD (şükür) SANCAĞININ ALTINDA ve bu yeni kurtulacak imparatorluğun mayasını çalan bu cefakâr kulunun yanında, beni ve her zaman dua ile andığım sevdiklerimi ve de bu şiiri okuyup da, bu duaya amin diyenleri de bu duaya dahil edip, bizi hep beraber haşreyle. (amin)

MAYA'lar ve DUA'lar!..

surprizsite.com/SON ŞİİRLER
ŞİİR NO: 60 *** 17-03-2013

Orhan Bey'in duası,
Osman Bey'in rüyası;
Malhatun Sultan ile,
Edebali MAYA'sı!..

Dini İslâm, tek derdi,
Çınar'ı FİLİZ verdi;
Fatih, bu soydan geldi,
Maturidi hülyası!..

Sakarya'dan beslendi,
İstanbul'dan seslendi;
Yavuz ile süslendi,
Osmanlı'nın Kal'ası!..

Kanuni, kanun koydu,
Hin'de, Çin'e duyurdu;
Üç kıtaya buyurdu,
Osmanlı padişahı!..

Günün Edebali'si!..
Dokur, "HİZMET halısı!.."
Elde taşır atlası!..
Üstad'ının yoldaşı!..

Uyan, sen de omuz ver,
Şehit ecdadın, ne der?..
Türk'e büyük müjde'dir,
İSLÂM'ın, "SON DAVA"sı!..
17-03-2013 SAAT: 04:20 Konak/İzmir:

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/947660/mayalar-ve-dualar.html>

Resulullah bir gün

Allah, (C.C.) bütün insanları yarattıktan sonra, onların; ekmeğini- aşını, işini- eşini, üremesini –gürlemesini, ibadetini ve dua etmesini.. öğretip de, kendi başlarına yaşamalarına başlamadan evvel, bir de kolaylıkla yaşamaları ve gerek kendilerini, gerek kendi dışında Kâinat'ı ve gerekse de, Kendisinin; İsim, Sıfat ve Zat'ını tanımaları ve bütün bu bilgiler arasında kolaylıkla gidip gelebilmeleri, bu bilgileri kolay öğrenip sindirebilmeleri ve hayatlatlarına kolaylıkla tatbik edebilmeleri için, DİN adı altında bir takım kurallar manzumesi koymuş ve bu kurallar unutulmasın diye de, bunları belli aralıklarla gönderdiği peygamberleri (veya veli kulları) vasıtasıyla tekrarlayıp.. yarattığı bütün kullarına şart koşmuştu. İşte insanlar, bu kurallar manzumesine DİN diyerek hayatları boyunca az veya çok tatbik edegelmişlerdir. Bu tek olan dinin (İslâm'ın)de ana kuralları aynı, ancak kolaylık olması açısından yer ve zamana göre belli zaman dilimlerinde uygulama şart (şeriat)ları değişen ve bu değişiklikleri başlatacak ve uygulama pratiğinde de örnek olacak istisna özellik taşıyan Peygamberler de göndermiştir.

Bu Peygamberlerden, “Nuru ve ruhu” ilk yaratılan, Zat'ı ise en sonda gelen ve kendisinden evvel gelen bütün peygamberlerinde BAŞ'ı olan, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) İslâm dininin en son şeriatinin uygulamak için; bizimde içinde bulunduğumuz Müslüman'lara yol göstermek adına Dünya'ya teşrif etmiş, şeriatini tanıtmış ve de bizzat kendisinde bu şeriatı uygulayıp, bize; Kur'an-ı Kerimi getirerek.. KİTAP, Kendisi bizzat uygulayarak..sünnet, Kur'an-ı Kerimi'de bizlerin anlayacağı şekilde açıklayarak.. Hadis-i şeriflerin kaynağı.. sonuçta da; bir önder, bir örnek ve Müslümanlara bir pusula olmuştur...

Bize verilen bu dini nimetlere, devamını sağlamak ve ölünce de Cennet denen pozitif bir aleme gitmek içinde, bir de külfet (tatbikat) mecburiyeti konmuş ve her peygamber gibi, bizim peygamberimiz de, bu tatbikatların yapılmasını bizlere mecbur kılmıştır. Şimdi bu lütuflara karşı, soru şu ki; kendisini Müslüman olarak kabul edenler, lütfedilen bu kuralların ne kadarını yapacağı ve yaptıklarına ne karşılık bulacağıdır.

Bir gün, Resulullah'ın (s.a.v.)in Ruhaniyeti karşına çıksa veya rüyana girse.. sana bu kurallardan ve sünnetinden.. ne kadarını yaptığını sorsa, “NE CEVAP VERECEKSİN?” DİYE HIÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?.. Düşünmedi isen, şimdi; evet şimdiden itibaren, hemen düşünmeye başlamaya ne dersin?.. Vakit çok geç olmadan ve Azrail (a.s.) yakana yapışmadan!..

İLAHİ

R E S U L U L A H B İ R G Ü N . .

surprizsite.com/*SON ŞİİRLER
ŞİİR NO: 66*/* 05-06- 2013

Resulullah, bir gün gönül kapını çalsa,
Dünden farklı olan, “bugün, ne yaptın?” sorsa;
Eğer, şayet söyleyecek bir “SÖZ”ün yoksa,
Dilin dolanmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip rüyana girse,
Ümmetimden.. diyip, sana itbar etse;
Ya!.. Dünle bu günün farkı nerede derse,
Yüzün kızarmadan, “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün gelip yoluna çıksa,
Malayani ile geçen yılları saysa;
Günahın yazılı olan, defteri açsa,
Gafil!.. Utanmadan.. “NE CEVAP VERECEKSİN?”

Resulullah, bir gün nurla kalbine aksa,
“BU, BENDENDİR” diyip, bir de şefaata yapsa;
UKAP SANCAĞI'nın altına da çağırsa,
Ümmeti olarak, “NE CEVAP VERECEKSİN?”
01-06-2013 SAAT: 05:00 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/947954/resulullah-bir-gun.html>

En büyük gerçek

GERÇEK nedir?..

Şayet, gerçek diye bir kavram varsa; (ki var) o zaman da, "en büyük gerçek nedir?.."

Gerçek; yerine göre "DOĞRU" veya "HAKİKAT" anlamında da kullandığımız bir kelimedir. Gerçek ilimde, dinde, sanatta ve felsefede.. farklı anlamları ve farklı kullanım alanları olsa da, yine de basit bir ifadeyle tarif edersek; "düşünceden bağımsız olarak, zamanda ve mekânda yer kaplayan, aklın aldığı her şey.." veya "zihnimize bağımlı olmayıp da, var olan her şey.." diye ifade edebiliriz. İnsanlık tarihi boyunca; din adamlarından filozoflara, basit insanlardan bilim adamlarına kadar.. herkesin kendi ufkuna, fikri altyapısına ve basiretine.. göre şekillenir. Gerçek, her zaman cevabı aranan en önemli sorulardan birisidir.

İnsanların çoğu otomatikleşen yaşam şartlarından dolayı, aslında toplumsal yaşam içerisinde gerçeği pek aramaz veya aramaya vakit bulamazlar. Robotlaşan bir yaşamda, robotlaşan insanın zaten gerçek diye bir takım sorunları da pek yoktur. Ayrıca işin içine menfaat girince çoğu zaman gerçeğe ulaşma çabası riskli ve tehlikelidir. Dolayısıyla de insanlar, buldukları ile yetinip, sanal ve ya hayal dünyası içinde yaşamayı, gerçeği arayıp bulmağa tercih ederler.

Gerçek, manipülasyonla değiştirilebilen, bazan hayal, bazan sanal, bir dünyanın bize sunduğu bir hologramdır. Bazan da gerçek, "GERÇEĞİN TA KENDİSİDİR..."

Soru: Sizin de, "gerçek sandığınız bir veya daha çok GERÇEĞİNİZ VAR MIDIR?.." Yahut da; "EN BÜYÜK GERÇEĞİNİZ, NE KADAR GERÇEKTİR?.."

Bana göre ise gerçek, aşağıdaki gibidir.

EN BÜYÜK GERÇEK

ŞİİR NO: 77 27-02-2015

Kimisi, lamba yanınca,
Kimi, lambası sönünce;
Kimiler, ölmeden ölünce,
Görür.. en büyük gerçeği!..

Biri, hazine bulunca,
Biri, mal'dan kurtulunca;
Bazısı, hasta olunca,
Bilir.. en büyük gerçeği!..

Günahkar, tövbe edince,
Kör nefisini, farkedince;
Muhtaca, mal-mülk verince,
Çözer.. en büyük gerçeği!..

Ya sen niye yaratıldın?..
Gah açıldın, gah saçıldın..
Kendini, hep bir şey sandın,
Çok ucuz sattın gerçeği!..

Aptal, soy-sopuyla övünür,
Ölünce, düğüm çözülür;
Vakti boş geçen dövünür,
Anlar, en büyük gerçeği!..
26-02-2015 *SAAT:01:40*Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/955066/en-buyuk-gercek.html>

İslamın engin ufku

Tarih, 14-Mart 2010, saat gece yarısı 03-00'ü gösterirken; okumak için elime, "SIZINTI DERGİSİ"nin Mart- 2010 sayısını aldım ve her sayısı, (bana göre) çok önemli ve çok özel sırlar taşıyan "KAPAK ÜSTÜ" YAZISI'nı okuduktan sonra.. ilk sayfayı çevirip, başyazıyı okumaya başladım.

Başyazının adı, "İSLÂM'IN ENGİN UFKU" idi ve okumağa devam edince !.. Yer'im, zaman'ımı, mekân'ımı ve de vaktimin nasıl geçtiğini dahi unutarak.. daha okuduğum ilk paragrafı anlamak için, hem de birkaç defa tekrar ettim.

...

Sonuçta ise; bu ilk paragraftan anladığımı özetleyerek, sadece yarısını, "evet, bu okuduğum bir paragrafın sadece yarısını" aslına bağlı kalarak nazım'a (şiir'e) dönüştürdüm. Sonuçta; bu yarım paragraftan, aşağıdaki "tam üç kıta"lık kocaman bir şiir çıktı. Ben de; bu şiiri, sizler ile paylaşmak adına, bu sayfaya kaydettim...

Bir şiir; üstadı olduğu gibi, aynı zamanda; bir söz, fikir, san'at ve de gönül üstadı da olan.. Muhteremler Muhteremi'nin meramını, tam olarak aksettirebilmenin zorluğunu, güçlüğü.. yalnız nesrini okurken değil; bu nesri şiire çevirirken de, bir defa daha yakinen anladım.

Bir şiir, pek çok edebi türde ve sosyal konularda üstad olan bu engin ufuklu büyük insanın fikirlerini tam olarak yansıtabilmede, benim çaresizliğimin bir tespiti ve tescili olsa da.. ben yine de, bu özetlenmiş yarım paragraftan anladığımı, sizlere sunmak ve sizleri de, en az benim anladığım kadarı olan kısmından bu şiir ile haberdar ederek; sizlerle paylaşmak, sizlerinde beğenisine sunmak istedim.

Yarım paragrafı, bu kadar tutar ise.. siz; varın, bu paragrafın tamamını; hatta, bu yazının tamamını bir düşünüp; sonucunu, bir de kendi bakış açınızdan hesap edin. İsterseniz ve şayet bulabilirsiniz; bir de "SIZINTI DERGİSİ"ndeki, bu nesir yazısından, bu yazının orijinalini de bularak lütfen bir göz atın...

İ S L Â M' I N E N G İ N U F K U

Surprizsite.com *** SON ŞİİRLER
ŞİİR NO: 01 *** 14 – 03 – 2010

İslâm!.. Teslim olan beşeri, bir an'da; "Allah'a, halife eder!.." İlâhî ve nebevî derinlik penceresinden bakınca.. "resmeder," İnsan, kâinat ve ötelere.. ötenin de, ötesine.. "hükmeder;" İnsani, hayvanî, cismanî.. yanına; akli, ruhi, kalbi de.. "ekler," İradî, zihnî, zevkî, hissi.. ihtiyaçlarının tamamını da, "belirler!.."

Ruhanî, cismanî.. mahlûkât'ın buud'uyla, "nazarları süsler," Dikkati; öte âlemin, irtibat ve hususiyetine "çeker..." Tabiat ve mâverâ-i tabiat boyutuna ait, "mevcut işler," Yaşamdaki, tüm hususiyetler ve Ahiret ile münasebetler... KUL'larının tamamını kapsar; fizik, metafizik değişiklikler!..

Bu Dünya'nın, Dünya dışı ile olan ilişkisinden de.. "bahseder," Arz'ın üstündeki; iman, oluşum, iş ve aktiviteyi.. "test eder;" Değişip, inkişaf eden; Dünya'nın zevkî'ni, "dar'u-zevke çeker!.." Her şey; bir makro plana ve 'muhit kader'e göre, "cereyan eder..." Kâinat'ın; görünen ve görünmeyen yüzünü, "nazarlara serer!.." 14-03-2010 SAAT: 04:00 Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961481/islamin-engin-ufku.html>

Şu Anadolu'da

Her şafağın sökümünde, güneş doğunca,
Kanlarımızı kaynatan şavkı vurunca,
Kör karanlıkları, bir nur seli boğunca..
Isı ile ışık sunar, her kurda ve kuşa,
Ben kendimden geçerim, şu Anadolu'da.

Çünkü Atayurttan bize selâm getirir,
Yurtta kimler üzüntülü, kimler sevinir,
Obada çekilen acıları bildirir..
Halden ve ahvalden bir çok haberler verir,
Ben kendime gelirim, şu Anadolu'da

Tanrı dağlarının mis kokusu yayılır,
Altaylardan gelen, o nal sesleri duyulur,
Buhara'da, da nurlu ezanlar okunur..
Ay ve yıldızın, yeni atlası dokunur,
Ben kendimi bulurum, şu Anadolu'da.

Üstten Moskofun ve alttan Çin'in zulmü var,
Ağustos ayında başlarına yağar kar,
Türk'e giydirilen gömlek, artık gelir dar..
Anadolu'dan gelecek bir MÜJDE var,
Ben Mehdiyi beklerim, şu Anadolu'da.

Bediüzzaman bizlere, bir muştı söyler,
Kur'andan, Maide suresini zikreyler,
Elli dördüncü ayet, Türkleri müjdeler..
CİHAD'ı edecek millet, işte budur der,
Ben pek-çok sevinirim, şu Anadoluda.
02-03-2017 SAAT: 05 15 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu
Anadoluejderleri.com
Genel Yayın Yönetmeni
Konak-İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082199/su-anadolu-da.html>

Aklın varyantları

Yaratılış, varlığın (mahlûkun) var olması (yaratılması)nın ilk ve en büyük kanunudur. Yaratılıştan sonra ikinci ve en büyük kanun, akıl ve aklın fonksiyonları (mantık, his, duygu, düşünce..) ile bilinç dediğimiz bu akıllı mümkün merteye en ratabl şekilde kullanmaktır.

Din, iman, inanç, sosyal ve beşeri ihtiyaçlar.. hepsi aklın varlığından sonra gelir. Çünkü akıllı olmayan; dinden de, cezai ehliyetten de, hatta sosyal davranışlardan da.. sorumlu değildir.

Yani özetle akıl, fizik alem ile metafizik alemleri birbirlerine bağlayan ve bu iki alemin kurallarını ile beraber kendini de inceleyen, araştıran, hipotezler ileri sürüp, hükümler çıkararak.. Allah'ın çeşitli mahlûkatına çeşitli derecelde sunduğu, en büyük lütüf, nimet ve ganimettir...

Bu gün de, aklın varyantları içinde biraz dolaşıp, varyasyonlarını aşağıdaki şiir ile dile getirmeğe çalışıp, şiir zevkinize sundum.

Siz de benim ile aklın varyantlarındaki bu gezintisine iştirak eder misiniz? Her şey aklınıza ve gönlünüze göre olsun. Selâm ve dua ile...

A K L I N V A R Y A S Y O N L A R I

ŞİİR NO: 82 *** 16 - 03 - 2017

Aklı tam olmayanlarda, para-pul ne arar,
Aklından zoru olana, bu dünya gelir dar.
Akılsız bir kuldaki akıl, akıla zarar!..
Akıllı olmayan, veremez akıllı karar,
Akıllı yok bir deliye, öğüt versen... ne yazar!..

Rabb'ini bilmeyenin, başına hep yağar kar,
Rahman'a gitmeyen yollar, ayaklara zarar.
Rahim'i bilmeyen akıl, hep kendini arar,
İslam'dan habersiz bir akıl, ne işe yarar?
Bir aklının olduğunu, bilmeyenler de var.

Renk körü olan göz, gülden goncadan ne anlar,
Gülün dikeninden, şikayet edenler de var.
Gonca gülü koklayan, Resulünü hatırlar,
Bir gül de, kokusu da, akıla sıhhat yazar,
Akıllı, gülü sevip.. dikene katlananlar.

Suyun değerini, çölde susuz kalan anlar,
Yöntemini bilmeyen, gölde bile su arar.
Aklını kullananlar, çölde de suya kanar...
Akıllı olan, çölde su var edeni arar,
Akıllı olana çöl bile veremez zarar.
16 - 03 - 2017 SAAT: 04:30 Konak - İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091632/aklin-varyantlari.html>

Çünkü ben Anadolu'yum

ANADOLU!.. Ne ilginç ve ne gizemli.. bir kelimedir.

Sanki, dünyanın sırrını bağrında taşır. Sanki, dünya kadar insana.. hem yatak, hem yemek ve hem de AŞ'tır. Sanki içtenlikle türküler söyleyen dertlerini bölüşen bir KARDAŞ'tır...

ANADOLU'nun TÜRK'ler ile, Türk'lerin de Anadolu ile fiziki ve ilâhi YAKINLIK ve İÇ-İÇELİK sırları, akıllarda hayranlık uyandıran sosyal ve siyasal ilişkileri, karşılıklı olarak birbirlerine olan lütûfları ve ihsanları.. ve gıpta edilecek benzersiz fedakârlıkları ile birbirleri adına yaşamaları.. sanki et ile tırnak veya sanki bir ana ile evladın.. birbirlerini tamamlayan ve "TEK ve BİR BÜTÜN!.." olma ilişkisi gibidir.

Ben, bu Anadolu toprakların(ın doğu ucun)da ve bir Türk olarak doğmuş olmam, (tekrarlamamak adına) yukarıdaki paragraftaki bütün övgülerin ve sorumlulukların da beraberinde, bütün görevimi ve bu görevin sorumluluğunu vicdanımda idrak etmiş olarak; önce yaratılmış olmamdan, sonra Müslüman olarak yaratılmamdan sonraki, bana verilmiş üçüncü ve en büyük lütuf, ihsan ve kerem olarak addediyorum.

Çünkü daha ben dünyada yok iken, Anadolu ile Türk'ün Malazgirt'den de çok önce başlayan bu karşılıklı kutsal, duygusal ve girift ilişkisini, Anadolu'da doğmuş bir Türk olarak böylece şimdi daha çok iyi anlamış, daha çok kavramış ve aşağıdaki şiirde dile getirmiş olmam da, Rahman'ın bana özel bir lütûf, keremi ve ihsanı olsa gerek.

Ya siz! Anadolu ile Türk'lük arasındaki bağlantılar hakkında ne der, nasıl düşünürsünüz? Veya benim aşağıdaki şiirime can-ı gönülden katılır mısınız?

Çünkü, ben ANADOLU'yum...

ŞİİR NO: 83 *** 21-05-2017

Heybetim benzersizdir, çünkü tarih yazarak gelirim söze,
Yoktur hiç bir benzerim, dünyada hiç bir toprak benzemez bize.
Gel, beni dinle. "EY OĞUL!.." Bir muştum ve bir öğüdüm var size...
Bağrımı açarım; her düşküne, yetime, mazlûm ve öksüze,
Etin, kanın ve kemiğin.. de, benim. "Çünkü, BEN ANADOLU'yum..."

İlâhi sırrım ve görevim, Mevlâ'mın emri ile başladı,
Her karış toprağımı, "TÜRKLERE VATAN OL!.." diye bağışladı,
Malazgirt'den çok önce söylenen TÜRKÜM.. Viyana'da çınladı.
Yiğit olanlar, önümde diz çöküp.. tarihimi alkışladı...
Namusun, şeref, ruhun.. da, benim. "Çünkü, BEN ANADOLU'yum..."

Adım da, soyum da TÜRK'dür. Kur'an'dan alırım ferasetimi,
Ta Altaylar'dan ve Tanrı dağlarından.. alırım 'NEFES'imi.
Cenk meydanları iyi tanır, benim gürleyen o sesimi...
Beni yoğuran hava, toprak ve su harmanlar.. cesaretimi,
Toprağım, "TÜRK'lerin AZİZ VATANI. "Çünkü, BEN ANADOLU'yum..."

'ZAMAN DEĞİRMENİ'nde, bir çok milleti.. öğütüp, çöpe attım,
Her birisinden miras kalan bir İZ'i, boynuma "KOLYE!.." taktım.
Zaman geldi, "kem gözlere ders diye" sular, seller.. gibi aktım...
Acı doyurup, susuza su verdim. Toprağımı yatak yaptım,
Garib ve yoksul.. sarıp, sarmaladım.. "Çünkü, BEN ANADOLU'yum..."

Tam üç kıtanın DİN, DİL ve KÜLTÜR'ünü.. birbirine bağladım,
Dört mevsim boyunca; "çiçeğimle, böceğimle.." hep neş'e saldım.
Doğan her yavruma; "aşk, ümit, sevgi ve cesaret.." aşıladım...
Bazan da, insanlardan seller gibi akan KAN'a, ben ağladım,
Ben senin; CAN'ın, CANAN'ın, ANA'nım. "Çünkü, BEN ANA-DOLU'yum..."

Arz'dan Cennet-i alâ'ya akan iki nehir, yalnız bende var,
Gönül dağımdan çıkan "Dicle, Fırat ve Sakarya.." nurla akar.
Aktığı yerlerde hem çevresini sular, hem kirleri yıkar...
Anlayanlar, "UĞRUMA ŞEHİT OLUR.." anlamayan, şaşkın bakar,
Havam, suyum, toprağım.. da, KUTLU'dur. "Çünkü, BEN ANADOLU'yum..."

Bu güne kadar, bağrımda yaşayan milletlerden çok yoruldum,
Çok çeşitli ihanetler gördüm, gam ve çile ile yoğruldu.
Yalnız TÜRK'le tanışıp kaynaşınca, gerçek kimliğimi buldum...
Ümidim o ki, inşallah "CENNET'te de, TÜRK'LERLE HAŞROLURUM,

Bu lütûf, ve ihsandan dolayı, "BEN KUTSAL YURT ANADOLU'yum..."
13-03-2017 SAAT: 03 43 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097547/cunku-ben-anadolu-yum.html>

“GELİR...”

“...GELİR!..”

ŞİİR NO: 14 13-KASIM-2010

Eller ve gönüller, birleşince.. dağlar, dize gelir,
Kalpler, “top gibi atar..” da, yardıma, melekler gelir.
Birleştikçe, artan sevgi; “çeliği bile” deler de,
Sürüden ayrılan koyunun, “başına, neler gelir?..”

Erkenden yola çıkanın, “zorlu yolu!” kolay gelir,
Erken evlenen kişinin, soyuna “bereket” gelir.
Tembel’e çalışmak, çalışana durmak.. çok zor gelir,
Murad-ı ilâhi olunca, “az, çoğa galip gelir!..”

Ya! Birleşir; hem evine, hem kendine, hem derdine,
Hem yurduna, namusuna, hem milletine, dinine;
Hem, sahip çıkarsın; ata'nın, “örfüne, adetine,
Birleşmeyenin başına; hep, “belâ ve musibet gelir...”

Çocuk iken; her şey büyüktür, büyüdükçe.. küçülür...
Önce, “zor geçen zaman, yaşlandıkça.. hızla dürülür...
Yaş kemale erdikçe, “simsiyah saça, un sürülür!”
Gençlikdeki neş'e solar.. da, “topraktan, davet gelir!..”
17-Kasım-2010 SAAT: 05:45 Konak/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1168078/gelir.html>

FİRASET VE GAFLET

ŞİİR NO: 85 16-09-2018

Deryay--ı umman, kendisini bir tek damlada da aks eyler,
Sanılmasın, boşuna dönüyor.. o kocaman seyyareler.
Arş-ı Rahman yalnızca ariflerinin gönlünde zûhur eder,
Gerçeği, kalp gözleri ile Kâinat'a bakanlar görür,
Cahiller, "BOŞA BAKAR DA, BAKTIĞINI SADECE SEYREYLER..."

Onulmaz dertlerin dermanı, bazen yanlış yerde aranır,
İman nurunu söndürene, berrak olan bile bulanır...
Gafletinden sıyrılabilsen, tüm mahlûkat sana canlanır,
Her derdin bir ilacı var, çaresi "TEVHİD" ile kavranır,
"AŞK" tevhit ehli olmayana hem zor, hem menzilden "Bİ-HABER..."

Her enbiyanın ve evliyanın gönlünde, iman gizlidir,
Yaratılan bütün eşya, "MENFİ" ve "MÜSBET" ile sözlüdür.
Arifin her cümlesi, sanki bir kitaba bedel, özlüdür,
Yalnız baş'daki gözler değil, kalbimiz de gören gözlüdür,
Birlikte de, yalnızca da çıkılır, "MANEVİ MERDİVENLER..."
21-08-2018 SAAT: 07-10 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186633/firaset-ve-gaflet.html>

Yanar da yanar

Öyle bir AŞK'a düçarım,
İçim yanar, dışım yanar;
Ben, AŞKIMI DERT EDİNDİM,
Kalbim yanar, gönlüm yanar...

Ağzımdan çıkan alevle,
DAĞLAR YANAR, TAŞLAR YANAR;
Öyle bir ateş sardı ki,
Damardaki kan da yanar...

Vücudum bir ateş topu,
İçimde Kâinat yanar;
Üfûl üfûl.. üfleyince,
Bulutlarda şimşek çakar...

İlâhi bir çakmak çakmış,
Sarı, mavi, mor.. da yanar,
Ben biçare, bilmez karar,
Ben'de yanar, ten'de yanar...
11-03-2019 Konak-İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221675/yanar-da-yanar.html>

"OL, dedi oldu."

Siz de hiç düşündünüz mü? Mademki, çok farklı ve birbirlerine zıt bir çok farklı bileşenlerden oluşan bir kimlik ile bu dünyada belli bir süreliğine varız; o halde biz neyiz, biz neredeyiz, biz kimiz, biz nereden gelip doludizgin nereye gidiyoruz? Varlığımızın kaynağı nedir? Emrimize sunulan; cümle mahlukat ile üç boyuta ilave olarak bir dördüncü boyut zamanın çevrelediği mekanda görevimiz nedir?. Bu dört boyuta ilave olarak, akıl ve gönül ile ortaklaşa kavradığımız sonsuzluk ve o sonsuzluğun sahibini anlamak ve O'nun ile hemhal olmak, O'nun bizlere sunduğu bazı sırlarını anlamak... Kısaca biraz zihin ekzersizi yapmaya ne dersiniz.

"OL.. DEDİ, OLDU.

ŞİİR NO: 87 01-01-2020

Mahlûkat önceden YOK'tu,
Zaman, mekân, boyut yoktu,
Ve hatta, YOKLUK 'ta yoktu.
Bir an "KÜN.." emrini aldı,
Yok ve var, YOK'tan "VAR!" oldu,

Malik-ül mülk'den emr oldu
Önce bir ATOM dan haşır oldu.
Atom, patlayıp çoğaldı
Molekül'den, MAHLÛK oldu
Mahlûk'a, "OL..." dedi, OLDU...

İlk önce "ÜÇ ŞEY" yarattı.
ÜÇ'ü, birbirine kattı,
Büyük bir "HALİTA" yaptı.
Hepsi farklı görev aldı,
Halita, "OL..." dedi, OLDU...

Bunlardan ilki, CEMADAT,
Oluştı, ARZ ve KÂİNAT.
Tekil ve çoğul mevcudat,
Özü; enerji, taş toprak..
Cemadat, "OL..." dedi, OLDU...

İkinci de NEBATAT,
Arpa, yulaf, zeytin, burçak,
Erik, çilek, üzüm, fındık ,
Çam, çınar, ağaç ve yaprak...
Nebatad, "OL..." dedi, OLDU...

-
Üçüncüsü de, HAYVANAT.
Tamamı şuurdan uzak,
Balina uskumru levrek,
Kuş atmaca bülbül leylek,
Ayı, deve, at ve eşek...
Hayvanat, "OL..." dedi, OLDU...

Bir hayvana şuur verdi,
Ona Ruh'undan üfledi,
Bu varlığa İNSAN dedi.
Onu ZAT'ına yöneltti,
Şeytan'la da imtihan etti.
İnsana, "OL..." dedi, OLDU...

12-08-2019 SAAT: 05 00 Bozyaka –İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1272843/ol-dedi-oldu.html>

Özgürlük

İnsanlara, “ÖZGÜRLÜK NEDİR?” sorusu sorulsa, herkes birbirinden farklı cevaplar verir. Bu soruyu ben de kendime sordum ve cevaplarımı sıra ile alt alta yazdım. Sonra yazdıklarımı hece vezni ile şiire dönüştürüp okuyucularım ile paylaşmak istedim.

Bu yazılanlar, benim “ÖZGÜRLÜK ANLAYIŞIM.” Ya, siz ne dersiniz? Ya, sizin, “özgürlük nedir?” sorusuna cevabınız nasıldır?.. Bana katıldığınız ortak noktalarınız da var mıdır?

ÖZGÜRLÜK

ŞİİR NO: 86 --- 11-03-2020

Özgürlük; düşünürken, Dünya'nın dışına çıkıp.. AY'a ulaşmaktır,
Özgürlük; Ay'dan da çok uzaklara gidip, yıldızlara kavuşmaktır.
Özgürlük; gökyüzünden sonra, yedi renkli yedi kat semayı aşıp,
Özgürlük; Arş-ı Alâ'da dolaşan, ruhaniler ile buluşmaktır...

xxxxxxxxxx

Özgürlük; yaşarken, ırz ve namus, şeref ve haysiyet, din.. için ölmek,
Özgürlük; gerekince vatan için şehitlik mertebesine ermek.
Özgürlük; şehitlerin ölmediğini ve yaşadıklarını bilmek,
Özgürlük; Ay ve Yıldızı, “KIRMIZI ŞAL” üzerinde buluşturmaktır.

xxxxxxxxxx

Özgürlük; hürriyet içinde, hep helâl lokma ile soyu sürdürmek,
Özgürlük; ihtiyacı olanlar için, mal-mülk varlığını bölüşmek.
Özgürlük; hem dünya, hem Ahiret için, eşit ve dengeli çalışmak,
Özgürlük; “kucaklaşmış Ay'ın ve yıldız”ın altında hür yaşamaktır...

07-03-2020 SAAT: 02, 15 Bozyaka/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1286171/ozgurluk.html>

Allah

Kızdığımız veya şaşırduğumuzda adını üst üste iki kere tekrarladığımız, sevinince adına şükür ve hamd ettiğimiz, emrine uyunca manevi huzurunda secdeye vardığımız, sıkıntıya ve dara düşünce yalvarıp yakardığımız, kimimizin tek ilâhı, kimi soytarının redd-i inkârı, kiminin değişmez baştaçı, kiminin fiziki, ruhi bedeninin ve gönlünün ilacı.. olan ALLAH (c.c.) nedir veya ne değildir? Bu soru size sorulsa, siz ne der ne cevap verirdiniz? Ben, kendi kendime bu soruları sordum ve özetle şöyle cevapladım.

A L L A H

ŞİİR NO: 88 --- 16-03-2020

BÜYÜK'lüğünü kavramak, aklın üstü ve ötesi,
KUDRETİNİ ve NURUNU anlamak, zaten çılgınlık.

Belki imdadıma yetişir, bir Veli'nin nefesi,
Haşa. ZAT'ını İDRAK etmek, çılgınlığın ötesi...

xxx xxx xxx

SEN; Yer'e de, göğe de ve ötesine.. de sığmazsın,
Çünkü, hepsini ve de ötesini.. de yaratansın.

Bu sınırlı mantığım, bu sıkleti nasıl kavrasın,
İsim ve sıfatların bile, özellikler ötesi...

xxx xxx xxx

Ancak ben, yine de SEN'den çok ümitsiz de değilim.

Hepsi de SEN'i öğretiyorlar, her ilim ve bilim.

Tüm bilgileri öğreten emirlere, diyoruz din,

Metafizik bilgilerse, bilinenin de ötesi...

Xxx xxx xxx

Cümle mahlûkatı, zıddı ve niddi ile yaratan,
Umutluyum, tüm kainatı gözbebeğime sokan..

İman gibi, en büyük nuru da kalp de algılatan,

Kul da yerin, gönüle sığın varlığının ötesi...

21-02-2020 SAAT: 04 45 Bozyaka-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287205/allah.html>

Hayallerim!..

Önce farkında olmadan tüllenen, çocukluk yaşımızda oldukça kibirlenen, gençlik yaşamımızda romantik rollere bürünen, yaş kemâle erdikçe ilâhi aşkın basamaklarında sürüklenen.. Ve kullandıkça bir türlü bitip tükenmeyen, beni bana getirip kaybolduğum düşler arasından sıyrıp çıkararan.. HAYALLERİM!..

Hayallerim!..

(Şarkı sözü)

ŞİİR NO: 89 *** 15-09 2020

Hayallerim!.. Eylül'ün hüznü gibi, sıkıntı vermezler,
Randevusuna sadık aşkıdır, hiç ihanet etmezler.
Ekim'in göz yaşları gibi, gözyaşımı da silmezler,
Hayallerim!.. "İlâh-i aşkı" dilimden düşürmezler...

Hayallerim!.. Aklıma gelince, hislerim ayaklanır,
Kapalı gönül kapılarım, sonuna dek aralanır...
Yanaklarım, sanki Kasım yağmurları gibi ıslanır,
Hayallerim!.. Çok edeptir. Hiç kimseye görünmezler...

Hayallerim!.. Asi nefsim için, su katıksız aşım,dir,
Bütün ıstırap ve kederimi taşıyan.. yoldaşımdır.
Her çağırışında gelen, sadık dostum ve oynaşımdır,
Hayallerim!.. Ne kadar zulmetsem de, beni terk etmezler...

Hayallerim!.. Ömrü benim ömrüm kadar kısa olsa da,
Bütün hayatını sadece benim için adasa da,
Hayat serüveni, benim ile kabirde son bulsa da,
Hayallerim!.. Hayatımı süsleyen, tomurcuk çiçekler...
11-09-2020 *** SAAT: 05 00 *** Bozyaka-İZMİR.
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323083/hayallerim.html>

Soğan ve insan

Yemeklerin tadı lezzeti ve virüs düşmanı en doğal ilaç, Antibiyotik, kalsiyum kaynağı.. v.s. Acaba, soğanın marifetlerinin hepsi bu kadar mı?..

Ne dersiniz?.. Siz de, “SOĞAN” sever misiniz? Ya! “Soğanın sırrı” nedir, bilir misiniz?.. Şayet; merak ediyorsanız, buyurun soğanı biraz daha yakından tanıyalım... Sözde çok iyi bildiğimiz, tanıdığımız ve bazan çiğ, bazan da pişmiş olarak yediğimiz soğan...

Hani şu, hepimizin yakından bildiği, fakirin ise ekmeğinin katığı olan “ACI SOĞAN!..” ile insanın dünyevi ve uhrevi yaşamı arasındaki gizli ilişkisi nedir?..

S O Ğ A N V E İ N S A N !!!

ŞİİR NO: 30 *** 6-KASIM-2008

İnsan, soğan gibidir; hepsinin, “kabuğu!” var,
Kimine, geniş gelir; bu kabuk, kimine dar;
Pek çok nimet bulunur, şu Dünya sofrasında,
GÜL’ünün, son yemeği; soğan da, çok hikmet var...

Kiminin bu kabuğu; ne de çabuk, soyulur,
Soyuldukça, kat kat; bir alt tabaka bulunur.
En alt tabaka, ki; onda, cevhere varılır,
Bütün tabakaları korur, incecik bir zar...

Kiminin kabuğunu; ne de, çok zordur, soymak,
Kabuktan, içe geçip; gizli sırları, açmak.
İşte; lâyıktır, bu kabukları parçalamak!..
Ne, böyle bir kabuktan; ne, içinden olur kâr...

Kabuğu soyulan soğan, misaldir.. insana,
Kabuklar açıldıkça; emsaldir.. evliyaya.
Açılmayan kabuk, kalbi uğratır.. hüsrana,
Arif olanlara, bir soğan dahi; olur.. yâr...

Kabuklar, insanların RABB’ine giden.. yoldur,
Açılan, her kabukla; biraz küçülen.. KUL’dur.
Kabuktan, ÖZ’e varmak.. kullar için, LÜTÛF’tur;
Nefisten, gönüle yol.. bir soğanda bile, var...

“Ey, Sultanım!..” NAZAR ET, kabuğumu soyayım.
Yanıma; ana, baba, eş ve soyu alayım;
Himmatinle; O, “YOKLUK DENİZİ”ne dalayım,
Bizler; sonra, HAŞİR GÜNÜ, olmayalım naçar !..

Soğanlar, acısını; neden, içinde saklar?..
Mürsel, bu acıdan; şimdi, bir çok ŞEY’ler anlar!..
Tövbe etti; bu gafil, “sensiz günlere!” ağlar,
Bir soğan bile, bu KİTMİR’ini sana bağlar...
01-Mart-1994) SAAT: 05:15 Naldöken-Karşıyaka/İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. munevveroglu@hotmail.
[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326958/sogan-ve-insan.html>

Dil ve Siz

Bu güne kadar, 'DİL' üzerine çok şeyler söylendi ve yazıldı. Dil'e, ben de farklı bir gözle; (farklı olduğunu düşündüğüm bir pencereden) bakarak, bir takım tahliller yaptım. Siz, ne dersiniz? Benim tahlillerimi, KENDİ ANLAYIŞINIZA GÖRE YORUMLAYIP, DİL'İNİZİ BİRAZ OLSUN HESABA ÇEKEBİLİR MİSİNİZ?

Bir de siz, dil'li misiniz? Yoksa, dil'siz misiniz? Dilinize, her zaman sahip misiniz?..

DİLLİ İLE DİLSİZİN FARKI NEDİR, BİLİR MİSİNİZ?..

YA SİZ! BU; DİL İŞİNE, NE DERSENİZ?!..

Cevabı, aşağıdaki şiir versin. "İSTER MİSİNİZ?.."

D İ L - V E - S İ Z (DİL + SİZ)

ŞİİR NO: 04 21-EKİM- 2008

Cahil'ler, çok konuşur da; alim'ler, neden dilsiz?
Küçük dertler, çok konuşulur; büyük dertler, dilsiz!..
Zırvalar, tevil götürmez; çünkü, "zırva! İLİM'siz,"
İlmi ile âmil olan; sonunda kalır, dilsiz...

Dilinde yara olan, konuşamaz; olur, dilsiz,
Dil'i olup, başka devlet gezenler.. neden, dilsiz?
Dilinden, özürlü olan; lâl veya ahraz.. dilsiz!
Sözüne; pişman olan, der.. 'KEŞKE KALSAYDIM' dilsiz..

Ucu kırılan anahtar; kilitte kalır, dilsiz!
Bebek, derdine ağlar; konuşamaz, çünkü dilsiz!
Konuşan, dil olsaydı; hayvanlar kalmazdı.. dilsiz,
Çok dil bilen, tercüman; dilini bilmeyen, dilsiz...

Kim!.. Evlenirken, gelin alırdı; hünersiz, dilsiz,
Bir de, kaynana karşısında; taze gelin, dilsiz.
Zalim kocanın karısı; dilini yutmuş, dilsiz,
Çenesi düşük, eş; hiç susar da, kalır mı? Dilsiz...

Dil olmasaydı; Ezob'un çorba; pişerdi, dilsiz,
Dilini kullanmayan halk; sonunda kalır, dilsiz.
Yazın; şarkısını söyler, tabiat; kışın, dilsiz,
Tüm mahlûkat, konuşur da; bu DİL'i bilmez, dilsiz!..

Duvardaki KUR'ÂN-I; açıp okuyan yok, dilsiz...
Dalları, bülbülsüz kalmış gül; figan eder, dilsiz!..
Gönül, dilsiz konuşur, sen; gönlünle konuş, dilsiz,
"Ya! Hayır söyle. Ya! Sus. HESAP GÜNÜ, KALMA DİLSİZ.."

29-06-2007 SAAT:13:10 Konak-İZMİR.

SORU: PEKİ, YA SİZ!.. ACABA, HANGİ TEL'DEN ÇALARSINIZ?.. VE DE HANGİ DİL'DEN KONUŞURSUNUZ?.. SİZ, DİLLİ MİSİNİZ?.. YOKSA, DİL'SİZ!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340937/dil-ve-siz.html>

M U H A B B E T M E R D İ V E N İ

Bir ve tek, eşsiz ve benzersiz.. olan, her şeyin YARATICI'sı ALLAH; (C.C.) yarattığı cümle mahlûkatı sevgisinden yarattı ve bu sevgisinden yarattığı kulları ile kendi arasında, bir bağlantı vesilesi ve kendisine ulaşılması için de; kulların enerji bedenlerinin içinde, fizik bedenlerindeki kalp ile çakışan yerinde, GÖNÜL denen bir pencere yarattı. Bir de, bu gönül ile kendisi arasında bağlantı kuran bir; "SEVGİ KÖPRÜSÜ" yaratarak.. "kulları, 'ZAT'ının sevgi okyanusundan!" ihtiyaçları olan her şeyi temin etmelerini ve isteyenlerin kendisine ulaşmalarını sağladı.

Yine, bu sevgi köprüsü ile kul'ları; birbirlerine de, bu kanalla bağlanarak.. kendi aralarındaki iletişimlerini sağlayıp, cinslerine göre farklı olan; "birbirlerinden olan ihtiyaçlarını giderme, dil ve kültürlerini.. birbirlerine tanıtmaya, yolunu ve yöntemini keşfetti..

Sonuçta ise; "SEVENLER ARASINDA, ÇOK YÖNLÜ BİRLİK VE BERABERLİK OLUŞTU.." böylece, "yaratılışın; hem gayesi, hem hikmeti ve hem de meyvesi!" gerçekleşti..

Bu sevgi kanununa uyanlar, sevgi okyanusunun lütûflarından ve ihsan'lardan.. uydukları nisbette ve ihtiyaç duydukları her konuda, kana kana içtiler ve sonunda, çok kârlı çıktılar ve de hesapsız mükâfatlandılar.. karşı çıkanlar ise; karşı çıktıkları nispette, O ÖLÇÜDE lütûflardan ve ihsanlardan mahrum kalarak, her iki dünyada da; kendi kendilerini, aptalca ve çok feci bir şekilde cezalandırdılar..

M U H A B B E T M E R D İ V E N İ

ŞİİR NO: 05 01-04-2010

Her; kişi, aşiret ve millet.. kendi coğrafyasını, "ŞEN'LENDİRİR..."
Maziden, son güne kadar.. gelen, 'sözle ve fikirle!' "DİL'LENDİRİR..."
Fertler; el-ele, sevgi ile bir, meçhûle doğru.. yelken açarlar...
Herkes; ilmi, dini, bilgisi, görgüsü.. bir sözle, "BİLGİ'LENDİRİR..."

'Edebinden susanı ve gönülden coşanı..' RABB, " NEŞ'LENDİRİR;"
Ruhuna vahy'eder.. 'ilâhi sırlar'la!' kul'unu, "ESİN'LENDİRİR,"
Kul'u, bu 'ilâhi vahyi' çözdükçe; 'uhrevi sözler'le "SES'LENDİRİR,
'Kurtuluş müjdesiyle!' kendisini dinleyenleri.. "SEVİNDİRİR..."

Halife olanlar, yanılmaz; hem, Rabb'ini; hem de, "NEFSİNİ BİLİR,"
Günahlardan; fellik-fellik kaçır da, mübahlardan bile "İRKİLİR;"
Çünkü, bilir ki; eline verilecek, bir büyük "DEFTER-İ KEBİR,"
"Hesap günü!" dil susar da, günahı; "bir-bir azalara SÖYLETİR..."
28-03-010 SAAT:04:30 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346027/m-u-h-a-b-b-e-t-m-e-r-d-i-v-e-n-i.html>

İNSANIN GÖRME HALLERİ VE ÇEŞİTLERİ

Yıllar önce kör (ama) ressam bir Türk vardı. İsmi Eşref Armağan. Doğuştan kör olmasına rağmen, iki gözü de gören birçok insandan çok daha güzel yağlı boya tablolar yapıyor ve gözleri gören bir çok insanı da kendisine hayran bırakıyor ve kıskandıırıyordu. Avrupa ve Amerika'ya götürülüp, "görüyor da görmüyormuş gibi numara yapıyor.." diye bir çok tehlikeli deneye tabi tuttular. Hatta gözlerine çok yüksek akım verilerek, şayet görüyor ve insanları aldatıyor ise artık görme sınırlarını yakarak tamamen göremez olur ve sahtekarlığı açığa çıkar diye çok ağır deneylerden geçirdiler. Ancak bizim kör ressamın bu deneylerden sonra yaptığı resimlerde, en küçük bir gerileme olmadan çok güzel yağlıboya resimler yapmaya devam etti.

Bu kişi dünyaya bir şey ispat etti. İnsanlar yalnız gözleri ile görmezler. Uzun zaman bu kişiyi ve maharetini unutamadım. Sonra bir süre düşündüm. Gözlerimizin dışında başka nerelerimiz ile nasıl, niçin ve hangi şartlarda görebiliyoruz? Ben aşağıdaki görme çeşitlerinden bazılarını bularak şiirleştirdim. Siz de benim görme çeşitleri hakkındaki bu fikirlerime katılır mısınız?

Soru: Ya, siz bu görme çeşitlerinden kaç tanesi ile görürsünüz?

Yıllar önce kör (ama) ressam bir Türk vardı. İsmi Eşref Armağan. Doğuştan kör olmasına rağmen, iki gözü de gören birçok insandan çok daha güzel yağlı boya tablolar yapıyor ve gözleri gören bir çok insanı da kendisine hayran bırakıyor ve kıskandıırıyordu. Avrupa ve Amerika'ya götürülüp, "görüyor da görmüyormuş gibi numara yapıyor.." diye bir çok tehlikeli deneye tabi tuttular. Hatta gözlerine çok yüksek akım verilerek, şayet görüyor ve insanları aldatıyor ise artık görme sınırlarını yakarak tamamen göremez olur ve sahtekarlığı açığa çıkar diye çok ağır deneylerden geçirdiler. Ancak bizim kör ressamın bu deneylerden sonra yaptığı resimlerde, en küçük bir gerileme olmadan çok güzel yağlıboya resimler yapmaya devam etti.

Bu kişi dünyaya bir şey ispat etti. İnsanlar yalnız gözleri ile görmezler. Uzun zaman bu kişiyi ve maharetini unutamadım. Sonra bir süre düşündüm. Gözlerimizin dışında başka nerelerimiz ile nasıl, niçin ve hangi şartlarda görebiliyoruz? Ben aşağıdaki görme çeşitlerinden bazılarını bularak şiirleştirdim. Siz de benim görme çeşitleri hakkındaki bu fikirlerime katılır mısınız?

Soru: Ya, siz bu görme çeşitlerinden kaç tanesi ile görürsünüz?

İNSANIN GÖRME HALLERİ VE ÇEŞİTLERİ

ŞİİR NO: 90 *** 25-01-2021

Mahlûkat, baştan başa renk renk ve nakış nakış,
Bunları, "çıplak gözle görmeye denir, bakış."

"Rüya ve yakaza ile görmeye de rüyet,"
Akli olan insan ve hayvana olur kısmet.

İlmi yükseldikçe, "kimi fikir ile bakar,"
"İlim ve fikir ile görmeye denir nazar."

"Anlayıp, sınıayıp, deneyerek görmek idrak,"
Fiziki sünnetullah ortaya çıkar.. ap-ak.

"Duygular ve hislerle görülür ise şuur,"
Romantik dokunuş ve görüşte işte budur.

"Kalbin gözü ile görmeye denir, basiret
Doğumdan ölüme dek, insanlık buna hasret.

"Metafizik alemi, duru görü kucaklar,"
En, boy, yükseklik ve zamanın dışına çıkar

Fizik gözlerle değil, "ruhla görmeye sevgi,"
Böyle ortaya çıkar, Kâinat'ın ahengi.

"Yaratılmış bütün ayetleri görmek kulluk,"
İnsanlara verir.. huzur, sükûn ve ululuk.

Görme çeşitlerinden, siz neyi seçerdiniz?
Görmeyi yaratana, nasıl şükredersiniz?
07-01-2021*SAAT: 20 10*Bozyaka/İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347482/insanin-gorme-halleri-ve-cesitleri.html>

Yol çizgileri

YOL ÇİZGİLERİ

ŞİİR NO: 02 21-EKİM-2008

Hızlı giderken.. silinir, "YOL ÇİZGİLERİ.."
YAVAŞLAYINCA.. görünür, çizgi renkleri.
Olmasaydı, bilinmezdi; gidilen yollar...
SON MERHALE'ye, sevk eden.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."

Dert, çile, meşakkat, acı, ızdırap, keder...
'GİZLİ BİR EL!.. ÇİZGİ'leri!.. yüzüne çizer!..
'GÖRÜLMÜŞTÜR..' diye, gerçek ÇİZİK'ler dizer...
Sayısı, zaman'la artan... "YOL ÇİZGİLERİ !.."

Ömür, çok hızlı geçince.. fark edilmezler,
Kendini göstermedikçe, dert edilmezler,
İmkânsızdır. Hiç bir yere nakledilmezler,
Çoğaldıkça görünürler... "YOL ÇİZGİLERİ !.."

KADER denen YOL'un, KİLOMETRE TAŞI'dır,
Bazan rahmet, bazan korkunun.. gözyaşıdır.
Nefis ve Şeytan'ın, bitmeyen savaşıdır,
"YER'i ve ZAMAN'ı!.." yazar.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."

ARİF'lere uyan, "DOĞRU ÇİZGİ!"yi bulur,
Erken evlenenin, "YOL ÇİZGİSİ!.." çok olur.
Bütün çizgilerin hepsi, mezarda kalır,
Kimisi dost, kimi; düşman, "YOL ÇİZGİLERİ !.."

DEFTER, açılınca!.. Ayna gibi, akseden..
SAĞ'dan verilmişse.. "YOL ÇİZGİSİ" raks eden.
KEVSER'de, RABB'i; dolunay gibi.. seyreden,
Ne büyük LÜTF'a götürür!.. "YOL ÇİZGİLERİ !.."
25-KASIM-2004. SAAT: 05:45 Konak-İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1349635/yol-cizgileri.html>

O GELİYOR!.. (Hz. Mehdi)

Bütün Dünya'nın farklı yerlerinde ve farklı isimlerle de olsa, dört gözle özlediği ve beklediği.. son; halife, son büyük kurtarıcı, örnek ve ideal insan.. zamanının en salih Müslüman'ı, iman ve ihlâsın abidesi, dertlerin ilacı, gönüllerin dermanı, Kible'nin pusulası; gelişi bin küsur yıldır beklenen ve de hadis-i şeriflerin tanıttığı kadarı ile şahsiyeti çok özlenen..

O GELİYOR!.. (Hz. Mehdi)

ŞİİR NO: 10 *** 21-12 2007

Diken saçılmış yolların,
Temizleyicisi geliyor..
Silah taşıyan kolların,
Arındırıcı geliyor..
Çiçeği solmuş dalların,
Su taşıyıcısı geliyor..
Yaprağı solmuş güllerin,
Renklendiricisi geliyor..

Tadı bozulmuş bal'ların,
Tadlar katıcısı geliyor..
Dili susmuş bülbüllerin,
Konuşturucusu geliyor..
Boynu bükük yetimlerin,
Baş okşayıcısı geliyor..
Arş'a çıkan zulümlerin,
Son verdiricisi geliyor..

Kapkara olmuş Dünya'nın,
Işığı ve nuru geliyor..
Benzi solmuş müminlerin,
Şerefi ve şanı geliyor..
Kararmış olan vicdan'ın,
Güneş'i ve Ay'ı geliyor..
Bin dört yüz otuz üç yılın
Beklenen Mehdi'si, geliyor..
08-04-2010 SAAT:03:15 İZMİR.
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350401/o-geliyor-hz-mehdi.html>

BİR AKIN VAR..

Önce; SIRA SIRA, yaratılmışız ve Yaratan'ımıza sözler vermişiz, "GÂLÛ BELÂ"da. Sonra da, bu verilen sözlerimizi "tutup-tutmama" imtihanına tabi olmak için de.. akın, akın; Gâlû Belâ da ölüp.. Dünya'ya doğmuşuz. En sonunda da; bazan, nefis ve ruh ile barışın, zevk ve sefasını yaşayıp.. bazan da; nefisle ve ruhun savaşının dert ve cefasını çekmişiz... Bir gün olmuş; sırasıyle; AKIN-AKIN gelişin, sırasız bir AKIN-AKIN gidişi.. ömürlerin kilometre taşlarının tükenişi.. gerçekleşmiş!..

Gelenlerin; geliş yolları aynı olduğu halde, yaşadıkları hayattan dolayı gidiş yolları çok farklı olmuş.. dolayısıyla de o, son duraktaki "SON MERHALELERİ"ndeki mekânları ayrılmış ve yaratılış da ki o, birlik, dirlik ve bütünlük ruhu, mecburen kaybolup gitmiş...

Çünkü; AKIN-AKIN gidenlerin.. gidiş yerlerine doğru olan niyet ve davranışları, yaşantıları sırasında birbirine çok zıt ve çok farklı imiş. Sonuçta ise; herkes, niyetinin ve amelinin ürününü devşirmiş ve faturasını ödemiş!.. Bir kısmı Cennet'lik olmuş.. sonsuz zevk ve sefa.. içinde, bir kısmı da, Cehennem'lik olmuş.. korkunç, elem ve keder içinde...

Cennetlikler; hep Allah'ın ve Resulünün, emir ve yasaklarına uyanlar ile bir de, insanlara bir karşılık beklemeden ve sadece Rabb'in rızası için hizmet edenlerin.. saflarından seçilmişler.

Cehennemlikler ise; Nefsine, Şeytan'a ve Şeytan'ın avanesine, yenilenler, yani kendisine zulmedenler arasından arz-ı endam etmişler... Hiç düşündünüz mü, siz bu terazinin hangi kefesindesiniz?

B İ R * A K I N * V A R

ŞİİR NO: 11 26-05-2010

Bir akın, var ki; toprağa, taş'a değil,
Bir akın, var ki; ekmeğe, aş'a değil;
Bir akın, var ki; Güneş'e, Ay'a değil,
Fert'den, ferde.. kalpden, kalbe.. seferlere!..

Bir akın, var ki; "pasları!" silmek için,
Bir akın, var ki; sevgiyi ilmek için;
Bir akın, var ki; "Rahman'ı" bilmek için,
Fert'den, ferde.. kalpden, kalbe.. gezmelere!..

Bir akın, var ki; şehit olmak.. uğruna,
Bir akın, var ki; Ab-ı Hayat Suyu'na!..
Bir akın, var ki; şol Cennet'in Koyu'na,
Ferd'den, ferde.. kalpden, kalbe.. "naz ehline!..
01-06-2010 SAAT:03:25 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350683/bir-akin-var.html>

Y Â S İ N!.. (EY, İNSAN!..)

Sen, seni; eşyayı, maddeyi ve mânâyı, mahlûkatı ve seni Yaratan'ı.. bilir misin? Peki; ya, kendini bilir misin? Ya sen, kimsin!?

Ve dahi, sen nesin?!.. Kendini, bazen teraziye koyup tartarsın da; nefsinin de biraz olsun, hiç teraziye koyup tartar mısın? Biraz kendini "ölçüp biçer" ve BİRAZ DA; KENDİNE GELİR VE KENDİNE YÖNELİR MİSİN?.. SÖYLE, SEN KİMSİN?!..

Y Â S İ N!.. (EY, İNSAN!..)

ŞİİR NO: 06 *** 21-EKİM-2008

Sen; "ne, 'ATOM'.. ne, 'GÜNEŞ'sin,"

Fakat; "bir 'HIÇ' de, değilsin..."

İkisinin ortasında,

Denge sağlayan, "MİHENK'sin..."

Kâinat, "durur emrinde,"

Yaratılanlar, fevkinde;

Mahlûkat, hep hizmetinde,

Çünkü; "sen, bir 'HALİFE'sin!.."

Yerine getirsen, farzı,

Bırakmasan, hiç niyazı;

Bir emrin, titretir 'ARZ'ı,

Sen, "ASIL'ın, VEKİLİ'sin!.."

Göklerin armonisi'ne,

Alemler, senfonisine;

Işıktaki, yedi renge,

Yaratılana, "ŞAHİT'sin..."

GÖZ'ü, sema'ya açanlar,

Gönülden, 'BİR'e varanlar;

Şeytan'dan, uzak duranlar,

O; "BİR!' ile, bir'lenirsin..."

'SEN, 'sayısız çok beden'sin,

Tüm yaratılana, denk'sin;

Sen. Küçük bir 'MUHAMMET'sin,

"RASÛLULLAH'a, ÜMMET'sin..."

Mürsel, der ki; aç, gözünü,

Dinle, "KUR'ÂN'nın sözünü;"

'NUR' ile yıka, yüzünü,

SEN!.. "Kâinat'a, bedelsin..."

munevveroglu@hotmail.com

22-04-2008*** Saat 18:30**** Konak- İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1351276/y-s-i-n-ey-insan.html>

AFFET RABB'İM... AFFET.

REGAİP KANDİLİNİZ MÜBAREK OLSUN. Bu mübarek gecede bir şiir ile tövbe duası yapmaya ne dersiniz? O halde buyurun. Allah yapacağınıza tövbelerinizi kabul ve makbul etsin. Amin.

AFFET RABB'İM... AFFET.

Aklımın, mantığımın; tutulduğu bir anda,
Bir gaflet sırasında, sitresli bir anımda;
Nefsim; şaha kalkıp da, beni savurduğunda,
Sinirlerim kabarıp, çakmak- çakmak çakınca;
Şeytanlar ile cinler, etrafımı sarınca,
“Alev, alev dolaşan.. bu güç, nedir? Kanımda!..”

Sürç-ü lisan'ımın sebebi!.. Korkunç bir hiddet,
Birden başladı, birden gelişti.. bu felâket;
Vücudum oldu, bir “ateş topu!” Gel de, sabret...
En Büyük KUTSAL'a(!), küstahça.. ettim ihanet;
Bilemedim.. Nasıl başladı, gelişti.. bu dert,
En büyük suçu işledim!.. “RABB'İM, SEN; beni, affet...”

Bir şimşek çaktı.. tepeden, tırnağa.. fethetti,
Bütün zerrelere; teker, teker inletti;
Bu günahım, bana; nefsimi, padişah etti,
Ruhum, bir tutsak oldu! Vicdanımsa kahretti;
Belim, iki büklüm; dizimde dermanım bitti,
Birden, neye uğradım?.. Ben. “Bu, nasıl bir dertti?..”

Eyvah!.. Çaresiz bir illetin firâkıdayım,
Hangi kapıya gidip, tokmağını çalayım,
Bu suçtan kurtulmam için, nasıl yalvarayım;
Cehennem'lere savrulmanın şafağındayım;
Çünkü; “affı güç bir GÜNAH ile baş başayım,”
Bu, “taşınmaz yük” ile; “Ya! Ben nasıl yaşarım?..”

Keşke!.. Hiç, doğmayıp da; Dünya'ya, gelmeseydim,
Ben, benden geçip; zelil duruma, düşmeseydim;
Bütün “şer güçleri”ne de, hizmet etmeseydim,
TÖVBE!!! “Bu seferde; ben, RAHMAN'ı bilemezdim;”
RAHİM'den; belki! “AF” müjdesini alamazdım,
Sonuçta: “ALLAH'U EKBER'i, kavrayamazdım!..”

SONSUZ OLAN AFFIN'la; birden, aklıma geldin,
“Günahları, sevaba; tevil eden, YALNIZ SEN'sin;”
Kul'u, affetmek, SEN'in Hakkın.. Çünkü: SEN, RABB' sin,
Böylece; affolan kul, yaptığından utansın!..
Nefsin; hatasını, bir daha tekrarlamasın;
Ben, şimdi; her zerrem ile, “affına muhtacım...

” Kul'lar; hata edip, suç işler.. günaha girer,
Göze görünmez güçler! Kuluna, yardım eder;
Kulun. “Şimdi çaresiz. SEN'den, bir yardım bekler;”
Bu çapdaki günahı! Ancak, “ALLAH affeder;”
SEN; affettiğin an, bu kulun “ BAYRAM'a erer”
Af'fedilmenin sevinciyle, “SECDE'ye gider...” (inşaAllah)
08-02-2009 SAAT: 04:50 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu
munevverglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352755/affet-rabb-im-affet.html>

KARATOPRAK!..

TOPRAK!.. Hani, her gün; üstüne basıp geçtiğimiz ve de sıkıştıkça, düşünmeden içine işediğimiz, nimetini yiyip, külfetinden şikâyet ettiğimiz!.. Hani, hep gülünü sevip de.. dikenine söylendiğimiz.. gül gibi, ölünce cesedimizi itina ile muhafaza etse de, yine de kendisinden; fersah, fersah kaçtığımız.. aşık Veysel'in, aslında hepimizin sadık dostu!.. Hani, uğruna seve seve öldüğümüz, fakat; mukadder olmasına rağmen, iki metresini kazıp da içine girmeyi hiç zaman düşünmek istemediğimiz!.. "Hani, hani,. Hani!.." Hani'lerini saymakla bitiremeyeceğimiz; "O kara toprak var ya.. O kara toprak!.." AH, O TOPRAK!.. Herkese nasip olmayan O, kara TOPRAK!..

K A R A *** T O P R A K ! . .

ŞİİR NO: 15 *** 21 Kasım 2010

Kimi, gafil.. tanımadan, basar geçer.. üstüne,
Kimi, iyi bilir.. tanır, aşınadır içine;
Çoğunun son durağı, yatarız.. huzur içinde,
Kimisini kabul etmez de, tutar.. tam dikine!..

Hem, anamız olmuş da, varolmuşuz.. kendisinden,
Hem babamız gibi, doyurmuş.. helâl bahçesinden;
Hem de, "gönlümüze, eşler vermiş!.." ak sinesinden,
O'nu iyi anlamayan, düşer.. derde, illete!..

Toprak ile kapanır; bütün kir, bütün is ve pas!
O'nsuz kalan milletleri, kaplar; derinden, bir yas;
O'na dost olmayan, ne konuşsa denir.. boşboğaz,
O'nda, kendisini bulan; kavuşur.. "her nimete!.." (Bu gün 65. doğum günüm. Sana kavuşmaya az kaldı. Benim aziz sığınağım!..)
22-Kasım-2011 SAAT: 05:00 Konak/İZMİR.
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1353825/k-a-r-a-t-o-p-r-a-k.html>

Ya Ali - 1

İlmim şehri Resulullah (S.A.V.)den, ilmin kapısı Hz. Ali (K.V.)ye hitabından ortaya çıkan Dünya ve Ahiret'e ait yaşam kodlarını bildiren vasiyetleri ve de öğütleri.

Anlayana, öğrenene ve uygulayana; dünya da sıhhat, selâmet ve saadet.. Ahiret'de ise bitip tükenmeyen sonsuz servet...

Anlamayana ve bilmeyene veyahut da, bilip de uygulamayana ise; hem dünyada ve hem de Ahiret de her yönü ile sınırsız, sonsuz ve korkunç bir felâket...

Oku öğren, okut öğret ve bu büyük, "DÜNYEVİ VE UHREVİ SIRLARI" keşfet.

(Not: Hadis-i şeriften aslına sadık kalınarak şiirleştirilmiştir.)

Resulullah (S.A.V.) Buyurdular ki,

Birinci Bölüm

YA ALİ!.. -1

ŞİİR NO:91 *** 23-04-2021

Bu söyleyeceklerimi ezberle, hayır görürsün,
Hem Dünya'da, hem Ahiret de saadete yürürsün...

Ya Ali!.. Cahillikten daha beter bir fakirlik yok,
Akıldan, mantıktan ve ilimden daha güzel mal yok.

Kendini beğenmek, çok korkunç bir hata ve yanlışlık,
Kendini beğenme halin olur kötü alışkanlık...

Kendini beğenenin hali ne büyük bir felaket,
Bu halde iken boşa gider, tüm ibadet ve emek...

Yoktur, müşavereye daha kuvvetli bir yardımcı,
Müşavere eden çekmez, ne bir acı ne bir sancı...

En doğru yol ve yöntemdir, bilenlerle müşavere,
Peygamberimizin bu sünneti, girmeli her eve...

Sağlam bilgi ile sağlam başlar ise ehl-i iman,
Böyle imanda bulunmaz. Ne kibir, ne isyan, ne zan...

Mümin kulun kalbini nurlandırmalı gerçek iman,
Böyle bir mükemmel imana kavuşmalı her insan...

Bulunmaz bir koruyucu, fenalıkları bırakmak,
Ne güzel bir alışkanlıktır, "yetim başı!" okşamak...

Güzel huylar ile soyun, sopun bile güzelleşir,
Tefekkür gibi ibadetlerle, mevcudat netleşir...

Kalbindeki nurun gibi, huyun da güzel olmalı,
Güneşin şuaları gibi, her gönüle dolmalı...

Tefekkür etmek gibi, yoktur hiçbir sünnet ibadet,
Gücünün yettiğince, sen bu ibadete devam et...

Her şeyin bir farzı, bir kanunu, bir de adeti var,
Bütün farz, kanun ve adetler tüm yaşantıyı bağlar...

Her mahlûkun vardır, bir adedi ve bir de afeti,
Kurala uymayanlar, göze almalı keffareti...

İbadetin afeti riya, zekâtın ki öğünmek,
Güzelliğin afeti ise, kendini çok beğenmek...

Sözün afeti yalan ve ilmin afeti unutmak,
Cömertliğin afeti ise, onları başa kalkmak...

Şecaatin afeti zulüm, asaletin kasılmak,

Hayatın afeti ise, bir iş yapmaktan utanmak...

Halin afeti yenilik, ibadetin usanmaktır,

Afetlerin afeti de, bir insanı kıskanmaktır...

18-03-2021 * SAAT:04,20 * Bozyaka/İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu: munevveroglu@hotmailcom

Kibir: Kendini beğenme, gösteriş.

Müşavere: Birden fazla kişi ile müzakere veya danışma.

Keffaret: Dini bir suçu affettirmek için gönüllü cezaya katlanmak.

Riya: İkiyüzlülük, sırf gösteriş için yapılan fiil.

Şecaat: Yiğit ve cesur görünme davranışı.

Not: Şiirin ikinci bölümü bir sonraki sayfada.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366061/ya-ali-1.html>

Ya Ali - 2

İkinci Bölüm

İlimin şehri Resulullah (S.A.V.)den, ilmin kapısı Hz. Ali (K.V.)ye (dolayısıyla de bizlere) hitabından ortaya çıkan Dünya ve Ahiret'e ait yaşam kodlarını bildiren vasiyetleri ve de öğütleri.

Anlayana, öğrenene ve uygulayana; dünya da sıhhat, selâmet ve saadet.. Ahiret'te ise, bitip tükenmeyen sonsuz servet.. Anlamayana ve bilmeyene ve yahut da, bilip de uygulamayana ise; hem dünyada ve hem de Ahiret de, her yönü ile sınırsız, sonsuz ve korkunç bir felâket...

Oku öğren, okut öğret.. ve bu büyük, "DÜNYEVİ VE UHREVİ SIRLARI!.." keşfet.

(Not: 1) Bu şiir, Ya Ali!.. İsimli hadis-i şeriften, aslına sadık kalınarak şiirleştirilmiştir.)

(Not: 2) Bu hadis ve dolayısıyla şiir uzun olduğundan dolayı, iki bölüm halinde düzenlenmiştir. Bütünlüğü bölmek adına ikinci bölümden önce birinci bölümü de, bir sonraki sayfadır. Lütfen hadis-i şerifin ve şiirin tamamını anlamak için birinci bölüme de göz atmanız önerilir

Resulullah (S.A.V.) Bir gün buyurdular ki:

İkinci Bölüm

YA ALİ!..

ŞİİR NO: 92 *** 08-05-2021

Birisi bir gün seni, yüzüne karşı meth ederse,
Rabb'im, de!.. Beni, denilenden daha hayırlı eyle...

Bilemediğim şeylerin suçundan beni affeyle,
Başkalarının isnadından, beni sorguya çekme...

O zaman, o sözlerin afetinden salim kalırsın,
Her iki dünyada da, "salah ve selâmet..." bulursun...

Oruç tutan kimse elbette tutmayandan farklıdır,
Bir de Allah'ın katında, makbul bir duası vardır...

İftarda, besmele çekip dua eden şifa bulur,
"Ey affı bol Allah'im. beni affet!.." derse, af olur...

İftarda de, Rabb'im! "SEN'in rızan için oruç tuttum,"
Yine, "SEN'in verdiği rızıkla orucumu açtım..."

"Hamdolsun katından bize lütfettiğin nimetlere,
Bildiğim ve bilmediğim tüm sağlık ve afiyete..."

O gün ne kadar oruçlu varsa, hepsini anarsın,
Hepsinin sevabı kadar da, bir sevap kazanırsın...

Güneş'e ve Ay'a karşı, arkanı dönerek otur,
Güneş'te çok oturma, çünkü hastalık bundan olur...

Yasin'i çok okursan, açlık ve susuzluk çekmezsin,
Hasta olmaz, çıplak kalmaz, korku ve zindan görmezsin...

Ayrıca yalnız kalmaz, her yerde de hürmet görürsün,
Hikmet bulur, suya kanar, şehit olarak ölürsün...

Ve eceli yakın hastanın ölümü kolay olur,
Sabah akşam okursan, o gün ve geceden emin olur.

Tebareke oku uyu, "kabir azabı" görmezsin,
"Münker" ve "Nekir," sual sormaz, mezarda üzülmezsin...

İhlas suresini okursan, o Kıyamet gününde,
Derler. "Ey, Allah'ını meth eden!.. Kalk ve buyur cennete..."

Korunmak istersen, kötü sözlerden, kötü gözlerden,
"Maşallah" de ve "İa havle" oku. Seçilmiş sözlerden...

Bu nur huzmelerini, hep tekrarla ve aklında tut.
Dünyanı ve Ahiretini kurtaracak tek umut...

Ey Ali!.. Bu sözleri sakın unutma, unutturma,
Böyle gerçekleşir, Cennetteki o “büyük buluşma...”
07-05-2021 * SAAT:04,20 * Bozyaka/İZMİR.
munevveroglu@hotmailcom
Salim: Esenlik, huzurlu..
Salâh: En iyi hali yaşama rahat huzur..
Selâmet: Tehlike ve fenalıklardan kurtuluş..
Münker ve Nekir: mezarda ilk soru soruları soracak iki melek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369016/ya-ali-2.html>

İlk yaratılanlar

Her şeyin; bir ilki (orjinali) vardır. Arkadan gelenler ise tekrardır. Orijinal kıymetli, tekrarlar ise sıradan ve değersizdir. Değerli ile değersiz akıllı bir baş ayırır. Akılsız başın ise; işi karışıktır ve “başı, sefa ve sonu cefa”dır. Yine de uyanmayan; YA NASİPSİZ ‘dir, ya da; doğuştan saf veya aptaldır. İşte sizlere, bir değeri olan “İLK’LERDEN, KÜÇÜK BİR İLKLER DEMETİ” sunuyorum...

İ L K Y A R A T I L A N L A R

ŞİİR NO: 09 ** 25-EKİM-2008

İlk yaratılan, kalem!..
Kalemde, akar.. âlem!..
Tüm kâinat’ı, sarar,
Hz. Fazreti, Fahriâlem

İlk yaratılan, ZIT’lar,
Zıt’tan, olur atomlar... .
Sırayla oluşurlar,
Atom’dan.. kâinatlar...

İlk yaratılan, ADEM; ,
O’dan yayıldı, kadem.
Soyumuzu türetti,
Hazreti HAVVA Annem...

İlk yaratılan, akıl,
Akılla olur, nakil.
Akıl olmasa idi,
Akletmemiz.. ne kabil!..

İlk yaratılan, ebed!
Ebed’den, gelir RAHMET
Yaratılışın başı,
O’dur, “NUR-U MUHAMMED...”

İlk yaratılan, İBLİS,
Seçtiği görevi, pis.
Ruh’lara, hükmedemez,
Oynaşı olur, nefis..

İlk yaratılan, çocuk,
Habil’in, huyu bozuk.
Şeytan, iş başı yaptı,
Kabil’e, oldu yazık..
8-MART-2008 SAAT:22:45 Konak-İZMİR.
** ** *

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372026/ilk-yaratilanlar.html>

AKIL-DİL-VE-DUDAKLAR!..

SORULAR: 1) AKIL NEDİR?.. Nerededir?.. Ne işe, ne kadar yarar. AKIL, HERŞEY MİDİR? YOKSA HİÇ BİR ŞEY MİDİR?
2) AKILLI İLE AKILSIZIN FARKINI, (kıstasını) NEYE GÖRE TAYİN VE TESBİT EDERİZ?.. Veya kime, "AKILLI DERİZ"de, "KİME DELİ?.."

3) DİL NEDİR?.. NEREDE VE NE İŞE YARAR?.. NEREDE KARAR, NEREDEN SONRASI ZARAR?..

4) DUDAKLAR NEDİR?.. NE İŞE ve NASIL YARAR?.. NEREDEN SONRASI, ZARAR? BİR İPİ DAHİ OLMAYAN DUDAKLAR, BİR İNSANI NASIL BAĞLAR?..

5) DUDAKTAN ÇIKAN BİR SÖZDEN, GÖZ NEDEN AĞLAR?..

6) ÖLMÜŞ BİR İNSANIN, CESEDİ (eli, kolu, ayağı) KONUŞUR MU? KONUŞSAYDI, "ACABA NE DERDİ?" VEYA KONUŞUYORSA, "HANGİ DİLDEN KONUŞUYOR?.." BU KONULARI, HİÇ DÜŞÜNÜP DE, BİR SONUCA ULAŞTINIZ, BİR KARARA VARDINIZ MI?..

Önce, bu sorulara SİZ bir cevap verdikten sonra, bir de; aşağıdaki şiir eşliğinde beraberce düşünelim. Sonra da, aklımızla ve mantığımızla, bir karar verelim. VAR MISINIZ?.. VE BU ŞİİRİ OKURKEN SİZLER DE BANA, KATILIR MISINIZ?

AKIL * DİL * VE * DUDAKLAR!..

ŞİİR NO: 18 *** 26-EKİM-2008

BAZAN; GÖNÜL TELİNİ, BEYAN EDER,
BAZAN; NEFS, DİLE GELİR.. "BENİM, BEEEN!" DER.
BAZAN DA, ŞEYTAN; BURADAN, SESLENİR!..
"İSLÂM DEĞİL, GERÇEK DOĞRU; BENİM" DER,
AKIL, DURUR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

EHEMNİYET VERMEZ, BUNA ÇOKLARI,
KALBİ TUTUŞTURUR, ŞEHVET OKLARI.
KİMİNİ; ÇOK YAKAR.. AŞK YANIKLARI!..
MÜMİN'DEN.. "FİRASETLİ BAKIŞLARI!"
AKIL, BİLİR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

KÂİNAT'IN BÜYÜKLÜĞÜ ŞAŞIRTIR!..
ZİT'LİKLARI, BİRBİRİYLE YARIŞTIR,
KUR'AN İSE, MESAFELER AŞIRTIR!..
GÖNÜL İLE DUDAKLARI, BARIŞTIR,
AKIL, SUSAR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

SEN, ALLAH'I; YER'DE, GÖK'TE, ARAMA,
O'NU BULAMAZSAN, SAKIN YOK SANMA.
İNKÂR EDENE DE, ASLA İNANMA,
YETER Kİ: ARANA, MESAFE KOYMA,
AKIL, BULUR. DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

MÜRSEL'LER; AKLINA, FAZLA GÜVENMEZ,
AKLINA ESENİ, HEMEN SÖYLEMEZ,
BİLİR; "RÜZGAR, DURDUĞU YERDE ESMEZ!.."
AKIL; SINIRLIDIR, HER ŞEYİ BİLMEZ,
VAHİY ALIR! DİL VE DUDAK'LAR SÖYLER...

MİKÂİL, İSRAFİL; EL-ELE, GELİR,
CEBRAİL; GETİRİR, HABERİ VERİR;
AZRAİL, GELİNCE; İNSAN, CAN VERİR,
HADDİNİ BİLENLER, "ÖLMEDEN ÖLÜR;"
AKIL, DİL, DUDAK SUSAR. CESET SÖYLER...

AHİRETTE; TERAZİ'Yİ, MİZAN'I,
DÜNYA GÜNÜ, HELALİ VE HARAMI,
YAPTI İŞEN, NİFAKİ İFTİRAYI!..
İŞLEDİĞİN, HATAYI VE GÜNAHI,
DİL, DUDAK, SUSAR.. EL, KOL, AYAK SÖYLER...

15-MAYIS 1999 SAAT:04:20 Konak-İZMİR.

Not: Mürsel=Gönderilmiş, irsal olunmuş, nebi, peygamber.

** ** **

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372224/a-k-i-l-d-i-l-v-e-d-u-d-a-k-l-a-r.html>

OĞLUMA ve KIZIMA (ve de soyuma) NASİHAT (şayet okur ve ders alırsa..)

Erzurum/Hasankale’de, bir zamanlar yazın sıcak günlerinde kendi “MİLATTAN ÖNCEM’de!” nasihate muhtaç ve kısa bir pantolon ile koştururken..” her şeyi “toz-pembe” görür ve Dünya’nın da; bizim ev ile yiyecek aldığımız, Laz bakkal arasında sıkışıp kalmış olduğunu, eğer; bu sınırlardan biraz ileri gidersem, Dünya’dan aşağı düşeceğimi zannederdim... Çünkü, bana böyle öğretilmişti!..

Kısa pantolonla beraber, gün geçtikçe; hem boyum, hem pantolonum ve hem de, Dünya’nın sınırları uzadı... Sınırlar uzadıkça da, o çok uzun gelen zaman mefhumu; her geçen gün, kıaldı da kıaldı. Aradan geçen altmış altı yıl (*)sanki altmış altı saniye değerinde kısa ve bir “yıldız parlaması, bir şimşek çakması..” gibi geçip gidince, sonunda bana kalan, “YAŞADIĞIM HAYATIMIN TORTUSU'ndan, küçük bir ders ve KÜÇÜK BİR ÖZET çıkararak; okunmayıp, dolayısıyla de uygulamayacağını da çok iyi bildiğim halde, yine de oğluma-kızıma ve bekli de, torunlarıma.. benden kalan bir miras olarak bıraktım. Bu mirasın değerini; oğlum-kızım, torunlarım.. bilmese de, belki bir bilen çıkar; bu vesile ile bana da, bir dua eder .. niyeti ve ümidi ile Şiir Romanı Kitabı’na bir de, bir nasihat şiiri yazdım...

Ne dersiniz? Siz de miras olarak, oğlunuza- kızınıza; hazır bir servet, çekici bir şöhret veya bitmeyen bir yakışıklılık.. yerine; bir nasihat bırakmayı, düşünür müsünüz? O halde, rastgele! Hayırlı nasihatler!... Eğer, şayet; sizi dinleyen, sözünüzü tutan ve de uygulayan bir oğlunuz ve kızınız, veya benzerlerinden birilerini bulursanız?..

Bulamaz iseniz, yine de üzülmeim. Biraz da, kendi öz geçmişinize dönün!.. İyi ve kötü, müsbet ve menfi adına, her şeyi oralarda bir yerlerde arayın. Zaten, geçmiş o kadar çok tortu saklar ki!..

OĞLUMA ve KIZIMA (ve de soyuma) NASİHAT (şayet okur ve ders alırsa..)

ŞİİR NO: 20 01-Haziran-2011

Dinle yavrum, sana; “benzersiz bir nasihatim var!”
Gün geçtikçe,, geniş dünya; yavaş-yavaş, gelir dar.
Önceleri baktığında, herkes gelir sana “YAR,”
Sonraları, geç anlarsın; “hava bile” gelir.. dar!..

İlk işaret, dişler çürür.. sonra sıradadır “şa’r!”
Seçme şansın yoktur bunda, atamazsın tek bir zar.
Bazan yersin kuru ekmek, bazan şansına bir kaşar,
Nasibin; gah, Cennet taamı; gah, kırmızı bir “nar!..”

Cennet’te; köşkler, huriler.. Cehennem’de, korkunç “nâr!”
Yakıtı, insan etinden; durmaz, yanar da.. yanar...
Her nefesin sayılıdır, zamandan etme zarar,
Bu, ‘Zıtlar Alemi’nde; ruh yükseltir.. nefis çarpar !..

İnsanlar cins-cins; “kimi ateşbâr, kimi kehribar!”
Bazısı, zarar eder; bazısı, kâr üstüne kâr.
İstikametini düzelt, başına yağmadan kar!..
“İş, işten geçtikten sonra; anlarsın da, ne çıkar!..”
02–Haziran–2011 SAAT: 06:15 Konak - İZMİR.

(*) : 76. yıl. Şiirin siteye kayıt edildiği tarih itibariyle.

Şa’r: saç, kıl

Cennet taamı: Doğu Anadolu’da (mecazi olarak) kabağa denir.

Ateşbâr: Cehennem ehli. İslâm düşmanı kişi.

Baş yağan kar: saçların ağarması.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382938/ogluma-ve-kizima-ve-de-soyuma-nasihati-sayet-okur-ve-ders-alirsa.html>

BAKMAK VE GÖRMEK

Bakmak ve görmek daima karıştırılan iki kelimedir. "Bakmak nedir?. Görmek nedir?" Her bakmak görmek midir?. Her bakan, görür mü? Veya körler, bakmadığı için mi görmezler?.."

Bakmak, eğer görmek ise; gece karanlıkta da bakarız, fakat; niçin görmeyiz de, ışığa ihtiyaç duyar bir lamba veya fener yakarız?

Siz ne dersiniz?.. Bakmakla, görmek bir midir?.. Yoksa; bakmak başka, görmek başka mıdır? Siz, bakar mısınız? Yoksa görür müsünüz?

Siz, bakmadan, görmeğe uzanan.. "esrarlı yol'u, bilir, bu yol'un üzerinde hiç seyahat yapar mısınız?..

BAKMAK VE GÖRMEK

ŞİİR NO: 10 25-EKİM-2008

Bakmayı mı, seçersin; yoksa, görmeyi mi?..
Görenler seyreyler, mahlûktaki ahengi..
Bakmak!.. Hiç mümkün olur mu, görmenin dengi;
Bakan değil; "gören gözden, yayılır.. sevgi..."

Gel. Sen; baktığına, bundan sonra, dikkat et,
Artık; bakmakla görmenin, farkını.. farket.
Görmeyi, iyi öğrenip; bakmayı terket,
Görerek, "RABB'inin Şanlı İsmi ni şerh et..."

Bütün hayvanlar da bakar, fakat görmezler..
Onlar baktıklarında, idrak edemezler..
İşte bu sebepten, tefekkürü bilmezler..
Günah ve sevap yok, "bir hesap da vermezler..."

Halbuki; insan, çok bedenle(!) yaratıldı,
Her beden, bir çok HAZ ve NAZ'la donatıldı;
Bakana göz, görene FİRASET sunuldu,
KUL, "YARATILAN'ı; görmek için, var oldu..."

Gerçeği bulmanın şartı, iyi görmektir,
Her olay ve işi, ibretle izlemektir.
Gördüklerini de, gönlünde eritmektir,
Yaratılış sırrın, "bakmak değil görmektir..."
17-Temmuz-2007 SAAT: 06:45 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384243/b-a-k-m-a-k-v-e-g-o-r-m-e-k.html>

S E N D E; B İ R, M U M Y A K!..

Bildik bir terimdir, her zaman duyarız, fakat nedense çoğumuz tepki bile vermez ve bu çok önemli düsturu, yeterince hayatımıza mal etmeyiz. Halbuki, "BİR MUM YAK" bir çok şiire ve nesire konu olmuş; bir çok derde deva olup, bazan da, bir çok çeşitli yarayı da.. sarmıştır...

HAYDİ, VARMISINIZ... BİR GÖNÜL KAZANMAK İÇİN, BİR MUM'DA, BİZ YAKALIM! BU MUM'LA, BİR EL DE BİZ TUTALIM..

BİR GÖNÜL DE BİZ KAZANALIM..! ÖYLEYSE HAYDİ, DAHA NE DURUYORSUN?

".. B E K L E M E!.. VE SEN DE; HEMEN ŞİMDİ, BİR MUM YAK!.."

Evet. Durup bekleme!.. Bir başkasının, yaparak "kazanacağı sevapları!" sen de kazanmak için.. artık, hiç durup bekleme.. hemen şimdi, vaktin var ve elin ayağın tutuyorken sen de durma; .. "BİR, MUM YAK!.."

ŞİİR NO: 12 *** 24-EKİM-2007

S E N D E; B İ R, M U M Y A K!..

Şu; Ahir Zaman'ın, "KÖR KARANLIĞI!"na,
Batmış Güneş'in, "GECE AYDINLIĞI!"na;
Bölünmüş olan, kalbin.. ferahlığına,
Haydi, durma. Gayret et.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şeytan'nın; yolunu şaşırttığı, şaşkına!
İman nurunun, küllenmeyen aşkına,
Uyanması için, "İSLÂM'IN FARKI"na,
Nur hüzmelerinden.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Şanlı mazi, gönülde derin yara,
Şükür; ümitlerimiz, vardı.. "BAHAR!"a;
Durma!.. Sen de; girecek, bir "GÖNÜL" ara,
O, 'kararmış kalpler'e.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Geçici lezzetleri; koy, bir kenara,
Ömür, çok kısa. Durma!.. "GERÇEĞİ ARA!"
Hesap günü! Defteri, "SAĞDAN ALMAĞA,"
Vaktin, var iken; hemen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Gurbetteki, "ÇİLEKEKEŞ!"in VUSLAT'ına,
Dünya'ya, gelmiş olanın; "İSKATI"na;
Cennetlere, "erişmenin.. fırsatı"na,
Kavuşmayı, istersen.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."

Bir mum yak, ki; ışıklansın, bu Dünya,
Bir mum ile kurtulsun, bir BAHTI KARA;
"Bir mum yeter, binlerce mum yakmağa,"
Binlerce mumu, yakan.. sen, de; "BİR, MUM YAK..."
5-AĞUSTOS-2007 SAAT: 05:15 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384581/s-e-n-d-e-b-i-r-mu-m-y-a-k.html>

B E N D E Y A Ş A D I M ...

Ben, kendi isteğim ile veya bir ön siparişimin üzerine, bu Dünya'ya gelmedim. Fakat, bu Dünya'ya doğunca da; bebek iken çok sevildim. Çocuk iken, her şeye sevindim. Gençlikte, bir pusulam yoktu ve başımda, "kavak yelleri"nin esintisini seyrettim ve dinledim..."

Bazan keyf ettim, bazan ah ettim, bazan da cehaletimin bir sonucu olarak küfr ettim. Yaş kırka dayanınca , bütün detlerimin dermanını keşfettim. Düşüğüm hatalarıma çoğu zaman , "AH - VAH, EYVAH!" ettim.

Bu şiiri okuyanlar, benim hatalarıma düşmesinler ve bu şiiri hayat yollarına bir pusula yapsınlar diye, bu sayfayı buraya şerh ettim. Bu şiiri okuyup, ana fikrine uyan ve bir ders alanlara da, şayet kabul ederlerse.. hediye ettim.

B E N D E Y A Ş A D I M ...

ŞİİR NO:16 ***** 10-Kasım-2010

Gafilce yaptığım ibadetleri, suya yazdım,
Bilinçli günahlarımı ise, bir çok mermere;
Her gün adım adım, kendimin mezarımı kazdım,
İstemesem de; ilk geldiğim, son yere gitmeğe...

Şeytanlar, cinler.. bırakmaz; her bir yönden saldırır,
Nefsim, bir başka telden çalar.. yerimde saydırır;
Süfyani; ipleri koparmış, acımaz kandırır;
Ben'liğimi, alıp da, Deccal'a teslim etmeğe...

Göz açtığın, bu Dünya; hem çok yalan, hem çok sanal,
Çirkef; her yerden akıyor.. bol, bol ve "kanal, kanal!.."
İbadetsiz, Cennet'e gitmek.. içi boş bir hayal,
Yazık değil midir? Ömrünü, bom-boş geçirmeğe...

"Benim kalbim temiz" diye, insanı kandırırlar,
Boşluğunu bulunca, dört bir yandan saldırırlar;
Sütten beyaz olsan bile, mutlak bir suç bulurlar,
Ömür; bir atımlık barut, gel çare bul derdine!..
21-KASIM-2010 SAAT:05:40 Konak/İZMİR.
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385197/b-e-n-d-e-y-a-s-a-d-i-m.html>

SİLKİN * ARTIK

ZAMAN: Günümüzün Dünya'sı. Yeniden ve yine, yeni bir İslâm çağına gebe ve doğurmak üzere...

TARİH: Asırlardır beklediği seçilmiş salihleri, selâmlamak için.. karşılamak üzere...

AHLÂK: Zıttı olan kelime, zilleti nakavt etmişti; zillet yediği darbelerden dolayı, yerlerde sürüm-sürüm sürünmek üzere...

BATILI MİLLETLER: Sözde adına, hürriyet dedikleri rezilliklerini sergilemek için "her şeylerini!" yitirmiş veya yitirmek üzere...

DECCAL: Fitnessi ve tayfası ile beraber, Doğu ASYA'dan sökün etmek üzere...

HZ. MEHDİ: Yemen'den Mekke'ye gelmiş ve ilâhi görevine başlamak üzere...

HZ. İSA (as): Hz. Mehdi'ye yardım etmek için, Göklerden, yere inmek üzere...

DÜNYA: Üzerinden akacak, insan kanından nehirlerle; korkunç bir kan banyosu yapmak üzere...

SEN!.. Evet, ya SEN!.. Sen, ne alemdesin? Ve dahi, ne üzeresin?..

VAKİT: Artık, pısrık durmanın, televole seyretmenin, maça gidip Hakeme küfretmenin, önden gidenlerin peşinden bakmanın.. zamanı değil!..

GÖREV: Ya! SİLKİNİR, kim olduğunu hatırlarsın veya oturmağa devam edersen, BİRİLERİ sana kim olmadığını hatırlatırlar!..

Lâkin o zaman; İŞ, İŞDEN ÇOKTAN.. GEÇMİŞ OLACAK.

HEMEN SİLKİNİP DE UYANMAYANLAR İÇİN...

Sen, daha neyi bekliyorsun ve hâlâ, silkinip de, kalkmayacak mısın?..

SİLKİN * ARTIK

ŞİİR NO: 15 ***** 26-EKİM- 2008

BOŞUNA YARATILDIĞINI SANMAYIN,
ŞAKA İÇİN DE, BİRBİRİNİZİ KIRMAYIN.
BİRBİRİNİZE KIZIP, FİTNE ÇIKARMAYIN,
SANKİ, 'CENNET' OLAN BU VATANA KIYMAYIN!.

Kıyma'yı sevenler; kıyın, et kıyın beyler;
Sen!.. Silkin artık; kalk! Seni bekler.. seferler...

VİYANA ÖNÜNDE ATLARINI SÜRENLER,
AKDENİZ'İ, İÇ DENİZ YAPAN CENGAVERLER!
BAKIN: BOŞTA DURUYOR, O GÜMÜŞ EĞERLER;
EĞER Kİ; KALMADIYSA, VERECEK BİR ŞEYLER!..

Kan!.. Damarda durur mu?.. 'Vatanseverler'
Sen! Uyan artık; kalk, seni bekler.. seferler...

MEHDİ "İMAM" OLMAK İÇİN HAZIRLANMAKTA,
BAK. GÜNEŞ BİLE, ŞİMDİ BAŞKA DOĞMAKTA;
MAZLÛM MİLLETLER; BİRER, BİRER.. UYANMAKTA!..
BOŞALMIŞ KADEHE, AB-I HAYAT DOLMAKTA!..

Sisli şafaklarda, atlılar yol almakta!;
Sen. Ayağa kalk; bak, sana.. sitem yapmakta.

SEN, NİÇİN YARATILDIN? KENDİNİ SORGULA!..
GÜNÜN GERÇEĞİ NE? ONU İYİ VURGULA!..
DURMA. ÖNDEN GİDEN AT'LILARI YAKALA,
YER YÜZÜNÜ SARAN KİRLERİ, NUR'LA YIKA!..

Sönmez meş'aleyi, uzağa taşımağa.
Sökmekte olan bu şafaktan, pay almağa;

SİLKİN ARTIK; SONRA, HESABI VEREMEZSİN!..
GEÇ KALIP, ÖNDEN GİDENE YETİŞEMEZSİN;
SONRA, TORUNUNLA YÜZYÜZE GELEMEZSİN,
SANA DÜŞEN GÖREVİ, YAPMAZSAN; SEN, NESİN?..

Ya burda durur, kendinle hesaplaşırsın!..

YA da; silkinir, gider.. ARŞ'a, ulaşırsın...

9- ŞUBAT-2008 SAAT: 16:05 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu *** munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385356/s-i-l-k-i-n-a-r-t-i-k.html>

Ç A Ğ D A Ş, B A L T E F S İ R İ

Dini kaynaklarda bulunan meşhur, “BAL TEFSİRİ”ni, çok kişi bilir. ANCAK, ARADAN 1400 YIL GEÇTİ. ACABA NELER DEĞİŞTİ? O GÜNDEN, BU GÜNE ACABA NELER YAŞANDI NELER? YA, SİZ!.. SİZ NELERİN FARKINDASINIZ? NELERİN DEĞİL?. BİR DE; AŞAĞIDAKİ ŞİİRİ OKUDUKDAN SONRA, ACABA BANA DA BİRAZ HAK VERİR MİSİNİZ?.. YOKSA; HÂLÂ, SİZ BAL TEFSİRİ KONUSUNDA FİKRİ SABİT MİSİNİZ?..

“Bu bal işine, ya siz ne dersiniz?!” Günümüzün bal tefsirini, siz olsaydınız nasıl yapardınız?..

Ç A Ğ D A Ş, B A L T E F S İ R İ !..

ŞİİR NO: 16 26-EKİM-2008-

Gerçek bal; durmaz kâse’de, hep yere bakar,
Bal’ın gerçeğini, “hakiki balcı!” satar.
Bal’dan da; balcıdan da, “ehil olan!” anlar,
Ballı dilden(!)ve gönülden(!), “ballı söz!” çıkar.

Yalnızca bal kalmıştı, sahtesi olmayan,
Bal var ki; üstüne, sinek bile konmayan.
Bal var, içinde “bir damla bal” bulunmayan,
Artık; dilden ve gönülden, “bal’sız söz!” çıkar.

Bal, bir misal oldu; çeşitli insanlara,
Acısı, tatlısı, ballısı, bal’sızlara..
Gafil, bal’a bakıp da, birazcık uyansa,
Nice dilden ve gönülden, “bomboş söz!” çıkar.

Balı, bir bal’a katınca; bal’lar karışır,
Hakk’a uymayan insanlar, “şart’a alışır!..”
Özünü kaybetmeyen bal, durmaz savaşı,
Bal’ların bal’ı(!), ancak, “böyle bal’dan çıkar.”

“Bir kaşık bal” olsa idim, ben de; dillerde,
Bal’a kavuşsa idim, “bazı gönüllerde!..”
Biraz da, hakiki bal’dan; satmak var, ser’de,
Bal’ın; sahte değil ise, “bal alan.. çıkar...”
9-ŞUBAT –2008 SAAT: 19:10 Konak-İZMİR.
Mürsel münevveroğlu
munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385590/c-a-g-d-a-s-b-a-l-t-e-f-s-i-r-i.html>

ŞEYTANIN PEŞİNDEN GİTMİYİN

Siz de mutlaka duymuşsunuzdur. Madem ki; “Şeytan kötü ve zararlı ve dahi bizim düşmanımızdır.. v.s. o zaman, Allah; bu Şeytan’ı, neden yarattı da, bize musallat etti?

Hiç düşünülmez ki, Şeytan olmasaydı melekler de olmaz ve “ZIT’LARI YAŞAMAZDIK.” Yani yaratılmazdık. Sonuç da da, nefsimizi tekâmül ettirip.. cennetlere yol alamaz ve dolayısıyla de Rabb’imizi; bilemez, tanıyıp.. anlayamazdık. Daha da önemlisi, ZITLAR KANUNU olmasaydı; biz insanlar da, zaten mevcut isim ve sıfatlarımızla isim ve sıfatlamazdık. Burada önemli olan; akıyla Şeytan’a karşı olan kişinin, kendisinin dünya öğretmeni nefsi ile de, karşı karşıya olduğunu bilmesi ve nefsinin terbiye ile tekâmül ettirmesidir. Yani; ölmeden önce, ölmesidir!..

İnsanın nefsinin, derece kazanmasına ve “KUL”luk sıfatını, lâıki ile taşımasına.. sen de, bir “EL VERMEĞE VAR MISIN?..” Arada bir, bir an da olsa; nefsin ile hiç baş başa kalır mısın?

Nefsinin terbiye adına, ben savaşıyorum.. sen de bana katılarak, kendi nefsin için biraz savaşır mısın?

ŞEYTANIN PEŞİNDEN GİTMİYİN

ŞİİR NO: 22 **** 30-EKİM –2008

Gelin, birlik olalım... Ayrılıkta azap var,
Ölmeden; ölmeyeni, “HAYAT” sitrese sokar.
Dünya’yı bir eğlence, oyun yeri sananlar;
Oynayıp eğlenenle, sen arana ör duvar,
“UYAN!.. OLMA ÖTEKİ!” Ayrılıkta azap var,
“Sürüden ayrılanı, Ahiret’te bekler NAR...”

Can’ı vermek, çok zordur.. Gelir boğazı sıkır,
Sıra sıra dizili, bak nice mezarlık var...
Çirkinliği, pisliliği; “bir süre, örtse de KAR”
O karların altından, bir çok “KARDELEN!” açar.
Her KARDELEN Dünya’ya; ayrı bir “ÜMİT!..” saçar,
Umudunu kırma hiç, umutsuza “SİTRES var...”

Kâinat çok muhteşem!. İçinde “İLİM” saklar,
Her KAYA’nın üstünde, ayrı bir ÇİÇEK açar!
Nereden dönsen kâr’dır, akıllıdır.. tövbekâr.
“SEVMEK” sırrına erip, sevenden.. sevgi akar,
Zalimin, zulmü varsa; sevenin.. Allah’ı var;
“SEV”!.. Gücün yettiğince.. “Düşmanlıkta azap var...”

Yaratılış sırrında, Şeytan’ın dengesi var,
Dengede, galip gelen; gider, KUR’AN’a uyar,
Akıyla AKL’EDEN’ler, bütünÇAĞLARI AŞAR;
Yürürsen.”YOL” çok!.. Fakat, bir “HAYIRLI YOL!..” da var.
Yolların hayırlısı!.. Gider, ALLAH’a çıkar.
İsyanda, azap varsa; “itaatta, rahmet var...”
4-RAMAZAN –1427 SAAT: 04:20 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevverogluQhotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385808/seytanin-pesinden-gitmeyin.html>

"SEN, NİYE GELDİN!?"

Neden?.. Saçların beyazlanmış, arkadaş!.. Şarkısının bir beytinde, isyan kokan bir soru; daha doğrusu; haşa, Rabb'imizden hesap sorarak.. diyor ki; "... Allah'ım; bu Dünya'ya, ben niye geldim?.." Bu mısraya, ben de bir nazîr'e yaptım. İsyanı değil, itaati; "REDDİ değil, KABULÜ.." bireyliği değil, KUL'lugu.. seçerek; bir birey edasıyla dikleşerek değil, kul'luk idrakiyle boyun bükürek.. ve de, kulluğumu bir lütuf sayarak...
Ya, siz!.. Siz de, bana mı; yoksa, isyan kokan şarkıyı; yazan, besteleyen, okuyan ve onu dinleyip alkış tutan.. günahkâr ve isyankârlara mı katılırsınız?.. Gerçekten de siz, kimden taraftasınız?..

"SEN, NİYE GELDİN!?"

ŞİİR NO: 24 31-EKİM-2008

Sarhoş, oturmuş içiyor... Meyhane'de,
Bir âlem kurmuş; âlem, âlem içinde!..
Bir soru soruyor... Kendi kendisine;
Bu soruyla, dert katıyor... Dertlerine,
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Kimi, "NE GÜNE KALDIK!" der, sual eder,
Dansöz, sahnede; türkü söyler, dans eder...
Coşar da, göbek atar.. "ALLAH, ALLAAÂÂÂH!.." der;
Bazan da; isyan eder.. bir şarkı söyler,
"Allah'ım!.. Bu Dünya ya; ben, niye geldim?..."

Keyfi bozulan; üzüntüden, kederden,
Zalim kocadan, durmadan dayak yiyen;
Okuma ve yazmadan, her şeyi bilen!..
Sorar.. İşleri ters gidip, zarar eden,
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Çaresizlerin, dişleri kilitlenir,
Çok, acı çeken; gördüğüne, dertlenir...
Fakir; hep, zengin olmaya niyetlenir;
Kederliler; kendi kendine, söylenir;
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?..."

Mümin kardeşim, hiç sordun mu?.. Kendine,
Mâlâyaniyle, gelip, geçen.. ömrüne;
İhlâs'sızca yaptığın, ibadetlere!..
Düşmedin mi?.. Sen, "şu sorunun peşine;"
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim..."
24- ŞUBAT-2008 SAAT: 01:55 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386025/s-e-n-n-i-y-e-g-e-l-d-i-n.html>

"BENDOĞDUM!.."

Herkes ve hepimiz gibi, bir gün ben de, evet bir gün BEN'de doğdum... Artık Dünya yüzünde, ben de varım. Bu var olmanın, benim için çok büyük bir önemi var. Çünkü; artık ben de, bir BİREY'din (çok daha sonra da, KUL'luk idrakine de ulaşacağım) ve de diğer bireylerle eşit hak, görev ve selâhiyetlere sahibim..

Ancak mes'ele bu Dünya'da var olmakla bitmiyor. Varlığımın, bir de uhrevi boyutu vardı ve bu boyuttan da, üzerime bir takım avantajlar ve haklar, selâhiyetler ve sorumluluklar.. da yüklenmişti.

Yaratılış sırrı, "Yaratan'ı tanıyıp bilme ve kul'luğun idraki".. gibi. Hayat denen bir çemberde, "ilk YARATILDIĞIM yere; (boyut değiştirmeğe) son bir defa daha, tekrar gelmek üzere koştururken!.." görevimi tam ve hakk'ıyla, en iyi şekilde yapabilmek için, öncelikle kendimi tanımaya, karar verdim. Ben; kimim, neyim, neredenim, nereden gelip.. nereye gidiyorum?.. Ne için ve nasıl yaratıldım, ne yapacak, nasıl yaşayacak ve neden ölüp, nereye gidecektim?..

"Nasıl ve nerede, ne şekilde ve ne için, kime, nasıl hesap verecektim?.." gibi, bitip tükenmeyen bir çok soruya cevap arayıp bulmağa başladım...

Siz de bu soruları kendinize hiç sordunuz mu? Ya!.. Sahi, kendinize ne cevap verdiniz?

Yoksa, daha bu soruları hiç düşünmediniz mi? Eyvah!.. Desenize, zamanı boşa geçirip, hayat imtihanını gaflet harcadınız..

BENDOĞDUM!!!

ŞİİR NO: 27 * 1-KASIM-2008

Dünya'ya gelmeden önce de, KUL'dum,
GALÜ-BELÂ, hamuruyla yoğruldu.
Zahir'i okumak, emri alınca,
Dünya'yı da, bilmek için.. "BEN doğdum..."

Gah nefse uyup, günahla tanıştım,
Gah; tövbe edip, ruhumla buluştum.
Dünya denen, ARZ üstünde koşuştum,
Nefsim ile olmak için.. "BEN doğdum..."

BEN, kendimi çok kandırdım hileyle,
Ham'dım, oldum; çiğ'dim, piştim.. çileyle.
Cahil iken; bazan kızdım, FELEĞ'e,
Kâinat'ı görmek için.. "BEN doğdum..."

Sonra, Azrail geldi; dedi, tamam,
Hele bir de, boşa geçtiyse zaman.
Boş geçen ömürde, can vermek, yaman,
Ahiret'i; bilmek için, "BEN doğdum..."

Kevser havuzunu, ne çok özlerim,
Peygamberin sancağını, beklerim.
Günahıma rağmen, ümit ederim,
RABB'imi de görmek için, "BEN doğdum..."
10-Şubat-2007 SAAT:07:45 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386166/b-e-n-d-o-g-d-u-m.html>

İNSANLARIN -GARİP -HALLERİ

Hiç yoktan ve Rabb'sine verdiği bir AHD üzere yaratılan "İNSANOĞLU İNSAN"ın, "EN!"lerini sayarak bitirmek mümkün değildir. Aşağıdaki şiirde ise, bu en'lerden sadece bir kaçına misal verilerek; insanlar, yine insanlara: yani kendileri, yine bizzat kendilerine tanıtılarak.. her alandaki tekâmülü yolunda, dikkatleri çekilmiş ve uyarıda bulunularak, kendilerinin "YARATILIŞ GİZEMLERİ" (sırları) üzerine düşünmeleri için bir şimşek çakılmış, bir pusula tutulmuştur.

Sizler, çakan bu şimşeklerin sayısını artırarak.. biraz da kendinizi dinler ve kendinize misafir olup, kendi kendinizin tekâmülüne birazcık katkıda bulunur musunuz? Kulluğunuzun şerefine layık vechile nail olur musunuz? Ya sizler, biraz kendi kulluk bilincinizin farkında olur musunuz?

İNSANLARIN GARİP HALLERİ

ŞİİR NO:31 --- 29-08-2012

Fiili, "İŞ"tir kişinin; zırvası, tevil götürmez,
Ahmak değilse bir kişi, eserleriyle öğrenmez;
Dünya imtihan dünyası, çeşidi çoktur.. bilinmez,
Akl'edenlerin aklını, aptallar; çekse de sünmez.

Kiminin kalbindedir yarê'si, kiminin dilinde,
Kimisi, çok derinden duyar, taâ.. ciğer paresinde;
Kimi bir "harman!" peşinden, bazısı gönül hapsinde,
Kimileri; göklerde tur atar da, asla öğrenmez.

Bazı baş, çekilince; uzar.. kulağı dahi geçer,
Bazılarının, başı uzar; arş-ı alâ'ya değer;
Bazı başların toplamıysa, ancak bir çeyrek eder,
Vücudu taşıyan bir baş'ın, mahiyeti bilinmez.

Akıl, en büyük rütbedir; eseri, kendinden menkûl,
Kendini göremesek de, nefsimiz; en büyük okul.
Bunları idrak edemez, firâsetle bakmayan kul,
Kaderin cilvesi çok çeşit, yaşanmadan bilinmez.
21-06-2012 SAAT: 05:40 Konak/İZMİR
MÜRSEL MÜNEVVEROĞLU (muneveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386510/insanlarin-garip-halleri.html>

SEN, NİYE GELDİN?..

"Neden?.. Saçların beyazlanmış, arkadaş..." şarkısının bir mısrasında, ALLAH'A isyan kokan bir soru; daha doğrusu; haşa, Rabb'imizden hesap sorarak.. diyor ki; "... Allah'ım; bu Dünya'ya, ben niye geldim?.." Bu mısraya, ben de bir nazî'e yaptım. İsyanı değil, itaati; "REDDİ DEĞİL, KABULÜ.." bireyliği değil, KUL'luğu.. seçerek; birey edasıyla dikleşerek değil, kul'luk idrakiyle boyun bükürek.. ve de, kulluğumu bir lütuf sayarak...

Ya, siz!.. Siz de, bana mı; yoksa, isyan kokan şarkıyı; yazan, besteleyen, okuyan ve onu dinleyip alkış tutan.. günahkâr zümreye ve bu tür insanların safına mı katılırsınız?.. Gerçekten de siz, kimden tarafasınız ve kime karşısınız?.. Bu konuyu hiç düşündüğünüz oldu mu? İsterseniz gelin beraber, önce şarkının sözlerini hatırlayalım ve sonra da şiirimizde verilen cevapları okuyalım.

"SEN, NİYE GELDİN!?"

ŞİİR NO: 24 --- 31-EKİM-2008

Sarhoş, oturmuş içiyor... Meyhane'de,
Bir âlem kurmuş; âlem, âlem içinde!..
Bir soru soruyor... kendi kendisine;
Bu soruyla, dert katıyor... dertlerine,
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?.."

Kimi, "NE GÜNE KALDIK!" der, sual eder,
Dansöz, sahnede; şarkı söyler, dans eder...
Coşar da, göbek atar.. "ALLAH, ALLAH!.." der;
Bazan da; isyan eder.. bir şarkı söyler,
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?.."

Keyfi bozulan; üzüntüden, kederden,
Zalim kocadan, durmadan dayak yiyen;
Okuma ve yazmadan, her şeyi bilen!..
Sorar.. İşleri ters gidip, zarar eden,
" Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?.."

Çaresizlerin, dişleri kilitlenir,
Çok, acı çeken; gördüğüne, dertlenir...
Fakir; hep, zengin olmaya niyetlenir;
Kederliler; kendi kendine, söylenir;
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim?.."

Mümin kardeşim, hiç sordun mu?.. Kendine,
Mâlâyaniyle, gelip, geçen.. ömrüne;
İhlâs'sızca yaptığın, ibadetlere!..
Düşmedin mi?.. Sen, "şu sorunun peşine;"
"Allah'ım!.. Bu Dünya'ya; ben, niye geldim..."

24- ŞUBAT-2008 SAAT: 01:55 Konak-İZMİR.

Malayani: Anlamsız, boş, saçma, yararsız (şeyler),
İhlas: İbadet esnasındaki konsantrasyon göstergesi.
Mürsel Münevveroğlu - munevveroglu@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388339/sen-niye-geldin.html>

A Ğ A Ç V E İ N S A N

İnsan. Çok bedenli ve çok çeşitli hassalara sahip olduğundan.. her yaşadığı AN'ın, iç ve dış, etki ve tepkisiyle doğru orantılı olarak.. yerinden hiç kıpırdamadan dahi, "hal'den hal'e, şekilden şekile!.." geçer. İşte bu, halden hale ve şekilden şekile geçmesi, bir çeşit bitkilere de benzer. Ben de, böyle bir benzetmeye bir misal verebilmek için, mecazi olarak bir ağacı aldım ve aşağıdaki şiiri yazdım. Sizler de, benim bu fikrime katılıyor, ve bana hak veriyor musunuz?.. Yoksa; siz, farklı mı düşünüyorsunuz?..

A Ğ A Ç V E İ N S A N

ŞİİR NO: 54 27-11-2008

Bir ağacım!.. Ben,
Köklerimden, dallara.. yapraklara;
Bulutlardaki rahmeti,
Sunarım.. mahlûkata. (gerçek ağaç)

Bir ağacım!.. Ben,
Yapraklarımı açarım.. ALLAH'a;
RABB'imden aldığım NUR'u,
Sunarım.. insanlara... (ağaç altı tefekkürü)

Bir ağacım!.. Ben,
Tüm canlılarla, kucak kucağa;
Pay ederim mutluluğu,
Sevgi dağıtanlara... (birlik ruhu)

Çok ağacız!.. Biz,
Bütün Dünya'da "yeşil yarınlar'a!.."
Varlığın sırrı, "HİZMET"dir,
Atomdan, Kâinat'a... (muhabbet fedaileri)
25-11-2010 SAT:02:30 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388543/a-g-a-c-v-e-i-n-s-a-n.html>

“AKLETMEK”

Soru: Size göre, "AKIL" nedir? Nerede, ne zaman, nasıl ve hangi şartlarda; hangi işe yarar veya yaramaz; hangi dertlerinizi çözer veya çözemez, hangi dertlerinizde; enerjik ve atak, hangi durumlarda, takatsiz ve dermansız kalır? Akıl, her şeyi kavrar ve her şeyi bilir mi?. Metafizik alem ile aklın bir irtibatı var mıdır? Varsa, nasıl ve ne derecedir?.. Akıl; her derdi, kederi, meşakkati çözer mi? Şayet çözmüyor ise, akıl ne işe yarar? Şayet çözüyor ise; insanlar, neden bu kadar dertli ve kederli...

ACABA GERÇEKTEN; AKLİMİZİ, TAM TANIYOR VE ONU RANTABL OLARAK KULLANABİLİYOR MUYUZ?.. Yoksa!.. O'nu, Türkiye'nin yer altı ve yer üstü servetleri gibi, "boşu-boşuna mı harcıyoruz?.." (pardon harcamıyor = kullanamıyoruz) Kur'an'ı Kerim'in, tam 73 âyetinde; kendine yer bulan, para ile alınıp satılmayan, fakat; Sonsuz ve Sınırsız olan Allah'ı (c.c.) içine sığdırdığı halde, kendisi küçücük bir yere sığan.. bir taraftan umman ve bir taraftan da ummanın katresi olan, "AKIL VE AKL'ETMEK NEDİR?.." Aklınızla AKL'edip de, bu ve benzeri soruları hiç düşündünüz, hiç kendi kendinize sordunuz mu?..

Aklınızla buluşarak, O'nunla hiç yakından bulup tanıştınız, dertleşip.. sohbet ettiniz mi? Aklınızın, sizi; doğru yola götüreceği konusunda, bir anlaşma yaptınız mı? Yaptıysanız, bu anlaşmadan emin misiniz?..

İsterseniz, gelin; beraberce bir akıl turuna çıkalım, biraz AKL'edelim.. desem, gelir ve benim ile aşağıdaki şiiri; "AKIL'la ve DÜŞÜNEREK" okur ve de akıl konusundaki benim düşüncelerimi paylaşır ve bölüşür müsünüz?..

“AKLETMEK!..”

ŞİİR NO: 31 --- 6-KASIM-2008

VAR'ım; AKL'ımla, akl'ederek yaşarım,
Doğduğum, ilk AN'dan beri; hep, mezara koşarım...
Duy, sözümü; düşün, artık; gaflet ile yaşama,
Akl'ıyla, AKL'edemeyen; bir akıl'a, şaşarım!..

Ay, Güneş, tüm gezegenler.. her gün, semada yüzer,
Görevi, hiç aksatmazlar; emir'e göre, gezer...
Kader planındaki; "ilahî takdir"i, yazar;
AKL'ım kıyaslar!.. Gönlüm görür.. budur, benim kârım...

Sağdan, soldan gelecekler; açılacak defterler!..
Defterini soldan alan, kullar boyun büklerler
Dünya günlerinde; "biz, neden akl'etmedik?!" derler,
Akıl'dır. Akıl'etmek için, yaratılmış tasarım...

Ben; bazan, akl'ımın derinliklerinde dolaştım,
Bazan da, o derinlerde; kendimle, karşılaştım.
En sonunda da; içimdeki 'BEN' ile, de tanıştım,
Akl'ettikçe; hem ZERRE'yi.. hem KÜRRE'yi, aşarım...

14-07-2007 Saat: 04:30 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390180/a-k-l-e-t-m-e-k.html>

AH BİR BİLSEN

Meşhur bir deyiş, bir atasözümüz vardır. Der ki: "KİŞİ; KENDİNİ BİLMEK KADAR, İRFAN OLAMAZ" yani, şahıs; kendi zatını iyi tanırsa, olgunluğa ve kemâle ermiş olur. Doğru olmasına doğru, dosdoğru bir sözdür.

Ancak; kendimizi, hangi ölçülere göre tanıyıp, hangi kıstaslara göre değerlendireceğiz? Ölçümüz, kıyasımız, makyasımız.. nedir, veya neye göre, ne olmalıdır?

Ben kendime öncelikle "METAFİZİK BİLİMLERİ" yani, "vahyi (ayet-i kerimeleri) sonra hadis-i şerifleri, (Hz. Muhammed (sav) sözlerini) sonra "FİZİKİ BİLİMLERİ" yani, (labratuvar ile test edilen) bütün bilimleri ve en sonunda da; aklımı, fikrimi, mantığımı, duygumu, düşüncelerimi ve esinlenmelerimi.. ölçü aldım. Kendimi ölçtüm, biçtim, tarttım.. çok terlettim ve sonunda da, bir kanaate vardım ve bu kanaatimi de bu konuları düşünenler ile bölüşmek üzere aşağıdaki şiire yazdım. Sizde; bana katılır ve görüşlerimi kendi görüşleriniz ile kıyaslar mısınız?..

A H!.. B İ R, B İ L S E N...

ŞİİR NO: 32 --- 6-KASIM-2008

Sen, bütün Âlem'lerin ÖZ'üsün,
Allah'ın, dile gelmiş SÖZÜ'sün...
Sonsuz Kâinat senfonisinde,
Sen, İlâhi Tevhid'in SESİ'sin.

Mahlûkat, verilmiştir EMRİNE,
Dünya'daki, ey kutlu HALİFE!..
Yol olur.. Samanyolu, ARİF'e,
Sen, Yüce Soluğun KENDİSİ'sin...

Cennet'ten gelen, bütün SES'lerde,
Tesbihle, verdiğin her NEFES'te;
Ruh. Uçmak için, bekler.. KAFES'te,
Sen, yaratılmışların GÜLÜ'sün...

Sen'de, nefisle beden İÇ-İÇE,
KUL'luk, her şeye.. bedel, bir HECE;
NUR'unla, gündüze döner... GECE,
Sen, tüm Âlem'lerin GÜNEŞ'İ'sin...

Yedi bedenin, iç-içe geçmiş, (*)
RABB; kuluna, VEKİL'liği seçmiş;
Ruh; Ab-ı Hayat suyundan, içmiş,
Sen, tüm Kâinat'ın.. BÜLBÜL'üsün...

Biraz düşünüp, kendine gelsen,
Şeytan'ın, tesirini fark etsen;
Niçin yaratıldın?.. "AH, BİR BİLSEN!..
Bütün DERT'lerinden, kurtulursun...

(*) İnsanı meydana getiren 7 beden şiirini, bir sonraki sayfada yazacağım
14-TEMMUZ-2007 SAAT: 04:30 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390337/ah-bir-bilsen.html>

ALEM * VE * BEN

Bu şiirin yorumu kendi içinde olup, tam “ALEMLİK” bir şiirdir. “ALEM NEDİR?” dersiniz.. zaten şiirin içinde var. “ALEM ile başlayıp, Aleml'lerle sürüp.. Âlemeyn'de bitmektedir...” Yani kısaca, şiirin her tarafı tam bir alem!..

Sizin de, bir aleminiz var mı?..

Şayet yoksa, biraz benim alemime katılıp.. biraz da siz alem yapar mısınız?

A L E M - V E - B E N

ŞİİR NO: 33 - - 06-KASIM- 2008

Âlem'lerde, yaşarım,
Âlem'lerde, koşarım;
Âlem'lerde, uçarım,
Ben, kendimi tanırken...

Âlem'ler, hücre'lerde,
Âlem'ler, küre'lerde;
Mikro'da ve makro'da,
Ben, kendimi ararken...

Bir çok âlem'de, durdum,
Bir çok âlem'e, girdim;
Âlem'de, kalem kırdım,
Ben, kendimi bulurken...

Alem diye, içerler,
Âlem'den, vaz geçerler;
Âlem'leri, biçerler,
Ben, onları görürken...

Âlem'leri, oldurdum;
Âlem'leri, doldurdum,
Ben de; bir âlem, oldum,
Âlem'ime, sahipken...

Alem tutup, taşıdım,
A'lem'den, ders okudum;
Âlemûn'da, var oldum...
Âlemeyn'den, giderken...

4-TEMMUZ-2004SAAT:04:10 Konak-İZMİR.

Âlem=Kâinat, Alem=bayrak, A'lem=en iyi bilen

Âlemûn=âlem, Dünya, halk, herşey...

Âlemeyn= her iki âlem (CENNET, CEHENNEM)

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390738/a-l-e-m-v-e-b-e-n.html>

AH BU İNSAN

KONUMUZ YİNE İNSAN. ÖNCE DE, ŞİMDİ DE, VE SONRA DA. İNSAN. İNSAN. İNSAN... Çünkü, insan varsa; her şey var, her şey güzel ve değerli ve eğer, insan yoksa; her şey, eksik, değersiz ve düzensiz ve de eğer, insan, insanlığının farkında ise; her şey MÜBAREK, her şey KUTSAL ve de SEVİMLİ!..

Eğer, insan "İNSAN'lığının farkında DEĞİL İSE!.." her şey, SEFİL, REZİL ve MÜPTEZEL...

Bu yüzden; bu şiirin başlığına, önce "VAR-MI?.." diye başladım, sonra da; gördüğüm lüzum üzerine, aşağıdaki şekilde, çift başlık kullanmak zorunda kaldım. Gerçekten, "VAR-MI " BÖYLE İNSAN VE EN MÜHİMİ DE, VARSA BÖYLE İNSAN; SAYISI VE YÜZDESİ NE KADAR?.. İşte bu yüzden, bu güne kadar yazdığım şiirlerde ikinci defa çift başlık kullanmak gibi, zorunlu bir tekrarla karşılaştık.

A H !.. B U - İ N S A N.. veya, V A R - M I ?..

ŞİİR NO: 38 *** 8-KASIM- 2008

VAR-MI?.. AĞLAMAKTAN KURUMUŞ, GÖZ PINARINI SİLEN,
BİR TOZ ZERRESİNE BAKIP, BÜTÜN KÂİNAT'I GÖREN...
BU HAYATA; NİÇİN, NASIL.. YARATILDIĞINI BİLEN?
HER GÜN, "ÖLÜM IRMAĞI" NDA; YIKANIP, GERİYE GELEN!..

Ne utanmaz varlıktır, şu; bedbaht, insanoğlu insan!..
Var; çok çalıp, çok oynayan; nefsinin, ucuza satan...

VAR-MI?.. ŞU GÖKLERİN DİREĞİ, ŞU SEMÂ'NIN BİR SONU,
YILDIZLAR, HEP GİDERLER.. ONLARA; KİM GÖSTERİR, YOLU?
ZAMAN; YARATILIŞIN, EKLENMİŞ DÖRDÜNCÜ BOYUTU,
ALLAH'A; KUL OLMAK, VARKEN; KİM OLUR, ŞEYTANIN KULU?..

Ne kadar, şaşkın bir varlıktır; şu, insanoğlu insan!..
Var; harama, hile katıp; Şeytan ile, aşık atan...

VAR-MI?.. NEFSİNİ BIRAKIP, BAŞKASI İÇİN ÜZÜLEN,
ŞAFAK SÖKÜYOR!.. BUNU HAZIRLAYANLARLA, ÖĞÜNEN;
BİR, HİÇ UĞRUNA; KAYIP GİDEN, NESİLLERE DÖĞÜNEN,
ŞU, GARİP KARDELENLER İLE; OMUZ, OMUZA.. VEREN.

Ne zalim, akılsız varlıktır; şu, insanoğlu insan!..
Var; insanları görüp te, insanlığından utanan...

VAR-MI?.. DEV GAMET'LERİN UĞRUNA, "BİZİ AFFET.." DİYEN,
DÜNYA'NIN HALİNE BAKIP; AF ÜSTÜNE, AF DİLEYEN;
YALNIZ MÜMİN İÇİN DEĞİL; KÂFİR İÇİNDE, İNLEYEN,
FARKI, FARKEDİP; HALİFE OLDUĞUNU, İDRAK EDEN...

Çok yüce, mübarek varlıktır: şu, insanoğlu insan!..
Var; bazı KUL'ların duasını, AN'ında YARATAN...

VAR-MI?.. HEM NEFSİNE, HEM DE; SÜFYAN'A KARŞI, SAVAŞAN,
BİR GÖNÜL KAZANMAK İÇİN; KALKIP, KITA'LARI AŞAN;
HAZRETİ MEHDİ İLE; KUDÜS KAPISINDA, BULUŞAN,
NÜZUL EDİNCE, DE; HAZRETİ İSA İLE, KOKLAŞAN...

Ne, büyük tecelliye mazhar; şu, insanoğlu insan!..
Var; başı müjdeli "ALTINÇAĞ"; sonun da, Ahir zaman...

17-OCAK-2008 SAAT: 06:06 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390902/ah-bu-insan.html>

ŞEHİTLİK

Şehitlik: İnsanların dünya hayatı sırasında, kavuşabilecekleri en kârlı alış-veriş ve RABB'in katında ise en itibarlı derecedir. Allah, (C.C.) KUR'AN-I KERİM'de:

A – Üç âyette, şehitlerin ölmediğini; (2/ 154 ve 3/ 169-170)

B - Üç âyette, Allah yolunda ölmenin veya öldürülmenin; önemini (3/ 157 ve 158 ile 4 /74)

C - Dokuz âyette, şehitlerin mükâfatını; (3/169-17/195,4/74,9/52 ve 111, 22/58, 47/4 ve 6)

D - İki ayette, savaşta, geçici mağlubiyetlerin, şehit yönünden hikmetlerini, (3/140 ve 142) ve

E - Bir ayette, şehitlerin Cennetteki arkadaşları (4/69) olmak üzere; şehitlik mertebesinin önemini açıklar.

Şehit olana ne mutlu... Allah'ım; benim canımı da, şehit olarak almayı..(diğer bütün şehit olmak isteyenlerle beraber) bana da, nasip eyle. (AMİN)

Çünkü: bir hadis-i şerifte, Resulullah (s.a.v.) der ki; "Allah'tan, şahitliği can-ı gönülden isteyen kimse; yatağında ölse bile, Yüce Allah o'nu şehitler derecesine eriştirir." Müslim, İmare-156)

ŞEHİTLİK

ŞİİR NO: 36 --- 7-KASIM-2008

Halkı, hür yaşasın.. diye, içinden, şehitler çıkar;
Şehidi olan toprakta, nice, gonca GÜL'ler açar.
Toprağı için, ölenler, Allah'a, canını satar;
Yurdu, hür olması için; şehitlerin kanı, akar...

Şehitler, akla gelince, kalpten.. kalbe, sevgi dolar;
Şehitsiz olan toprakta, çiçeklerin, rengi solar.
Bayrak her dalgalandıkça, gönlerden, şehitler bakar;
Şehitlikten korkan insan, namusunu bile satar...

Yedi düvelin alçağı, şehitlere, hep kin kusar,
Şehitlerin huzurunda, bütün bir Kâinat, susar...
Dünyayı fırtına sarsa, şehitlere, meltem eser;
Âlem'in, en cengaveri, şehidin önünde, pusar...

Takılan, en büyük rütbe; şehitlik için, dua et;
Sıra, sana da gelirse; şehitlik için, gayret et;
Sanma ki; herkes kavuşur, bu nasip; lütûf'dur, sabret;
Bu, erişilmez serveti, Rabb'im; bana da, nasip et... (amin)
04-EKİM-2008 -- SAAT: 06:10 -- Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391304/s-e-h-i-t-l-i-k.html>

A H - B U - İ N S A N L A R ! ..

İnsan!.. İnsan!.. İnsan!..

İnsan... Allah'ın, Yeryüzü'ndeki halifesi ve vekili, cümle yaratılan mahlûkatın ve YARATAN'ının şahidi; Şeytan'ın ve avanesi'nin ise, bazan dostu ve bazan da can düşmanı. Ya! Kendi kendisine, yani nefesine karşı olan tutumu ve davranışı nedir? Nasıldır?.. Aynaya, sadece saç taramak, dudak boyamak dışında; keşke, bir de nefsimizi seyretmek için bakabilseydik. Ah, bir bakabilseydik!..

Her şey ve her konuda, çeşit çeşit tahliller yaparken.. "KEŞGE" bir defa da, kendisini (nefsimizi) tahlil edebilseydik...

HEYHAT!.. Nerede o, insan?!. Aynaya her baktığında, kendi kendisini tahlil ve nefsinin kontrol eden...

Var mı? Yüzü gibi, nefsinin de; her gün, seyreden.. ve onu, aynanın üstünden de olsa; terbiye eden!.. Var mı?..

A H ! B U İ N S A N L A R ! ..

ŞİİR NO: 35 - 7-KASIM- 2008

Doğarken, ağlarda; doğana, sevinirler,
Yaşarken, ölü de; ölene, döğünürler.
Yiyemeyecekleri, mal(!) peşinde koşar,
Çıplak gömülür de!. Parayla öğünürler...

Hem üzülünce; hem de, sevinince.. ağlar,
Şu; yalancı Dünya'ya, tûl-ü emel bağlar.
Rakamlara sığmaz, işlediği günahlar!..
İbadet'i; tesbih ile, tek-tek sayarlar...

Her gün, her gece; Şeytan'la, birlik olurlar,
Gerçekleri bilir.. lâkin, hayal dokurlar.
Allah'ı, tanır da.. bildiğini, okurlar,
Bunları yapan; halife olan, insanlar!..

Mürsel'ler'in; bütün sözleri, boşa gitmiş,
Herkes; Kur'an'ı duymuş, emrini işitmiş.
Yine de, durmamış; harama, hile katmış,
Gerçeğe karşı, hep uyur; hiç, uyanmazlar...

6 -OCAK-2008 SAAT:02:30 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391543/a-h-b-u-i-n-s-a-n-l-a-r.html>

İLHAM VETELKİN

Akıl, kıyas ile çalıştığından; bu şiirin giriş yazısını da; kıyas yapmak için, ressamın yaptığı tablolarındaki resimleri misal verelim. Bütün ressamlar bir tablo yaparken, ister bir resme bakarak, ister bir canlı model ile çalışarak, isterse de hayali bir resim yapsınlar.. mutlaka ve mutlaka, iki tesir altında kalırlar. Bu iki sayısını, üçe veya daha üstüne çıkaramadığımız gibi, bire de indiremeyiz. Çünkü burada, sadece ve sadece iki büyük tesir rol oynar:

Bu tesirlerin birincisi "RAHMANİ TESİRDİR" ve kesinlikle, Allah'ın koymuş olduğu yasalar, kurallar ve "izinler" içinde gerçekleşir. Şayet ressam; bir kadın resmi çizecek ise, o kadının güzelliğini, edep ve ahlak sınırları içinde ve sadece Rabb'inin yarattığı güzelliği, yine O'nun verdiği ruhsat istikametinde, resmetmek adına yapar. Allah (C.C.) korkusundan haramın, sınırlarına dahi yaklaşmaz. İşte bu tesire bizler, Rahmani olduğu ve Allah (C.C.)dan , melekler vasıtası ile gelerek.. veya doğrudan gönüle aktığı için, "İLHÂM" deriz. Bu tesir (yani, ilhâm) gönül yoluyla akla ve mantığa yansır ve her insanın hayatında ve hayatın her alanında pratik yaşama geçilerek.. sürdürülür.

Bu tesirlerin ikincisi ise, "ŞEYTANİ TESİRDİR" ve ressam; kesinlikle, Allah'ın koymuş olduğu kurallarını, yasaklarını dinlemez ve o kanunlara karşı çıkmak için, her türlü; rezilliği, pespayeliği, ahlâksızlığı ve şerefsizliği.. yapar. Şayet bir kadın resmi çizecek ise, o kadının güzelliğini edepsizlik içinde ve ahlâktan yoksun olarak, çırıl-çıplak ve kadının kendisine has o güzelliğini, seyredenlere, en şehvet verici bir şekilde çizer. Helâlden uzak ve hep, haram sınırları içinde bulunurlar. Bu tesirler; bizlere Şeytan, Şeytan'ın çocukları şeytanlar ve gayrimüslim olan cinler tarafından, nefislerimize fısıldamaları neticesinde meydana gelir. Şeytani olduğu; yani Şeytan, şeytanlardan ve cinlerden esinlenme suretiyle geldiğinden ve gönül yerine doğrudan kalbe, oradan da akla yansıdığı için; bizler bu esinlenmeye de, "TELKİN veya KEHANET" deriz. Veya konumuza bir başka açıdan, şöyle bakabiliriz. Zıtlar alemi'nden, gönlümüze, kalbimize ve nefsimize, uçuşarak gelen.. iki adet, görünmez ana fikir veya bilgi/ilim vardır. Birisi, Rabb'imizden ve Rabb'imizin izniyle; okyanuslar misali ve de melekler vasıtasıyla akıp gelen, ancak kullarının; kabı, ruhsal ve dini eğitimi, altyapısı, bilgisi, görgüsü, ilmi ve idraki.. kadarını, otomatik olarak yakaladığı, "İLHÂM"lardır. "İnsanların gönül radarları!" ile, bu ilâhi ve pozitif enerjiyi açık olan kullara ne mutlu. Bu pozitif enerjinin lütuf olacak meyvelerini, hem bu Dünya'da ve hem de Ahiret aleminde, yer yer.. de, bir türlü bitiremez ve de bir türlü doymazlar. Çünkü, doyulacak gibi bir lezzet değildir. Bu tadı, ancak tadanlar bilir. Allah, (C.C.) cümle Müslümanlara; bu tadı tatmayı, nasip etsin. (amin)

Bir diğeri ise, yine Rabb'imizin izniyle; okyanuslar misali Şeytan ve de Şeytan'ın çocukları olan şeytanlar, cinler, şeytanlaşmış insanların ve kişilerin kendi öz nefisleri vasıtasıyla, ancak kullarının; dine ve maneviyata karşı oluşları, kabı, ruhsal evrimsizliği, kişinin bilgisizliği, görgüsüzlüğü, ahlâksızlığı ve rezilliği.. yüzünden, otomatik olarak yakalandığı "VESVESE veya TELKİN"lerdir. "Nefislerinin hamlığı yüzünden" bu ilâhi ve negatif enerjiye müstehak olarak, mecburen yakalananlara ne yazık. Bu enerjinin bir ceza olacak sonuçlarını, hem bu Dünya'da ve hem de Ahiret aleminde çeker, çeker, çekerler de.. bir türlü bitiremezler. Çünkü, bitecek gibi bir birikim değildir. Bu cezayı da, ancak çekenler bilir. Allah, (C.C.) cümle Müslüman'ları bu cezadan ve bu cezaya sebep olan, Şeytan'dan, şeytanlardan, cinlerden, şeytanlaşmış insanlardan ve kör nefislerinden koruyup, muhafaza etsin. (amin)

Soru: Size bu iki tesirden, hangisi daha çok "gelir gider?.." Farkında mısınız? Yoksa, henüz daha bu işin başında ve farkında değil misiniz?..

İşte sizlere, gönüllere hitab eden ilhâm'ın ve nefislere hitabeden telkin'in, bir panoraması

Şimdi bu pozitif enerjinin mahsülü, "İLHÂM ve negatif enerjinin mahsülü,TELKİN"i bir de şiir içinde yakından inceleyelim...

İLHAM - VE - TELKİN

ŞİİR NO: 34 *** 10-10-2012

Bazan, mechûlden bir damla düşer.. gönlümde, bırakır bir iz,
Yeri, yönü ve ahengi, şekli ve şemali.. belirsiz.

Hiç ama hiç, çit çıkarmaz; her zaman, sessizden de çok sessiz,

Bir rengi, bir kokusu, bir de dengi yok ve de çok çelimsiz.

Onun, hiçbir kütlesi ve ağırlığı yok, çünkü hacimsiz,

**

Fırtınası sürer.. bazan uzun süreli, bazan süresiz.

Sükûnetimi alt-üst eder, etkisi adeta benzersiz,

Yalnızdır, her zaman; hem yetim, hem de benim gibi kimsesiz.

Özünde, şeytani ve Rahmani fikirler taşır, dengesiz,

Bu fikirler; bazan çok yücedir, bazan da çok meymenetsiz.

** ** *

Bu fikirler; çoğu kere, Şeytanın kurnaz bir telkinidir,

İnsanı azdıran bu mel'un'un, "insanlarla derdi nedir?.."

O, Rahman'ın huzurundan bile kovulmuş, pek lâ'netlidir;

Taşıyor, uhdesinde kocaman; benlik, ucup, kin ve kibir,

Fitnesi ise; "nefislere, baldan dahi tatlı bir zehir,"

**

İnsanın kalbini çeler.. sanki cehenneme çevirir.
En beklenilmeyen bir zamanda, davetsizce çıkagelir,
"Miraç!" adına.. dikilmiş, bütün merdivenleri devirir.
Hep, Rahman'a devamlı isyan eder, hep inatla direnir,
Kul'u ile Rahim'i arasına, rezilce giriverir...

** **

Bu fikir, bazan da; meleklerin sundukları, bir "İLHAM"dır,
Rahman'dan, kuluna; Rabb'in sözü, ilâhi bir ikrâmdır;
ALİM'in, "İlim Sıfatı"ndan kopup gelen.. bir damlasıdır,
Melekler ile taşınan, Rabban-î "lütf-û ve ihsanı'dır,"
Kullarına, bir "fazl-ı keremi" ve Rezzak sıfatı'dır.

**

Hata ve sürçmeye karşı, hem ilacı, hem de fermanıdır;
İhlâs ve istiğfarla.. kir'den arınmanın başlangıcıdır.
Zikir ve salat'sa; gerçeğe açılan, giriş kapısıdır
Hizmete ve himmete açılan sırların ilk yapısıdır.
Garip Mürsel'in, "akledenlerin aklına" uyarısıdır.

**

11-10-2012 SAAT: 04:00 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392710/i-l-h-a-m-v-e-t-e-l-k-i-n.html>

TEK - GÖZ - VE - TEKBACAKLI - MEDENİYET...

İki ay önce, basında bir haber çıktı. Dünyanın en lezzetli ve en pahalı kahvesi yapıldı.. Üstelik de, bir "KEDİNİN DIŞKISI'ndan." 11- Kasım-2008, Salı günü ise; yazılı ve görüntülü medya da çıkan haberlere göre, bu kahvenin artık; Türkiye'de de, tek bir fincanının sadece ve sadece 66 YTL'cikten satışa çıktı; haberlerini, hep beraber gazetelerden okuduk ve televizyonlardan izledik.

Elbette ki, içene afiyet olsun. Hiç kimsenin, yediğine içtiğine gözümüz yok. Karışmak ise; bizim hem haddimizi, hem edebimizi aşar. Ancak, bu konunun bizi ilgilendiren kısmı; sadece, "bu kedi dışkısı kahvesinin başlangıcını, neyin izleyeceği ve nerede duracağı?.."

Ben biraz kafa yorup bazı tahminlerde bulundum. Sonuçta aşağıda dile getirdiğim bu tahminime, siz de, katılır mısınız? Yoksa; sizin niyetiniz ve tahminleriniz, "DAHA MI, FARKLI?!..." Ya, siz bu kedi pisliğinden yapılan ve yurdumuzda da satışa çıkan kahve hakkında, ne der ve ne düşünürsünüz?..

TEKGÖZVETEKBAKLI
MEDENİYET...

ŞİİR NO: 41 -- 12-KASIM-2008

İkramlar yapılır; artık, kahvenin iyisinden,
On binlerce dolara, bir kedinin PİSLİĞİ'nden...
Yakında yemek de olur, bir hayvanın TERSİ'nden,
Dışkı ile bayram eder!.. Batılının kursağı;
Bir de, şarap yapılırsa!.. Çocuğun SİDİĞİ'nden!..

İlk önce Ay'a gittiler... Sonra gezegenlere,
Pek çok, hak tanıdılar... Çoğalan eş-cinsellere.
Çokça, özendirdiler... Yarı çıplak gezenlere,
Hiç, dönüp bakmadılar...Yedikleri HERZE'lere;
Ahlâkta; hepsi geçmişler... Feleğin çemberinden!..

Bir çoğusu, taşa çalmış; namus'unu, ar'ını,
Düşünür, yalnız cebinin kârını-zararını,
Asla duymaz, vicdanının ahını ve vah'ını,
Tek amacı, artırmaktır.. keyfini, rahatını;
Hiç akla gelir mi?.. Ölüm!.. Böyle "SERAB-I KEYF"nden!..

Azrail, bir gün gelip de, gırtlığına çökünce!..
Sen dahi uyanacaksın, o gerçeği görünce.
Bedenini, dört gözle bekleyen kabre girince,
Bir avuç toprak atıp, gözün de doysun.. denince;
Geçmişini görürsün!.. Bir "İĞNENİN DELİĞİ"nden!.."

Bu Dünya'da, herkes; nasıl yaşarsa, öyle ölür,
Ahirette; burda ne etti ise, onu bulur.
Alıp verdiği, her nefesin hesabı sorulur,
Elbet; "dışkı içenle, içmeyen farkı olur;"
İlâhi kanuna göre, DEFTERLERİ DÜREN'den!..
14-08-2008 - SAAT:05:15 - Konak-İZMİR.

Hayvanın TERSİ: Hayvan dışkısı
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392891/t-e-k-g-o-z-v-e-t-e-k-b-a-c-a-k-l-i-m-e-d-e-n-i-y-e-t.html>

BİR-FARKINA-VARSAN!..

Artık devir değişti. Eski tohumlar çınar.. çınarlar da, bardak oldu...

Şimdi, devir tekrar değişti. Her alanda, akıl almaz bir süratle; her şey hızla geliyor.. dün, hayal bile edilemeyen bir çok şey bu gün, demode oldu da artık kullanılmıyor.

Takvimler, ZAMAN'ın da, bitiş zamanının yaklaştığını ve her şey gibi, onun da hızla zeval vaktine doğru gittiğini gösteriyor... Daha da önemlisi, çok kısa olan ömür sermayemiz de; hızla tükenmekte, doğduğumuz an'dan itibaren, ölümün soğukluğu kendisini her geçen gün, adım adım.. kokusunu biraz daha yakından hissettirmektedir...

Sonuç itibariyle de, biz insanlar; dört nal'a.. kabirlerimize doğru, savruluyoruz. Dünya'dan da, Kıyamet'ine!.. Bunun, ya farkına varmayız da; ölüm, aniden yolumuzu keser.. ya da; yolculuk, adım adım bilinir ve devamlı yol hazırlığı yapılır da, gidilen yolun, yol hazırlığı; son duraktaki bekleyenlerin, ne olduğuna veya ne olacağına göre yapılır. Elbette ki, bu yol hazırlığı FARKLARIN FARKI'na varanlar içindir!..

BİR FARKINA VARSAN!..

ŞİİR NO: 37 *** 7-KASIM-2008

Hasreti, sona erer; hasret olan, kavuştukça,
Damak zevki, çabuk biter; yiyip, içip.. doydukça;
Günden güne alçalır.. hırsa, kine sarıldıkça...
İnsanı, çirkefe çeken.. safahata, daldıkça....

Ne kadar çok, yaşasa.. da; zamanı, boşa geçer,
Şeytanlar, durmaz; her zaman, kendi safına çeker.
Cehennemi dert etmez.. sivilceyi stres eder!..
Çünkü, her şeyi hayal!.. Akıntıya, kürek çeker...

Her yenilik, getirir; bazan yarar, bazan zarar,
Kimine; geniş gelir, bu Dünya!.. Kimisine, dar.
İşi iyi bilene bile, garanti olmaz, kâr...
Yaşadıkça; her şeyi!.. Tecrübe ederek, anlar...

Süfyan'a(!) uyan insanların, "insanlığı!" gider,
Tattıkça, yalan sevgileri; birer, birer.. biter.
Zevk, sanal âlem; zaman, mezarlığa doğru çeker..
Bu Dünya'da ne işlersen, defterine o geçer!..

Okuduğun kadar artar.. hem ilmin, hem edebin..
Gönülden tefekkür ettikçe, çoğalır hayretin!..
Bir de, farkına varsan; sana, sunulan nimet'in!..
Son durak, O. O'nda biter.. dertlerin, kederlerin!..

Sundukça, sevgiyi; sustukça, edebi artıran,
Tövbe ettikçe.. birikmiş günahtan, arındıran;
En sıkışık anında; "KULUM!.." deyip.. sahip çıkan,
O, RABB'dir. O'na, dön! O'dur, gizli sırları açan!..
8-KASIM-2008 SAAT:12:50 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393363/b-i-r-f-a-r-k-i-n-a-v-a-r-s-a-n.html>

BEBEĞE - MÜJDELER!..

Siz de hatırlarsınız. Çocukluğunuzun verdiği afacanlıkla, kendinize göre bir takım ÇOCUKSU ATAK'lar yaptığınızda; genellikle biraz dayaktan sonra.. duyduğunuz ilk sözler, "SAKIN İCAT ÇIKARMA!" tembihleri ve tehditleri idi... "BATILI KÜLTÜR" ler de ise; çocukları icat çıkarsın diye, yapmadığı fedakarlık, göze alamadığı risk yoktur. Kısaca özetlersek; Doğu kültürü ile yetişen çocuklar, genel olarak ilimden ve deneyden bihaber yetiştiklerinden; büyüyünce geçimini sağlamak için; ya SAN'AT'a, ya da AVANTA'ya yönelmek zorunda kaldığından, kendi de, ülkesi de, geri kalır. Fakir, cahil ve otomatikman "Şark kurnazı" damgasını yer. Batı kültürü ile yetişen çocuk ise, icat çıkarmama gibi bir yasağı olmadığından; deneyerek, yanılarak.. eğitilir, teşvik edilir.. yetiştirilir. Bilim öğretilir, inanmasa da; bilmesede, "Allah'ın İlim Sıfatı" ile sıfatlanır, bu sıfatla çalışmaya devam ederek, zamanla sözü dinlenen veya sözünü her yerde dinleten zengin ve bilim sahibi dolayısı ile de bir otorite sahibi olur.

Böylece zamanla; "İLMİ, PARASI, GÜC'ü ve KUDRET'i.." artar. Her yerde, her zaman ve zeminde, her şeye hükmetme.. hakkı ve imkânı kazanır ve bu da; her konuda, o kişiyi her zaman ve daima, her alanda yukarı seviyelere taşır, zamanla maddi ve bilgi birikimleni daha da artırarak, kendinden sonraki nesillere intikal ettirir...

Adını, dev bir 'GAMET'in koyduğu; minik HEYSEM ÇİL'e, "Dünya'ya hoş geldin.." demeğe gittiğimde; aklıma çocukluk hatıralarım geldi. Yukarıdaki, acı; ama, gerçeği tam tesbit ve tahlil eden sonuçları yaşamasaydık, belki de; "UYU, BEBEK UYU" ninnisine, bir "KARŞILIK" yazmak, hiçbir zaman aklıma gelmeyecek ve nazire olsun diye de, "UYAN BEBEK UYAN" şiiiri (ilâhisi) de, hiçbir zaman ortaya yazamayacaktım...

ARTIK BEBEKLER, UYU NİNNİSİ İLE DEĞİL; "UYAN NİNNİSİ İLE UYUSUN VE UYANSIN, Kİ; "UYANMAK" O BEBEĞİN GENETİK KODLARINA İŞLESİN, BÖYLECE BÜYÜSÜN.. VE BÜYÜDÜĞÜNDE DE, GERÇEKLERİ ÇOK ERKENDEN GÖRÜP; BİR GÜN, SIRA KENDİSİNE GELDİĞİNDE DE.. DOĞU'NUN, BATI İLE OLAN, HER ALANDAKİ BÜYÜK MEDENİYET AÇIĞININ; KENDİ HİSSESİNE DÜŞEN KISMİNİ, BİR AN ÖNCE TELAFİ EDİP.. KAPATMAYA ÇALIŞSIN..

Böylece, artık bebekler; uyu-uyu-uyu.. ninnisi ile değil de, bundan sonra; uyan, uyan, uyan.. kelimesine aşına olsun. Kodlarına, genlerine.. uyan kelimesinin frekansı.. geçsin. (İnşallah)

---İlâhi---

BEBEĞE - MÜJDELER!..

ŞİİR NO: 42 *** 22-KASIM-2008

Uyan, bebek!.. Uyan artık! Sana, müjdelerim var!..
Yeryüzü; yakında, azgın kâfire(!) gelecek dar...
Alev, alev.. olmuş; O, "Soğuk Cehennem Ateşi!"
Cehennem'in kapısında, ne de çok bekleyen var!..

Çabuk büyü, bebek. Seni, "KUTSAL GÖREV!" bekliyor,
"MÜBAREK EL!" vakitlere, "KUTLU ZAMAN!" ekliyor...
Şu, YARIN'lar!.. Neye gebe?.. Ne "UMUT'lar, saklıyor?..
Uyan, bebek! Uyan, artık; sana, müjdelerim var!..

Çabuk yürü, bebek!.. Sana hasret, nice kal'alar,
Görülecek... "Ne yiğitler doğuruyor.. ANA'lar!.."
Seninle; fethedilmeyi bekleyen, "beş kıta" var;
Kalk bebek, oturma. Çünkü; yapacağın, çok iş var!..

Pek, çok ŞAKİ'yi; SAİD yapmış, saidler SAİD'i,
Fetihlere, köprü kurmuş!.. FETHULLAH'ın NAİBİ!..
Hazreti MUHAMMED MEHDİ, YARIN'ların sahibi,
Çabuk büyü, bebek. Seni, "AŞK'la bekleyenler var!..

Bebek, "isim babası VELİ'den(!); ne sırlar, aldı?!..
Üstüne; üç yüz yılın acısı, çilesi.. kaldı;
Bebeğe, ne mutlu. "SÖKEN ŞAFAK"larda uyandı!..
"Önden giden atlılar"dan, "NÖBET'i devralmak var..."
27-OCAK-1996 / 7-Ramazân sahur-u- Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394039/b-e-b-e-g-e-m-u-j-d-e-l-e-r.html>

BUNLAR - DA - VAR !..

DERTLERİN, SIKINTILARIN, SİTRESLERİN ve ZEVLERİN İÇİN; PARA KAZANMAK, LÜKS YAŞAMAK, ŞAHSİ ÇIKAR ve MENFAATİNİ.. düşünmekten başka, acaba daha başka; neler ve neler var diyerek, başını YER'den.. GÖĞ'e; ZERRE'den.. KÜRRE'ye.. çevirip de, hiç ibret ile kendine, etrafına, Kâinat'a ve bunların hepsini Yaratan'a; çıplak fiziki gözünle, akıl ve mantık gözünle, kalp gözünle veya gönül gözünle hiç baktın mı?..

Ve yahut bakıp da, baktığın şeyler; "nedir, niyedir, nasıldır?.." diyerek, hiç düşündün mü?. AKLINLA, AKLEDİP de; aklını, hiç gönlünün hizmetine sundun mu?

Dedin mi, hiç; "Bu, neden böyle?.. Dedin mi?.. Bir defa dahi olsa, hiç dedin mi?.. Bu Dünya'da olmasa da, muhakkak ki Ahiret'te, bu soru ile karşılaşacaksın ve o zaman, ne cevap vereceksin?.. Hiç düşündün mü?..

---ilâhi---

BUNLAR - DA - VAR !..

ŞİİR NO: 43 *** 23-KASIM-2008

Kâinat'da; tesadüf yok, takdir var,
Takdir'e, yalnız; Allah verir, karar;
Her şeyi! Tesadüfe bağlayanlar,
Takdiri görmeyen, bakar körler var...

Kemâl Sıfatı'yla, Kemal'e erdi,
Kemâl'in kaynağı, yegane BİR'di.
Evren; bu Kemâl'le, dile.. geldi,
Kemâl'i duymayan, kulaklarda var...

Allah'ın; yaratıp, denk getirmesi,
Rızasına uygun, belirlemesi;
Tevafuk olur, bunun çerçevesi,
Akli, akl'etmeyen; akıllar da, var...

"OL!.." emriyle, kanunları oluşturdu,
Koku, renk, ses, ışık.. ile buluştu;
Bir araya geldi, "CÜMBÜŞ" oluşturdu,
Yaratılışı, RED edenler.. de var!..

"VAR'ı!.. İnkâr edip, yok'a tapanlar,
NUR'un yerine; kir'le, yıkananlar;
Gece gündüz, küfürle yaşayanlar,
İnsandan.. maymuna(!), çevrilen de, var!..
7-TEMMUZ 1999 SAAT:05:45 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. (munevveroğlu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394247/b-u-n-l-a-r-d-a-v-a-r.html>

ŞEHİDLİK

Herkesin; az veya çok, biraz bilgi sahibi olduğu, en kutsal bir kaç makamdan birisi de “ŞEHİTLİK’dir.” O’nlar; (şehitler) biz yaşayalım.. diye, seve seve ölürlere ve toprağa değil, kalplere gömülürler... Bu fedakârlık yetmezmiş gibi, bir de; Ahiret’te sevdiğilerine ve diledikleri 10 kişiye, Allah’ın verdiği izin ile; “ŞEFAAT” ederler. Ne mutlu; şehit olana, ne mutlu bu makama kavuşana.. Veya en azından, bir şehitle tanışık olana... Bir şehidi, yürekten anarak.. hatırlayana!.. Bir şehide, bir Fatihay-ı şerife okuyana...

Ve en mühimi de, namaz sonundaki duasında; “Ya, RABB’i!.. Şehadet makamın ile beni de şereflendir...” diyerek, niyet kurana...

ŞEHİTLİK

ŞİİR NO: 44 -- 23-KASIM

CAN TİTRER, RUH; O GÜN, ÖZ’E GELİR,
YER TİTRER, MELEKLER; İZ’E, GELİR;
KAN... TORRAĞA DÜŞEN, HER DAMLADA;

AN, TİTRER.. FELEKLER, DİZ’E GELİR,
GÜL’ÜNÜN YAPRAĞINA, RENK GELİR...

KIZIL KARANLIĞIN ŞAFAĞI’DIR,
ARŞ’A GİDEN YOLUN KAVŞAĞIDIR;
RABB’İNE, KAVUŞMA ZAMANIDIR;

KARŞILAMAĞA, ERENLER GELİR,
GÜL’ÜNE; GÜLLER DERENLER, GELİR...

KURTULUŞUN, SONSUZ MEŞ’ALESİ,
DÜNYAYA BEDELDİR, BİR TANESİ;
ŞEHİD.. “KÂİNAT’IN RİSALESİ;”

BİR ŞEHİD, BİN KÂFİRE DENK GELİR,
GÜL’DEN, ŞEHİDE; ÇOK MÜJDE GELİR...
17- Temmuz-1999 SAAT:05:00 Konak-İZMİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394359/sehidlik.html>

SEN, NE İÇİN.. YAŞARSIN?!!!

Sorumlu olarak yaratılmış, insan ve cinler hariç; yaratılan bildiğimiz bütün mahlûkat, “bir tek vazife için” yaratılmıştır. Vazifelerini de, hiç hatasız, kusursuz ve fasılasız, ömürlerini bu vazife uğrunda, kendilerine biçilen role göre geçirirler. Hiçbirinde de, irade-i cüzziye bulunmaz. Çünkü; sevk-i ilâhi ile ve en rantabl bir şekilde; çalışır, yaşar ve ölürken de verilen görevini, ne fazla ne eksik; tam olarak yerine getirerek, varlık alêminden, yokluk alêmine giderler. Yalnız; insanlar, melekler, cinler ve şeytanlar ve Şeytan; yukarıdaki adı geçen kanundan istisna tutularak; Dünya’da, öldükten sonra da, Ahiret’te (bir kısmı cennette ve bir kısmı da cehennemde) ebedi olarak yaşamaya devam ederler. Hem Dünya ve hem de, Ahiret yaşamında; yaşayacağı hayatının kalitesini tayin hakkına sahip olan cinler ve insanlardan, yalnızca insanlar; bütün mahlûkatın efendisi olarak yaratılmıştır. Bunun haricinde de, bir çok sonsuz ödül ile de ödüllendirilmiş ve en mühimi de, irade-i cüzziyesini kullanmak için; “akıl, fikir, zeka, mantık, hıfz, şuur, basiret, feraset, kalp, gönül, duygu, his.. vb.” bir çok hassa ile de donatılmıştır. Yaratan; bütün bu lütûflarına karşılık, insanlardan bir tek şey istemektedir. Akl’ını kullanarak ve niçin yaratıldığını idrak ederek; KUL’luğunun farkına varması ve bu şansı (fırsatı)Dünya aleminde yaşarken iyi kullanması. Yani, “yaratılışının gayesini çözmesi!” ve ömrünü, "boşu- boşuna" geçirmemesi... Bahşedilen bu lütüfları değerlendirebilmek için, yaşaması!.. Adına “Rabb'e kul'luk, tüm mahlukata hizmet ve bu arada çekilebilecek olan sıkıntılara fedakârlık..” denen, bir ilâhi zevki tatması!.. Peki, ya sen !.. Sen de, emrine verilmiş olan bu lütüfların bir veye bir kaçının hiç farkına vardın mı? Bu ilâhi zevkleri hiç tattın mı? İlâhi sarhoşluğun nasıl bir şey olduğunu hiç denedin mi? Ya! Sen, nasıl yaşarsın? Evet, Ya! Sen.. sen, ne için yaşarsın?.

SEN, NE İÇİN.. YAŞARSIN

ŞİİR NO: 45 *** 23-KASIM-2008

ŞU HAYATLAR, BİÇİM BİÇİM,
KİMİ YAŞAR, ÖLMEK İÇİN...
KİMİSİ, ÖLMEK İÇİN,
YA, SEN!. YAŞIYORSUN, NİÇİN?..

KİMİ, YAŞARKEN ÖLMÜŞTÜR,
ÜMİDİNİ, KAYBETMİŞTİR...
HER, ŞEYE.. “PEKİ.” DEMİŞTİR...
YA! SEN DE, “PEKİ..” DER MİSİN?..

KİMİ, ÖLÜMDEN ÇOK KORKAR,
BAŞINI, KUMLARA SOKAR.
YİNE DE; BİR GÜN, CAN ÇIKAR,
CANINI, ÇOK SEVER MİSİN?..

KİMİ, ÖLÜMÜ DE.. SEVER,
HER GÜN, KENDİNİ TEST EDER...
HAKK’A KAVUŞMAYI.. ÖZLER,
YA, SEN!. CAN’DAN, GEÇER MİSİN?...

VARLIK HAYAL.. ÖLÜM GERÇEK,
HERKES. BU SIRRI, ÇÖZECEK.
ÇOK AZI, RABB’İ GÖRECEK,
SEN DE, BU FİKİRDE MİSİN?..

ZAMAN; KÂR ETME, GÜNÜDÜR,
ŞANSI, İYİ DEĞERLENDİR...
NİYET ET.. ALLAH KERİM’DİR;
SEN. ÖLMEDEN, ÖLÜR MÜSÜN?...
06-03-2008 SAAT:23;30 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394485/sen-ne-icin-yasarsin.html>

SEN İSTERSEN

Bildiğimiz, çözdüğümüz özelliklerimizin yanında; daha bileceğimiz, bulacağımız, çözeceğimiz.. nice nice özelliklerimiz vardır. Lâkin bunları, “YA, ES GEÇERİZ veya bazılarımız Kaf dağından geldiklerini zannettikleri için BİLGİÇLİK TASLARDA.. hiç; ama hiç, ilgilenmeyiz.”

Sonuçta ise, ne büyük alem ‘Kâinat’ı; ne de, küçük alem, “kendimizi” tanıma fırsatı buluruz. Halbuki biraz niyet, biraz gayret ve biraz da ihlâs ve azimle, kararlılıkla ve gönülden istemek ve de doğruya ihlaslı niyet etmekle.. karşımızda, Himalya dağları bile olsa, aşarız.. taaâ ki, Arş’a bile.. ulaşabiliriz..

Yeter ki, sen de; bütün benliğine ve inatla iste. İnaçla, azimle, kararlılıkla.. ve gönül’den iste...Ve dayan.. Kararlı bir şekilde ve dahi sabır ve ihlas ile iste, iste iste...

----- İLÂHİ ----

SEN !.. İSTERSEN

ŞİİR NO: 46 *** 23-KASIM- 2008

“Varlığının sırrı”nı, çözmek istersen,
Bir de; bu niyetini, gönlüne versen;
Sonra da, sen; kendini, hesaba çeksen,
Sır’larını; birer, birer.. çözmek için...

Kâinat’ın ÖZÜ’sün, HÜLÂSASI’sın,
HALİFESİ, VEKİLİ ve ŞAHİDİ’sin;
Uyan, artık gafil.. daha, ne istersin?..
Çalış... Bu NİMET’leri, hakketmek için...

Süfyan var, Deccal var; nefis’se, çok ham’dır,
Zıtlar kanununda; melek ve cin.. vardır;
Günahların felâket’in, sevabın kâr’dır,
Özlediğin Cennet’e, kavuşmak için...

AR’ı, rezil edenler, AR’sız insandır,
Sonunu düşünenler, AĞLAYAN(!)’lardır;
Onların içlerinde, GÜLEN(!) de.. vardır,
KEVSER HAVZU başında, buluşmak için...

Şu, Mürsel’in kalemi.. bu kadar yazar,
Sırrını, hâlâ.. çözmeyenlere.. şaşar;
Zaman, aman vermez; hep, mezarı kazar!..
Oradan; Cennetler’i.. seyretmek, için...

18-02-1998 SAAT:20:35 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394707/s-e-n-i-s-t-e-r-s-e-n.html>

UTANSIN

Bu şiirin tanıtım yazısını da, yine bir şiir ile yapalım.

İnsanların, “ eskilerin dediği şekliyle” bir “AR DAMARI” vardır.
Kiminin ar damarı, çok gelişkin, kimininki ise çok dardır;

Kiminin ki, namusu kadar değerli; kiminin ki ise, çamura bedel.
Bu yüzden, kimi çok utangaçtır, her yerden ve her şeyden!..

Kimi sorumluluk duyar, hayatını başkalarının yaşamına adar..
Kimi hep, başkalarının kederi için yaşar.. başkaları için, koşar...

Kiminin ar damarı çatlamıştır; kene gibi, toplumun sırtına biner..
Bir asalak olarak onların sırtından geçinir, çok korkaktır, hep siner.

“ONLARIN ÜSTÜNDEN BİR SÜLÜK GİBİ” bazan kan, bazan ilik emerler..
Onlar hiç bir şeyden Utanmazlar. “Utananları ise, AKL’etmesini bilenler..

Çünkü, onların bir “AR DAMARI” yoktur. Yani; ne yazık ki, AR’sız’dırlar...
İLKİNİ, CENNETLER BEKLER AŞK’LA; İKİNCİSİNİ İSE, CEHENNEMLER

UTANSIN!!!

ŞİİR NO: 29 *** 4- KASIM-2008

Bu kardeşlik türküsünü, söylemeyen diller utansın,
Çıkılan, O seferlere; bel vermeyen, “beyler!” utansın.
Kâinat’ı; dengede durduran, ZIT’LAR KANUNU varsa,
Bu kanunun; zıt kutbunda, görev alan kullar utansın,

Fitne çıkararak; halkı, birbirine katan.. utansın!
Her bir ferdi; kucaklayıp, kol atmayan, kollar utansın,
Geçmişini düşlemeyen, "ufuksuz hayaller" utansın.
Avrupalıya; haddini bildirmeyen, diller utansın;

Çılgın Amerikalıya, tükürmeyen dudak utansın,
Şahsi menfaati için, vatanını satan utansın!..
Gözyaşını; yağmur-yağmur yağdırmayan, gözler utansın,
“YAGDIRAN’a” kin duyup, iftira eden bedbaht utansın.

Bir benzeri yok; BU DESTAN’ı, yazmayan kalem utansın,
Melekler dururken; Şeytan’la dans eden, kâfir utansın,
AR DAMARI çatlamışlar; utanmadığından, utansın...
Şimdi utanmıyor isen, sen ne vakit utanacaksın!?..

Ecdadının yüzüne, “hangi yüzle!” dönüp bakacaksın?..
Mezarda, ayaklarını nasıl uzatıp yatacaksın?..
Diriliş meydanında; nasıl, ne şekil kalkacaksın?..
Akılsız akıllılar, ‘YARATILIŞ SIRRI’ndan, utansın...
24-MART-2004 SAAT: 05:20 Konak-İZMİR:
Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395266/u-t-a-n-s-i-n.html>

İ N S – Â N

Bu şiirimizin konusu da, başlığı da yine insan. Yine, “İNSAN!” diyerek başlıyoruz ve hep insanla uğraşıyoruz. Fakat; bu sefer, bilinenin dışında ve çok farklı bir boyuttan başlıyoruz.

Bu şiirimiz de, aynen insan (varlığı)ın ilk başladığı (yaratıldığı) METAFİZİK BOYUT'ta olduğu gibi... Metafizik tarafı ile insan!..

---ilâhi---

İ N S – Â N

ŞİİR NO: 47 ** 24-11-2008

İnsanları; adım, adım.. yükseltir.. zikir,
Sık tövbe edene, melekler de imrenir;
İnananlar, Müslüman; inanmayan, kâfir,
ALLAH, her zaman.. gönlümüzün ilk sahibi;
Gidenler'se; olur, O'na; Hac'da, misafir...

KUR'AN; O'ndan, öğüt alanların.. hatibi,
Defterimizi yazar, KİRÂMEN KÂTİBİ;
SEVGİ'dir; insanların, gönlünün fatihi,
RESÛLULLAH'dır; sevenlerinin, HABİB'i;
ZIT'ların, bir HALİTA'sıdır.. “NUR ile kir...”

İslâm; insanı, birbirine KARDEŞ eder,
O, dertlenmez; önce, kardeşini dert eder;
Hem ibadet, hem de; nefesine, CİHAD eder,
KUL'luk; tadını, lezzetini.. idrak eder;
İnananlar, çok zengindir; Şeytan'sa, fakir...

Bazan, yükselir ARŞ'a.. Âlemler'i görür,
Âlemler; bu gelen misafirle, öğrenür;
Bazan, yere iner; halden.. hale, bürünür,
Et ve kemik giyer.. “ADEM” diye görünür;
Kulluğunu idrak eden, olmaz; hiç, hakîr...

Mürsel; kibir, gurur etme.. gel, “doğru yol'a!..”
Sakın, yolunu şaşırma ve verme, mola;
Şeytan ile nefis, bazan gezer.. kol-kola,
İlim, senin yitik malın!.. “Dikkatle, ara!”
AKL'ederek bakan, görür.. edinir, fikir...

14-11-2007 SAAT:01:30 KONAK-İZMİR.

Not: İns = insan, ân = lar, ins+ân = insanlar

Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396441/i-n-s-n.html>

DİL'İN--DİL'İ

AH, BU DİL!.. VARLIĞI DA, DERT.. YOKLUĞU, DA!.. ÇOKLUĞU, DA!..

İnsanı; veli eden de, deli eden de, vezir eden de, zelil eden de.. hepsi dil değil midir? Bazan BAL'dan tatlı, bazan zehirden acı, bazan kılıçtan keskin, bazan da tutkaldan etkin.. Dil'den sizde şikâyetçi misiniz? Ya, dilsiz kalsaydınız, ne düşünürdünüz?..

Dil; iki tarafı keskin kılıç dersem, siz de benim bu fikrime iştirak eder misiniz? Yoksa siz, başka bir fikirde misiniz?

(ilâhi)

DİL'İNDİL'İ

ŞİİR NO: 48 ** 24-KASIM-2008

GÖNÜLE GİDEN YOL, DİL'DİR,
ÖMÜRE, YOL VEREN.. DİL'DİR.
KEMİĞİ, OLMADIĞINDAN,
HER BİR YANA, DÖNEN.. DİL'DİR...

KİMİ DİL, KESTİRİR BAŞI,
BAZI DİL, YAPAR TRAŞI.
DİL VAR, KESER BİR SAVAŞI,
"ZEHİRİ, BAL YAPAN.." DİL'DİR...

DİL VARDIR, ÇOĞALTIR AŞI,
DİL'LER YAPAR, ÇOK GÖZYAŞI.
DİL, BAZAN YARAR.. BİR KAŞI,
"GERİYE DÖNMEYEN," DİL'DİR...

DİL'DİR, BAĞI VİRAN EDEN,
DİL'DİR, GÖNLÜ HARAP EDEN.
DİL'DİR, RUH'U BİTAP EDEN,
"SERBEST GEZEN MAYIN," DİL'DİR...

KILIÇTAN BETER, YARALAR,
BAŞTAN BAŞA DA, KARALAR.
BAZAN.. NEFES ALMA, SAĞLAR,
"KUL'A, SOLUK VEREN.." DİL'DİR...

DİL'LE; DİLE GELİR, BÜLBÜL,
KİME KONUŞUR, GONCA GÜL.
DİL'E; BOYUN EĞER, SÜMBÜL,
"YILAN'A, HÜKME DEN.." DİL'DİR...

DİL İLE BAŞLAR, DUA'LAR,
DİLLERDEN SIZAR, ŞUA'LAR.
DİL'LE SÖYLER, FUKAHÂ'LAR,
"SÖZÜ, İLİM YAPAN.." DİL'DİR...

EZOP, ÇORBAYI PİŞİRMİŞ,
TERCÜMAN, TERCÜME ETMİŞ.
DERTLİ, DERTİNİ ANLATMIŞ,
"DERTLERİN, DERMANI.." DİL'DİR...

DİN, DER: SORUMLUSUN, DİL'DEN,
DİL, Kİ; BİLİR, HER BİR DİL'DEN!..
DİL, RABB'INA YÖNELMEDEN,
"EMAN'I KESİLEN," DİL'DİR... (KİM'DİR?..)

18-08-1998 SAAT:18:00 Konak- İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396675/d-i-l-i-n-d-i-l-i.html>

NEFİS

Yine konumuz insan!.. Çünkü yaratılmış, en gizemli (sırlı) varlık ve en büyük meçhûl!..

Bir çok beden (fizik beden, nefis beden, ruh beden, enerji beden, astral beden, manyetik beden, renk beden, koku beden, perisperik beden..) gibi iç-içe geçmiş daha bir çok beden sahibi, muhteşem bir yaratılış “HALİTA”sına sahiptir de.. fakat, ne bu kadar çok bedeninin, ne çevresinin, ne de kendi kendisinin, hatta; bazısı, kendi varlığının bile farkında değildir.

Hatta; bazısı eğer, acıkıp susamasa ve bir de karşı cinse olan içgüdüsel eğilimi olmasa, çıplak gözle gördüğü fizik bedeninin bile farkında olmayacak kadar, cahil ve vurdumduymaz, bir büyük boşluk ve bilgisizlik içindedir.

Elbette ki; bilimsel alt yapısı olanlar, bilgilerinin oranında, bu iddaanın kademe kademe dışındaki istisnalardır. İnsanın başına en büyük belâyı (yüzdesi az olsa da, bazılarında da, en büyük lûtfu) “NEFİS BEDENİ” getirirde; insanların büyük bir çoğunluğu, bu nefis bedeninin belâsından (veya lütfünden) da.. mualesef, gafil olarak yaşarlar... İster misiniz?.. Bu belâli nefsi, (nefis bedeni) biraz tanıyalım... Tanıyalım ki; nefis beden, fizik beden, ruh beden üçlüsünün ilişkisini iyi düzenleyelim.

---- İLÂHİ ---

N E F İ S !..

ŞİİR NO: 49 - 24-11-2008

Nefis, nefis dedikleri,
Söze verip, sevdikleri;
Göze hiç görünmez, zat'ı,
O; nefis'ten, bedenleri...

Mıknatısın, zıt kutbudur,
Mümin kulun, kâbusudur;
Yaratandan, korkusuzdur,
Bu; tam kâfir, bir mahlûk'dur...

Nefsin, “gören gözü” kördür,
Bütün her yeri, nankördür;
Günaha karşı, bonkördür,
Bu yüzden, rengi kömürdür...

Nefis, Şeytan'ın kapısı,
Bütün, varlığın yarısı;
Çok sonra, çıkar acısı,
Kendisinin yalancısı...

Nefis, tekâmül ettirir
Gah, öldürür.. gah, güldürür;
Bazan, Cennet'e götürür,
Zat'a, haddini bildirir...

Nefis, doğumda eklendi,
Büyük ümitler, beklendi;
Çoğu defa, sendeledi,
O, her zaman frenlendi...

Nefis; sen, bir serserisin,
Süfli işleri, seversin;
Cin, Şeytan'la.. dans edersin,
Dünya'daki, Cehennem'sin...

14-02-2008 SAAT:21:30 Konak-İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396941/nefis.html>

RABB'İMİN - BİLGİSİ

BİLGİ, BİLİM VE İLİM!.. “Allah’ın (C.C.) İLİM SIFATI, her yeri ve her şeyi kaplamışta; her şeye nüfuz edip, her şeyde (her mahlûk da) varlığının hükümlerini (selâhiyet ve sorumluluğunu..) yerine getirirken, buna en ehil ve en lâıyk ve sırf bu iş için yaratılmış olan insan; ne yazık ki, bu lütfâ yeterince lâıyk olamamış, büyük çoğunluk için, Arş’ın zirvelerinde sörf yapma imkânı varken ve Kur’an’ın ilk emri de, “OKU” olmasına rağmen, okumaması yüzünden; her geçen gün sefaletin en derin çukurlarında sürünmeğe ve felaketin en dehşetlisini.. zelil olarak yaşamağa mahkûm olmuştur. Ah!.. Keşke bu sefalet ve felaketinin.. kaynağını, bir defacık da olsa, kendisi ve okumaması olduğunu biraz, evet biraz keşfetse.. Ah!.. Bir, keşfedebilse!.. Bütün dertleri ve ızdıraqları dinler ve bütün sıkıntılarını ve streslerinden kurtulurdu. AH!.. Bir farkına varsa... Bir defacık, OKU EMRİNİ TUTSA!.. Reçetenin bu olduğunun bir farkında olsa.

RABB'İMİN - BİLGİSİ

ŞİİR NO: 50 *** 26-11-2008

Bir damla SU’dadır, RABB’imin bilgisi,
Sonsuzcadır.. HİKMET’i, KEMAL’i ve sevgisi.
Bu bilgiye, var mıdır?.. Şu kulların ilgisi;
Kâinat’ı kuşatmıştır.. “RABB’imin bilgisi...

Yerden, göğe yükselir.. bir DUA armonisi,
Evren’i kuşatmıştır... SES’lerin senfonisi.
Bu Âlem; bir harika, bir RENK seremonisi;
SES VE RENG’i kuşatmıştır.. “RABB’imin bilgisi...”

Yer reddedebilir mi?.. Gökten düşen DAMLA’yı,
Her gece, kim yakar?.. Gök’te, sayısız LAMBA’yı.
BATI’L’ı da seyrediyor.. bu, muhteşem SAMBA’yı;
GÖK’leri de, kuşatmıştır... “RABB’imin bilgisi...”

Bütün bunları yazan... İLÂHİ bir KÂLEM’dir,
Bu kalem’in yazdığı... ONSEKİZBİN ÂLEM’dir.
Her Âlem; iç-içe çok çeşitli, BİLMECE’dir;
Bu BİLMECE’leri yazan.. “RABB’imin bilgisi...”
14-07-2007 SAAT:22:00 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397137/r-a-b-b-i-m-i-n-b-i-l-g-i-s-i.html>

KÂNİ

DİKKAT:

ARANIYOR!!!

Aşağıdaki mektubun, sahibi aranıyor...Taniyanlara duyurulur...

Bu kişi, belki de, sizsiniz!.. Ne dersiniz?...

Ya, bu mektubun üzerinde, siz de biraz düşünmek ister misiniz?..

---İlâhi---

KÂNİ'YE - MEKTUP !..

ŞİİR NO: 51 ... 25-11-2008

Hayat fâni, ölüm bâkî. Ah!.. Kâni,
Her şey ani, sebep yani.. der: RABB'i;
Acı içinde de, arzular bitmez,
Gani, gani.. sen , bunları duy.. Kâni...

Ebed Allah, Ahir Allah!.. Ya! Kâni,
Zikri değil, günahları say.. yani;
"Kul" olana, Resûl'ü olur.. hâmi,
Hakk Yolu'na, gidenlerden.. ol, Kâni...

Büyüklerin sözünü dinle, êmi!..
Yiyince.. tat vermez, meyvenin ham'ı;
Ahirete, "ne hazırladın?.." sahi,
Eğri otur, doğru konuş.. ey, Kâni!..

Zamparalar, "kimden alır?" ilhâmı,
Zaman geçtikçe, çoğalsa da.. zani;
Var. Defterini düreceksin, Zebani,
Ya! Mezara, "kaç yılın kaldı?.." Kâni...

Rami, Lâmi, Sami.. nerde? Yok, Kâni,
Hani nerde?.. Adı, sanı ve canı;
Şeytan, olur ise.. canı, cananı,
Helâk eder.. insanları, bil!.. Kâni...

Mürsel'ler'in sözlerine uy.. Kâni
Hiç kimse, bu Dünya'da kalmaz.. baki;
Sen doğunca, sevinen.. deden, hani?..
Gel, bu sözlerime(!) kulak ver.. Kâni...
02-07-2005 SAAT:02:15 Konak-İZMİR.

() Mürsel: Resul peygamber,

êmi!.. Tamam mı veya iyice kuvvetlendirip emir şekline dönüştüren ek ve Doğu Anadolu'da kullanılan bir halk deyişi eki.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397568/k-ni.html>

GERÇEK - AŞK - VE -GERÇEK - DANS

Her şeyin bir ilki vardır. İşte; aşağıdaki okuyacağınız şiirde, benim 18 yaşında iken yazdığım; ilk şiirlerimin içinden, günümüze kadar ulaşan, tek şiir ve gençliğimin verdiği heyecanlı ve romantik günlerimde yaptığım ilk ve (şimdilerde müzüğünü unuttuğum) tek bestem.

Beraber terennüm etmek için, siz de bana katılır mısınız?

--- ŞARKI - SÖZÜ---

GERÇEK - AŞK - VE -GERÇEK - DANS

ŞİİR NO: 52 - - 26-11-2008

Mehtap; çıkar ufuktan, havayı renklendirir,
Dalgalar, kıyıları yalarken.. ağır, ağır...
Enginden getirdiği, şarkıyı mırıldanır,
Gönülünden sevenleri, kendisine çağırır...

Ay bu şarkının ritmi, dalgalar armonisi,
Çalınır... Sevenler, sevilenler senfonisi...

Tabiat, pür dikkattir.. sanki, o saatlerde,
Sürer.. sabahlara dek, bu senfoni körfezde..
Bu müzik, bir şifadır; bir çok dertliye, derde;
Herkes nasip olmaz, eğer yoksa kader de...

Rüzgarlar, durur orda; balıklar, nefes almaz,
Orda, ruh'lar konuşur.. bedenlere yer kalmaz...
Nato Türk Müfrezesi Muh. Böl. 1969 SAAT :04:00 Şirinyer-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397808/gercek-ask-ve-gercek-dans.html>

AŞK - NEDİR

Romantik bir şiire başlamışken, sizlere; hemen hemen, her yerde ve her zamanda karşınıza çıkan ve cevabı da, kişiden kişiye göre değişen.. kadim bir soru sorsam, acaba sizler nasıl bir cevap verir.. ne şekilde düşünür ve ne şekilde bir açıklamada bulunurdunuz?..

Soru şu: "SİZE GÖRE, AŞK NEDİR?.." EVET, AŞK NEDİR???!!!

Benim anlayışıma göre ise, AŞK; aşağıdaki yazdığım şiirdeki, ifadelerin bütünüdür.

A Ş K - N E D İ R

ŞİİR NO: 53 -- 26-11-2008

Kişiye göre, değişken,
Sözlüğe göre, yazışkan;
Tutulanlara yapışkan,
Uçuk bir hastalıktır.. Aşk.

Bakışa göre, gezdiren,
Duruşa göre, üzdüren;
Aşığa göre, süzdüren,
Kanatsız da, uçmaktır... Aşk.

Sarhoşa göre, sızdıran,
Sofuya göre, yozduran;
Dervişe göre, gezdiren.,
Sorumluluk duymaktır... Aşk.

Yunus'a göre olduran,
Mevlânâ'da semâ bulan;
Mansur'daysa, TEK'e varan,
Fani'nin menzildir!.. Aşk.

Çirkinlikteki, güzeli,
İlâhideki, gazeli;
Gönül'den esen meltemi,
Sezip, duyabilmektir... Aşk.

Tüm Kâinat'larda dönen,
Atom'un içine giren;
Kalbe emanet edilen,
Yaraların ilacı... Aşk

O, zerrelerden dağılan,
Sonsuzluğa da, yayılan;
Tesbihlerde, zikir olan,
Zâkir'lere, şifâ'dır!.. Aşk.

Kardelen'lerle, yol bulan!
Çölde, renk renk çiçek açan!
Gittiği yere, NUR saçan!
Beklenen, bir BAHAR'dır!.. Aşk.

Hem, ağlayıp; hem de, gülen!
AŞIKLAR'a, çok üzülen!
Çekilmez çileler, çeken!
GAMET'lerden yayılır... Aşk.

NUR-U MUHAMMED'le başlar,
Evliyadan, bize taşar;
AŞK'a, YOL açar.. AŞIKLAR!
Allah'tan, bir lütûftur... Aşk.

AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! AŞK!!! Ya, olmasaydı bu aşk; eşimizi, işimizi; yolumuzu, yönümüzü; Ve Yaratan Rabb'imizi.. ve en mühimi de, kendimizi.. nasıl bulacaktık?..

06-04-2007 SAAT: 05:15 Konak/ İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398061/a-s-k-n-e-d-i-r.html>

MÜ'MİN

Hem Allah'ın en güzel İSMİ, hem de, Hz. Muhammed (s.a.v.)in bizlere bildirdiklerinin tamamın, hiçbir eksiklik olmadan kabul eden ve uygulayan.. hem de, Kur'an-ı Kerim'de bir sureye isim olan; "MÜ'MİN" kimdir? özellikleri nedir? Vasıfları nelerdir?..

Kim mümindir, kim müşrik?..

M Ü ' M İ N!..

ŞİİR NO: 55 -- 28-11-2008

Mü'min'in bakışı bir HİKMET'tir,
Bakınca, Kâinat'ı titretir...
Kolay değil, gerçek mü'min olmak,
O örnek, alana bir ibrettir...

Onlar, Rabb'in NUR'u ile bakar,
Bakışı, gönülde ateş yakar;
Onda olmaz; ne sitres, ne keder,
Onun işi; ahlâk ve iffet'tir...

Konuşunca; sözü olur, fikir!
Sessiz konuşursa, budur, zikir;
Dosttur O'nunla, "Münkir ve Nekir,"
Allaaaah!.. der de, kalpleri inletir...

Mü'minler; çok az yer, çok az uyur,
Çoklukla, Hakk'ı divana durur;
Taşımaz, gurur.. hep yayar, sürûr,
Mü'min'lik, bir insana "ŞEREF'TİR..."
05-02-2011 -SAAT: 03.35 -Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu. (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398410/mu-min.html>

– MI ?.. Mİ ?.. --

Bu şiirin yorumu, okuyucuya bırakılmıştır. Çünkü, basit fakat düşündürücü; her gün bire-bir denediğimiz, fakat pek farkına varmadığımız; yüz-yüze olduğumuz, fakat her zaman önemsemeyip pas geçtiğimiz.. hayatımızın ilginç kesitlerinden biri, belki de en gerçeğini, biraz daha yakından tanımaya ne dersiniz?.. Siz de, bu gerçeklerin farkında mısınız?..

– MI ?.. Mİ ?.. --

ŞİİR NO: 56 -- 28-11-2008

Gösteren; göz mü, ışık mı?
Göz, gönülle barışık mı?
Bu kadar nimete rağmen,
Kul, Allah'ına aşık mı?..

Dönenler.. Ay mı, Güneş mi?,
Yoksa!.. Kürre mi, zerre mi?
Zıt'lar; çile mi, rahmet mi?
Kul!.. SİR çözmeğe, aşık mı?..

Halife; kul mu? "Adem!.." mi?
İbadet; borç mu? Kıdem mi?
Varlık; Lütûf mu? Kerem mi?
Kul! Resulüne aşık mı?..

Gelen, Mehdi mi? İsa mı?
Zıttı; Süfyan mi? Deccal mi?
Hitap; senin mi? Benim mi?
Kul! Gerçeklere açık mı?
18-07-2007 . SAAT:21:10 - Konak -İZMİR
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398555/mi-mi.html>

NE - KESER

Bazan, korkunç bir sinir basar da; vücudumuz sanki bir ATEŞ TOPU'na döner, etrafımızı kırıp döker.. gönlümüze kapanmaz yaralar açar ve defterlerimize de büyük günahlar yazdırırız...

Bazan, ilâhi bir nağme duyarız.. da, aklımız başımızdan gider , ruhumuz çoşar, bilemediğimiz kokuların ve renklerin ikliminde tur atar.. metafizik gerilimler yaşar, azıcıkta olsa; kulluğun ve halifeliğin idrâkini ve zekini.. tadarız ve yaşarız...

Bazan, (haşa) Allah'dan korkmayı bırakır da; O'nun yaratmış olduğu, küçük bir sinekten, böcekten veya örümcekten.. ödümüz patlar da; oradan ve o hayvanlardan, fellik fellik kaçarız.

Bazan da; cinler, şeyâtin (Şeytan) ve şeytanlaşmış insanların veya bizzat kendi nefislerimizin oyununa gelip, dinden ve imandan çıkarız da; "Tövbe Kapısının Tokmağı"na sarılmayı unuttur.. "VEZİR " olmak varken, "REZİL" ve mahv-ı perişan oluruz.

Bu bazanlar, hiçbir zaman bitmeyen; sonsuz, sınırsız ve sayısızdır. Bütün mes'ele; müsbet (olumlu/pozitif) şeyleri nasıl artırır da, menfi (olumsuz/negatif) şeylerden nefsimizi, ailemizi, sevdiklerimizi, çevremizi.. nasıl koruruzun mes'alesidir. Sonuçta da; haddimizi nasıl biliriz, şeytan ve avanesi ile nefsimizin sınırlarını nasıl çizer, nefsimizi nasıl engeller, nasıl korur, önünü nasıl "KESER.." onu nasıl eğitip, tekâmülümüze daha faydalı bir hale getiririz?

Evet; siz bunları, bu "ÇOK ÇOK GİRİFT VE ZOR KONULARI" hiç düşündünüz mü? Sahi, mesela; "NEFSİMİZİ, NE KESER?.." sorusunu, 'EVET, NE KESER'i hiç düşündünüz mü?.. Ya! Bir inananı, bir "aşığı ve günahlarını.." bir "arifi ve tefekkürünü.." ve de, "BİR HALİFE"yi.." ne keser?.. Evet gerçekten de, "NE KESER"?..

(TEKERLEME)

--- İ L A H İ ---

NE - KESER!..

ŞİİR NO: 59 *** 29-12-2008

Önce; RABB, İHSAN eder,
Kul'u; buna, der.. KADER.
Gönle, imanı serer,
Mü'min, göklere erer;
Yatar kalkar, ALLAAAAAH!!!.. der..
İnananı, ne keser?..

Güller, bülbülü sever,
Bülbül, güle meyleder;
Beraberce, meşk eder,
Göremezse, dert eder.
Görenleri, kahreder...
Aşıkları, ne keser?..

Her şey, ZİT'tını bekler,
Ümit, gönülde fener;
Boşa gitmez, emekler,
Kalbe gelir ki, bir fer;
Bu yolda, harcanır.. ser...
Ümitleri, ne keser?..

Her mahlûkun düşmanı,
İçinde doğar canı;
Zaman, besler fidanı,
Sonunda, kaynar kanı;
Gelir, ölüm zamanı...
Emir, demiri keser...

Olay, olayı izler..
Kul'lar, tekâmül eder..
Kalpleri, İMAN besler,
Herkes, Cennet'i düşler;
Arif, bunu seyreyler...
Halife'yi, ne keser?..

Söz. Alana, bir ibret,
Almayana ise, dert;

Almamaksa, bir illet,
Sonuçları, tam gillet;
Bu yolun sonu.. zillet...
Firaset'i, ne keser?..

Zulümkâr, zülüm salar,
Hayat, ölüme akar.
Kader, tepeden bakar;
Alimde, olur vakar;
Alana, bir ders çıkar...
Zalimleri, ne keser?..

Şeytan'dan gelir, her şer,
Her şer're, hazır beşer;
Çoğu, tuzağa düşer,
ZIT'lar, çerçeve çizer;
Sırada bekler, mahşer.
Nefsimizi, ne keser?..

Ya, hendeği atlarız,
Ya, DEVE'ye(!) toslarız;
Sıkışınca, başlarız,
Hep, feleği suçlarız
Bizler, çok günahkârız...
Günahları, ne keser?..

Semazen, sema eder,
Zakirler, zikir çeker;
İman, aşkı zerk eder,
Mü'min, bunu fark eder;
Günahkâr, yardım bekler!..
Gerçek aşkı(!) ne keser?..

07-12-2007 SAAT:05:35 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399142/n-e-k-e-s-e-r.html>

O L, - Y O L!.. V E - K U L...

BU ŞİİRİN YORUMU, BİLİNÇLİ OLARAK VE BİR BİLMECE BULMACA YERİNE GEÇMESİ İÇİN OKUYUCUYA BIRAKILMIŞTIR. HERKES, KENDİ; BİLGİSİ, GÖRGÜSÜ VE ALTYAPISINA GÖRE, DEĞERLENDİRSİN...

O L, - Y O L!.. V E - K U L...

ŞİİR NO: 61 -- 30-11-2008

Yaratılmadan önce de O, hep vardı.. var kalacaktı,
Mâhlûk; HÂLİK'ini bilsin diye, KÂİNAT'ı yaratt
Her şey'e, yer'e ve zamana; bir kanun, bir düzen koyup,
Varlıkları; ZIT'lar ve ÇİFT'ler olarak iç-içe kattı...

Kâinat yaratıldığında, ancak bir NOKTA kadardı,
İLMİ ve KEMÂLİ'yle; bu noktadan, EVREN'i çıkardı..
ÂLEM'leri, emrine sunduğu.. bir de İNSAN yarattı,
ZAT'ını arasın.. diye, onu çok uzağa fırlattı...

RAHMÂN-ı RAHİM ki, münezzeh'di. Yer, mekân ve zamanda,
Bir MÜMİN'in, gönlüne sığardı. Eğer, O'nu ararsa..
Şehadet getirip, bir de KUL'luğunun farkına varsa!..
RABB'i, FİRDEVS CENNETİ'ni bahşeder.. olur, O'ndan razı...

KUL'luk; ince, uzun, engebeli bir YOL'dur!.. YOL ALAN'a,
Defter, nasıl doldu?.. Ancak, ölünce varılır.. farkına.
İlim, hilim, sabır, şükür, zikir ve fikir.. girdabına,
Düşmeyene, kavuşur.. GÜL'ünün, şefâat ve rızası...

Mürsel uyandırır gafletten, bu söze kulak ver dinle,
Bu Dünya'da; ne yapar, ne edersen.. o, gider seninle;
Bir de, sahip olur isen; "eline, beline, diline,"
Nasip olur, her iki dünyanın keyfi ve saltantı!..
06-01-2008 *** SAAT:04:30 ** Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399859/o-l-y-o-l-v-e-k-u-l.html>

AL, ŞAL - VE - ZÂL

Kırmızı renk; kanımızı kaynatır, canlılık, hareket ve bereket.. verir. Peki; ya, “AL RENGİ!” Evet; AL RENGİ, yani, kırmızı rengin yürekleri hoplattığı ve al bayrağın da renk tonu olan o “AL” rengi. Hele bir de, o AL; bir “ŞAL”ın üstünde dökülünce, o zaman o al; bir “ZAL” oluncaya kadar, seyredilmeğe hak kazanır.

Ya! Siz de, benim ile aynı düşüncede misiniz? Siz de al rengini, yani bayrağın AL RENGİ’ni sever misiniz?..

Al bayrağın, “rengi sararırsa!..” Siz de, hiç düşünmeden; al bayrağın AL renginin o sararan kısmının kaybettiği rengini tekrar bulsun diye kanınızı, seve seve o sararan kısmına döker misiniz?

Bunun için, her namazın niyazında; Allah (C.C.)dan, “şehit olmayı da, diler misiniz?” (Allah C.C. dileyenlerin dileğini kabul etsin. İnşallah)

AL, ŞAL - VE - ZÂL

ŞİİR NO: 63 * 01-12-2008

Al, al olur, her an; al, al,
Al rengine, dönünce şal;
Üstüne, yıldız ve Hilâl,
Gelince, bayraktır.. o, şal.
Dalgalanır... O, an. Al, Al...

Al, al olur.. bazan; al, al,
Bastırınca, biraz melâl;
Olunca, günahkâr bir hal,
Kader, zuhûr eder.. tal, tal.
Yüz’ler, kızarır.. dil’ler, lâl...

Şeytan’dan; çeşit, çeşit.. fal,
İman olur, kupkuru dal;
Ahiret’e toplatır.. nal,
Çünkü, boşa geçer.. her sâl.
Şu gönül’ün fitnesi, mal...

Kendini sevdire, marâl,
Ümit çiçeğim, henüz kal;
Günahımı, taşımaz sal,
Nevalen olur, biraz yal.
Bu dünyanın, hepsi hayal...

Şimdi oldum, artık bir zâl,
Üstümüzden bakar, Zuhâl;
Yaşadığım her şey sanal;
Boynuma dolanmış, vebal;
“CANAN!” Beni, yanına al...
02-02-2002 SAAT: 04:00 Konak-İZMİR.

Melâ l= sıkıntı, keder, usanma.

Tal = miktar.

Lâl = ahraz.

Sal = yıl, sene.

Kal = ham, olgunlaşmamış.

Nevale = katık, yiyecek

Yal = un çorbası.

Zâl = ihtiyar, ak saçlı pir-i fani.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400229/al-sal-ve-z-l.html>

H Ü R R İ Y E T İ N - B E D E L İ ...

Hürriyet!.. Anlamı, değeri ve kullanılması, kişiye göre değişen.. insanların en tabii hakkı iken, bedeli çoğu defa kanla ödenen.. eğer, şartları oluşmamış ise hiçbir anlam da ifade etmeyen.. kazandıkça, kaybedilen.. kaybettikçe, aranan.. arandıkça da kan isteyen, insanın ve insanlığın ortak değeri!.. (Mî?!!)

H Ü R R İ Y E T İ N - B E D E L İ ...

ŞİİR NO: 64 - 10-12-2008

İnsanlar, bir zamanlar; bir kula, köle idi,
Bedenler, köle; fakat, fikirler özgür idi...

Gün geldi, Hürriyeti tattılar.. damla, damla,
Bu hakkın bedelini, ödediler.. hep kan'la..

İnsanlar; hür olunca, buna pek çok şaşılar,
Birbirini azdırıp, sonra "HADDİ AŞTILAR!.."

Emr-i ilâhi'den, git-gide uzaklaştılar,
Dümdüz yolu bırakıp, çapraza dolaştılar...

Herkes, her şey serbestti; bu, ne çok hoş bir zevkdi,
Mahlûk, düştü boşluğa; çünkü, Halîk'e tersdi...

Yeni yollar buldular, adına "İZM!" dediler,
İzm'leri hep ZİT'di, birbirlerini yediler...

Fikirler özgür, lâkin; fertler, köle kaldılar,
İzm'lerini çok sevip, sonra ona taptılar...

Sonunda, RAB; bu diye, Şeytan'a sarıldılar,
Şeytan kaçtı onlardan, yarı yolda kaldılar...

Her bir şey(!) oldular da, bir tek şey olmadılar,
Kul'a, KUL oldular da; RABB'e, kul olmadılar...

11-10-1985 SAAT: 05:15 Konak/İZMİR.

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400633/h-u-r-r-i-y-e-t-i-n-b-e-d-e-l-i.html>

AN - GELİR...

Dünya, bir büyük arena. Sırası gelen çıkıyor sahaya, bitmeyen bir hızla gelen gelene...

Bir taraftan, ağlayarak geliyorlar.. Bir diğer taraftan, gözleri arkada kalarak.. geldikleri yere gidiyorlar... Dünya, dolup dolup boşanıyor...

Herkesin, ana hatları ve çerçevesi çizilmiş, imtihan olması için de çerçevenin içinin doldurulması kendisine bırakılmış bir kaderi ve eline verilmiş, içi boş bir defteri var!.. Herkes, kendi zannınca; eğri veya doğru bir yol tutturmuş gidiyor!..

AMMA, NASIL ve NEREYE?.. EVET, NASIL ve NEREYE ???

Nasıl bir yol ve nasıl bir son ve de nasıl bir "MÎZÂN" yaklaşıyor?.. Evet, Siz; MÎZÂN'ı da, hiç düşünür müsünüz?..

A N - G E L İ R ...

ŞİİR NO: 65 * 01-12-2008

An, gelir...

Düz günler'i yaşarken, ansızın; bir "AN, gelir..."
Durduk yerde, aklıma; çeşit, çeşit.. "ZAN, gelir..."
İmanlı geçen ömre, ilave bir; "ZAM, gelir..."
İhlâs'sız yaşayana, her geçen gün; "GAM, gelir..."
Gaflet ile yaşarken, ansızın; bir "AN, gelir!.."

An, gelir...

Ömrünü yaşamağa, ana'dan; "DOĞAN, gelir..."
Çoğusu çul'suz doğar, pek azı; "HAKAN, gelir..."
İnsanlığın gidişi, bana biraz; "GAMM, gelir..."
Düştüğü zilletlerden; bazan, "HAFKAN, gelir..."
Sonunu görmeyene, sorular "SORAN!" gelir..."

An, gelir...

Gözlerimin önüne, bazan; bir "DUMAN, gelir..."
Derinden düşününce, RABB'imden; "BURHAN, gelir..."
Evlîyanın iğnesi; balık "AĞZINDAN, gelir..."
YUNUS Aleyhisselâm; balık "KARNINDAN, gelir..."
Gönülden akl'edenin, kalbine; "İMAN, gelir..."

An, gelir...

Yeryüzüne, daha çok, hükmeden; "ERKÂN, gelir..."
Hükümünü sürdürecektir, despot; "HÜKÜMRÂN, gelir..."
Sızı çeken kalplere, ŞÂFÎ'den; "DERMAN, gelir..."
Doğru yol arayana, KUR'AN'dan; "FERMAN, gelir..."
Bu, nasip sofrasıdır; erken "DAVRANAN, gelir..."

An, gelir...

Meyveler(!) olgunlaşır, dalından; "SARKAN, gelir..."
Yıkanacak cesede, kefeni; "SARAN, gelir..."
Vakit, saat gelince.. mezara; "KOYAN, gelir..."
Ceset, yere girince.. talkımı; "SORAN, gelir..."
Cennet'lik olan, kul'a; müjdeler, "SUNAN, gelir!.."

An, gelir...

Teraziler kurulur, kullara; "MİZAN, gelir..."
Cennet'e kavuşana, sevinçten; "İZÂN, gelir..."
Bu, lütfu uğrayana; "HÛRÎ ve GILMÂN, gelir..."
Cehennem'e düşene, kederden; "FİGAN, gelir..."
Ölüm!.. Sanma uzakta, "ANSIZIN; SIRAN, gelir ..."

29-06-2007 SAAT:07:30 Konak-İZMİR.

GAMM=Keder, tasa, dert, elem, kaygı..

Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400833/an-gelir.html>

D U A - V E - S I R R I

Fizik alemi, metafizik aleme bir anda ve en kısa yoldan bağlayan, “en kuvvetli ip ve en sağlam, en garanti yol.. nedir?..” diye sorulsa! Verilecek, en kestirme cevap “DUA” dır. Dua’nın hepsi bu kadar mı, dersiniz?.. Hayır derim. Dua alanı ve çapı, matematik gibi sonsuz ve sınırsızdır. Duanın kısa özetinin devamı aşağıdaki şiirdedir. İnşaAllah; gönülden okur, ihlasla.. duaya devam edersiniz ve siz de; daha yaşarken kêrametlere kavuşursunuz. “BİREYLİĞİN” değil, ‘KUL’luğun en büyük HÜRRİYET olduğunu farkedersiniz. , BİREY’liğin ise, aslında Şeytan’a kul’luk” olduğunu, nefsinizde de müşahade eder ve sonuçta da, dua etmekten, hiç bıkmaz ve usanmazsınız.” (İNŞAALLAH)

--- İLÂHI ---

D U A - V E - S I R R I

ŞİİR NO: 66 * 01-12-2008

RAHMAN ile bir olma, (1)
RAHİM’den, medet umma;
Dua, bir anahtardır,
Sakın, duasız kalma...

Kâinat’ı, döndüren,
Cennet’e, yol aldıran;
Her zorluğu, kaldıran,
O dua, bir muamma!..

Varlığa, varlık katar,
Sıkıntı, sitres atar;
Arş’a, merdiven açar,
Hikmet, dua’dır, ara...

Lânet’ten, uzak dursan,
Hiç, beddua yapmasan;
Bir de, İslâm’a uysan,
Dua’yı, hiç unutma...

Kalpleri ferahlatan,
Dertlerinden kurtaran;
RABB’e, kadar.. uzanan,
İlâhi mesaj, dua...

Dua ile, hemhal ol,
Dua’daki sırrı, bul;
Çok dua, aldırır “YOL!..”
O, vardırır, “HUZUR!”a...

18-11-1997 SAAT:05:05 KONAK-İZMİR.

Not:(1) Bir olma= beraber olmak, kendini O’nda hissetmek, Rabb’i gönülde bulma hali.
MÜRSEL MÜNEVVEROĞLU (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401026/d-u-a-v-e-s-i-r-r-i.html>

BAHAR İKİNDİSİNDE, AĞAÇ

Allah'ın bir hikmeti, kullarına bereketi, yeryüzünün süsü, gözlerin ve gönüllerin büyüğü.. AĞAÇLAR!.. Yemyeşil, "oksijen fabrikaları.." Hiç, düşündünüz mü?.. Ya! Ağaçlar olmasalardı?.. Evet. Ya, olmasalardı!!!

BAHAR - İKİNDİSİNDE.. - AĞAÇ

ŞİİR NO: 67 * 01-12-2008

"Ey!.. Ulu ağaç. Sende, ne sır; ne, hikmetler saklı?..
Seni; deşifre etmeğe, yeter mi insan akli?
Bu, bahar ikindisinde; seni, kimler yıkadı?
Yapraklarına, ne sürdün?.. Hangi cila, parlattı?.."

"Ey!.. Ulu ağaç. Sana, bu çiçekleri kim verdi?..
Bu mis gibi kokuları, bedenine kim, sürdü?..
Tohumundaki şifreyi, ağaç nereden bildi?..
Ya!.. Geçen kış, kurumuştun, defterini, kim dürdü?.."

Ulu ağaç; bazan sallandı, bazan da titredi,
Duyduğu sözle; bazen ağladı, bazan inledi...
Sonra, dile geldi. Dedi, "Ben, ALLAH'ın AYET"i!.."
Ağaç, RABB'immin bir lütfû; mahlûk'a, bereketi...

Mürsel, bu işe şaşırıldı. İnim, inim.. inledi...
Bu yolun sonu; "İLM'in KAYNAĞI!"na gider.." dedi.
Ağaç, âlem; ben, âlem... Ruhlarımız kilitlendi,
Ağaç, âlem ve ben, en son; YARATAN'da, BİRLENDİ...
18-02-1996 SAAT: 15:30 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401185/bahar-ikindisinde-agac.html>

İNSAN - DENEN - MEÇHÛL (1)

İnsan!.. Üzerine kaç şiir yazılırsa yazılsın, yine de; his, duygu, düşünce, meziyet, zikir ve fikir.. gibi, fizik ve metafizik âleme ait sayılamayacak kadar çok özelliği, SAYMAKLA BİTİRİLEMEZ. Sırları tam çözülmez. Çünkü, bütün bilinen ve ortaya çıkmış özelliklerine rağmen insan; geçmişte, şimdi, gelecekte ve her zaman daha bir çok özellikler sergileyerek, Rabb'inden aldığı sıfatlarla.. bir meçhûl olduğunu; dün, bu gün ispatladığı gibi; gelecekte de, elbetteki ispatlayacaktır...
Yine de, özelliklerinin sayısı, hiç bitmeden devam edecektir... Çünkü: İnsan bu, meçhûl!..

İNSAN - DENEN - MEÇHÛL (1)

ŞİİR NO: 68 * 01-12-2008

Doğum, başlatır.. ölüm, son verir.. Dünya sevgisine,
Hem kör, hem saf, hem aptalın.. hiç bitmez, eğlencesine.
Uykusundan çok uyanır, "gafletinden, hiç uyanmaz,"
En sonunda kavuşur.. kör Şeytan'ın, derecesine...

Eğer, ALLAH'ın HALİFESİ olduğunu bir bilse,
Yaratılmış olmasındaki, "sırlar nedir?.. Keşfetse;"
Bir de, her varlığı; gönülden, hem sevse, hem sevilsen,
İhlâs ve ibadetle varır, imân'ın bereketine...

Bazı kişiler; her iki dünyada da, kurtulmuştur,
Çünkü, yaratılışının sırrını yaşarken bulmuştur;
Ebediyet'e; daha ölmeden önce, kavuşmuştur,
Böyle, büyük GAMET'leri; bir de, çevresi fark etsel!..

İnsan denen meçhûl; çok bedenli, garip bir mahlûk'tur,
Bu, bedenleri arasında gidip gelen, sarhoştur;
Her beden; Kâinat'la, çok farklı bir alış verıştır,
Tüm, bedenleriyle; secde edip, RABB'ine yönelse!..
12-11-1998 SAAT: 04:40 Konak/İZMİR
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401304/i-n-s-a-n-d-e-n-e-n-m-e-c-h-l-1.html>

İNSAN DENEN MEÇHÛL -2

İNSAN DENEN MEÇHÛL - 1 'in devamı:

Yine insan!.. Yine insan!.. Yine insan!..

Yazmakla sırları bitip tükenmeyen, fiillerine akıl, sır ermeyen.. İNSAN!..

Yaratılmış mâhlûkatın en büyük gizemi, sırrı, hikmeti, muamması ve en çok bilinmeyenli denklemler..

İnsan!...

Çünkü; insan bir meçhûl!..

Bir kısmı Rabb'ine, bir kısmı ise; Rabb'i hariç, her şeye.. kul olan meçhûl!..

İNSAN - DENEN - MEÇHÛL - 2

İ L A H İ

ŞİİR NO: 69 * 02-12-2008

Hepsi, mübarek doğar,
Çoğusu, murdar ölür;

Bazısı, YOL'u(!) bulur,
Çoğusu, yol'da kalır...

Kimi, uzun gölgeli,
Öğle'nin ortasında;

Çoğunda, gölge yoktur,
Guruba, az kalsa da...

Kimi, hemen fark eder,
Dünya'nın boşluğunu;

Kimisi, hiç fark etmez,
Boşluğun, hoşluğunu...

Kimi, döker gözyaşı,
Kıskandırır yağmuru;

Kimisi, aval bakar,
Çalarak, hep davulu...

Kiminin, ömrü uzun,
Bereketi, kısadır;

Kiminin, ömrü kısa,
Bereket, devasadır...

Kimisi, siper olur,
Ağustos'ta, Güneş'e;

Kimisi, helâl bilmez,
Çok meraklıdır, leş'e!..

Kiminin, şehit kanı,
Kurtarsa da, tevhidi;

Yine de, iman etmez,
İblis'in zürriyeti...

Kiminin cenazesi,
Girer, yere abdestli;

Kimisi, "pis ölür.." de,
Cenazesi alkışlı...

Kimini, mezar sıkar,
Sürer, Mahşer'e kadar;

Kimi, pencere açar,
Ordan, Cennet'e bakar...

Kimini, Cennet bekler,
Görülmemiş nimetler!..

Kimi, Cehennem'dedir,
Orayı da, kirletir...

Ya! Dünya'da, uyanır,
Ateş'ten(!) kurtulursun;

Ya! Bildiğini okur,
Layığını(!) bulursun...

Mürsel, der: Son sözünü,
Keşfet, kendi özünü;

Artık, aç; kalp gözünü,
Hakk'a döndür, yüzünü...

29-07-2006 SAAT: 05:30 Konak-İZMİR.
Mürsel Münevveroğlu (munevveroglu@hotmail.com)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401465/insan-denen-mech-l-2.html>